

BHAGIRATH KOSH
AN
Urdu into Hindi Dictionary

WITH PRONUNCIATION IN HINDI.
BY
PANDIT DINANATH KOUL.

भागीरथ कोष ॥

उर्दू से हिन्दी
जिसमें

अवर्गादि क्रमसे सर्वशब्द उर्दू व हिन्दी में वर्णित हैं
जिसका

लखनऊ निवासी पण्डित दीनानाथ कौलजी ने सर्व
साधारण जनो के अवलोकनार्थ निर्मित किया.
प्रथम बार

लखनऊ

प्रिण्टेड बाबू मनोहरलाल भार्गव बी. ए., के प्रबन्ध में
मुर्शी नवलकिशोर सी. आई. ई., के द्वापेखाने में द्वापा
सन् १९१३ ई० ॥

इस तमनीफ महफूज है वहक इस द्वापेखाने के ॥ ८ ॥

मूल्य बारह आने] *All Rights Reserved.* [*Price 18 12*]

BHAGIRATH KOSH

AN

Urdu into Hindi Dictionary

WITH PRONUNCIATION IN HINDI.

BY

PANDIT DINANATH KOUL.

भागीरथ कोष ॥

उर्दू से हिन्दी

जिसमें

अवर्गादि क्रमसे सर्वशब्द उर्दू व हिन्दी में वर्णित हैं

जिसको

लखनऊ निवासी पण्डित दीनानाथ कौलजीने सर्व
साधारण जनों के अवलोकनार्थ निर्मित किया.

प्रथम बार

लखनऊ

सर्पॉरेट्ट बाबू मनोहरलाल भार्गव बी. ए., के प्रबन्ध में

मुंशी नवलकिशोर सी. आई. ई., के द्वापेखाने में द्वापा
सन १९१३ ई० ॥

हक तसनीफ महफूज है वहक इस द्वापेखाने के ॥

मुख्य चारह आने] *All Rights Reserved. [Priv. A.s. 12.*

श्रीः ॥ भागीरथ कोष ॥ भूमिका ॥

यह कोष तहसीलों के अमले और कचहरियों के अहलकारों व विद्यार्थियों व पाठशालाओं के लड़कों और हिन्दी भाषा पढ़ने वाले मुसलमानों आदि के लिये बनाया गया है और कानून अदालत के वास्ते जो शब्द संग्रहीत होते हैं वह भी युक्त किये गये हैं यदि कदाचित् किसी शब्द में प्रमाद होगया हो तो सम्यजन कृपा करके सुभे विज्ञापित करें ॥

بہاگیرت کوش اردو و ہندی
دیباچہ

اس کوش کو واسطے اہلکاران تحصیل و کچہری و بدیار تھیون و طالب علمان پاتھہ شاہ و مسلمانان ہندی خوان و غیوہ کے معہ اصطلاحات عدالت و قانون بہت کوشش و محنت سے طیار کیا گیا ہے۔ اگر کسی صاحب کو کہیں غلطی یا فرو گذاشت معلوم ہووے وہ براۓ بہربانی بندہ کو اطلاع بخشین فقط

منیجر نولکشور پریس بکٹ پو لکھنؤ

भागीरथ कोष

(الف)

آب	(ف)	(आब)	पानी, जल, नीर, रस, अमृत, तोष ।
آبھیات	(ف)	(आबहयात)	अमृत, अभी, घृषा, पीयूष ।
آکھ	(خ)	(अकेला)	अकेला, केवल, एक ।
آمید	(ف)	(अमैद)	आशा, भरोसा, आहारा ।
آدمی	(ف)	(आदमी)	पुरुष, मनुष्य, माण्ड, मनुज, मर्य ।
آوتار	(س)	(अवतार)	जन्म लेना, प्रकट होना, उतरना ।
آواگن	(س)	(आवागमन)	आना जाना, गतागत ।
آچھیا	(خ)	(अचम्मा)	आश्चर्य, अनोखा, विरम्य, चिन् ।
آکونا	(خ)	(अकडना)	कड़ा होना, तन जाना ।
آکرا	(خ)	(अकरा)	महंगा, महर्ष, बढ़िया ।
آکیر	(خ)	(अकखट)	जंगली, गैचार, धनवट ।
آکھاڑا	(خ)	(अखाड़ा)	मर्जों की कुश्ती की जगह ।
آوا	(ع)	(ईजा)	इंस, केरा, पीड़ा, संकट, बाधा ।
آک	(خ)	(एक)	एक, एके ।
آچھیا	(خ)	(इफट्टा)	संग्रह, संयुक्त, संचय, संगेहन ।
آپھی	(ف)	(एलची)	यमीरा, दमाल, घटक, संयोजक ।
آیمان	(ف)	(ईमान)	धर्म, सत्यता ।
آمن	(ف)	(अमन)	सुख, आनन्द, शान्त ।
آکین	(ف)	(आईन)	शास्त्र, किसी देवता या मुनि की पुस्तक ।
آیندن	(خ)	(ईधन)	जलावन, राकड़ी, बर्लता ।
آینه	(ف)	(आईना)	कांच, शीशा, दर्पण, छुट्टर ।
آوردہ	(س)	(अयोध्या)	एक तीर्थस्थान ।
آسا	(ف)	(ईसा)	इशाया, सैन, इस्ति ।
آیرکھا	(خ)	(ईर्षा)	ईर्षा, जलना, हसद करना, कुदना ।
آیشور	(س)	(ईश्वर)	नारायण, परमात्मा, परमेश्वर ।
آیضا	(ع)	(ऐज़ान)	तथा ।
آیران	(ف)	(ईरान)	एक देश का नाम ।
آبی	(خ)	(एड्डी)	पान का पिदला भाग ।
آبیاد	(ع)	(ईजाद)	रचना, सृजना, पैदा करना ।
آیضا	(ع)	(ईजाय)	स्वीकार, ग्रहण करना, मंजूर कर ।

البت	(ف)	(उल्लङ्घन)	प्रीति, प्रेम, मित्रता, स्नेह ।
ایام	(ف)	(वेयाम)	दिन, दिवस, समय, काल ।
اعور	(ع)	(अहीर)	आमीर, घोष, एक ग्वालकी जाति ।
أهو	(ف)	(आहु)	मृग, हरिण, ऊरुग ।
أهنگ	(ف)	(आहंग)	इच्छा, फाँस, वाञ्छा, चाहत ।
اعتبار	(س)	(अहंकार)	अभिमान, गर्व, अहंमति ।
آشن	(ف)	(आहन)	लोहा, लोह ।
اهلیه	(ف)	(अहल्या)	सी, जोड़, यधु, स्वधर्मिणी ।
آهک	(ف)	(आहक)	मृना ।
آهسته	(ف)	(आहिस्ता)	धीरा, शनैः ।
اهتمام	(ف)	(पहतमाम)	उद्योग, उपाय, प्रयत्न ।
آونی	(۴)	(ऊनी)	मालों के बन्ध ।
آونگهلا	(۴)	(ऊंगला)	निबालु, शयालु ।
آونگه	(۴)	(ऊंग)	गाड़ी के पहिये की चिफनाना ।
آوندها	(۴)	(औंधा)	उल्टा, सुल्टा ।
آونجا	(۴)	(ऊंचा)	उच्च, उत्तम, उन्नत ।
آولت	(۴)	(ऊंट)	उन्द्र, एकपशु ।
آون	(۴)	(ऊन)	ऊर्ण, माल ।
آولیا	(ع)	(औलिया)	तपस्वी, ऋषि ।
آولی	(ع)	(औला)	उत्तम, श्रेष्ठ ।
آولک	(ع)	(औलाद)	सन्तान, सन्तति, कुटुम्ब, परिवार ।
آول	(ف)	(अव्वल)	प्रथम, पहिला, उत्तम ।
آولمنا	(۴)	(उचना)	प्रेदाहोना, उत्पत्तिहोना ।
آولکده	(س)	(औसद)	औषधि, दवा ।
آولکده یکه	(۴)	(ऊख, ईख)	गन्ना, फातारी, इंडु ।
آولکنا	(۴)	(औकना)	उगिलना, उल्टी करना, बमन करना ।
آولک	(س)	(अवगुण)	अवगुण, ऐन, बुराई ।
آوقات	(ف)	(औक्तात)	समय, काल ।
آوصاف	(ف)	(औसाफ)	गुण ।
آوشدهی	(س)	(औषधी)	औषधि, औषध, दवा ।
آوسط	(ف)	(औसत)	मध्यम, निचला ।
آوسر	(۴)	(अवसर)	समय, विराम, अवकाश, मौका ।
آوسر	(۴)	(ऊसर)	वज्रर, धरती, ऊपर ।
آوسان	(۴)	(औसान)	चैन, सावधानी, विचार ।
آوس	(۴)	(औस)	तुषार, रजनीजल, अम्युकरण ।
آوزار	(ف)	(औज़ार)	शस्त्र, अस्त्र, हथियार ।
آوزک	(ف)	(औरंग)	राजाकी गद्दी, सिंहासन ।

اور	(४)	(और)	और, च।
اوديعي	(ش)	(उद्यमी)	पराक्रमी, पुरुषार्थी, उद्योगी।
اوديم	(س)	(उद्यम)	उपाय, यत्न, पुरुषार्थ।
اوديو	(۵)	(उद विलास)	एक जंगलीपशु।
اودا	(۴)	(ऊदा)	रंग फालसई।
اودائي كيرا	(۲)	(उठाईगीरा)	चोर, स्तेन, तस्कर।
اودنا	(۲)	(औटना)	गर्मपानी, तत्ता, जलताइया।
اودناك	(۲)	(ऊटपटांग)	अटशट, व्यर्थ, प्रतीताई।
اوت	(۶)	(ओट)	परदा, जवनिका, आतरण, आद।
اوت	(۵)	(ऊत)	मूलें, सिंदी, नावला।
اوبير	(۴)	(ऊपर)	अधिक, ऊंचा।
اوبيت	(۲)	(आउभगत)	आदरभाव, शिष्टाचार।
اوباش	(ف)	(औबाश)	विषयी, कुचाल, लुचा, लमट।
اواز	(ف)	(आवाज़)	शब्द, ध्वनि, रव, स्वन।
اوارا	(ف)	(आवारह)	लुचा, कुचाल, कुदंग।
اوارا	(۵)	(आंवा)	मिट्टी के बर्तनों के पजापा, अपाफ।
او	(۵)	(आउ)	आना, आगमन।
اوباي	(س)	(अन्याय)	अधर्म, नै-विचार।
اوبان	(۵)	(अन्धान)	स्नान, चर्चा, जलते शरीर को पवित्र करना।
اوبيا	(۵)	(अनोखा)	नूतन, अनुमा, अदभुत।
اوار	(ف)	(अनार)	मुखबलम, दाबिम।
اوبجا	(۵)	(अंगोछा)	गमला, तैलिया।
اوب	(ف)	(अनयाय)	प्रकार, किस्म, विचित्र।
اوبيت	(ف)	(आदमीयत)	मनुष्यता, मानुष्य।
اوبوان	(س)	(अनुवाद)	बार बार कहना, तर्जमा, उल्था, भाषान्तर।
اوب	(س)	(आनन्द)	हल, आराम, आनन्द, शर्म।
اوب	(س)	(अतिथि)	पाहुना, अन्त्यागत, महमान, एकजाति।
اوب	(س)	(अनुमिति)	सहाह, सम्मति, राय।
اوبان	(س)	(अनुमान)	अटकल, अन्दाजा, अनुमान।
اوبكار	(س)	(अंगीकार)	स्वीकार, मानना, मंजूर करना।
اوبيا	(۴)	(अंगीठी)	अग्नि-रखने का पात्र।
اوب	(ف)	(अंगूर)	दाख, अंगूर।
اوب	(۴)	(अंगूठी)	हंदरी, अंगुलीयक, कुंडल।
اوب	(۴)	(अंगूठा)	मोटी अंगुली, ठोस।
اوب	(۴)	(अंगनाई)	परका चौक, अजिर।
اوب	(۴)	(अंगली)	हाथ पांवकी अंगुली।
اوب	(۴)	(आंख)	नेत्र, लोचन, चक्षु, नयन, दृग, अंख।

انتظار	(ف)	(इतज़ार)	नाष्टदखना, निहारना, वरीयना, प्रतीक्षा ।
انسانیت	(ب)	(इसानियत)	मनुष्यता ।
انسان	(ب)	(इसान)	पुनः, मनुष्य ।
انسو	(س)	(आंसू)	आंसूकापानी, नेत्राम्बु, धम ।
انصب	(ب)	(अंसब)	गुनासिन, उचित, योग्य ।
انصاف	(ب)	(इंसाफ़)	न्याय, धर्म ।
انرا	(س)	(अंदा)	अपष्ट ।
اندیشه	(ب)	(अंदेश)	मय, सन्देह, शंका, धम ।
اندیشه	(س)	(अंधेरा)	अंधकार, तिमिर ।
آلودگی	(س)	(आधी)	अधिभाव, अन्ध ।
اندها	(س)	(अंधा)	अन्ध, सूर, गंताव, नेपहीन ।
انداز	(ب)	(अंदाज़)	अटकल, अनुमान ।
انجمن	(س)	(अंजान)	अज्ञानी, मूर्त, अज्ञ ।
انجام	(ب)	(अंजाम)	अन्त, सीमा, शिरा, समाप्त ।
آهسته	(س)	(आहट)	पावका, शब्द ।
آهسته	(ب)	(अंते)	अन्त, सीमा, शिरा, आखिर ।
انتشار	(ب)	(इन्तशार)	चिन्ता, व्याकुलता, दुःख, षडग्रह ।
ادخل	(ب)	(अस्तबल)	अश्वराजाला, मंदिरा, बुझाल ।
آلودگی	(ب)	(अनादर)	सत्कार नहीं करना, तिरस्किता, अपमान, परिभव ।
آلودگی	(ب)	(अमीर)	धनाढ्य, धनवान्, धनिक, धनी ।
آلودگی	(س)	(उमंग)	चाह, इच्छा, तरंग, उत्साह ।
آلودگی	(ب)	(इमलाल)	इस वर्ष में ।
آلودگی	(س)	(अमृत)	अमी, सुषा, पिपू, देवताओं के लाना ।
آلودگی	(ب)	(आमदनी)	प्राप्ति, लाभ ।
آلودگی	(ب)	(अमराज़)	रोग, विकार, खेद, बीमारी ।
آلودگی	(ب)	(इन्तहान)	परीक्षा, जांच ।
آلودگی	(ب)	(अम)	अन्ध, मातु, माता, महतारी, जलनी ।
آلودگی	(ع)	(इलहाम)	अनुभव ।
آلودگی	(ب)	(अलेमास)	हीरा, जवाहर, एकरल ।
آلودگی	(ب)	(अलेफ़ाज़)	शब्द, पद ।
آلودگی	(ب)	(इलज़ाम)	दोष, पाप, कलह, अपराध ।
آلودگی	(س)	(आलाप)	भाषण, स्वरों के मिलान ।
آلودگی	(ب)	(आसमान)	अम्बर, आकाश, गगन, जर्म, नाक ।
آلودگی	(س)	(आकाश)	आकाश, आसमान, अम्बर ।
آلودگی	(س)	(आग)	अग्नि, वसन्दर, धड़ि ।
آلودگی	(ب)	(अकसर)	बहुधा, विशेष ।
آلودگی	(ب)	(इक़सर)	वचनदेना, प्रतिज्ञा, प्रमाण ।

आदाम	(फ)	(अदाम)	शरीर, भ्रम, देह ।
आस	(फ)	(इफलास)	दरिद्रता, कंगाली, विपत्ति, निर्धन ।
आल	(फ)	(अफभाल)	कर्म, कार्य ।
आवाह	(फ)	(अफवाह)	गण, मिथ्या ।
आवाज	(फ)	(अफवाज)	कौन, दल, सेना, लड़ाकर, कटक ।
आवत	(फ)	(आफत)	दुःख, हेरा, विपत्ति ।
आफी	(फ)	(अफशई)	कालानाग, सर्प ।
आसुस	(फ)	(अफसुस)	अनुताप, सन्ताप, शोककरना, पश्चात्ताप, अतुशोषन ।
आरा	(फ)	(इफरात)	बहुधा, विरोध, अधिक ।
आराब	(फ)	(आफराब)	सूर्य, भाव, ध्यादित्य ।
आराज	(ए)	(इतराज)	तकरार, दलील, हठ ।
आखार	(फ)	(इस्तिआर)	परा, अधिकार, स्वीकार ।
आव	(ए)	(असर)	प्रमाद, गुणदायक ।
आम	(ए)	(अफमी)	ग्रहिकेन, पाप्म ।
आमि	(ए)	(अहमक)	मूर्ख, कुमति, कुबुद्धि, मूढमति, धसाती ।
आमन	(ए)	(एलाम)	सूचनापन, इशतहार, घोषणपन ।
आमार	(फ)	(एतवार)	पित्राह, भरोसा, निश्चय, विशम्भ ।
आमार	(फ)	(इज़हार)	कथन, बयान ।
आम	(फ)	(असल)	सत्य, मूल, निपुण ।
आरात	(फ)	(अशराफ)	सखन, सुपान, महाशय, सम्प ।
आरा	(फ)	(अजलाफ)	नीचा, कुपान, कुमति, कुकुलीन ।
आशानी	(फ)	(आशनाई)	प्रीति, मित्रता, स्नेह ।
आशुफी	(फ)	(अशरफी)	मोहर, निष्क, सेलेफा रुपया ।
आस्मा	(फ)	(इस्तेमा)	अभ्यास, शोषन, संमह ।
आसन	(स)	(आसन)	ग्रामन ।
आदासी	(स)	(उदासी)	बैरागी ।
आस्मा	(फ)	(इस्तेफा)	नीकरी कोइने का पन ।
आदास	(ए)	(उदास)	बैराग, दुःखी, सन्तापी, शोष, मरीन ।
आबि	(ए)	(ऊपज)	गान, तान, धन्तरा ।
आमि	(ए)	(अगिया)	चौली, महारम, कांचोली, कंचुली ।
आन्द	(स)	(इंद्र)	देवताओं के रागा, मषता, सुनासीर ।
आन्दरजाल	(स)	(इंद्रजाल)	बाजीगरी, कपट, साबरतन ।
आन्दरजाल	(स)	(इंद्रजीत)	इन्द्रजीत, मेरनाद, रावण का पुत्र ।
आन्दरजाल	(स)	(इंद्रमस्य)	इन्द्रमस्य, दिल्ली ।
आन्दरजाल	(स)	(अधोपी)	जो फेरीर मला-मुदी खाता है ।
आजानक	(ए)	(अजानक)	कदाचित्, अकस्मात् ।
आचार	(स)	(अचार)	कर्म, धर्म ।

اعتقاد	(फ)	(एतक्काद)	विश्वास, निश्चय, भावना ।
اغل	(س)	(अटेल)	अचल, निश्चल, स्थिर ।
انفوان	(ه)	(अनमोल)	उत्तम, नदिया, अमूल्य ।
آغاز	(ف)	(आग्राज)	अनुष्ठान, आरम्भ ।
اجنبی	(ف)	(अजनयी)	आगन्तुक, अज्ञात, मनुष्य ।
اچر	(س)	(अजगर)	सर्प, अज्ञदहा, नाग ।
اطلاع	(ف)	(इत्ताला)	सूचना, विज्ञापन ।
آدها	(ه)	(आधा)	धर्म, अर्धा ।
احسان در امور	(ف)	{ पहसान करामोश }	{ कृतज्ञ, उपकारकारी । कृतज्ञ, अमृत्युपकारी । }
احسانمند	(ف)	(अहसानमद)	कृतज्ञ, उपकार, स्मृति ।
آرام	(ف)	(आराम)	आनन्द, सुख ।
اشتہار	(ف)	(इश्तहार)	सूचनापत्र, घोषणपत्र ।
آبادی	(ف)	(आबादी)	छोटानगर, ग्राम ।
اقبال	(ف)	(इक्बाल)	तेज, प्रताप ।
آرزو	(ف)	(आरजू)	अभिलाषा, इच्छा, लालसा ।
اتفاق	(ف)	(इत्तफाक)	संयोग, एकता, सम्मति ।
انعام	(ف)	(इनआम)	पारितोषिक, दान, प्रतिकूल ।
آداب	(ف)	(आदाब)	प्रणाम, दण्डवत्, नमस्कार ।
اندر	(ه)	(अंदर)	भीतर, अन्तर्गत, अन्तःकरण, अन्तर्गत ।
آسان	(ف)	(आसान)	सरल, सहज, सुगम ।
آوار	(ه)	(एतवार)	रविवार ।
احسان	(ع)	(पहसान)	उपकार, निहोरा ।
اقرارنامہ	(ف)	(इकरारनामा)	संघनपत्र, निश्चयपत्र ।
اسواسطے	(ه)	(इस्वास्ते)	अतः, अतएव, एतदर्थ ।
اپیل	(نگ)	(अपील)	अनुयोजन ।
ایکٹائٹ	(نگ)	(अपीलांट)	अनुयोजक ।
استخوان	(ف)	(उस्तखा)	अस्थि, हड्डी ।
استفانہ	(ف)	(इस्तफासा)	अभियोग, जालिसा, मुकदमा ।
اگر	(ف)	(अगर)	यदि, जी, कदाचित् ।
آمدرفت	(ف)	(आमदरफ)	आवागमन, गमनागमन, गतागत ।
احاطہ	(ع)	(अहाता)	धरा, मयडल, चक्रवाल ।
آلو	(ه)	(उल्ल)	पुष्प, उल्लूक ।
اسپتال	(ه)	(अस्पताल)	चिकित्सालय ।
اطلاع نامہ	(ف)	(इत्तलानामा)	सूचनापत्र ।
اعلیت	(ع)	(असलियत)	मूल, जड़ ।
آلگ	(ه)	(अलग)	पृथक्, भिन्न, न्यारा ।

آبرو	(ف)	(आवरू)	सम्मान, आदर ।
اختار	(ف)	(अहलुकार)	कार्यकर्ता, कार्यकारक ।
انتظام	(ف)	(इन्तजाम)	प्रबन्ध ।
امتياز	(ع)	(इसक़तहमल)	गर्भस्थान, गर्भपात ।
اباح	(ع)	(अपाहज)	अंगहीन, शरीरावयवहीन ।
انتبا	(ف)	(इत्तफ़ाक़न)	अचानक, अकस्मात्, अचानक ।
اگست	(س)	(अगस्त)	एकच्छपिकानाम, अंगरेजी आठवांमहीन ।
آتشبازی	(ف)	(आतशबाजी)	अग्निक्रीडा ।
افسوس	(اگ)	(अफ़सस)	अप्रगामी, छुटिया, प्रधान ।
اشاره	(ف)	(इशारा)	सैन, इंगित, चिह्नित ।
امانت	(ف)	(अमानत)	बन्धक, धरोहर, जमा ।

(ب)

باب	(ف)	(बाब)	अध्याय ।
باپ	(ع)	(बाप)	पिता, तात, जनक ।
بات	(ع)	(बात)	बाणी, बोल-चाल ।
بانوئی	(ع)	(बानूनी)	मक़वादी, बक़ी ।
بات	(ع)	(बाद)	प्रस्थ, बाद, सोलनेका लोहा या फ़र ।
بائی	(ع)	(बाटी)	भयैरी, मक़नी, मोटी, मोलरोटी ।
باج	(ف)	(बाज)	मदमूल, देवस ।
باوا	(س)	(बाबा)	पिता, पितामह, बडा, आदमी, प्यारा, बप्पा, लक़्क ।
बाजرا	(ع)	(बाजरा)	एक प्रकारका अन्न ।
باد	(ف)	(बाद)	पवन, हवा, माफ़, समीर, मारुत ।
بادام	(ف)	(बादाम)	एकमेवा, बादाम ।
بادبان	(ف)	(बादबान)	नावका पाल ।
بادشاه	(ف)	(बादशाह)	राजा, महाराज, शूय, भूपति, श्वपति ।
بادشاهت	(ف)	(बादशाहत)	राज्य, राज्य ।
بادکش	(ف)	(बादकश)	व्यजना, पंखा, वातद ।
बाग	(ع)	(बादल)	मेघ, अमृद, घन, जलद, जलमय ।
बाग़	(ع)	(बाग़ला)	पागल, दीवाना, विविम ।
बाद	(ف)	(बादद)	मदित, साराव, दाह, मय ।
बादहवाई	(ع)	(बादहवाई)	भूता, अस्त्यवादी ।
बादी	(ع)	(बादी)	नादी, नाद, फ़रनेवाला, वातरोग ।
بار	(ف)	(बार)	समय, समय ।

बारान	(फ)	(वारान)	वर्षा, वसंत, प्रावृट् ।
बारवार	(फ)	(वारवार)	बारम्बार, फिर फिर, पुनः पुनः ।
बारिश	(फ)	(वारिष)	वर्षा, वसंत, वर्षाऋतु ।
बारकश	(न)	(बारकश)	गाड़ी, चकड़ा, शकट ।
बारगाह	(फ)	(बारगाह)	दरवार, सभा ।
बारगौर	(न)	(बारगौर)	साईस, अश्व सेवक, अश्वपालक, घोड़े का दहलुवा ।
बारत	(ख)	(वारत)	विवाहकी भीर, या धूमधाम ।
बारसिद्धा	(ख)	(वारसिद्धा)	बारह-साँग के हरिच ।
बारहा	(न)	(बारहा)	बहुधा, बहुत, अत्यन्त ।
बारी	(ख)	(बारी)	झड़ोला, दरीचा, लिङ्करी ।
बारिक	(फ)	(बारीक)	पतला, महीन, सूक्ष्म ।
बारह	(ख)	(बाह)	घेर, हाता ।
बापड़ा	(ख)	(बापड़ा)	अनाथ, कंगाल, बेवश, विचारा, अकिञ्चन ।
बाज़	(न)	(बाज़)	श्येन, शचान, बैरी, एक शिकारी पक्षी ।
बाज़ार	(न)	(बाज़ार)	हाट, पेठ, मंडी, बिपिणी ।
बाज़ू	(न)	(बाज़ू)	भुजा, बाहु, इस्त ।
बारुत	(ख)	(बारुत)	बारू, अग्नि चूर्ण ।
बाज़ी	()	(बाज़ी)	खेल, मीमा, केलि, खेलन, इन्द्रजाल ।
बाज़ीगर	(न)	(बाज़ीगर)	तमाशा करनेवाला, इन्द्रजाली ।
बास	(ख)	(बास)	स्थान, गृह, निवास स्थान ।
बासन	(ख)	(बासन)	बरतन, पात्र, भाजन, भाँडा ।
बासना	(ख)	(बासना)	सुगन्ध, चाह, इच्छा ।
बासी	(ख)	(बासी)	निवासी, वास्तव्य, रहनेवाली, अनुष्ण, अनुत्तन ।
बातिल	(ग)	(बातिल)	असत्य, मिथ्या, वृथा, सुषा, झूठ ।
बातन	(ग)	(बातन)	अन्तःकरण, मन, चित्त ।
बाइस	(ग)	(बाइस)	कारण, हेतु, बीज ।
बाघ	(फ)	(बाघ)	बाड़ी, आराम, उद्यान ।
बाघान	(न)	(बाघान)	मासी, आराम, पालक ।
बाघी	(न)	(बाघी)	विरोधी, विमुख, किराहूया ।
बाघी	(फ)	(बाघी)	बचत, शेष, अनशिष्ट ।
बाकरी	(न)	(बाकरी)	कुमारी, कन्या, गौरी ।
बाक	(ख)	(बाक)	लगाव ।
बाल	(ख)	(बाल)	केश, बच्चा, बालक ।
बाघ	(ख)	(बाघ)	व्याघ्र, तेंदुआ, चीता ।
बालाखाना	(न)	(बालाखाना)	अटारी, चौबारा ।
बालाबोला	(ख)	(बालाबोला)	शीघ्र, मूर्ख ।
बालबच्चा	(ख)	(बालबच्चा)	झुठ्ठम, परिवार, बी बाल ।

بال چيز	(۴)	(वालछड़)	एक औषध, सुगन्धी घास, विहीलोटम ।
ببخرف	(ف)	(वेखौफ)	निर्भय, निडर, निरांकी, अभय ।
بالغ	(ع)	(वालिय)	युवा, तरुण, जवान ।
بارغ	(ع)	(वलुय)	यौवन, तरुण्यार्द्र, जवानी ।
بالعمل	(ع)	(बिलकल)	इदानीय, अब, सम्प्रति, अगुना ।
بالک	(۲)	(वालक)	बाल, बच्चा ।
بالو	(۲)	(वाल)	रेत, रज, धुरी, सिकता ।
بام	(ف)	(वाम)	छत, एक मजली का नाम है ।
بامداد	(ف)	(वामदाद)	प्रातःकाल, भोर, सुबह, तड़का ।
بامین	(۴)	(वामन)	शशण, विप्र, महिमुह ।
بامنهی	(۴)	(वाम्हनी)	नालणी, विप्रपत्नी ।
بان	(۴)	(वान)	मूल, लड़ाई के हथियार, तीर ।
بان	(س)	(वान)	अग्निवायु, वह्निवायु ।
بابو	(س)	(वायू)	रईस, राजकुमार, लड़का, बालक ।
بان دوست	(س)	(वानप्रस्थ)	एक आश्रम ।
بانٹ	(۴)	(वांट)	भाग, हिस्सा ।
بنگال	(س)	(बंगाल)	एक देश का नाम है ।
بہار	(۲)	(बिहार)	यह भी एक देश का नाम है ।
بانجیرہ	(۴)	(वांझ)	बन्ध्या, अप्रयवती ।
بانڈا	(۴)	(वांडा)	टुण्डा, हस्तहीन ।
بانڈھا	(۴)	(वांधना)	गाठवांधना, बन्धन ।
باندي	(۴)	(वांदी)	छाँकी, नौकर स्त्री, दासी ।
بانس	(۴)	(वांस)	एक पेड़ है, घंटा, वेख ।
بانسری	(۴)	(वांसुरी)	वांसुरी, मुरली, बशी ।
بانہا	(۴)	(वांका)	देवा, बक ।
بانگ	(ف)	(वांग)	पुकारना, शब्द, गिनद ।
بانو	(ف)	(वानू)	रानी, बेगम, बीबी, राज्ञी ।
بانی	(س)	(वानी)	वाणी, वांन्, सरस्वती, भारती ।
باو	(س)	(वायु)	पवन, हवा, समीर ।
بارچی	(ف)	(वावरची)	रसादना, पाककाता, सुदा, औदानिक ।
بادلا	(۴)	(वादला)	गोटा, किनारी ।
باہر	(۴)	(बाहर)	बाहीक, बाह्य, धरके बाहर ।
باعم	(ف)	(बाहम)	आपम में, सबके बीच में ।
بائی	(۲)	(वाई)	साधुनी, या साध्वी ।
بادول	(۴)	(वबूल)	एक प्रकार के पेड़ ।
بیست	(س)	(बिपत्त)	दुःख, केश, कष्ट ।
بکورا	(۴)	(बधुवा)	एक प्रकारकी तरकारी, साग, भाजी ।

بٹوا	(४)	(बटुचा)	धैली ।
بٹورنا	(४)	(बटोरना)	समेटना, इकट्ठा करना ।
بیٹا	(४)	(बेटा)	पुत्र, सुत, लड़का, अंगण ।
بیٹنا	(४)	(बैठना)	चासन मारना, जमना, उपवेशन ।
بٹیر	(४)	(बटेर)	एक पक्षी ।
بٹرنگ	(س)	(घजरंग)	हनुमान्, महावीर, वन्दर ।
بجلی	(४)	(बिजली)	दामिनी, चपला, चंचला, सुदामिनी, तड़ित् ।
بجنا	(४)	(बजाना)	बाजा बजाना ।
باجا	(४)	(बाजा)	वाद्य ।
بجھانا	(४)	(बुझाना)	ठंढा करना, शान्त करना ।
بجھارنا	(४)	(बिचारना)	निर्णय करना, सोचना, विचारना ।
بچن	(س)	(बचन)	बचन, इकरार, बोली, वार्ता ।
بچنا	(४)	(बचना)	रक्षापाना ।
بچھدان	(ف)	(बच्चेदान)	गर्भस्थान ।
بچھڑا	(४)	(बछड़ा)	गायका बच्चा, बत्स ।
بچھڑاست	(ف)	(बजादुस्त)	यथार्थ, सत्य, ठीक ।
بچھڑو	(४)	(बिच्छू)	शुश्रूक्षक, एक जहरीला कीड़ा ।
بھال	(ف)	(बहाल)	यथातथ्य, यथायथ ।
بھر	(ع)	(बैह)	सागर, समुद्र ।
بھار	(ف)	(बुझार)	ज्वर, सत्ताप, संस्कार ।
بھت	(ف)	(घम्त)	भाग, प्रालम्ब, देव ।
بھتاور	(ف)	(घम्टावर)	भाग्यवान्, प्रालम्बी, सुभागी, भाग्यशाली ।
بھشش	(ف)	(बलशीश)	दान, पुण्य ।
بھیل	(ف)	(बलील)	कुण्ड, कंठक, सम ।
بد	(ف)	(बद्)	दुष्ट, बुरा, दुःसहयोगी ।
بدور	(ع)	(यदरका)	अनुपान ।
بدور	(ف)	(यदरस)	मोरी, जलनिर्गम, जलनिःसारण ।
بدعت	(ع)	(यिदक़त)	फसाद, भगडा, केरा, दुःख ।
بدل	(ف)	(वदल)	एवज, पलटा, तदुत्तर ।
بدلا	(४)	(वदला)	वादल, मेघ, दूसरी जगह जाना ।
بدلی	(४)	(वदली)	शरीर, जिस्म, काया, देह, डील, चोला ।
بدن	(ف)	(यदन)	बगैर, विना, वे ।
بدون	(ف)	(विदून)	रांड, अपति पत्नी ।
بدعرا	(س)	(विधवा)	विद्या, इल्म, ज्ञान ।
بدیا	(س)	(विद्या)	दुष्टता, बुराई ।
بدی	(ف)	(वदी)	अपयश ।
بدنامی	(ف)	(घदनामी)	

बिद्यार्थी	(श)	(विद्यार्थी)	विद्यार्थी पढ़नेवाला ।
बिद्यावान	(श)	(विद्यावान)	विद्वान्, पण्डित, ज्ञानी ।
बिडा	(४)	(बुडा)	दुष्ट, विमर्कता ।
बिडावर	(फ)	(बराबर)	अनुकूल, अनुसार, समान, तुल्य ।
बिरतन	(४)	(चरतन)	चरतन, पात्र, भोजन ।
बिराजना	(स)	(विराजना)	शोभना, चैनसे रहना ।
बिरादर	(फ)	(विरादर)	भाई, बन्धु, बान्धव, विरह ।
बिरादरी	(फ)	(विरादरी)	जातिमान्, जाति, बन्धु ।
बिरामदा	(फ)	(बरामदा)	बरांदा ।
बिरापुरद	(फ)	(बरापुरद)	हिमावपन, गणितपत्र ।
बिरत	(ग)	(वर्त)	अनाहार, उपवास, रौक्षा, लेवन ।
बिरतमान	(स)	(वर्तमान)	मौजूद, जारी ।
बिदचलन	(फ)	(बदचलन)	दुराचार, अधर्म, दुष्ट, अनाचार ।
बिरती	(स)	(वर्ती)	अनाहारी, उपवासी ।
बिरछा	(४)	(वरछा)	भाला, कुन्त, एक-शख है ।
बिरदान	(स)	(वरदान)	अराशि, दुश्चा, आशीर्वाद ।
बिरात	(स)	(घात)	पतित, संस्कारहीन ।
बिडा	(४)	(बुडडा)	बुद्ध, बान्ध, वृद्ध, अवस्था ।
बिरुद्ध	(स)	(विरुद्ध)	राघुता, रिपुता ।
बिरसात	(४)	(वरसात)	वर्षाकाल, चोमासा ।
बिरसना	(४)	(वरसना)	वृष्टिहोना, जल वर्षना ।
बिराफा	(न)	(वर्तफा)	मोक्षही, अलगहोना, छूटना ।
बिरफ	(फ)	(वर्फ)	पाला, तुषार, हिम, शीत, तुहिन ।
बिरफ	(४)	(वर्फ)	विहसी, दामिनी, चपला, सुदामिनी, विपुर् ।
बिरकत	(फ)	(वरकत)	उन्नति, वृद्धि, वर्द्धन ।
बिरकिया	(४)	(वर्षी)	वर्षा, मेघ, बरसात ।
बिरक	(फ)	(वर्ग)	पेड़का पत्ता, पाता, पत्र ।
बिरन	(स)	(वरन)	वर्ण, रंग, चारवर्ष, अक्षर ।
बिरनज	(फ)	(विरज)	चावल, तण्डुल ।
बिरनसंकर	(स)	(वरनसंकर)	वर्णसंकर, दासीपुत्र ।
बिरम	(स)	(ग्रह)	परमात्मा, परब्रह्म ।
बिरमा	(स)	(ब्रह्मा)	ब्रह्मा, निरंवि, धाता ।
बिरमांड	(स)	(ग्रहमांड)	जगत्, भूमण्डल, संसार ।
बिरा	(४)	(बुडा)	महा, शक्तिवा, ज्येष्ठ, प्रधान ।
बिराई	(४)	(बुडाई)	आदर, सुत्कार, शक्ति ।
बिरा	(४)	(बुडा)	नकवाद् करना, बह्मवद् ।
बिरापा	(४)	(बुडापा)	वृद्धता, वृद्धाई ।

برخنا	(४)	(बढ़ना)	उद्यति, वृद्धि ।
برهني	(४)	(बढ़ई)	खाती, वर्षकी, काष्ठतट ।
برديا	(४)	(बुढ़िया)	वृद्धा, वृद्धा ।
بزرگ	(ف)	(बुजुर्ग)	वृद्धा, महाशय, महापुरुष ।
بمن	(४)	(बस)	वशा, आधीन, परतन्त्र ।
بسات	(४)	(बिसात)	सामर्थ्य, योग्यता ।
بसारنا	(४)	(बिसारना)	भूतना, अचेत, अस्मरण ।
بسترو	(ف)	(बिस्तरा)	सेज, शयन, शय्या, बिछौना, प्रसी ।
بستي	(س)	(बस्ती)	छोटीआबादी, ग्राम, संवसाय ।
بشواس	(س)	(विश्वास)	विश्वास, भरोसा, प्रत्यय ।
بسولا	(४)	(बसूला)	औजार जिससे लकड़ी काटते हैं, वृक्ष ।
بسودرا	(४)	(बसेरा)	नीड़, घोंसला ।
بشاش	(ف)	(बश्शाश)	प्रसन्न, आनन्द, मुदित ।
بشر	(ف)	(बशर)	मनुष्य, पुरुष ।
بطاخ	(ف)	(बत्ताख)	जलकाफ, पंहुन्वी ।
بصارت	(ع)	(बत्तारत)	तीक्ष्णनेत्र, नेत्रों का तेज ।
بعض	(ع)	(याज्ञ)	कौंई, थोड़ा ।
بيد	(ع)	(बैद)	दूर, अन्तर, पक्षा ।
بيل	(ف)	(बगल)	कंधा, कांत ।
بفاد	(ف)	(बसावत)	अगड़ा, बलया ।
بقا	(ف)	(बक्ता)	बचत, रेष, अयशिश ।
بقال	(ف)	(बक्काल)	वैश्य, बगिया, तुलाधार, यणिक ।
بقدر	(ع)	(बक्कर)	गाय, बैल, वृषभ ।
بباين	(४)	(बकायन)	एक पेड़ का नाम है ।
بك بك	(४)	(बकबक)	बकवाद, बकवास ।
بكرا	(४)	(बकरा)	छाग, अन्न ।
بكل	(४)	(बकल)	पेड़का बिलका, घास ।
بكواس	(४)	(बकवास)	व्यर्थबोलना ।
بكويلا	(४)	(बसेड़ा)	भगड़ा, विरोध ।
بكويونا	(४)	(बखेरना)	कैलाना, तित्तिर वित्तिर करना ।
بكاز	(४)	(बिगाड़)	विरोध, मुकसान, उपाधि, विघ्न ।
بكلا	(४)	(बगला)	नक, एक पानी का पत्ती ।
بكولا	(४)	(बगूला)	नवंबर, वातचक्र, धूलचक्र ।
بك	(४)	(बल)	जोर, बलिष्ठ, बलदान, चढ़ावा, पराक्रम ।
بكائي	(४)	(बलाईकान्द)	एक औषध जो धरती में पैदा होती है ।
بكيل	(ف)	(बुलबुल)	एक वागफा पत्ती ।
بلغم	(ع)	(बलगम)	कफ, थूक ।

علم	(ع)	(घेइलम)	मूल, घशानी, धरा ।
باعلم	(ع)	(वाइलम)	ज्ञानी, पण्डित, विद्वान् ।
بيلاي	(ي)	(विलाई)	बिली, मंजार, विला ।
بلندي	(ن)	(बुलदी)	ऊँच, उच्च, दीर्घ ।
بلوان	(ر)	(बलवान्)	भजवृत्त, पराक्रमी, बली, बलवान् ।
بلوا	(ه)	(बलवा)	भगडा, फसाद, वैमनस्य, बिगाड़ ।
بن	(س)	(घन)	जंगल, कुंज, विपिन ।
بننا	(ه)	(घना)	डुलहा, बर ।
بنانا	(ه)	(घनाना)	रचना करना, तैयार करना ।
بناسپتي	(س)	(घनास्पती)	वनस्पति, जंगल की घास ।
بنات	(ن)	(घनात)	ऊनीं करवा ।
बाاوت	(ه)	(घनायट)	रचना; झूठी दिवायट ।
بنارس	(ه)	(घनारस)	कशी, घाटणसी, शिवपुरी ।
بنجارا	(ه)	(घंजारा)	बनिया, बैपारी, सौदागर ।
بنج	(ه)	(घनज)	बैपार; लेनदेन ।
بلجو	(ه)	(घंजर)	ऊँर भरती, निकम्मी भरती ।
بلدر	(ه)	(घंदर)	कपि, मानद, कीरा, हनुमान् ।
بندي	(ن)	(घंदगी)	नमस्कार, अभिवादन, प्रणाम ।
بندي و بنيت	(ن)	(घंदोघंस्त)	प्रबन्ध, उपाय, इन्तजाम ।
بنديق	(ن)	(घंदीक)	मुश्कडी, नालिक ।
بندهرا	(ه)	(घंधुवा)	कैदी, दागी ।
بندهان	(ه)	(घंधान)	मन्धहृथा, निश्चित ।
بنين	(س)	(घंस्)	बंरा, कुल, सान्दान, गस्त, धन्यप ।
باندهنا	(ه)	(घांघना)	गाठनाथना ।
بنسي	(ن)	(घंसी)	बांसरी, मुरखी ।
بنگ	(س)	(घंग)	बंगाला देश ।
بنواري	(س)	(घनवारी)	कृष्ण, मुरलीधर ।
بنولا	(ه)	(घिनौला)	रङ्का तीन ।
بنيامين	(ه)	(घनियायन)	बैश्य जी ।
بنالهاوش	(ن)	(बुलहविस)	लोभी, लालची, लुब्ध ।
بنو	(ن)	(घु)	दुर्गध, दुर्वासा ।
بنوداش	(ن)	(बूदचाश)	बासा, रहनेकी जगह ।
بور	(ه)	(घूरा)	मिठाई, शर्कर, चीनी ।
بوراي	(ه)	(घुराई)	दुष्टता ।
بوربا	(ه)	(घोरिया)	चटारों कट ।
بوسه	(ن)	(घोसा)	घुस्ना, घुस्नना ।
مولى چال	(ه)	(घोलचाल)	बापी, बावें करना ।

बाणी	(४)	(बोली)	वाणी, वाक् ।
बोना	(४)	(बोना)	बपन, बीजबोना ।
बुढ़	(४)	(बूढ़)	करका, बूढ़ ।
बुड़ने	(फ)	(बूड़ना)	हउमान, बन्दर, वानर ।
बोल	(४)	(बोल)	वाणी, वाक् ।
बोल	(फ)	(बौल)	मूत्र, पेशाब ।
बोसिदो	(४)	(बचासीर)	अश ।
बोल बाला	(४)	(बोलबाला)	कल्याण, सुख ।
बोर्चा	(४)	(बोर्चा)	छोटीयेकरी, लाची ।
बिजन	(स)	(भजन)	ईश्वरसम्बन्धी गीत ।
बोभाबी	(४)	(भाभी)	भावज, भौजाई, भ्रातृपत्नी ।
बिबा	(४)	(भाप)	श्वास मुखकी तरफ से ।
बिबात	(४)	(भात)	श्रादन, चहोड़ा ।
बिबागा	(४)	(भागना)	दोड़ना, धावन, पराना ।
बिबाजी	(४)	(भाजी)	साग, तरकारी ।
बिबादर	(फ)	(बहादुर)	शूर, वीर, सुभट ।
बिबादरी	(फ)	(बहादुरी)	शूरता, वीरता, सुभटता ।
बिबा	(फ)	(बहार)	वसन्त, पुष्पसमय ।
बिबा	(४)	(भार)	बोझ, दुःख ।
बिबा	(४)	(भाड़ा)	फिराया, गाड़ी या पशुका ।
बिबा	(४)	(भारी)	बोझवाली वस्तु, गरुवा ।
बिबा	(४)	(भाड़)	एक प्रकार का बड़ा चूल्हा ।
बिबा	(स)	(भास्कर)	सूर्य, रवि, प्रकाशक ।
बिबा	(स)	(भापा)	बोली, बोणी, धनन ।
बिबा	(स)	(भाग)	शालग्रह, भाग्य, देव ।
बिबा	(४)	(भाग)	दोड़ ।
बिबा	(४)	(भागड़)	धरतहट, दोड़ ।
बिबा	(४)	(भाला)	बच्चा, कुन्त ।
बिबा	(४)	(भालू)	गहूँ, भस, एक जंगलीपशु ।
बिबा	(४)	(बहाना)	मिस ।
बिबा	(४)	(भांति)	प्रकार, तरह, सदृश ।
बिबा	(४)	(भांजा)	भागिनिय, बहिन का बेटा ।
बिबा	(४)	(भांजी)	भागिनियो, बहिनकी बेटा ।
बिबा	(४)	(भांड)	स्वांगकरनेवाला ।
बिबा	(४)	(भांडा)	मिट्टीके पात्र ।
बिबा	(४)	(भाउ)	दर, इच्छा, सत्कार, मोलाई ।
बिबा	(४)	(भावना)	इच्छा, वासना ।

دھالی بند	(४)	(भाईचंद)	भातृगण, बन्धु, नाथ्य ।
دھोकि	(४)	(भसकना)	प्रज्वालित, प्रदीप्त, तत्ता, जलता ।
دھोत	(स)	(भभूत)	भस्म, पवित्र रात ।
دھोका	(४)	(भभूका)	अतिमुन्दर, चमकदार ।
دھोत	(४)	(बहुत)	बहुधा, अधिक, धान्यन्त, विशेष ।
دھोत	(न)	(बेहतर)	भला, उत्तम, ठीक, श्रेष्ठा ।
دھोका	(४)	(भतीजा)	भानुज, भाईकेपुत्र ।
دھोत	(स)	(भट्ट)	वीर, समृद्ध, योधा ।
दोहा	(४)	(भट्टा)	जंगली पशुओं के घर ।
दोहना	(४)	(भैट)	उपायन, समर्प, अर्पण, दान ।
दोहना	(४)	(भट्टकना)	इधर उधर किरना, घूमना, टांगना ।
दोहना	(४)	(भट्टियारा)	धर्मशालारचक, सहायवाता ।
दोहना	(न)	(भोजत)	प्रसन्नता, अनुमोद, आनन्द ।
दोहना	(स)	(भुजंग)	सर्प, साँप, अजंग, अहि ।
दोहा	(४)	(महा)	कुरूप, दुराराकत ।
दोहा	(स)	(मद्रकाली)	एक देवी का नाम ।
दोहा	(४)	(भरना)	साया, तमाम, भरण ।
दोहा	(स)	(भ्रष्ट)	अधर्मी, पतित ।
दोहा	(४)	(भेडिया)	हुंकार, लियारी, वृक ।
दोहा	(४)	(भरम)	संदेह, भूल, धोखा, संशय ।
दोहा	(४)	(बहु रूप)	स्वांग ।
दोहा	(स)	(भस्म)	रात, भस्म ।
दोहा	(न)	(बहिष्ट)	स्वर्ग, लोक, बेकुट ।
दोहा	(न)	(भिश्टी)	माशाकी, पानी भरनेवाला, जलदण्ड ।
दोहा	(४)	(बहिगा)	फल, योधि, कनपुट ।
दोहा	(४)	(बहकाना)	फुसिलाना, टगना ।
दोहा	(स)	(मिता)	मिठा, भीत ।
दोहा	(न)	(मिलुक)	मिलुक, फरीर, साधु मींगनेवाला ।
दोहा	(स)	(मिखारी)	मिखुक, भीत मींगनेवाला ।
दोहा	(स)	(भग)	श्री, काम, माहात्म्य, योनि, शोभा, श्रेष्ठा ।
दोहा	(स)	(भगत)	सेवक, भक्तिमान्, मानेवाला ।
दोहा	(स)	(भगिनी)	बहिन ।
दोहा	(स)	(भगवान्)	ईश्वर, परमेश्वर, परमात्मा ।
दोहा	(४)	(भला)	श्रेष्ठा, उत्तम ।
दोहा	(४)	(बहलाना)	राहीकरना, प्रसन्नकरना ।
दोहा	(४)	(मुलसना)	जलना, आग्नि में दायस होना ।
दोहा	(४)	(मलामानस)	उत्तम मनुष्य, सत्यवादी, सपान ।

بہن	(४)	(बहन)	भगिनी, सहोदरा ।
بہن	(४)	(भमोड़ना)	काटखाना, झाड़खाना ।
بہن	(४)	(भंड)	विश, झगड़ा ।
بہنڈار	(س)	(भंडार)	कोठार, खजाना, भांडागार ।
بہنڈارا	(س)	(भंडारा)	एक बड़ामारी भोज ।
بہنڈاری	(س)	(भंडारी)	कोठारी, सज्जाधी, रोकड़िया ।
بہنڈی	(۶)	(भिंडी)	एक तरकारी ।
بہنڈیلا	(४)	(भंडेला)	स्वांग करनेवाला ।
بہنڈور	(४)	(भंवर)	चक्र नदी में ।
بہنڈورا	(४)	(भौरा)	भ्रमर, चंचरीक, अलि, पटपट ।
بہنڈوی	(۶)	(बहनोई)	बहिन का पति, चातुस्त ।
بہو	(۶)	(बहू)	पतोई, रती, दुलहिण ।
بہے	(س)	(भय)	शंका, डर, संदेह ।
بہوہار	(४)	(व्यवहार)	लेनेदेने, आपस की रस्म ।
بہوانی	(س)	(भवानी)	देवी, महामाया, जगदम्बा ।
بہول	(४)	(भूबल)	गर्मरास, उष्णभस्म ।
بہوجن	(س)	(भोजन)	रंताई, खाना, भोग, धाहार ।
بہوت	(س)	(भूत)	प्रेत, भिशाच, प्राणी, जन्तु ।
بہوج پتر	(س)	(भोजपत्र)	एक पेड़ के छाल ।
بہولا	(४)	(भूलना)	चूकना, विसारना, ग़ाद न रहना ।
بہوم	(س)	(भूम)	भूमि, जमीन, धरती, पृथ्वी ।
بہون	(س)	(भवन)	घर, मकान, सदन, महल ।
بہونچال	(४)	(भूंचाल)	भूकम्प, भूडोल, धरती कांपना ।
بہونڈا	(۶)	(भोंडा)	सादा, सीधा ।
بہونڈی	(۶)	(भोंकना)	कुत्तकी आवाज, श्वशब्द ।
بہونڈا	(۶)	(भूझा)	भर्जन, भर्ज ।
بہونین	(۶)	(भवे)	भू, भूकृटी ।
بہوی	(ف)	(विही)	मलार्ह, नेकी, उपकार ।
بہوی	(۶)	(विही)	मेवा, अमरूद ।
بہوی	(۶)	(वही)	हिताव की किताव, गणितपुस्तक ।
بہوی	(۶)	(भैया)	भाई, भाता, सहोदर ।
بہوی	(۶)	(भीत)	दीवार, भित्ति ।
بہوی	(ف)	(वेजा)	अयोग्य, अनुचित ।
بہوی	(۶)	(भीतर)	अन्तर, अम्यन्तर, अन्तः ।
بہوی	(۶)	(भैंसा)	महिष, लुलाय ।
بہوی	(۶)	(भेजना)	पठाना, खाना करना ।
بہوی	(۶)	(भेद)	शुभ, अन्तर, भर्म ।

بی بی	(४)	(वीवी)	रानी, वेगम, स्त्री ।
بی بی	(४)	(भैस)	महिषी, लुलायी ।
بی بی	(४)	(वहली)	गाई, मकाली ।
بی بی	(४)	(भीख)	मांगना, भिक्षा ।
بی بی	(४)	(वहना)	भगिनी, वहिन ।
بی بی	(४)	(वियावान)	मैदान, उजाड़, जंगल ।
بی بی	(४)	(वियाहना)	विवाह करना ।
بی بی	(४)	(बयाल)	राति का भोजन ।
بی بی	(४)	(वेदांत)	एक शास्त्र ।
بی بی	(४)	(वेशुचा)	वेश्या, कचनी, नगर नारी, रूप जीव, शत्रु ।
بی بی	(४)	(वैज्ञा)	अष्टाकार, कृष्ण, अरुड ।
بی بی	(४)	(वैश्ना)	साई ।
بی بی	(४)	(वेगम)	वेगम, रानी, राज-पत्नी ।
بی بی	(४)	(वेल)	वरुद, वृषभ, वृष ।
بی بی	(४)	(वीनाई)	नेत्र शक्ति, नेत्र च्योति ।
بی بی	(४)	(व्योरा)	समाचार, वृत्तान्त ।
بی بی	(४)	(वेहदा)	मूर्ख, निर्लेख ।
بی بی	(४)	(वीन)	वीणा ।
بی بی	(४)	(वैगन)	साग पान, तरकारी, भांडा ।
بی بی	(४)	(भेज)	सरकार की मालगुजारी, कर ।
بی بی	(४)	(घयात)	कथन, वर्णन, बखाना ।
بی بی	(४)	(बीज)	बीज ।
بی بی	(४)	(बीमारी)	बीमारी, रोग, रुज ।
بی بی	(४)	(बेगुनाह)	निर्दोष, अदोषी ।
بی بی	(४)	(भट्टमड)	भांड भांड, घबराहट ।
بی بی	(४)	(बहुतायत)	अधिक, अत्यन्त, बहुधा ।
بی بی	(४)	(भट्टा)	पत्तावा ।
بی بی	(४)	(भील)	भिल, किरान, कोल ।
بی بی	(४)	(बेकरार)	भिचर, व्याकुल, भिमा, असीर ।
بی بی	(४)	(बददुश्चा)	दुर्वचन, शाप, आप ।
بی بی	(४)	(बदनखीव)	दुर्गाणी, अभाग्यवान, भाग्यहीन ।
بی بی	(४)	(बेवक्रुफ)	मुख, कुमतिमान, कुतुबी, मुदबति ।
بی بی	(४)	(बीघा)	६० गज लम्बी नाडी धरती, एक जमीन ।
بی بی	(४)	(वेशुमार)	व्यथित, अनभिमा ।
بی بی	(४)	(बेरहम)	कट्टर, कटार निर्दोषी ।
بی بی	(४)	(बेशरम)	निर्लेख, लज्जाहीन ।
بی بی	(४)	(भगी)	मलमाही, श्वशुराही ।

بيکته	(س)	(बैकुंठ)	विष्णुलोक, स्वर्ग ।
بندھيا چل	(س)	(विध्याचल)	विष्णु पर्वत ।
بينايده	(ف)	(वेकायदा)	अकार्य, अग्रयोजन, व्यर्थ ।
بيختر	(ف)	(बेखौफ)	निडर, निशंक, निर्भय ।

(پ)

پاپ	(س)	(पाप)	अपराध, पातक, दुनाह ।
پاپوش	(ف)	(पापोश)	जूता, उपानह, पगरखी, चर्म पादुका ।
پاپي	(س)	(पापी)	अपराधी, दोषी, पातकी ।
پات	(س)	(पात)	पत्ता, चिट्ठी, पाती, पत्र ।
پاتک	(س)	(पातक)	पाप, दोष, अपराध ।
پاتي	(س)	(पाती)	चिट्ठी, पत्नी ।
پات	(س)	(पाट)	पढ़ना, अध्याय, चौकी, पट्टा ।
پاڻيه شاله	(س)	(पाठशाला)	विद्यालय, मंदिरसा, स्कूल ।
پاڻيک	(س)	(पाठक)	पढ़नेवाला, मास्टर, शिक्षक ।
پاچامه	(ف)	(पायजामा)	टाँगो का जामा ।
پاچي	(ف)	(पाजी)	नीच, कर्मीला, दुष्ट ।
پاچک	(ه)	(पाचक)	पाचन करनेवाला, हضمकरनेवाला ।
پاداش	(ف)	(पादाश)	बदला, दण्ड, एवज ।
پادگيا برا	(ه)	(पादघाघरा)	डरपोक, डराभूत ।
پادها	(س)	(पाघा)	पढ़नेवाला, पाठक, शिक्षक ।
پار	(س)	(पार)	नदीका दूसरा तीर, पारिवार ।
پارا	(ه)	(पारा)	एक प्रकारका धातु, रसराज, रसेन्द्र ।
پارس	(س)	(पारस)	पारसीक, ईरानका देश, पारसपरवर ।
پارسال	(ف)	(पारसाल)	पिछला साल, गतवर्ष ।
پارسا	(ف)	(पारसा)	साधु, श्रेष्ठ योगी, सुपात्र ।
پارسي	(ف)	(पारसी)	पारसीकी, ईरान-देशी ।
پارسي	(س)	(पारसी)	परीक्षक, परितेइया ।
پاره	(ف)	(पारह)	टुकड़ा, खण्ड ।
پار	(ه)	(पाइ)	लकड़ी का टाँचा ।
پازه	(ه)	(पाड़ा)	एक जंगली जानवर, एक प्रकारके हरिण ।
پاس	(ه)	(पास)	निकट, सन्निकट, नडे, धोते, नगीच ।
پاس	(ف)	(पास)	याम, ग्रहर, तीन घंटे ।
پاسا	(ه)	(पास्ता)	पासक, शक्क, पारसा ।

باسان	(ف)	(पासवान)	रसक, चौकीदार, पाहरू ।
پاسي	(س)	(पासी)	एक हिन्दू नीच जाति, चिड़ीमार ।
پاک	(ف)	(पाक)	पवित्र, शुद्ध, शुचि ।
پاکڑ	(س)	(पाकर)	एक पेड़ है ।
پاکھنڈ	(س)	(पाखंड)	छल, कपट, मक ।
پاکھنڈی	(س)	(पाखंडी)	छली, कपटी, मकार ।
پاگل	(س)	(पागल)	बान्हा, सिद्धा, विचित्र ।
پال	(س)	(पाल)	डेर, तम्बू ।
پالا	(س)	(पाला)	मक, हिम, तुहिन ।
پالان	(س)	(पालान)	प्रणाम, दण्डवत्, नमस्कार, सहार ।
پالک	(س)	(पालक)	साग, तरकारी ।
پالکی	(س)	(पालकी)	जोशी, छलमाल, चौपाला, चंमेल ।
پالن	(س)	(पालन)	रक्षा, रक्षण ।
پالی	(س)	(पाली)	प्रशंसा, गोद, उत्सव ।
پالو	(س)	(पाल)	योग्य, वर्तन ।
پالٹی	(س)	(पाल्ती)	बौट, हिस्ता, पत्ती ।
پانچ	(س)	(पांच)	ढाई टर्ह, पाँच ।
پاندان	(ف)	(पानदान)	पानं पाप ।
پانوں	(س)	(पांनों)	पैर, चरण, पाद, पग ।
پانی	(س)	(पानी)	जल, नीर, रस, शम्भस, शम्बु ।
پانخانہ	(ف)	(पांखाना)	सिंहास, मरु त्याग स्थान ।
پان	(س)	(पान)	पण, ताम्बूल, मुराभूषण ।
پایدار	(ف)	(पायदार)	पडा, दृढ़ ।
پایہ	(ف)	(पायह)	खाट के पाया ।
پڑھی	(س)	(पीढ़ी)	वंशावली ।
پتا	(س)	(पिता)	बाप, तात, जनक, जन्मदाता ।
پتا	(س)	(पत्ता)	पेड़का पात, पत्र ।
پتہ	(س)	(पता)	निशान, दिक्काना ।
پتال	(س)	(पताल)	पृथ्वीतल, अधस्तल ।
پت چور	(س)	(पतभ्रष्ट)	पत्र पतन, पत्तो का गिरना ।
پتت	(س)	(पतित)	गिरना, नीच, जानिहीन होना ।
پتو	(س)	(पुत्र)	बेटा, पुत्र, पुत ।
پتو	(س)	(पत्र)	चिट्ठी, पत्ती, कागज ।
پترا	(س)	(पत्रा)	जनी, पुत्रांग, पुत्रा ।
پتر	(س)	(पितर)	माना पिता, मां बाप ।
پتری	(س)	(पुत्री)	पुण्या, भेट ।
پتل	(س)	(पत्तल)	पत्र पान, पत्तो की पाली ।

پتلا	(४)	(पतला)	महीन, सूख, दुबला ।
پتلی	(४)	(पुतली)	छाद्य प्रतिमा; कनीतिका; आसकी पुतली ।
پتنگ	(४)	(पतंग)	तुकल, मुट्टी ।
پتنگا	(४)	(पतंगा)	आगकी, चिनेगारी, आगिकण ।
پتنگی	(س)		चिनादिमा, भी, वस ।
پتھر	(۶)		उपल ।
پتھر کلا	(۴)		
پتھارنا	(۴)	(पतथारना)	मरोसा करना, प्रतीत करना ।
پیتل	(۴)	(पीतल)	आर, एक प्रकार का धातु ।
پٹا	(۴)	(पट्टा)	लिखत जो किसान बर्मादार को देता है; कुपडत जो पशु के
پٹارا	(۴)	(पिटारा)	बांस या बंद का सन्दूक या टोकरी । (में डालते
پٹاپٹ	(۴)	(पट्टापट्ट)	पीरने की धावाज ।
پٹاو	(۴)	(पट्टाव)	सीचाई, थोपना; हुण्डी के रुपया लेना ।
پٹوا	(۴)	(पट्टड़ा)	लकड़ी की चौकी ।
پٹ سال	(۴)	(पट्टसाल)	पाठशाला, विद्यालय ।
پٹکنا	(۴)	(पट्टकना)	बल से घर्ती पर, दमारना ।
پٹواری	(۴)	(पट्टवारी)	ग्राम गणितकार, गांव का हिसाब रखनेवाला ।
پٹو	(۴)	(पुट्टा)	पशुनितम्ब, पट्टा के नूतन ।
پٹرانا	(۴)	(पठाना)	भजना, रवाना करना ।
پٹی	(۴)		चढ़ाई की मुट्टी ।
پٹلا	(۴)		चढ़ाई, नगती ।
پٹلنا	(۴)		प्राप्ति ।
پٹا پا	(۴)	(पुजापा)	देवता का चढ़ावा ।
پٹ پٹ	(۴)	(पचपच)	कीचड़ में चलने के शब्द ।
پٹکاری	(۴)	(पिचकारी)	स्थूल, दम फूलना ।
پٹکنا	(۴)	(पिचकना)	दबना, लिचकना ।
پٹمیل	(۴)	(पचमेल)	मिठाकूला, मिश्रित ।
پٹکنا	(۴)	(पचना)	हजमहजना, पकना ।
پٹو	(۴)	(पिचोतरा)	कमीशन, दस्तूरी ।
پٹاڑنا	(۴)	(पछाड़ना)	पटकना, गिरादेना ।
پٹاڑی	(۴)	(पिछाड़ी)	घोड़े की पाँख की रस्सी ।
پٹھانا	(۴)	(पछुताना)	पश्चात्-शोक करना, पश्चात्ताप करना, संताप करना ।
پٹلا	(۴)	(पिछला)	पाँखे का हिस्सा, व्यतीत ।
پٹم	(س)	(पच्छम)	पश्चिम, पाश्चात्य ।
پٹو	(س)	(पछुवा)	पश्चिम नात, पाश्चात्य नात ।
پٹسی	(۴)	(पच्छीसी)	चौपड़ ।
پٹال پٹال	(۴)	(पखाल)	चमड़े का बड़ा पांती का पात्र ।

پختہ	(ف)	(पुष्ता)	पका हुआ, सँघा हुआ ।
پدارتھ	(س)	(पदार्थ)	उत्तम वस्तु, उत्तम भण्ड ।
پدانا	(ر)	(पदाना)	संताना, दुःख देना, दिक करना ।
پدوی	(ف)	(पदवी)	दर्जा, उपाधि ।
پدم	(س)	(पद्म)	कमल, नलिन, और एक संख्या सौनीलकी ।
پدماवती	(س)	(पद्मावती)	एक रानी का नाम है ।
پدمنی	(س)	(पद्मिनी)	एक स्त्री ।
پدوڑا	(ر)	(पदोड़ा)	अरपोक, भीत ।
پدیز	(ف)	(पिजीर)	मानना, स्वीकार करना ।
پر	(ر)	(पर)	ऊपर, पराया, दूसरा ।
پریت	(س)	(प्राप्त)	लाभ, प्राप्त, आगम, ।
پرستنا	(س)	(प्रसन्नता)	आनन्द, दया, छुरी, मेहरबानी ।
پورا تم	(س)	(पुरातम)	प्राचीन, पुरातन, पुराना ।
پرات	(ر)	(परात)	पीतल की चाँदी वाली ।
پراڻا	(ر)	(परांडा)	झाँ में पिती हुई रोटी ।
پراشچیت	(س)	(प्रायश्चित्त)	प्रतिव्र करनेवाला कर्म ।
پراگرت	(س)	(प्राकृत)	प्रकृति, स्वभाव, गुण ।
پراگرم	(س)	(पराक्रम)	शक्ति, सामर्थ्य, उद्यम, परिश्रम ।
پراگرمی	(س)	(पराक्रमी)	शक्तिमान्, सामर्थ्यवान्, धैर्यवी, परिश्रमी ।
پراگ	(س)	(प्रयाग)	इलाहाबाद एक नगर का नाम है ।
پراڻد	(س)	(प्रालब्ध)	भाग्य, नसीब, दैव, भलापुंस ।
پران	(س)	(प्राण)	ज्ञान, अस्त ।
پران	(س)	(पुराण)	१८ पुराण व्यासार्थिक ऋषियों के बनाये द्ये ।
پراڻا	(ر)	(पुराना)	प्राचीन, सनातन, प्रसन्न ।
پر	(ف)	(पर)	पल, पक्ष ।
پراڻا	(ر)	(पराया)	दूसरे का, अन्य ।
پرب	(س)	(पर्व)	पवित्र दिन, उत्सव दिन, तिहवार ।
پرباسی	(س)	(प्रयासी)	प्रदेशी, सुसाफिर ।
پرہا	(س)	(प्रवाह)	प्रवाप, शक्ति, धसर, साँसर ।
پریت	(س)	(पर्वत)	पहाड़, डोंगर, शिलाचय ।
پریتی	(س)	(पर्वती)	पहाड़ी, पर्वतीय, पहाड़ का वासी ।
پریت	(ر)	(परचस)	आधीन, परतंत्र, वे इच्छित्वार ।
پرول	(س)	(प्रवल)	बलिष्ठ, अधिक बलवान् ।
پریت	(س)	(प्रभात)	भात-सात, विभात, मोर का समय, तड़का ।
پرین	(ر)	(प्रवीण)	निपुण, योग्य, गुणी ।
پوت	(ر)	(पर्त)	तद, लह ।
پرناپ	(س)	(प्रताप)	महिमा, तन्मावल ।

پر تو	(ف)	(प्रतौ)	छाया, साया ।
پر تویم	(ش)	(प्रथम)	पहिला, अन्वत्, आद्य ।
پر توئی	(خ)	(परती)	वेकार प्रेती, बंजर भूमि ।
پر تویت	(ط)	(प्रतीति)	विश्वास, भरोसा, प्रत्यय ।
پر جا	(س)	(प्रजा)	रियाया, सन्तान, जन लोग ।
پر جايت	(س)	(प्रजापति)	प्रजा, राजा, कुम्हार ।
پر چار	(س)	(प्रचार)	विस्तार, रिवान, चलन, फैलाना ।
پر چارنا	(خ)	(प्रचारना)	पालना, हिलाना, सदना ।
پر چوئي	(خ)	(परचूनी)	बनिया, बगिचा ।
پر چوئيا	(خ)	(परचूना)	छाया, साया ।
پر چاوان	(خ)	(परचाँव)	छाया, साया ।
پر چيت	(خ)	(परीक्षित)	परीक्षित, एक राजा का नाम है ।
پر خاش	(ف)	(प्रखाश)	संगम, युद्ध, समर ।
پر ده	(ف)	(परदह)	खान, खडा, मोड़ा ।
پر دهان	(س)	(प्रधान)	मुख्य, मुखिया, अक्षर, सरदार ।
پر دمن	(س)	(प्रद्यन्न)	कृष्णपुत्र ।
پر ديس	(خ)	(प्रदेश)	दूतरा मुल्क, अन्य देश ।
پر ديسي	(خ)	(प्रदेशी)	निदेशी, अन्य देशी, दूसरे मुल्क का ।
پر زه	(خ)	(पुर्जा)	टुकड़ा, खण्ड ।
پر زش	(س)	(पुरुष)	मनुष्य, ब्राह्मण, ब्राह्मी ।
پر شاد	(س)	(प्रसाद)	प्रसाद, नैवेद्य, देवता का भोग ।
پر ست	(ف)	(परस्त)	पूजना, भक्ति करना ।
پر ستار	(ف)	(प्रस्तार)	दासी, भोकर बी, बाँदा, लोही ।
پر ستش	(ف)	(परस्तिश)	भक्ति, पूजन ।
پر سن	(س)	(प्रसन्न)	राजी, खुशी, आनन्द, मुदित ।
پر سنگ	(س)	(प्रसंग)	मेल, संगम, सम्बन्ध, जमावडा ।
پر سوت	(خ)	(प्रसूति)	एक बीमारी जो स्त्रियों को होती है ।
پر سون	(خ)	(परसौ)	तीसरा दिन, परश्व ।
پر ده زمين	(ف)	(परदा जमीन)	भूचक्र, भूमण्डल ।
پر سيا	(خ)	(प्रसिया)	दराँती, दाग, हँसिया ।
پر سياو سان	(ف)	(प्रसियाँशा)	एक आपघ का नाम है ।
پر کار	(س)	(प्रकार)	रीति, ढंग, तरह ।
پر کاش	(س)	(प्रकाश)	तेज, दीप्ति, उजाला, रोशनी ।
پر کاله	(ف)	(परकाला)	अग्निकण, चिनगारी ।
پر کو ما	(س)	(परिक्रमा)	फरी, किसी देवस्थान को परिक्रमण करना ।
پر کينا	(خ)	(परखना)	जाँचना, परीक्षा करना, निरखना ।

परकिया	(४)	(पुरखा)	वृद्ध मनुष्य ।
परकियाई	(४)	(परखाई)	परीक्षा मूल्य, जांचने की मजदूरी ॥
परकिया	(४)	(परखिया)	परीखक, जांचने वाला ।
परकित	(स)	(प्रकट)	प्रकाश, प्रकट, प्रत्यक्ष ।
परकिल	(फ)	(परगना)	तहसील ।
परला	(४)	(परला)	जसुतरफ, दूसरे तरफ ।
परलै	(स)	(प्रलय)	संसारनाश ।
परमान	(स)	(परमान)	समूत, दयालु ।
परमो	(स)	(परम्परा)	प्रणाली, हस्तित्वाय से चले आना ।
परमल	(४)	(परमल)	एक अनान है ।
परमिह	(स)	(प्रमेह)	एक प्रकार का रोग, बरब, क्रक विकार ।
परन	(४)	(परन)	मृदंग की एक प्रकार की आवाज ।
परनाल	(४)	(परनाला)	जल की मोती ।
परनाम	(स)	(परनाम)	मृणम, दण्डवत्, नमस्कार ।
परन्त	(स)	(परन्तु)	लेकिन, मगर ।
परन्दा	(फ)	(परिन्दा)	पक्षी, पंखी, चिड़िया ।
परनियान	(फ)	(परनियान)	एक कोमल बाल ।
परवा	(४)	(परवाह)	प्रयोजन, धरना, मतलब ।
परवा	(४)	(पूर्वा)	एक नक्षत्र, पूर्वदिशा ।
परवार	(४)	(परिवार)	कुटुम्ब, बालबच्चे, गृहस्थ ।
परवाल	(४)	(परवाल)	नेत्र विकार ।
परवानगी	(फ)	(परवानगी)	आज्ञा, हुक्म, इजाजत ।
परवाना	(फ)	(परवाना)	आज्ञापत्र ।
परोजन	(स)	(परोजन)	मतलब, अर्थ, कारण मनोरथ ।
परवरिगार	(फ)	(परवरिगार)	परमेश्वर, परमात्मा, पालक ।
परवरिश	(फ)	(परवरिश)	पालना, रखा करना ।
परसा	(४)	(परसा)	खाना, रसोई, भोजन ।
परसा	(४)	(पिरोना)	घरे में भागा बालना ।
पुरोहित	(स)	(पुरोहित)	पुरोधा पूजापाठक, कर्मकाण्डी ।
पुरोहितानी	(स)	(पुरोहितानी)	पुरोहित की स्त्री ।
प्रवीण	(४)	(प्रवीण)	शुणी, सुन्दर ।
परहेज	(फ)	(परहेज)	बचान, नन्वेन, पक्ष, परीक्षा ।
परहेजगार	(फ)	(परहेजगार)	साधु, श्रेष्ठ, संन्यासी, योगी ।
परहेजना	(४)	(परहेजना)	अलग रहना, पृथक् रहना ।
परी	(फ)	(परी)	गन्धर्व अप्सरा, अति सुन्दर स्त्री ।
प्रिया	(४)	(प्रिया)	सुन्दरी, मनोहरी, प्यारी ।
प्रियति	(स)	(प्रियति)	प्रीति, स्नेह, अनुराग मोह, प्रेम ।

بریت	(४)	(प्रेत)	भूत, पिशाच, मृतक, मुदा ।
بریزاد	(ف)	(परीजाद)	अन्धजन्म, अप्सरा सन्तति ।
بريشان	(ف)	(परेशान)	व्याकुल, व्यग्र, दुस्ती ।
بريشاني	(ف)	(परेशानी)	त्रिन्ता, व्याकुलता, दुःख ।
بريم	(ن)	(प्रेम)	प्रीति, लगन, स्नेह, मोह ।
بريمي	(ن)	(प्रेमी)	प्रीतिमान, स्नेहा, मोही ।
بروا	(ن)	(परवा)	...
بروا	(ن)	(प्रदाय)	...
بروانا	(ن)	(पट्टापाना)	किसी वस्तु को पाना ।
برهان	(ن)	(प्रहाना)	पाठन ।
بروا	(ن)	(पडाव)	क्राज के उतरने की जगह, दल स्थान ।
بريقي	(ن)	(पेटी)	बेट बन्धनी, कमर कसनी ।
برجانا	(ن)	(प्रहजाना)	लेटजाना ।
برنا	(ن)	(पहुना)	सम्भा होजाना, लेटजाना, सोजाना ।
بروس	(ن)	(पहोस)	समीपता, प्रतिवास, समीपवास ।
برهنا	(ن)	(पटना)	पठन, पदगित, बाँचना ।
بروسي	(ن)	(पहोसी)	समीपी, पासवती, समीपवासी ।
برداد	(ن)	(पजावा)	आवा, ईट अथवा चूना पकाने की जगह ।
بريا	(ن)	(पुडिया)	पुडि, पुडि कापन की छोटीसी गाँठ ।
برس	(ف)	(पस)	पीछे, मावाद, पश्चात् ।
برسارنا	(ن)	(पसारना)	फैलाना, प्रसारण करना, विस्तारण करना ।
برساري	(ن)	(पसारी)	किराना व मसाला बेचनेवाला ।
برسل	(ن)	(पीसना)	चूर २ करना, चूरे करना ।
برسان	(ن)	(पिस्ता)	स्तन, कुच, चुची ।
برس خوردی	(ن)	(पसखुदो)	अच्छिष्ट, जठर ।
برسر	(ف)	(पिसर)	पुत्र, सुत, बेटा ।
برسر چرادی	(ن)	(पसरचराई)	पंहुकी राति में चराना ।
برسلي	(ن)	(पसली)	पांजर, पंहुका ।
برسد	(ف)	(प्रसद)	चाह, प्रसन्न ।
برسند	(ن)	(पसीना)	स्वेद, पसव, शरीर से जल टपकना ।
برس و پيش	(ف)	(पसुपेश)	आगा पीछा, विकल्प ।
برو	(ن)	(पिस्त)	देश, वन मलिका ।
برمت	(ف)	(पुरत)	पृष्ठ, पीठ ।
برست پناه	(ف)	(पुस्तपनाह)	रक्षा, सहारा सहायता ।
برستخم	(ف)	(पुस्तखम)	कुचड़ा, कुञ्ज, टेढ़ा ।
برستک	(ن)	(पुस्तक)	घोड़े की लात ।
برسته	(ف)	(पुस्ता)	सहायक, सहायदाता ।

پشتی	(ف)	(पुश्ती)	सहायता, रक्षा, सहाय ।
پشت	(س)	(पुष्ट)	मोटापाना, बहाल, संडा ।
پوشن	(س)	(पोषण)	पालन, रखा ।
پشم	(ف)	(पशम)	ऊन, बाल ।
پشیمان	(ف)	(पशेमान)	लुग्नित, लज्जावान् ।
پکا	(ک)	(पका)	तैयार, पकाहुआ ।
پکارنا	(ک)	(पुकारना)	बोलाना ।
پکانا	(ک)	(पकाना)	तैयार करना अग्नि पर ।
پکڑنا	(ک)	(पकड़ना)	थामना, काबू करना ।
پکنا	(ک)	(पकना)	पकजाना ।
پکوان	(ک)	(पकवान)	घृतपक ।
پکوانی	(ک)	(पकवाई)	पाकमूल्य, पकाई की मजदूरी ।
پکرا دج	(ک)	(पख्रावज)	एक प्रकार का नाना ।
پکرا دج	(ک)	(पुखराज)	एक मछि ।
پکھرو	(ک)	(पखेरू)	पसी, परन्द ।
پکری	(ک)	(पगड़ी)	पाग, उष्णीय ।
پکلا	(ک)	(पगला)	बाबला, मतिभ्रम ।
پکلا نا	(ک)	(पिघलाना)	गलाना ।
پکاھ	(ف)	(पगाह)	सुबह, श्रातःकाल, भोर, तड़का ।
پکرا	(ک)	(पगिया)	पगड़ी, पाग, उष्णीय ।
پکڑی	(ک)	(पंखड़ी)	भूलकी पत्ती ।
پکا	(ک)	(पघा)	रस्सी पशु बाँधने की ।
پل	(س)	(पल)	घण, लहना ।
پل	(ف)	(पुल)	सेतु, बन्ध, बाँध ।
پلاؤ	(ک)	(पलाऊ)	पालाहुआ ।
پلا	(ک)	(पल्ला)	तराजू का पलड़ा ।
پلاس	(ف)	(पलास)	मोटा कपड़ा ।
پلاسی	(س)	(पलासी)	एक नगर का नाम ।
پالان	(ف)	(पालान)	खुर्चान, बैल गद्दे का ।
پالو	(ف)	(पुलाउ)	बाबल जो मांस में पकाया जाय ।
پالو	(ک)	(पिलापिला)	धुला, बहुत नरम ।
پلوانا	(ک)	(पुलपुलाना)	धैर में घोरना ।
پلنا	(ک)	(पलटना)	उलटना ।
پلتن	(ک)	(पलटन)	सेना, दल, कटक, फौज ।
پلچنا	(ک)	(पिलचना)	लिपटना, चिपटना ।
پلڑا	(ک)	(पलड़ा)	तराजू का पट्टा ।
پلک	(ک)	(पलक)	नयनपट, निमेष, लहना ।

पल्लदा	(४)	(पुल्लदा)	पाटली, पारसल, गौड ।
पल्लग	(४)	(पल्लग)	राया, राज, नेवाह की राट ।
पल्लग	(४)	(पल्लग)	जंगली पशु, सड़का, चिता ।
पल्लठा	(४)	(पल्लठा)	पहिला, अगला ।
पल्ल	(४)	(पल्लवल)	एक प्रकार की तरकारी ।
पल्लडा	(४)	(पल्लडा)	पानी रखने की जगह ।
पली	(४)	(पली)	तेल या धी निकालने का धिमासा ।
पलीत	(४)	(पलीत)	धर्मार्थ, अगति ।
पलीता	(४)	(पलीता)	बड़ी रत्ती ।
पलीथन	(४)	(पलीथन)	आय जिससे रीढ़ फैलाई जाय ।
पुन्य	(स)	(पुन्य)	दान, पुण्य, दैवत ।
पला	(४)	(पला)	रत्न, जवाहर ।
पला	(४)	(पला)	रई, कपास ।
पला	(स)	(पला)	मार्ग, महाद्वय, धर्म ।
पला	(४)	(पला)	पाँच ।
पला	(४)	(पला)	एक देश पंचनद ।
पला	(४)	(पला)	पाँच रंगलियाँ ।
पला	(४)	(पला)	शरीर का ढोँचा ।
पला	(४)	(पला)	जिस्में पक्षी पाले जाते हैं ।
पला	(४)	(पला)	पंचदो, चोरी, जारी, बुधा, गूढ़, गरा ।
पला	(४)	(पला)	हाथ की पाँच रंगलियाँ ।
पला	(४)	(पला)	धुनियाँ ।
पला	(४)	(पला)	कमेटी के अफसर ।
पला	(४)	(पला)	शिव, सिंह, शेर ।
पला	(४)	(पला)	सभा, कमेटी, समाज ।
पला	(४)	(पला)	पानी की चक्की ।
पला	(४)	(पला)	पाँचवाँ, एक स्वर है जो साजे में निकलता है ।
पला	(४)	(पला)	तिथि पाँचवीं महीने की ।
पला	(४)	(पला)	पतंग, या तुकल की डम ।
पला	(४)	(पला)	पत्नी, जिडिया, परन्द ।
पला	(४)	(पला)	शिवा, सिस ।
पला	(४)	(पला)	बोझा, बण्डल, गौड ।
पला	(४)	(पला)	शरीर, देह, कया ।
पला	(४)	(पला)	तीर्थ, या मन्दिर का गुजारी ।
पला	(४)	(पला)	एक प्रकार की तरकारी ।
पला	(४)	(पला)	मोलवी, शानी, पदा ब्राह्मण ।
पला	(४)	(पला)	फिडी, टंगडी ।

پنڈول	(४)	(पिंडोल)	धुन्वली मिट्टी ।
پنڈی	(४)	(पिंडी)	महादेव का उपरला शरीर ।
پنڈار	(४)	(पंसारहृद्)	पंसारियों की बहुत सी दुकानें ।
پنڈال	(४)	(पंसाज)	पानी के माप की जगह ।
پنڈیا	(४)	(पनिकपन्ना)	भीगा कपड़ा ।
پنڈیا	(४)	(पंखा)	व्यजन, बेना ।
پنکت	(४)	(पंगत)	पांती, पंक्ति, पांती ।
پنک	(४)	(पिंगला)	पंथ, संग, छपाहिल ।
پنکڑا	(४)	(पिंगड़ा)	हिंडोला, झूला ।
پنکڑا	(४)	(पनघट)	पानी के घट, कुंआ ।
پنوار	(४)	(पंचार)	एक प्रकार का पंच, एक राजपूती की जाति ।
پنوار	(४)	(पनचारी)	तम्बोली, पान बेचनेवाला ।
پنہار	(४)	(पनहार)	पानीभरनेवाला ।
پنہا	(४)	(पनिया)	पानी के सत्र, रानिल ।
پنہار	(४)	(पनहारिज)	पानीभरनेवाली स्त्री ।
پنہا	(४)	(पुन्यधाम)	धर्मोत्सा, गंगापुर ।
پنہا	(४)	(पनीर)	कनुसा ।
پنہا	(४)	(पचाज)	नीच-कमीना स्वभाव के लोग ।
پنہا	(४)	(पोपला)	भित के दोत न हो, दन्तहीन ।
پنہا	(४)	(पूत)	पुत्र, बेटा, छत ।
پنہا	(४)	(पोता)	गात्री, पीत ।
پنہا	(४)	(पुतला)	मूर्ति, छत ।
پنہا	(४)	(पोतना)	सीपना, पलस्तर करना ।
پنہا	(४)	(पोथी)	पुस्तक, फितान ।
پنہا	(४)	(पोती)	पेदी, छतात्मना ।
پنہا	(४)	(पोड)	गुठरी, बसडल ।
پنہا	(४)	(पोडला)	बड़ा बसडल, बाना ।
پنہا	(४)	(पोडली)	छोटी गुठरी ।
پنہا	(४)	(पट्टा)	दुस्ती, पुस्तक का ढक्कन ।
پنہا	(४)	(पूजा)	नमस्कार, अपमानित, आराधना, भक्ति, सेवा ।
پنہا	(४)	(पूजामान)	पूज्य, सत्कार करने योग्य ।
پنہا	(४)	(पूजना)	भक्ति करना, सेवा करना ।
پنہا	(४)	(पूछ)	दरियाऊ, प्रश्न-धियाई ।
پنہا	(४)	(पोददार)	अनाबी, संकीर्ण, केशाच्छ ।
پنہا	(४)	(पोदना)	एक छोटा पेड़ ।
پنہا	(४)	(पोदीना)	एक छोटा पेड़-पंचाल ।
پنہا	(४)	(पूरा)	संपूर्ण, सारा, छत ।

پورب	(س)	(पूर्व)	प्राक्, पूर्वदिशि ।
پورن	(س)	(पूरन)	सारा, कुल ।
پورناماسی	(س)	(पूरनमासी)	पृथ्विमा ।
پوردا	(خ)	(पुरधा)	पूर्वपात ।
پوزی	(خ)	(पोरी)	अंगुली की गोंठ—या पोस्वा ।
پوزی	(خ)	(पूरी)	शकुली, घी की बनी रोटी ।
پوس	(س)	(पूस)	जाड़े का महीना ।
پوست	(ف)	(पोस्त)	त्वक्, छिलका, नकल ।
پوستین	(ف)	(पोस्तीन)	मालदार चमड़े का कपड़ा ।
پوش	(ف)	(पोश)	ढक्कन, ढकना ।
پوشاک	(ف)	(पोशाक)	वस्त्र, पहरावनी ।
پوشش	(ف)	(पोशिश)	ऊपर का कपड़ा, ढक्कन ।
پوشوده	(ف)	(पोशीदा)	गुप्त, गुद्, छिपा हुआ ।
پولا	(خ)	(पोला)	खोखला, थोथा ।
پولاد	(ف)	(पोलाद)	ईसपात, पक्का लोहा ।
پون	(س)	(पवन)	वायु, हवा, बयार ।
پون	(س)	(पौन)	तिहाई, तृतीयांश ।
پونجی	(س)	(पूंजी)	मूलधन, असलधन ।
پونچہ	(خ)	(पूँछ)	पुच्छ, लूम ।
پونڈا	(س)	(पोंडा)	गन्धा, ऊख ।
پوانگ	(خ)	(फाटक)	बड़ा दरवासा ।
پہار	(خ)	(पहाड़)	पर्वत, डुंगर, शिलोच्चय ।
پہار کیانا	(خ)	(फाड़खाना)	झुँटसे काट कर टुकड़े करना ।
پہاری	(خ)	(पहाड़ी)	छोटा पर्वत ।
پہاک	(خ)	(फाग)	होली का खेल ।
پہاگن	(س)	(फागुन)	एक महीने का नाम ।
پہال	(خ)	(फाल)	हल का फार ।
پہالسا	(خ)	(फालसा)	एक फल उदा रंग को ।
پہان	(خ)	(फाव)	जाल, फंदा, नाइरा ।
پہاندنا	(خ)	(फांदना)	कूदना, उछलजाना ।
پہانسا	(خ)	(फांसना)	पकड़ना, लपेटलेना ।
پہانسی	(خ)	(फांसी)	गला घोटना, फंदा, गलदना ।
پہانکڑا	(خ)	(फांकड़ा)	लुचा, बदमाश ।
پہارزا	(خ)	(फावड़ा)	एक प्रकार के कुदाल ।
پہانی	(خ)	(फवनी)	उछा करना, हँसी करना ।
پہانک	(خ)	(फांक)	टुकड़ा, खरड ।
پہانسی گہر	(خ)	(फांसीघर)	बधगृह, हननस्थान ।

फुफुस	(४)	(फेफड़ा)	फुफुस, फुफुकार ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	लावा लगना, वस्तु विकारक ।
फुटना	(४)	(फटना)	फूट जाना, टूटना ।
फुटकारना	(४)	(फटकारना)	धमकाना, धुंझकना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	निरादर, अपयश ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	जानना, चीन्हाना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	उबलना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	पितृव्यता, पुत्रा, पिता की बहिन ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	अकार्यी, निष्कर्मा, सीधा ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	अनाज को साफ करना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	छोटा कबड़ा, कबड़ी ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	काटना, चीरना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	खदना, उछलना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	चतुर, चालाक ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	पीछे, इस के बाद, पुनः ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	महर, याम, माठ धड़ी ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	रफा, चौकीदारी ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	लौह के आना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	उपर उपर घुमाना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	तड़पना, फौपना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	धोला, मकारी, कपट ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	चालाकी, चतुरई ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	उलट जाना, पलट जाना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	फिरनी, चकड़े ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	धुमना, चकर राना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	पस शरीर पर धारण करना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	रफक, चौकीदार ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	पत रफान, उग्रा खिलने की जगह ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	उछलना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	जाल में पकड़ा ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	कैद होना, पकड़ जाना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	कानाफुत्सी करना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	रफटना, निषलाना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	धोला राना ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	दरिद्र, निर्धनी ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	एक भीषण का नाम है ।
फुफुकी	(४)	(फफूकी)	धौकीनी ।

پهنگنا	(४)	(फेंकना)	हालदेना, बगेलना ।
پهل	(४)	(फल)	मेवा, पदार्थ ।
پهل	(४)	(पहल)	रई का बड़ा टुकड़ा ।
پهلا	(४)	(फला)	फलदार, फलवाद् ।
پهلنا پهرونا	(४)	(फलनाफूलना)	फलदार होना, दूध पूत वाला होना ।
پهلانگ	(४)	(फलांग)	झलांग, उझलना, फुदना ।
پهلانگه پهلنگه	(४)	(फुलफुली)	अग्नि कीड़ा की एक वस्तु ।
پهلا	(४)	(फुलफा)	पतली रोटी ।
پهلاکاري	(४)	(फुलकारी)	फूलदार कपड़ा ।
پهلا	(४)	(फलना)	पेड़ फलदार ।
پهلو	(ف)	(पहल)	करवट, पशुका ।
پهلواري	(४)	(फुलवारी)	बाग बाड़ी ।
پهلووان	(ف)	(पहलवान)	मल्ल ।
پهلوواني	(ف)	(पहलवानी)	मसता, झुरती ।
پهلوري	(४)	(फुलौरी)	पकौड़ी ।
پهلي	(४)	(फली)	एक पेड़ या झाड़ी का फल ।
پهليانا	(४)	(फलयाना)	फलदार होना ।
پهلل	(४)	(फुल्ल)	सुगन्धित तेल ।
پهل	(४)	(फन)	फण, सर्प का फैलाया हुआ शिर ।
پهلا	(४)	(पौंचा)	कलई ।
پهلاچی	(४)	(पौंची)	हाथ के अंगूठेप ।
پهلا	(४)	(फंदा)	कौंसी, जाल, फंसी ।
پهلاسی	(४)	(फुंसी)	फुडिआ, छोटा चारम ।
پهلاوار	(४)	(फुंवार)	मेगथी हलकी झड़ी ।
پهلا	(४)	(फूफा)	पिता की बहिन का पति, विदुषासुपति ।
پهلا	(४)	(फूद)	विरोध, झगडा, एकद्वी-फल ।
پهلا	(४)	(फूदा)	दूदादूआ ।
پهلا	(४)	(फोड़ा)	घाव, दूध, जखम ।
پهلا	(४)	(फोड़ना)	तोड़ना ।
پهلا	(४)	(फूस)	सूखी घात ।
پهلا	(४)	(फूत्तड़ा)	विषादुआ, गलादुआ ।
پهلا	(४)	(फोग)	निःसत्त्व, नित्य सार निकास लिया जाने ।
پهلا	(४)	(फोकट)	मुक्त, घमूल्य ।
پهلا	(४)	(फूंकना)	सोंतना ।
پهلا	(४)	(फूल)	पुष्प, सुगन्ध ।
پهلا	(४)	(पहिया)	शकट, चक्र ।
پهلا	(४)	(फटा)	चिरादुआ ।

بیرنا	(५)	(फेरना)	खौमना, वापस करना निर्वर्तन करना ।
بیر	(५)	(फेर)	धुमाव, चपल ।
بیرى	(५)	(फेरी)	चकरखाना, घूमना ।
بیلنا	(५)	(फलना)	मंवेदार होना ।
بیلونا	(५)	(फैलाना)	पसारना ।
بیلوا	(५)	(फीका)	अलाना, बेरवाद ।
بیلون	(५)	(फेन)	कफ, झाग ।
بیلونا	(५)	(फेंडना)	शिरका डुपट्टा ।
بیلینچنا	(५)	(फीँचना)	साफ करना, धोना, निचोड़ना ।
بیلنا	(५)	(फुंकना)	मृगधार, धेरा ।
بیا	(५)	(पिया)	प्रेमी, प्रीति, दित, मित्र ।
بیانا	(५)	(पीना)	रसादि पीना ।
بیار	(५)	(पियार)	प्रेम, प्रीति, अनुराग, स्नेह, गोह, इलार ।
بیارا	(५)	(पियारा)	प्रेमी, प्रीति, संहारना, मित्र ।
بیاز	(५)	(पियाड़ा)	पतागड्ड ।
بیاس	(५)	(पियास)	तन, पिपासा, पानेच्छा, तिस ।
بیاسا	(५)	(पियासा)	तबी, जलच्छु, वृषात ।
بیال	(५)	(पियाल)	एक प्रकार के तृण ।
بیانه	(५)	(पियाणा)	कटोरा, पेसा ।
بیام	(५)	(पयाम)	संदेश, वृत्तान्त ।
بیوپ	(५)	(पीप)	रान्, मवाद, पीव ।
بیلیا	(५)	(पपइया)	पाताक ।
بیبل	(५)	(पीपल)	अश्वत्थ, वृक्षराज ।
بی	(५)	(पिपला)	एक प्रकार की औषधि ।
بیلا	(५)	(पिपलामूर)	एक औषधि ।
بیال	(५)	(पीतल)	घार, एक प्रकार की धातु ।
بیتم	(५)	(पीतन)	प्रेमी, स्नेही ।
بیتمیر	(५)	(पीताम्बर)	रेशमी वस्त्र ।
بیوت	(५)	(पीट)	कुचि, जठर, उदर ।
بیٹنا	(५)	(पीटना)	मारना, ताड़ना ।
بیچ	(५)	(पेच)	मरोर, पीड़ ।
بیشاب	(५)	(पेशाय)	मूत्र, प्रस्राव ।
بیچ تاب	(५)	(पेचताव)	मरोर, मेष में अना ।
بیچش	(५)	(पेचिश)	पेटमें मरोर होना ।
بیچک	(५)	(पेचक)	तागे की गोती ।
بیچوان	(५)	(पेचवान)	बसदार हुका, सूटक ।
بیچده	(५)	(पीछ)	मंड, चावलफ, पका हुआ अना ।

پيڄال	(ف)	(पीखाल)	जानवर की विषय ।
پيدائش	(ف)	(पैदायश)	जन्म, जनन, जति, उत्पत्ति ।
پيدل	(س)	(पैदल)	पदग, पैरसे चलनेवाला ।
پيد	(خ)	(पेड़)	वृक्ष, साखी, विष्प ।
پيدائي	(خ)	(पैराई)	तेरना ।
پيدري	(ف)	(पैरवी)	उपाय, यत्न ।
پيدري	(ف)	(पीरी)	बृद्धावस्था ।
پيد	(خ)	(पैड़)	खोज, निशान ।
پيدري	(خ)	(पीड़ी)	छोटा पटा, वंशावली, वंश ।
پيدشاني	(ف)	(पेशानी)	खलाट, मस्तक ।
پيدشکار	(ف)	(पेशकार)	शुभारता, कार्यवाहक, नायक ।
پيدشک	(ف)	(पेशकश)	भेंट, उपदा, उपायन ।
پيدشکي	(ف)	(पेशगी)	धमार्जुना, अग्निमदान ।
پيدشرا	(ف)	(पेशवा)	प्रधान, मुस्लिमा, अग्रगामी ।
پيدشاور	(ف)	(पिशावर)	एकनगर का नाम ।
پيدش	(ف)	(पेशा)	जीविका, धन्दा ।
پيدنام	(ف)	(पैनाम)	संदेशा, स्वीरा ।
پيدنامبر	(ف)	(पैनाम्बर)	अवतार ।
پيدک	(ف)	(पैक)	एलची, वकील, दूत ।
پيدان	(ف)	(पैकान)	शस्त्र, अस्त्र, हथियार ।
پيدکار	(ف)	(पैकार)	युद्ध, संग्राम, लड़ाई ।
پيدکر	(ف)	(पैकर)	चेष्टा, एतद, प्रति ।
پيدکزي	(خ)	(पैकड़ी)	पावकी मेड़ी ।
پيدل	(ف)	(पील)	गज, हस्ति, मतंग ।
پيدلا	(خ)	(पीला)	पीतरंग, जारदरा ।
پيدليا	(ف)	(पीलपा)	स्तम्भ, पावपूलन की बीमारी, हस्तिपाद ।
پيدلو	(خ)	(पील)	एक भाई, एक रागिनी ।
پيداي ايت	(خ)	(पीलीभीत)	एक नगर ।
پيدان	(ف)	(पैहमान)	ठहरना, वचन करना इत्तरार करना ।
پيدائش	(ف)	(पैमायश)	धरती की नाप ।
پيداي	(خ)	(पैठ)	मण्डी, नाज्जार ।
پيدجلا	(خ)	(पीजला)	रुईका साफ करना ।
پيددا	(خ)	(पैदा)	किसी पात्रादिकका तला ।
پيداس	(خ)	(पीनस)	होली, पालकी, एक नाककी बीमारी ।
پيدک	(خ)	(पीनक)	अक्राम का नशा ।
پيدزي	(خ)	(पेचड़ी)	एक पीतरंगकी औषधि ।
پيدندي	(ف)	(पेवंदी)	जोश हुआ, भिझाया हुआ ।

پیمانہ (ب) (पैमाना) अन्दाजा करनेका पात्र ।

(ت)

تاب	(ف) (ताय)	बल, शक्ति, ताकत ।
تابدان	(ف) (तायदान)	गाड़ी-थक्का बाकी में लोहके पातान, रेशमदान ।
تابدور	(س) (तायदूर)	कुर्ती, जल्दी ।
تابستان	(ف) (तानिस्तान)	गर्मदेश, उष्णदेश ।
تابع	(ف) (तायय)	नौकर, बंदा, सेवक ।
تاہوت	(ع) (तावूत)	विमान, थोपी, जनाजा ।
تاب	(س) (ताप)	ग्वर, घुंजार ।
تاہنا	(س) (तापना)	अग्नि तापना ।
تات	(س) (तात)	पिता, भाई, जनक, जन्मदाता ।
تاتار	(ف) (तातार)	एकदेश ।
تاتہر	(س) (तात्पर्य)	अभिप्राय, मतलब, खुलासा, नतीजा ।
تانی و تہا	(س) (ताती व तता)	बहुत गर्म, जलानेवाला ।
تانیہ	(ف) (तासीर)	गुण, धरूर ।
تاج	(ف) (ताज)	मुकुट, राजाकी टोपी ।
تاجہ	(ف) (ताजर)	बैपारी, सादगिर ।
تاجرت	(ف) (तिजारत)	बोपार, सीदामरी ।
تاخت	(ف) (ताखत)	दोह, हमला, हल्ला ।
تاختہناراج	(ف) (तक्त ताराज)	लुटमार करना ।
تاختہو	(ف) (ताखीर)	देर, डाल, खतर ।
تادیب	(ف) (तादीब)	शिफा देना, मुद्दिना ।
تار	(س) (तार)	धातु सूत, धातुक बना हुआ धोरो ।
تارا	(س) (ताय)	सितारा, नक्षत्र ।
تاری	(ف) (तारफ)	दोड़नेवाला, त्यागनेवाला ।
تارنا	(س) (तारना)	पार करना, ठिकने से लगाना ।
تاریخ	(ع) (तारीख)	तिथि, दिन, इतिहास ।
تاریک	(ف) (तारीक)	अंधेरा, अन्धकार, तिमिर ।
تار	(س) (ताड़)	एक प्रकारका पेड़ ।
تارنا	(س) (ताड़ना)	धमकाना, डराना ।
تازی	(س) (ताड़ी)	ताड़रस ।
تازہ	(ف) (ताज़ह)	नया, नूतन, नवीन ।
تازی	(ف) (ताज़ी)	बरी पोडा ।
تازیانہ	(ف) (ताज़ियाना)	क्रीडा, चायुक ।
تازہ	(س) (ताश)	क्रीडापत्र ।

तारबन्नी	(फ)	(तारबन्नी)	तक्षित समाचार, तारद्वारा वृत्तान्त ।
ताफ़ता	(फ)	(ताफ़ता)	रेशमी कलावतूनी कपड़ा ।
ताफ़ी-प्लानि	(ए)	(ताफ़ी)	दोहोंके नेत्र ।
ताक	(फ)	(ताक)	शंख का पेड़ ।
ताला	(ख)	(ताफना)	दस्तना, सीपना ।
ताकिद	(फ)	(ताफ़ाद)	दबाना, ताड़ना, स्मरणदेना ।
ताकना	(ख)	(तागा)	धागा, डोरा ।
ताल	(स)	(ताल)	कुण्ड, सरोवर, जलाराय, तासी यजमान ।
ताला	(स)	(ताला)	यन्त्रिका, कुकुल, जन्दरा ।
तालाब	(फ)	(तालाब)	कुण्ड, ताल सरोवर, जलाराय ।
ताल मकराने	(ख)	(तालमराना)	एक शोध ।
तालो	(ख)	(तालु)	ताल जो धूम होता है ।
ताली	(ख)	(ताली)	कुजा, चाभी, तल्लिका ।
तालीफ	(फ)	(तालीफ़)	समूह, पुस्तक रचना ।
ताम	(फ)	(ताम)	सम्पूर्ण, पूरा ।
तान्ना	(ख)	(तांवा)	एक धातु ।
तामिज़ा	(ख)	(तांबड़ा)	एकलाल रंगके पत्थर ।
तामसी	(स)	(तामसी)	तामस प्रकृतिमान, कोपी ।
तामल	(फ)	(ताम्मुल)	ठहरना, विचारना ।
तान	(स)	(तान)	गातवाले की आवाज़, रागीचारण ।
ताना	(ख)	(ताना)	लम्बा करना धागेका ।
तान्त	(ख)	(तांत)	चमरखट्ट, चमड़ेका तार ।
तान्ना	(ख)	(तांगा)	एक प्रकारकी गाड़ी, रेहड़ ।
तान्ना	(ख)	(तानना)	बोरोस खींचना ।
ताउ	(ख)	(ताउ)	तपना, तापना ।
ताऊ	(ख)	(ताऊ)	पिताका यज्ञमांस ।
तावान	(फ)	(तावान)	दण्ड, डरमाना ।
ताविल	(फ)	(तावील)	स्वप्नफल ।
ताब	(ख)	(ताब)	तदा, उस समय ।
ताबुद	(फ)	(ताबुद)	नातकी प्रवचनना ।
ताबज़	(फ)	(ताबार)	कुल, वंश, खान्दान, घराना ।
ताबा	(फ)	(ताबाह)	नाश, जड़ना, मिसमाह, नुस्वाद ।
ताबुल	(फ)	(ताबुदुल)	नदलता, तबदीली ।
ताबर	(फ)	(ताबर)	कुठार, कुल्हाड़ी, एकरास ।
ताबुर	(फ)	(ताबुरक)	प्रसाद, नेयब ।
ताबुर	(फ)	(ताबुरीद)	श्रीपथि, श्रावथ, भोज ।
ताबुर	(फ)	(ताबुरसुम)	हंसना, मुसकाना, निहंसना ।

تبصر	(६) (तयस्मुर)	नेत्र व्योति, घ्रांसकी रोशनी ।
تبصره	(६) (तयंचा)	एक गोलीमारेनेच शस्त्र, लघुगुणपंजी ।
تبایت	(६) (तिवनियत)	हृत्तकी मोदलेना ।
تب	(६) (तप)	तप, तपः, पुखार ।
تپاک	(६) (तपाक)	श्रुति, धर्म ।
تپت	(६) (तपित)	तप्त, तपांडुया ।
تپسي	(६) (तपस्वी)	तप करनेवाला, अकिमाव ।
تپها	(६) (तपस्या)	योग, शक्ति, कायकेंद्र ।
توش	(६) (तपिश)	तपशी, जलन, तप ।
تپدی	(६) (तपदिक)	तपः, राजयोग ।
تپدی	(६) (वित्तवित्त)	कैलना, वित्तगान ।
تپنا	(६) (तुतलाना)	जीमते, शुद्ध न बोलना ।
تپه	(६) (तितम्मा)	अन्तिम, अन्त्य, परिशिष्ट, प्रवर्णित ।
تپا	(६) (तपनहा)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تپايت	(६) (तसधीस)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجار	(६) (तज्जार)	व्यापारी, यस्तु श्रुति ।
تجارت	(६) (तिज्जारत)	व्यापार, सौदगरी ।
تجاری	(६) (तिजारी)	व्यापारी, दिनकर ।
تجارز	(६) (तज्जायज़)	व्यापार, अन्तर, श्रुति ।
تجامل	(६) (तज्जाल)	अज्ञान, मूर्खता ।
تجزه	(६) (तज्जया)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجرد	(६) (तज्जर्द)	एकाग्र, श्रुति, धर्म ।
تجسس	(६) (तज्जस)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجلی	(६) (तज्जली)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجمل	(६) (तज्जमुल)	रोशन, तेज, प्रकाश ।
تجربه	(६) (तज्जबाकार)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجلا	(६) (तज्जना)	धोइना, त्यागना ।
تجربو	(६) (तज्जबीज़)	विचार, यत्न, उपाय ।
تجربو	(६) (तज्जहीज़)	कफन, कपडा ।
تجربه	(६) (तोहज़ा)	उत्तम, वस्तु ।
تجربو	(६) (तहरीक)	उत्तेजन, क्रिया, उकसावा ।
تجربو	(६) (तहरीर)	लेख, विधि, विधि, लकीर, लिखाई ।
تجربو	(६) (तहरीस)	लालच, देना, लोभ देना ।
تجربو	(६) (तहलनहस)	तपः, श्रुति, धर्म ।
تجربو	(६) (तहसीन)	उत्साहित, करना, सुशील ।
تجربو	(६) (तहसील)	संस्था, स्थान ।
تجربو	(६) (तहसीलदार)	संस्थाकारक, तहसील ।

تحقیق } تحقیقات	(६)	(तहझीक)	अन्वेषण, हेतु, योगायोग	(६)
تقدير	(६)	(तहझीर)	घृणा करना, विन करना, नफरत	(६)
تکرم	(६)	(तहुक्रम)	आज्ञा देना, हुक्म करना, शासन	(६)
تحليل	(६)	(तहलील)	दखाना, उतरना	(६)
تحمل	(६)	(तहम्मूल)	सहना, संतोष करना	(६)
تحويل	(६)	(तहवील)	रोकड़, अमानत, माल सौंपना	(६)
تدویندار	(६)	(तहवीलदार)	रोकड़िया, पोतदार	(६)
تدیر	(६)	(तहयुर)	अचम्भा करना, आश्चर्य करना	(६)
تخت	(६)	(तह्त)	राजगद्दी, सिंहासन	(६)
تختگاه	(६)	(तह्तगाह)	राजधानी	(६)
تخته	(६)	(तह्ता)	लफड़ी का पट्टा	(६)
تختی	(६)	(तह्ती)	लफड़ी का पट्टा	(६)
تخریب	(६)	(तखरीय)	विगादना, छराव करना, दुस्त देना	(६)
تخصیص	(६)	(तखसीस)	एक प्रयोजन, विशेष बात	(६)
تخلیف	(६)	(तखलीफ)	कमी करना, न्यून करना	(६)
تکلیف	(६)	(तखलील)	भोग देना, मजनादि में	(६)
تخلل	(६)	(तखल्लुल)	विभ्र कान, रोकना	(६)
تخلیه	(६)	(तखलिया)	शुद्धि, अन्तर, सभा, शुद्ध प्रसिद्धि	(६)
تخم	(६)	(तुखम)	बीज, बीज	(६)
تخمینه	(६)	(तखमीना)	अहमान, अन्दाजा	(६)
تدارک	(६)	(तदारक)	दखल, सत्ता	(६)
تدریس	(६)	(तदरीस)	पढ़ाना, शिक्षा देना	(६)
تدهی	(६)	(तदही)	उत्ती, समय, तभी	(६)
تذکره	(६)	(तजकर)	प्रसंग देना	(६)
تو	(६)	(तर)	गीता, भीगाहूँ, आदि	(६)
توارا	(६)	(तरारा)	पुताविला, बँचल	(६)
توازو	(६)	(तराजू)	तकड़ी, तुला, नरता	(६)
تواس	(६)	(तरास)	प्यास, तुषा, तीप	(६)
تواشن	(६)	(तराश)	काट, कतरना	(६)
تواشن خوار	(६)	(तराशखार)	कपड़े की काट, कतरना	(६)
توانه	(६)	(तराना)	एक प्रकार के गान	(६)
تراه	(६)	(तिराह)	तोता, कुपा, दया	(६)
تراوی	(६)	(तराई)	तैरना, धरती पहाड़ी, चरने की जगह	(६)
ترب	(६)	(तरब)	मूली, एक प्रकार की तरकारी	(६)
ترباچک	(६)	(तिरवाचक)	विवर्चन, तीनवार मचन करना	(६)
تربت	(६)	(तुरबत)	कवर, मजोद चिता	(६)

तुरंग	(८)	(तरपतर)	आर्य, भोगाहुया ।	(तरपतर)	(८)
तुरंग	(८)	(तरपुजह)	एकप्रकारका फल ।	(तरपुजह)	(८)
तुरंग	(८)	(तरथियता)	विद्यादेना, उत्तम शिक्षादेना ।	(तरथियता)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरपना)	कपड़ों का सीना ।	(तुरपना)	(८)
तुरंग	(८)	(तपेण)	तुल्य, सितारों पानीदेना ।	(तपेण)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरपोलिया)	विद्यारा, तीन दुस्तुति का मुकान ।	(तिरपोलिया)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरफला)	फलावरक, हर, बहेरा, आंगुली ।	(तिरफला)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरत)	शीघ्र, देन, उल्ला समय ।	(तुरत)	(८)
तुरंग	(८)	(तरलीय)	कन, कमरा ।	(तरलीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरतपुरत)	जल्दी से, उत्तीर्ण ।	(तुरतपुरत)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखुमा)	पतवार, उल्ला ।	(तरखुमा)	(८)
तुरंग	(८)	(तरलीह)	उत्तमता, बहादुरी ।	(तरलीह)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरछा)	देना, बाँका ।	(तिरछा)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरशना)	महुत पोहना, तपेण, तुल्य ।	(तिरशना)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरखल)	विद्यारा, एकप्रकार महुतदेना ।	(तिरखल)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसी)	विद्यारा सीमादेना ।	(तरसी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसीश)	भगना, पडाना ।	(तरसीश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरश)	काट, काट ।	(तरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरश)	पत्ता, चाह ।	(तरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरश)	सहा, पूरा, अगल ।	(तुरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरशुश)	पूरा बन्दा ।	(तरशुश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरशाना)	काटना, चीरना, काटना ।	(तरशाना)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसुद)	आरा, उम्मेद, भरोसा ।	(तरसुद)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसीय)	लामानी, लखवाना, दुस्तुलामी ।	(तरसीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसीय)	आरा, आसरा, भरोसा ।	(तरसीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसी)	उपानि, महुत, बहोती, मुह ।	(तरसी)	(८)
तुरंग	(८)	(तर्क)	लागना, धोड़ना ।	(तर्क)	(८)
तुरंग	(८)	(तुर्क)	सिपाही, तुर्क ।	(तुर्क)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकारी)	भाजी, सान ।	(तरकारी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकश)	तुलार, शुधि ।	(तरकश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरका)	पुर्णमास साल प्रसवान जायदाद ।	(तरका)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकी)	अपी, अरुण ।	(तरकी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकीव)	यल, उपाय, तद्वार ।	(तरकीव)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकीवा)	यलाना, उपायी ।	(तरकीवा)	(८)
तुरंग	(८)	(त्रिलोक)	मर्त्यलोक, पाताललोक, स्वर्गलोक ।	(त्रिलोक)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरमिराना)	बगमगाना, कापना ।	(तिरमिराना)	(८)
तुरंग	(८)	(तुन)	तुल्य, धार ।	(तुन)	(८)

تُون	(س)	(तरुण)	युवा, तरुण, जवान ।
تُون	(س)	(तरणि)	सूर्य, मातृ, तान, किशोरी ।
تونا	(س)	(तरना)	उद्धार करना, तारना ।
تونا	(خ)	(तरना)	पैना, तैना ।
تونائی	(س)	(तरुनाई)	जवानी, युवक, तरुणार्थ ।
تونت	(س)	(तुरंत)	शीघ्र, द्रुत, उत्ती समय ।
تونج	(ب)	(तुरंज)	लम्बा निम्बू, एक फलई ।
تونجیان	(ف)	(तुरंजवीन)	दस्तावर दवाई ।
تونگ	(س)	(तदंग)	उमंग, इच्छा ।
تونی	(س)	(तरनी)	नीका, नाप, किशोरी ।
توناز	(ف)	(तरताज़ा)	नया, नूतन, नवीन ।
تونی	(خ)	(तुरई)	एक तरकारी ।
توی	(ف)	(तरी)	सील, शिखामन ।
تویا	(س)	(तिरिया)	सी, नारी, योपित ।
تویات	(ع)	(तिर्याक)	एक औषध के नाम ।
تویتا	(س)	(तरेता)	दूसरा युग ।
تویزا	(خ)	(त्रपड़ा)	संपात, पानी गिरने की आवाज ।
توازا	(خ)	(तराड़ा)	पानी गिरने की आवाज ।
تواکا	(خ)	(तड़ाका)	मारने की आवाज ।
توپ	(خ)	(तड़प)	भ्याकुलता, बेचनी ।
تویا	(خ)	(तड़पना)	भ्याकुल होना, मराना, प्रकम्पमाना ।
تویاغت	(خ)	(तड़पनाइट)	मरनाइट, भ्याकुलता ।
توکنا	(ف)	(तड़कना)	टटना, फटना ।
توکا	(خ)	(तड़का)	प्रातःकाल, भोर, प्रगत, विभक्ति ।
توی	(ع)	(तुज़क)	शोभा, शक्ति, द्युत पवि, तेज ।
زیات	(ع)	(जीनत)	शोभा, तेज ।
تس	(خ)	(तिस)	प्यास, तप, पिपासा ।
تساعل	(ب)	(तसाहुल)	घनेर, मुस्ली, आलस्य, देरी ।
تسایح	(ع)	(तसहीह)	माला, खरखी, जपनी ।
تسندو	(ع)	(तसखीर)	परा, जीतना ।
تسکین	(ع)	(तसकीन)	सुख, दिलासा ।
تس	(خ)	(तसला)	एक प्रकार का पौतल का रतन ।
تسل	(ع)	(तसल्लुत)	बरा करना, खनन करना ।
تسلی	(ع)	(तसल्ली)	समाप, शक्ति, दिलासा ।
تسایم	(ع)	(तसलीम)	स्वीकार, मन्दना, आनीन होना ।
تسمه	(ع)	(तस्मा)	कोड़ा, चमड़े की रस्सी ।
تس	(خ)	(तस्)	इंध, तीन, जड़ सन्धा ।

تشبيه	(न)	(तशबीह)	प्रति, प्रतिबिम्ब, प्रतिमा
تشریح	(४)	(तशरीह)	रकाबी, छोटी चाली
تشخیص	(६)	(तशखीस)	पहिचानना, समझना
تشدد	(६)	(तशद्द)	देवाना, माझना, कडाई करना
تشریح	(६)	(तशरीह)	टीका, तिलक
تشریف	(६)	(तशरीफ)	पधारना, सिधारना, आदर से करना
تشلی	(६)	(तशक्ली)	आनन्द, दिलासा, सुख
تشنج	(६)	(तशन्ज)	धन कर्षण
تشلی	(-)	(तिश्नगी)	प्यास, पिपासा, तिर
تشله	(ن)	(तिशना)	प्यासा, तप
تشویش	(६)	(तशवीश)	चिन्ता, दुःख, केश
تشویر	(६)	(तशवीर)	प्रकाशित करना, जेताना, प्रकट करना
تصدیح	(६)	(तसहीह)	शुद्ध करना, सही करना, ठीक करना
تصدیق	(६)	(तसद्दक)	सिद्धि होना, निष्कर्ष करना
تصدیع	(६)	(तसदीक)	सताना, दुःख देना, कष्ट देना
تصرف	(६)	(तसर्वक)	वश में करना, स्वाधीन करना
تصریح	(६)	(तसरीह)	ब्योरा, तफरीस
تصاغر	(६)	(तसगीर)	छोटो होना, लघु होना
تصیہ	(६)	(तसिया)	निषेधना, न्याय करना, कसबो करना
تضایف	(६)	(तसनोक)	पुस्तक निर्माण
تصور	(६)	(तसबुुर)	ध्यान करना, सोचना
تصوف	(६)	(तसबुुक)	योगाभ्यास, वेदान्त
تصویر	(६)	(तसवीर)	मूर्ति, प्रतिबिम्ब, चित्र
تضوڪ	(६)	(तज्जीक)	निन्दा करना, परिहास करना, मृतता
تضوع	(६)	(तज्जरी)	विनय, विनती, प्रार्थना
تظلم	(६)	(तज्जलूम)	अनर्थ करना, अपराध करना, अपमं करना
تعارف	(६)	(तश्चाकफ)	जान पहिचान
تعاب	(६)	(तश्चाकूय)	पीछा करना
تعالي	(६)	(तश्चाला)	परोर, परमात्मा, परमात्म
تعارن	(६)	(तश्चायुन)	सहारा देना, सहायता देना, रखा करना
تعجب	(६)	(तश्चाजुय)	आश्चर्य, अचम्भा
تعجیل	(६)	(तश्चाजील)	शीघ्र, कृति, जल्दी
تعداد	(६)	(तश्चादाद)	गणना, गिनती
تعدی	(६)	(तश्चादी)	अनर्थ, अपमं, अन्याय
تعدر	(६)	(तश्चादुुर)	विनती, प्रार्थना
تعارف مباحثه	(६)	तालमीका महकमा	शिषा विभाग, शिषा-प्रश्न

تعريف	(६)	(तागीर)	स्मृति, प्रशंसा, गान बताना।
تعزيت	(६)		देखाता देना।
تعزير	(६)	(ताज़ीर)	दण्ड करना, तात्ना देना।
تعزيل	(६)	(ताज़ील)	मोक्त करना, बाह्यमुख करना।
تعزیه	(६)	(ताज़िया)	फायजकी मूर्ति जो मुहरम में बतई जाती है।
تعزى	(६)	(तश्शयूक)	प्रेमकरना, प्रीतिकरना, स्नेहकरना।
تعصب	(६)	(तश्शसुय)	पक्षपात करना।
تعطيل	(६)	(तातील)	छुटा, स्वास्थ।
تعظيم	(६)	(ताज़ीम)	भार, सत्कार, गौर।
تعقل	(६)	(तश्शकूल)	बुद्धिदेना।
تعاق	(६)	(तश्शल्लुक)	सम्बन्ध, मेल, साथ।
تعام	(६)	(तश्शल्लुम)	विद्या पढ़ना, सिलाना, प्रचार करना।
تعلي	(६)	(तश्शल्ली)	भुक्त, वृक्षात्, वातका पड़ना।
تعليته	(६)	(तालीका)	विद्यादेना, विद्याका प्रचार।
تعليم	(६)	(तालीम)	कुर्सी, अपहरण, हरना।
تعلم	(६)	(तश्शमुक्त)	गहराई, निचार्, अगाध, यमौ।
تعمر	(६)	(तामीर)	गृह बनाना।
تعزیز	(६)	(तावीज़)	गण्डा, यन्त्र।
تعوق	(६)	(तावीक)	अपेक्ष, देर, मुस्ती।
تعهد	(६)	(तश्शहुद)	बचन देना, इकरार करना।
تعين	(६)	(तश्शथुन)	नियुक्त करना, कोई कामदेना।
تعينات	(६)	(तईनात)	कोई कामदेना, नियुक्त करना।
تغار	(६)	(तगार)	मालदी, डोल।
تغال	(६)	(तगाकूल)	मुस्ती, प्रमाद करना।
تغلب	(६)	(तगल्लुब)	जुलना, मालमारना।
تغنه	(६)	(तगमा)	प्रतिधावस्तु, सरकारी मुहर।
تغار	(६)	(तगथुर)	बदलना, विलोम।
تغ	(६)	(तुफ)	तुष, खातन, फिटकार।
تأخر			
تأق			
تأارت			
تأوهن	(६)	(तक्रतीश)	हँस, तलाश, अन्वेषण, दोषा दोरे।
تأهص	(६)	(तक्रहस)	हँस, तलाश, अन्वेषण, दोषा दोरे।
تأرقه	(६)	(तक्ररका)	पुट, अनवन्, विरोध।
تأربيع	(६)	(तक्ररीह)	चित्त प्रसन्नकरना, दिल बहलाना।
تأريق	(६)	(तक्ररीक)	पृथक् करना, बाकी निकालना, अलगकरना।
تأسیر	(६)	(तक्रसीर)	भाव्य करना, प्रभावित करना।

تفاهل	(६)	(तफाहली)	उन्नमता, बडाई ।
تفصيل	(७)	(तफसील)	व्यास, वृत्तांत ।
تفكر	(८)	(तफकुरु)	शोध करना, शोधकरना ।
تفكيك	(९)	(तफकि)	साध, अयुष्टी ।
تفكير	(१०)	(तफकिर)	मन प्रसवकता, चित्तप्रवृत्ता ।
تفويض	(११)	(तफवीज)	सौंपना, हवालेंकरना ।
تفويض	(१२)	(तफवीज)	समझना, हातकरना ।
تفويض	(१३)	(तफवीज)	पास होना, निकट होना, भेरे निटना ।
تفويض	(१४)	(तफवीज)	दवाना, टोकना ।
تفويض	(१५)	(तफवीज)	झूठ झुठ विरना ।
تفويض	(१६)	(तफवीज)	अभिपदान, यनाफी देना, पैशानी देना ।
تفويض	(१७)	(तफवीज)	आगे चलना, मुत्तर ।
تفويض	(१८)	(तफवीज)	प्राणध, भाव्य ।
تفويض	(१९)	(तफवीज)	पास होना, निकट होना, घेरि होना ।
تفويض	(२०)	(तफवीज)	ठहना, निश्चय करना ।
تفويض	(२१)	(तफवीज)	बाणी, वानेचीव ।
تفويض	(२२)	(तफवीज)	बाँट, यथांता, भाग, पंशा, विभाग ।
تفويض	(२३)	(तफवीज)	पान, चुकना, भूतना, विरलना ।
تفويض	(२४)	(तफवीज)	झुंझ झुंझ पानी विरना ।
تفويض	(२५)	(तफवीज)	करना, यनागा ।
تفويض	(२६)	(तफवीज)	अनुहा करना, अनुसर करना ।
تفويض	(२७)	(तफवीज)	अभिप होना, सुकम करना ।
تفويض	(२८)	(तफवीज)	भरीमा सहारा, पाया ।
تفويض	(२९)	(तफवीज)	पकड़ना, कंद करना, मचान देना ।
تفويض	(३०)	(तफवीज)	तलक, भित्ति, अथ तक ।
تفويض	(३१)	(तफवीज)	माँस की बेटी, माँस मरना ।
تفويض	(३२)	(तफवीज)	दुहाइया तीर ।
تفويض	(३३)	(तफवीज)	मुर्खी, आलस्य ।
تفويض	(३४)	(तफवीज)	कमवारी, पकनद ।
تفويض	(३५)	(तफवीज)	इच्छा, कष्ट, कष्ट ।
تفويض	(३६)	(तफवीज)	अभिमान, भक्ति, अहंकार ।
تفويض	(३७)	(तफवीज)	ज्यादा होना, अधिकतर होना ।
تفويض	(३८)	(तफवीज)	अशुद्ध करना, अशुद्ध करना ।
تفويض	(३९)	(तफवीज)	सिंघा, अगम ।
تفويض	(४०)	(तफवीज)	विरोधी, अगम ।
تفويض	(४१)	(तफवीज)	आदर करना, अहंकार करना ।
تفويض	(४२)	(तफवीज)	कठक, कटी बनाना, पिता कामधी बनना ।

کل	(۴)	(तुफ़ल)	
تکلا	(۴)	(तकला)	
تکلف	(ف)	(तकल्लुफ़)	बनावट, डोल, रचना, झूठी दिखाना।
تکمه	(ف)	(तुकमा)	बटन, बोताम, घुन्था।
تکميل	(ف)	(तकमील)	सम्पूर्ण करना, पूर्ण करना, समाप्त करना।
تکنا	(۴)	(तकना)	देखना, घूरना।
تکوي	(۴)	(तकही)	तराजू, नरजा, तुला।
تکونیا	(۴)	(तिकोनिया)	निकोश, तिकुट।
تکيه	(ف)	(तकिया)	उपधान।
تکايو	(ف)	(दौइधूप)	{ दौइधूप, उपाय करना, परिश्रम करना।
تک و دوا	(ف)	(उपाय, जतन)	
تکنا	(۴)	(तिगुना)	त्रियुण।
تک	(۴)	(तिल)	शरीर का चिह्न, एक प्रकार का अर्थ।
تک	(س)	(तुला)	तराजू, बराबर, मातृशो गदि।
تکادان	(س)	(तुलादान)	एक प्रकार का दान।
تکلاش	(ف)	(तलाश)	हूँद, श्रवण, अनुसंधान।
تکالم	(ع)	(तलानुम)	कठिन ऊर्मि, पानी की बड़ी लहर।
تکلفي	(ع)	(तलाफ़ी)	बदला, पलटा।
تکلفي	(ع)	(तलाफ़ी)	मिलना, मुलाकात, संमेलन।
تکوللا	(۴)	(तोलना)	जालना, बजान करना।
تکاو	(۴)	(तेलाव)	ताल, मुण्ड, सरोवर।
تکے اوپر	(۴)	(तलेऊपर)	उलट पलट, उलट पृथल।
تکاپیس	(ع)	(तिलवोस)	कपट, धोखा, फ़रव।
تکلم	(ع)	(तकल्लुम)	बुक्ता बोलनेवाला।
تکلیف	(۴)	(तलपट)	उलट पुलट, विमोश।
تکلیف	(۴)	(तलछट)	मल, तरबा, मरम, गादि।
تکلیف	(ف)	(तलख)	कड़वा, कट।
تکلیف	(س)	(तुलसी)	एक पेड़, एक कवि।
تکلیف	(۴)	(तिलशिकरी)	मिट्टी तिल की बनी हुई।
تکلیف	(ف)	(तलसुफ़)	देया करना, कृपा करना।
تکلیف	(ع)	(तलफ़रुज़)	उच्चारण, शब्दाधारण।
تکلیف	(ع)	(तलक़ीन)	पदाना, शिक्षा देना, शिष्य देना।
تکلیف	(۴)	(तलक)	तक, जैसे धब तक।
تکلیف	(۴)	(तिलक)	टीका भाये पर लगाना, किसी मुस्तक के अर्थ।
تکلیف	(۴)	(तिलकुट)	तिल की मिली हुई मिट्टी।
تکلیف	(۴)	(तिलमिलाना)	व्याकुल होना, व्यस्त होना।
تکلیف	(س)	(तलना)	धी या तेज में भुनना।

تِلْگَ (x)	(तिलंगा)	सिपाही, तिलंगदेशी ।
تِلْگَ (x)	(तलवा)	पाँव के नीचे का भाग ।
تِلْگَ (x)	(तलवार)	सह्य, कृपाण, अस्त्र ।
تِلْگَ (x)	(तलवारी)	सह्यवारी, कृपाणी, आस्तिक ।
تِلْگَ (x)	(तलवधुन)	चंचलस्वभाव, अनस्थिर स्वभावी ।
تِلْگَ (x)	(तली)	तला, पंदा ।
تِلْگَ (x)	(तलय्या)	{ कुण्ड, सरोवर ।
تِلْگَ (x)	(तालाय)	
تِلْگَ (x)	(तमादी)	मुदत, अतिकाल ।
تِلْگَ (x)	(तनासुख)	आवागमन, आना जाना प्राणस ।
تِلْگَ (x)	(तमाशा)	मैला, सैर, दिख बहलान ।
تِلْگَ (x)	(तमाम)	सम्पूर्ण, सकल, मय, सिगरा ।
تِلْگَ (x)	(तम्बू)	ढेरा, पाल, काफ़कीडा ।
تِلْگَ (x)	(ततमत्तो)	साभ भासि ।
تِلْگَ (x)	(तमतमान)	मुद खाल हो जाना गरपी से ।
تِلْگَ (x)	(तमलील)	दृष्टान्त ।
تِلْگَ (x)	(तमकैद)	अनज्ञाकारी, बकहोना, पंढना, फिरमाना ।
تِلْگَ (x)	(तमसखुर)	ठंडा करना, हँसी करना ।
تِلْگَ (x)	(तमस्सुक)	उधार पत्र, अथः पत्र ।
تِلْگَ (x)	(तमकनत)	राजशोभा, राजदरिद्र ।
تِلْگَ (x)	(तमल्लुक)	पिनती करना, प्रायेण करना ।
تِلْगَ (x)	(तमचा)	मनोरथ, कामना, प्रयोजन, इच्छा ।
تِلْगَ (x)	(तमचा)	विल्लास, लघुभुशुण्डी ।
تِلْगَ (x)	(तमबुल)	माया, धन, धनार्थ होना ।
تِلْगَ (x)	(तमहीद)	भूमिका, उदाहार ।
تِلْगَ (x)	(तमीज़)	बुद्धि, समझ, ज्ञान ।
تِلْگَ (x)	(तेन)	रागीर, काया, देह ।
تِلْگَ (x)	(तेन)	एक प्रकारकी लकड़ी ।
تِلْगَ (x)	(तन्ना)	सिचना, कड़ाहोना ।
تِلْगَ (x)	(तनाज़ा)	तकरार, विरोध, अंगार ।
تِلْगَ (x)	(तनाजुल)	पतित होना, भ्रम होना, कम होना ।
تِلْगَ (x)	(तनासुव)	सम्बन्ध, वास्ता, नाता ।
تِلْगَ (x)	(तनासुल)	बंरा, सन्तति, नसल, कुल ।
تِلْगَ (x)	(तनायुर)	बलवान्, शिष्ट पुरुष, सय्या ।
تِلْगَ (x)	(तनायुल)	साना, भोजनकरना ।
تِلْگَ (x)	(तंदुरस्ती)	नरोग्यता, आरोग्यता ।
تِلْگَ (x)	(तम्ब्याकु)	तमाकू, तमाख ।

قمبول	(س)	(तम्बोल)	नागर पान, पान ।
قمبولي	(س)	(तम्बोली)	पनहरा, पान बचनेवाला ।
قمبيہ	(ع)	(तम्बीह)	श्याय, साइना ।
قمبيا	(خ)	(तम्बिया)	तमला, एकतीलका वडा फटारा ।
قنتر	(س)	(तंघ्र)	एकशाला, खादीन, प्रभान ।
قندور	(ف)	(तनद्वार)	पान, मंगरु, तंगव ।
قند	(ف)	(तुंद)	तमोडणी, कंधी, दुष्ट ।
قندور	(ف)	(तंदूर)	वडा चूल्हा, भट्टी ।
قندھی	(ف)	(तंदिही)	तवर, आसक्त ।
قنزل	(ف)	(तनजुल)	कमीहोना, न्यूनहोना, गतिहोना ।
قنظير	(ع)	(तनझीर)	दतना, दष्टिकरना ।
قنم	(ع)	(तनडेम)	धनाइवहोना, संपन्नमान होना ।
قنم	(ع)	(तनरजुम)	ध्वस्त्या करना, दन्तनामकरना ।
قنر	(ع)	(तनफुर)	मित्रकरना, पृथक्करना ।
قنفس	(ع)	(तनफुल)	दमा, तेजस्वारा, चहना ।
قنقیح	(ع)	(तनझीह)	न्यायकरना, निर्णयकरना, निमयकरना ।
قنقیہ	(ع)	(तनझीहया)	गिरेचनकरना, प्रहाम ।
قنک مزاج	(ف)	(तनकमिज्ञान)	तेजस्वभाव, सीधकाधी ।
قنک	(خ)	(तनक)	धोडा, जरा, अल्प ।
قنک	(خ)	(तनफा)	सर, एकचारफी घात ।
قنکا	(ف)	(तनकना)	कंधम घाना, रोपने घाना ।
قنک	(خ)	(तुंग)	अल्पगीठा, पात्र, सराही ।
قنک	(ف)	(तंग)	पमचोडा, दुःखी, निवेनी ।
قنکی	(ف)	(तंगी)	दुःख, केश, विषम ।
قنومند	(ف)	(तनोमंद)	पुष्ट, मलगाय, बिछा ।
قنم	(ف)	(तनह)	पेचका शूदा ।
قنمائی	(ف)	(तनहाई)	एकान्त, उपाधु, रहस्य ।
قنور	(خ)	(तो)	तुल ।
قنور	(ع)	(तनानुर)	बरोबर, लगातार ।
قنور	(ع)	(तनारी)	रतिहोना, पुरानीकथा, गनर्षि ।
قنور	(ع)	(तनारा)	आदरकरना, संस्कार, सन्मान ।
قنوم	(ع)	(तोअम)	जबर्दस्ती, बेमेल ।
قنونا	(ع)	(तनाना)	बेखाना, पुष्ट, चरागा, गोरहोना ।
قنور	(ف)	(तनगर)	धन, दान, धनवान, लक्ष्मी प्राप्ति ।
قنوبہ	(ع)	(तोना)	आदि, दया, कृपा ।
قنوبر	(خ)	(तोबडा)	बेडा, बोझ, दोनासानेका बेडा ।
قنوب	(ع)	(तोप)	तुपक ।

तुपि	(६)	(तोपची)	तुपकदार, तोपझोइनेवाला ।
तुत	(६)	(तुत)	एक मेवा, शहतूत ।
तुठ	(५)	(तोतला)	हिचकके, मोलना, तोतलाहूँ, मोलना ।
तुथी	(५)	(तोती)	शुकी, सुधाकी स्त्री ।
तुथिया	(५)	(तुथिया)	एक दवाई ।
तुथे	(५)	(तुथेज्जह)	प्यान, दहिना, कुशा, दया ।
तुथीन	(६)	(तौहीन)	एक मद्य ।
तुथे	(५)	(तुथे)	देह, शरीर ।
तुथेत	(५)	(तौरेत)	दही राजा ।
तुथी	(५)	(तोइ)	दधि जल, दहीका पानी ।
तुथी	(५)	(तोइ)	दूधिया, एक प्रकारकी धेनी, रसीका दूध ।
तुथे	(६)	(तवस्तुत)	भयम, विचारा ।
तुथे	(६)	(तवस्तुत)	भयम, विचारा ।
तुथे	(५)	(तौसन)	घोडा, यशस्व, सुरंग, सुरंग ।
तुथे	(५)	(तौसदान)	मारुत, यो शोखीरसनेकी शिखी ।
तुथे	(५)	(तौशक)	भगदला, गद्दी ।
तुथे	(५)	(तौशाखाना)	भण्डार, फौडार, भालखाना ।
तुथे	(५)	(तौशह)	शायरी सामग्री, सामान ।
तुथे	(५)	(तौलीक)	स्तुतिपत्रना, मुख कपन ।
तुथे	(५)	(तवचुन)	देशमें रहना ।
तुथे	(५)	(तौकीर)	सयत, हाथ ।
तुथे	(५)	(तौकीर)	शका, सामर्थ्य ।
तुथे	(५)	(तौकीर)	शक्त, शक्ति ।
तुथे	(५)	(तवथे)	शराब, अंगीसा, शराब ।
तुथे	(५)	(तवथुक)	देर, भेद, दील ।
तुथे	(५)	(तवथुक)	शराब, शराब, शरीर ।
तुथे	(५)	(तौल)	तुलना, मोल ।
तुथे	(५)	(तौला)	भारमापक ।
तुथे	(५)	(तुलाई)	तौलने की मध्यस्थ ।
तुथे	(५)	(तवथुल)	शराब, शराब, शरीर ।
तुथे	(५)	(तौलिया)	एक प्रकार के पात्र, तबियेत ।
तुथे	(५)	(तौला तौली)	मूलीहूँ, लौकी, फल, सीताफल ।
तुथे	(५)	(तौद)	विनय, निहाय ।
तुथे	(५)	(तवंगरी)	धनादयता, धनना ।
तुथे	(५)	(तवहुम)	शोक, सन्देह ।
तुथे	(५)	(तौहीन)	निहाय, धनमान ।
तुथे	(५)	(थापना)	उपेत, दीवालपर जमाना, ठपना ।

تهابي	(४)	(थापी)	एक औजार जिसे छत कुये जाना है।
تهالي	(४)	(थाली)	भोजनपात्र, बड़ी रेफली।
تهامينا	(४)	(थापना)	सना, पकड़ना।
تهان	(४)	(थान)	स्थान पश्चादिक के।
تهانه	(४)	(थाना)	चौकी, कीतवाली।
تهان	(४)	(थांगी)	चोर, स्तन, मोपक।
تهار	(४)	(थाह)	गाय, समुद्र या नदी कुये की याह।
تهائي	(४)	(तिहाई)	नृत्यांश, तीसरा भाग।
تهيز	(४)	(थप्पड़)	खालीहाथ से मारना, लपक।
تهيكارना	(४)	(थयकारना)	धमकाना, घुड़कना।
تهيكनी	(४)	(थुयनी)	पशुपुल।
تهيد	(४)	(तहदीद)	ताड़ना, धमकाना।
تهيدیب	(४)	(तहज़ीब)	आदर, सम्मान शिष्टाचार।
تهویر اهت	(४)	(थरथराहट)	कांपना, हिलना।
تهویرا	(४)	(थिरकना)	नाचना, नृत्य करना।
تهویرا	(४)	(थकना)	हारना, शिथिल होना।
تهویرا	(४)	(थलथलाना)	शरीर का मांस हिलना।
تهویرا	(४)	(तहलका)	भय, डर, घपड़ाहट।
تهویرا	(४)	(थम्भ)	स्तम्भ, शरवाक, स्तुन।
تهویرا	(४)	(तोहमत)	दोष, पाप, कलक।
تهویرا	(४)	(थंधना)	दमलेना, ठहरना।
تهویرا	(४)	(थन)	स्तन, सूची।
تهویرا	(४)	(थोतला)	खोसला, कोटर।
تهویرا	(४)	(थोड़ा)	स्वल्प, कम, न्यून, तनक, किञ्चित्।
تهویرا	(४)	(थूक)	खलार, कफ, राल।
تهویرا	(४)	(थूकर)	एक प्रकार का पेड़।
تهویرا	(४)	(थैलाथैली)	कोयली, मोरा, मोरी।
تهویرا	(४)	(तहोया)	इच्छा, इरादा, कामना।
تهویرا	(४)	(थोड़ाघटत)	न्यूनाधिक।
تهویرا	(४)	(तथ्यार)	सिद्ध, निष्पन्न।
تهویرا	(४)	(तथ्यारी)	सिद्धना, निष्पन्नता।
تهویرا	(४)	(त्याग)	त्यजना, गतिभाग।
تهویرا	(४)	(तीतर)	एकपसी।
تهویرا	(४)	(तेज)	अताप, प्रभाव, चमक, बल।
تهویرا	(४)	(तीजा)	तिगय, तीसरा दिन पुर्दे कम।
تهویرا	(४)	(तेजपात)	तेजपत्र, एक औषध।
تهویرا	(४)	(तेजस्वी)	तेजमान, तेजभासी।

तीर	(स)	(तीर)	नाथ, शर, विशिस्त ।
तीरथ	(स)	(तीरथ)	तीर्थ, पवित्रस्थान ।
तीरगी	(त)	(तीरगी)	मन्थरा, मन्थकर ।
तीज	(त)	(तीज)	तीक्ष्ण, गर्म ।
तीश	(त)	(तीश)	बयला ।
तीच	(त)	(तीच)	तलवार, खड्ग, शक्ति, कुशाण ।
तीखा	(य)	(तीखा)	घुल के जलनेवाली वस्तु ।
तेल	(य)	(तेल)	तेल, तिल अर्थात् तिलों से निकाला हुआ चिकना पदार्थ ।
तेली	(स)	(तेली)	तेलकार ।
तीमार	(त)	(तीमार)	चामार, रोगी ।
तेह	(स)	(तेह)	एक फलका नाम ।
तेहचा	(य)	(तेहचा)	जंगली पशु, चोता ।
तेयहार	(य)	(तेयहार)	पर्व, उत्सव दिन, उत्तम दिन ।
तेही	(य)	(तेही)	झोडा ।
तेशामात	(त)	(तेशामात)	प्रणाम, दण्डप्रण ।
तेशरीफलाना	(त)	(तेशरीफलाना)	फधारना ।
तेशरीफलाना	(त)	(तेशरीफलाना)	सिधारना ।
तेशरीकरखना	(त)	(तेशरीकरखना)	विराजना, बैठना ।
तेरअदा	(त)	(तेरअदा)	धनृपपाटी, धातुक ।
तेरथराज	(स)	(तेरथराज)	प्रयाग, इलाहाबाद ।

(त)

टाट	(त)	(टाट)	टप्पर, सनका बहुत मोटा कपडा ।
टापना	(य)	(टापना)	न्याकुल होना, तड़पना ।
टापू	(य)	(टापू)	भारती का टुकड़ा पानी में बिराहूया, उपदीप ।
टाप	(य)	(टाप)	घोड़े के पैर की चावाक, मुरशम् ।
टाल	(य)	(टाल)	अनाज, खकई, गात का देर, मैन ।
टालटोल	(य)	(टालटोल)	बहाना, टांच मटोल, चितवन ।
टांटटटरी	(य)	(टांटटटरी)	पोदिया, शिरका बिचला भाग, कयाण ।
टांटा	(य)	(टांटा)	बलवान, पुष्ट ।
टांचना	(य)	(टांचना)	देखना, भापना ।
टांका	(य)	(टांका)	संविन, जोड़ना ।
टांग	(य)	(टांग)	टैंगरी, पिपडली, मोड़ ।
टांगन	(य)	(टांगन)	पहाड़ी मोड़ का एक आविर् ।

١٤٥	(४)	(टांगना)	सटकोना ।
١٤٦	(४)	(टम्पर)	भाषीरथ, कुट्टी ।
١٤٧	(४)	(टपना)	कड़ना, झाँटना ।
١٤٨	(४)	(टपक)	टपकना, निरपन्ना, पूना ।
١٤٩	(४)	(टट्टा)	चट्टाई, वासकी कनी हुई थोड़ा ।
١٥०	(४)	(टट्टी)	आ, दोवार, घात में बैठना ।
١٥१	(४)	(टट्टू)	टांगन, पहाड़ी घोड़ा ।
١٥२	(४)	(टट्टोलना)	टोझाटोई करना, हाथ से हटाना ।
١٥३	(४)	(टट्टीरी)	एक पचीनदी के तीर रहता है ।
١٥४	(४)	(टठेरा)	पीतल, ताँबा, लोहे के पात्र, बगुनियाला ।
١٥५	(४)	(टछना)	पैदी, टखना, चुल्हा ।
١٥६	(४)	(टिगादिही)	सलाम, भुनगा, गतन ।
١٥७	(४)	(टरी)	मगरा, दुष्ट, बधी ।
١٥८	(४)	(टरीना)	मगराई करना, दुष्टता करना ।
١٥९	(४)	(टरटर)	बक, बक, फाँना ।
١६०	(४)	(टुक)	थोड़ा, थल, जहा ।
١६१	(४)	(टका)	दो पैर ।
١६२	(४)	(टिकाना)	खनना, धरना ।
١६३	(४)	(टिकाउ)	दहरना, या रहने की जगह ।
١६४	(४)	(टिकटकी)	देखना, ताफना, परना ।
١६५	(४)	(टकर)	धका, दोकर, टेस ।
١६६	(४)	(टुकड़ा)	खण्ड, भाग, हिस्सा ।
١६७	(४)	(टकराना)	टोकरखाना, बकराना ।
١६८	(४)	(टकत्ताल)	टकराला, मुशलय ।
١६९	(४)	(टिकली)	पतली सीढ़ी, बिन्दी ।
١७०	(४)	(टिकना)	दहरना, दमलना ।
١७१	(४)	(टकोर)	दोलका शब्द, याप, प्रयत्नकरना ।
١७२	(४)	(टिकिया)	घोड़ी मोड़ी रोटी ।
١७३	(४)	(टालना)	बहाना करना ।
١७४	(४)	(टपटप)	एक प्रकार की अंगरेजी भाषी ।
١७५	(४)	(टेंटा)	आगा, बल्लू, लुगदी ।
١७६	(४)	(टुंडा)	हस्तहीन, टूटाहाथ ।
١७७	(४)	(टैगरी)	टांग, लय ।
١७८	(४)	(टोझाटोई)	टोलना, हटाना ।
١७९	(४)	(टोपटोपी)	शिरका डकना, चौतनी ।
١८०	(४)	(टोटा)	धोटी, घाटी कमीने ।
١८१	(४)	(टोटा)	नसी, नल, दाँसके डकना, कातन, हाथ टूटा हुआ ।

ثوبت	(४)	(टोटका)	मन्त्र, यन्त्र, गण्डा, येना, लट्का, वरीकरण ।
ٹوٹنا	(४)	(टूटना)	फूटना, फटना ।
ٹوڑی	(४)	(टोड़ी)	एक रागिनी का नाम है ।
ٹوک	(४)	(टोक)	दीठि, रोक, थटकाव, नजर ।
ٹوکری	(४)	(टोकरी)	जलिया, पलडी, सौंवेया ।
ٹولا	(४)	(टोला)	गहना, कूचा, लण्ड ।
ٹونا	(४)	(टोना)	टोटका, जादू, लटका ।
ٹوڈی	(४)	(टौंडी)	नागा, तौंदी ।
ٹاٹ	(४)	(टाट)	भइक, धूमधाम, रचना ।
ٹاٹنا	(४)	(टांसना)	घुतेडना, ठांसना, दवाना ।
ٹاکر	(४)	(ठाकुर)	देवता, स्वामी, समोदार, राजपुत्र ।
ٹاننا	(४)	(ठानना)	ठहराना, विचारना, निश्चय करना ।
ٹاپا	(४)	(ठप्पा)	छापना, छापने की चीज, मोहर ।
ٹہہ	(४)	(ठुहा)	खिखी, खोहल, हँसी ।
ٹہہرنا	(४)	(ठिठरना)	सर्द से कांपना ।
ٹہہول	(४)	(ठठोल)	ठहा करनेवाला, हँसी, खिखी करनेवाला ।
ٹہہلی	(४)	(ठंडी)	शीतलता ।
ٹہہی	(४)	(ठुड्डी)	ठांड़ी, मुनाडुआ अनाज ।
ٹہہ	(४)	(ठिर)	ठंड, जाका, शीत ।
ٹہہس	(४)	(ठैस)	ठोकर, चोट, खपेट ।
ٹہہک	(४)	(ठग)	चोर, छली, कपटी, बटमार ।
ٹہہانا	(४)	(ठहलाना)	फिराना, घुमाना ।
ٹہہلنا	(४)	(ठहलना)	फिरना, घूमना ।
ٹہہارا	(४)	(ठहलुवा)	नीकर, सेपक, दास ।
ٹہہک	(४)	(ठुमक)	थिरक, मटक ।
ٹہہکانا	(४)	(ठुमकाना)	थिरकाना, मटकाना ।
ٹہہلیا	(४)	(ठहलिया)	नीकर, सेपक, दास ।
ٹہہڈ	(४)	(ठंड)	शीतला ।
ٹہہڈا	(४)	(ठंडा)	शीतलता ।
ٹہہڈاई	(४)	(ठंडाई)	शीतल, शीतय, दया ।
ٹہہکن	(४)	(ठंकना)	दीसना, विरिध होना ।
ٹہہنی	(४)	(ठहनी)	बाल, डाली, शालि ।
ٹہہور	(४)	(ठौर)	स्थान, जंगह ।
ٹہہڑی	(४)	(ठोड़ी)	ठुड़ी, चिबुक ।
ٹہہوس	(४)	(ठोस)	निगम, नारी, कड़ा, फटार, गोवा ।
ٹہہوسا	(४)	(ठोसना)	दवाना, उरोडना ।
ٹہہکا	(४)	(ठोका)	अन्दर दवाना, घसाना ।

توکر	(४)	(ठोकर)	पांव से धक्का देना ।
توکرنا	(४)	(ठोकना)	मारना, पीटना ।
توکرنا	(४)	(ठोकना)	भीतर डालना ।
ٹوکر	(४)	(ठीफ)	पूरा, सही, खरा, शुद्ध, उत्तम, योग्य ।
ٹوکرہ	(४)	(ठेका)	बुर्रकता, लिखापदी, हजार, कठखना ।
ٹوکرہ	(४)	(ठीकरा)	गद्दी, फूटे बरतन के टुकड़े ।
ٹوکرہ	(४)	(ठीकरी)	फूटे मिट्टी के बरतन का छोटा टुकड़ा ।
ٹوکرہ	(४)	(ठेकी)	दमलेने की जगह ।
ٹوکرہ	(४)	(ठेलना)	ढंकलना, रेलना, धक्का देना, मोकना ।
ٹوکرہ	(४)	(ठेड़ा)	वांका, तिछा ।
ٹوکرہ	(४)	(टीड़ी)	शलभ, पतंगा ।
ٹوس	(४)	(टीस)	पीक, दरद ।
ٹوسو	(४)	(टेसू)	पलास का फूल, एक प्रकार का होली में खेल
ٹوک	(४)	(टेक)	सहारा, आसरा, पाने ।
ٹوکر	(४)	(टीकर)	पहाड़ी जगह, पर्वतीय भूमि ।
ٹوکرہ	(४)	(टेकना)	रखना, धरना ।
ٹوکرہ	(४)	(टीला)	ऊंची भूमि ।
ٹینٹ	(४)	(टेंट)	एक झाड़ी का नाम ।
ٹینٹرا	(४)	(टेंटुवा)	नरेंदी, नरी, गला, सांसी ।
ٹینٹرا	(४)	(टींगरा)	ऊंची भूमि ।
ٹینٹ	(४)	(टेनी)	छोटे शरीर का पक्षी ।
ٹہلا	(४)	(टेहला)	तिहवार, शुभ दिन ।
ٹہلی	(४)	(ठनी)	अनइहा होना, विरुद्ध होना ।

(ث)

ثابت	(६)	(सावित)	सम्पूर्ण, निश्चय, साबूत ।
ثابت	(६)	(साक्रिय)	चमकदार, तेजवान् ।
ثالث	(६)	(सालिस)	न्यायी, सरपंच ।
ثاني	(६)	(सानी)	दूसरा, दुजा ।
ثبات	(६)	(सयात)	स्थिर, ठहराव, कयाम ।
ثبوت	(६)	(सबूत)	प्रमाण ।
ثروت	(६)	(सरूत)	संपत् सम्पदा, धन, दौलत ।
ثريا	(६)	(सुरीया)	सप्ततारा ।
ثعلب مصري	(६)	(सलब मिसरी)	एक औषध का नाम ।

फल	(६)	(सिकल)	भारी, बोझ ।
फल	(६)	(सिकल)	श्रेष्ठ, सज्जन, सुपात्र ।
फल	(६)	(समरह)	फल, नतीजा ।
फल	(६)	(समन)	मोल, मूल्य, कीमत, दाम ।
फल	(६)	(सना)	खुवि, सराहना, प्रशंसा, बड़ाई ।
फल	(६)	(सवाय)	पुण्य शुभकर्म, धर्म ।
फल	(६)	(सौर)	वृष, बैल, मरुद, सायक, बिगार ।

(८)

जा	(ज)	(जा)	स्थान, जगह ।
जाबर	(६)	(जाधिर)	अधर्मी, राक्षस ।
जाप	(स)	(जाप)	जप, स्मरण, मन्त्र-पाठ ।
जात	(४)	(जात)	कुल, वर्ण, वंश, प्रकार, भेद, गुण ।
जात्रा	(स)	(जात्रा)	यात्रा, प्रस्थान ।
जात्रा	(स)	(जात्रा)	यात्री, प्रस्थायी, प्रथिक ।
जात	(४)	(जाट)	एक हिन्दुओं की जाति है ।
जाचना	(४)	(जाचना)	मांगना, परितनना, याचन, आखना ।
जादद	(ज)	(जायदाद)	माल, मत्त, धन ।
जादु	(स)	(जादु)	मन्त्र, यंत्र ।
जाद	(६)	(जाद)	रास्ता, मार्ग ।
जाद	(६)	(जाद)	शोक, मुत्ताने वाला ।
जारुब	(ज)	(जारुब)	भाड़, बहरनी, बुहारी, मार्जनी ।
जारी	(ज)	(जारी)	प्रचार ।
जादु	(स)	(जादु)	कृष्ण वंश ।
जादु	(४)	(जादु)	शक्तिशाली ।
जादु	(४)	(जादु)	शक्ति, सदा, पाला, टंड ।
जादु	(४)	(जादु)	दरी, शीतजी, विद्योना ।
जादु	(६)	(जादु)	दूत, चर, संदेशवाहक ।
जादु	(स)	(जादु)	जागरण, रतजगा ।
जादु	(४)	(जादु)	सचेत होना, धनिकाल ।
जादु	(स)	(जादु)	शक्तिमान्, सिद्धिवाला, कारादाता ।
जादु	(ज)	(जादु)	लक, जाती, बौद्ध परत ।
जादु	(४)	(जादु)	सूक्त, धोलादेना, रुन्दा, पास, पेलना ।
जादु	(४)	(जादु)	मकरी का रुन्दा, मोतियादेन ।

جالي	(४)	(जाली)	एक प्रकार के कपड़ा, सिंदकी, झरोखा।
جالينوس	(ع)	(जालीनूस)	एक यूनानी हकूम का नाम है।
جام	(ف)	(जाम)	कयोरा, प्याला, मला।
جامداني	(ف)	(जामदानी)	चमड़े का सन्दूक।
جامن	(ف)	(जामन)	एक पेड़ और उस के फल का नाम है।
جاموس	(ف)	(जामूस)	भैंस, महिषी, बुलारा।
جاو نامہ	(ف)	(जागीरनामा)	भोगपत्र।
جاويداد	(ف)	(जायदाद और मनकला)	{ स्थिरपत्र, स्थिर पूँजी।
جامه	(ف)	(जामह)	कपड़ा।
جان	(ف)	(जान)	आत्मा, रूह, प्राण, जीव।
جانا	(۴)	(जानना)	समझना, बूझना, पहिचानना।
جانب	(ف)	(जानिब)	तरफ, ओर।
جانين	(ف)	(जानपैन)	दोनों तरफ, दोनों ओर।
جانچ	(۴)	(जांचना)	पराख, याचन, आकना।
جانچا	(ف)	(जाह)	प्रक्षाप, तेज।
جاہ	(ف)	(जाहिल)	मूर्ख, अज्ञानी, अज्ञ।
جاهل	(ف)	(जाध)	जंगल, स्थान।
جامي	(۴)	(जाया)	पुत्र, वेदा, पत्नी।
جايا	(س)	(जायफल)	जातिफल, एक प्रकार का फल।
جاينيل	(ف)	(जायज)	ठीक, दूसरे, विधान।
جاؤ	(ف)	(जायजा)	तलाशी, हूँकना, अन्वेषण करना।
جاؤزہ	(۴)	(जव)	मिस समय, मिस काल।
جب	(ف)	(जवर)	अधर्म, अन्याय।
جاو	(ع)	(जवल)	पर्यंत, पहाड़।
جبل	(ع)	(जिवली)	असती, जाती, स्वभावी।
جبلہ	(۴)	(जवहा)	जिवाहि, चहू।
جبلہ	(ف)	(जिमे)	माथा, शिर, कपात, मस्तक।
جپ	(س)	(जप)	स्मरण करना, जपना, आराधन करना।
جالا	(۴)	(जताना)	चिंताना, वेताना।
جان	(س)	(जतन)	उपाय उद्योग, यत्न।
جانہ	(س)	(जया)	यथा, जैसे, जिस प्रकार से।
جانہ	(س)	(जयार्थ)	यथार्थ, ठीक, सत्य।
جتي	(س)	(जती)	यती, स्वामी, यतीन्द्र, संन्यासी।
جد	(ف)	(जद)	पितामह, दादा।
جد	(ف)	(जुदा)	भिन्न, पृथक्, अलग, ग्यारा।

जदाल	(६)	(जदाल)	संभाम, युद्ध ।
जट	(१)	(जट)	एक हिन्दू जाति ।
जटा	(स)	(जटा)	केश, बालों की जटा ।
जुटना	(१)	(जुटना)	मिलना, दो पुरुष का कुरती करना, अथवा किसी काममें लगना ।
जुसका	(६)	(जुसका)	शरीर, देह, कथा, वदन ।
जिजमान	(स)	(जिजमान)	यजमान, यज्ञ करनेवाला, याज्ञिक, संभाम ।
जिजमाननी	(स)	(जिजमाननी)	यजमान की स्त्री ।
जिज्जा	(ब)	(जिज्जा)	सौ वृत्तन, प्रमत्ता ।
जदल	(ब)	(जदल)	संभाम, युद्ध ।
जदवार	(६)	(जदवार)	एक प्रकार की औषध ।
जदीद	(ब)	(जदीद)	नया, नया, नूतन, नवीन ।
जुजाम	(६)	(जुजाम)	कुट्ट ।
जज्य	(६)	(जज्य)	शोषण, सूखना ।
जज्यह	(६)	(जज्यह)	ककरी मौन, योगी का तेज, कोष ।
जुर	(स)	(जुर)	ज्वर, तप, दुश्चार ।
जुराव	(६)	(जुराव)	पाँव के मोला ।
जुरत	(६)	(जुरत)	धीरता, शरता ।
जरोह	(६)	(जरोह)	अस्थिचिकित्सक ।
जराहत	(६)	(जराहत)	घाव, जलम, घण ।
जरार	(६)	(जरार)	लडाकू की म सुदकारी, सेता ।
जरालिध	(स)	(जरालिध)	एक राजा का नाम है ।
जरस	(६)	(जरस)	पयसा, दोल, भीसा, परिमाल ।
जुरह	(६)	(जुरह)	सुन्दर, शोभा, शोभा ।
अजपाम	(६)	(अजपाम)	तारा, नवय, अन्धमा, सूर्य ।
जुरम	(६)	(जुरम)	अपराध, पाप, दोष, कर्म, कलंक, अत्याय ।
जिरयान	(६)	(जिरयान)	अभेह, धातुरोग ।
जरीव	(६)	(जरीव)	पृथ्वी नापने की रस्ती, ६०, राज हाम्पी ।
जरीदा	(६)	(जरीदा)	अकला, एकाकी, निरन्तर ।
जरीमाना	(६)	(जरीमाना)	दण्ड, बड़ी ।
जड	(स)	(जड)	अज्ञानी, मूर्ख, मूर्ख, ठगडा ।
जडाणा	(४)	(जडाणा)	जवाहर की अम्मादि तद्विषय करना ।
जडाउ	(४)	(जडाउ)	जडित आभूषण ।
जडाई	(४)	(जडाई)	जडाने की मयदूरी ।
जडपेड़	(४)	(जडपेड़)	सिद्ध और उसकी जड़ समूह वृक्ष ।
जडी	(४)	(जडी)	वृद्धि औषधी की वृक्ष की जड़ ।
जुज	(४)	(जुज)	एक पुस्तक के ८ पत्र ।
जजा	(४)	(जजा)	हाथल, अथवा कब ।

جزيرة	(ع)	(जज़ीरा)	टापू, चारों ओर पानी विराहृत जमीन का टुकड़ा।
جزر	(ع)	(जज़र)	समुद्र की बाढ़, चार भाग।
جزري	(ع)	(जुजरी)	थोड़ीसी, रस्तीभर, तनक।
جزیه	(ع)	(जज़िया)	देवता, महामूल।
جس	(س)	(जस)	यश, कीर्ति, नामवरी।
جسارت	(ع)	(जसारत)	वीरता, खरता।
جسامت	(ع)	(जसामत)	मारो, शरीर, मोटापन, स्थूल।
جست	(ف)	(जस्त)	फलांग बछलनों, एक प्रकार के धातु।
جست جو	(ف)	(जुस्तजू)	हूँ, अनुसंधान, उपाय।
جسم	(ع)	(जिस्म)	शरीर, देह, अंग, काया, बीज, बोला।
جسماني	(ع)	(जिस्मानी)	शारीरिक, दैहिक, कायिक।
جس و نیت	(س)	(जसंवत)	यशी, यशस्वी।
جسیم	(ف)	(जसीम)	मारी शरीर, मोटा।
جشن	(ف)	(जशन)	त्रिदिवार, उत्सव दिन, भगलवासर।
جغدري	(ع)	(जाफ़री)	परदा, एक प्रकार का पुष्प, फूल।
جل	(ع)	(जाल)	कपट, धोखा, फरेब।
جغرافیہ	(ع)	(खग्राफिया)	भूगोल, पृथ्वी मण्डल।
جفا	(ف)	(जफ़ा)	दुःखदेना, अपराध।
جلت	(ف)	(जुफ़्त)	जोड़ा, युगल।
جفتی کرانا	(ف)	(खलीलाना)	दम्पतिप्रसंग, नर मादे पशु पक्षी का प्रसंग।
جفر	(ع)	(जफ़र)	ज्योतिष विद्या।
جگر بند	(ع)	(जकड़बंद)	कसना, खिंचना बांधना।
جگ	(س)	(जग)	यज्ञ, संसार, जगत।
جگا جوت	(س)	(जगाजोत)	चमक, झलक, बड़ी ज्योति, भड़क।
جگالی	(ع)	(जुगाली)	पायल, उगाल, रोमन्ध।
جگایا	(ع)	(जगाना)	नीर से उठाना, चेतन करना।
جکت	(س)	(जगत)	संसार, दुनियाँ, जग, जगती।
جکت جکتی	(س)	(जुगत)	युक्ति, उपाय, निपुणता, त्वरुता।
جکت مہا	(س)	(जगतअंवा)	जगतजननी, जगन्माता।
جگر	(ف)	(जिगर)	यकृत, दाहिने ओर की तिछी।
جگنانا	(ع)	(अंगमगाना)	जगजगाहट, चमक, बड़ी ज्योति।
جگہ	(ع)	(जगह)	ठौर, स्थान, ठिकाना।
جہول	(ع)	(भूल)	पशु के ऊपर का कपड़ा, मोला।
جل	(ع)	(जुल)	कपट, धोखा, फरेब, छल।
جل	(س)	(जल)	पानी या, नीर, अभ्रस, तौर, अभ्र, रस।
جل	(ع)	(जलाल)	तेज, शोभित।
جل	(ع)	(जिला)	चमक, सफाई।

جلاى	(ع)	(जुल्लाय)	विरिचन, विरेक, भेषज ।
جلاى	(ج)	(जलना)	नलना, सुलगना ।
جلاى	(ج)	(जलाभुना)	रात होगना ।
جلاى	(ع)	(जलाद)	दण्ड दायक, पाशादायक ।
جلاى	(ج)	(जुलाहा)	तन्तु, वाय, कुविन्द ।
جلاى	(س)	(जलपान)	पानी पीना, कलेज, कलेवा, प्रलप्ताना ।
جل ترنگ	(س)	(जलतरंग)	एक प्रकार का बाजा ।
جلد شت	(ج)	(जलजलाहट)	तेज, चमक, रोशनी ।
جلد	(ن)	(जल्द)	शीघ्र, त्वरित, फौरन ।
جله	(ع)	(जलसा)	समा, समान ।
جلف	(ع)	(जलफ)	नीच, शूद्र ।
جلانس	(س)	(जलमानस)	पानी का मनुष्य, दरियार आदमी ।
جلندهر	(س)	(जलंधर)	एक रोग, दैत्य विरोध ।
جلوه	(ع)	(जलघह)	प्रकाशित ।
جلوس	(ع)	(जलूस)	जनेत, बरात ।
جلي	(ع)	(जली)	साफ, स्पष्ट, सुपरा ।
جلوى	(ج)	(जलेबी)	एक प्रकार की मिठाई ।
جليل	(ع)	(जलील)	बका, वृद्ध ।
جم	(ن)	(जम)	एक नादशाह का नाम है ।
جاع	(ع)	(जिमा)	दम्पती प्रसंग ।
جاغت	(ع)	(जमाक्षत)	मण्डली, दल, दर्जा ।
جمال	(ع)	(जमाल)	तेज, प्रकाश, सुन्दरता ।
جمال غوث	(س)	(जमालगोटा)	एक प्रकार की शीतल ।
جانا	(ج)	(जमाना)	पक्षीकरण, जोड़ना, चिपकाना ।
جانى	(ج)	(जमाई)	जामला, दामाद, कन्यापति ।
جم جم	(ج)	(जमजम)	सदा, सदैव, सर्वदा ।
جم راج	(س)	(जमराज)	यम, काल, यमराज, दण्डधर, श्राद्धदेव ।
جمع	(ع)	(जुमा)	शुक, भृगुवार, काव्य ।
جموزات	(ع)	(जुमेरात)	इहसाति, शुकवार, जीव ।
جميغت	(ع)	(जमीशत)	सर, दल, आनन्द, मीद ।
جم غلور	(ع)	(जमगफोर)	मीद, शुक ।
جميغت	(س)	(जमघट)	मीद, शुक ।
جمله	(ع)	(जुमला)	सारा, कुल, सर्व, सकल ।
جنا	(س)	(जमुना)	एक नदी का नाम है ।
جنا	(ج)	(जमना)	जमाना, चिपकाना, बँटाना ।
جناى	(ج)	(जमहाई)	जम्मा, उपवासी ।
جمهر	(ع)	(जमहर)	मीद, शुक, बहुत से आदमी ।

جیل	(ع)	(जिला)	...
جن	(س)	(जन)	मनुष्य, मातृप, हरीशक्त ।
جنا	(ح)	(जना)	बेटा, पुत्र, सुत ।
جناز	(ع)	(जनाजह)	अर्था, मृत की लाश, विमान ।
جنازا	(ح)	(जनाना)	जवा, पैदा करना ।
جناہ	(ح)	(जनाई)	दाई, जनाने वाली, उपमाता ।
جمنہ	(ف)	(जुमनिश)	हिलना, फिपना ।
جمنو دیپ	(س)	(जम्बूदीप)	एक द्वीप, जिसमें हिन्दुस्थान ।
جنت	(ف)	(जगत)	बैकुण्ठ, विष्णुलोक ।
جنتا	(س)	(जंता)	उत्पन्न होनेवाला, पैदा होनेवाला ।
جائر	(س)	(जंतर)	फल, गरज, तावीत, दौटका ।
جائری	(س)	(जंतरी)	पंचांग, पंचांग, तिथिसंग्र ।
جانبال	(ح)	(जंजाल)	उलझाव, छेरा, भ्रम, कठिनाता ।
جاس	(ف)	(जिस)	वस्तु, चीज, शय ।
جنگ	(س)	(जनक)	एकराजा, सीताजीका पिता ।
جنگی	(ف)	(जंग)	संग्राम, युद्ध, रण ।
جنگل	(ح)	(जंगल)	वन, झंझी, अरण्य, पेड़ों का झुण्ड ।
جنگلا	(ح)	(जंगला)	काठ या लोहे का कटहरा, गवास ।
جمن	(ح)	(जन्म)	उत्पत्ति, जनन, जनि, उद्भव ।
جندا	(ح)	(जन्दा)	जन्महोना, पैदाहोना ।
جننی	(س)	(जननी)	माता, महतारी, प्रद ।
جناب	(ع)	(जनाब)	महाराज, महाराय, महापुरुष ।
جائو	(ح)	(जनेऊ)	यज्ञोपवीत ।
جو	(ح)	(जू)	ची, बरवाली ।
جو	(س)	(जौ)	एक प्रकार का थनान ।
جرا	(ح)	(जुआ)	गाडी का पहलाभाग ।
جوا	(ح)	(जूआ)	सूत, पोसा लालना ।
جواب	(ع)	(जवाब)	उत्तर, प्रत्युत्तर ।
جواہر	(ف)	(जवाहिर)	रत्न, मणि, बहुमूल्य अस्त्र ।
جوار	(ع)	(जुआर)	धातुपास, पकौस ।
جوار	(ح)	(जुआर)	एक प्रकार का थनान ।
جوارش	(ف)	(जवारिश)	श्रीपाथे पाक ।
جوارہ	(ح)	(जुआरी)	सूतकारी, पोसा लालने वाला ।
جواہر	(ح)	(जवाहर)	एक प्रकार की पास ।
جواہر	(س)	(जवाहार)	बेवचार, एक अधिप ।
جوالا	(س)	(जुआला)	ज्वाला, हेत, शिला, लपट, चमक, आंच ।
جوالا	(ح)	(जूवाला)	गोमई ।

جوار	(۴)	(जुवार भाटा)	समुद्र का उतार, चढ़ाव ।
جوان	(ب)	(जवान)	युवा, तरुण, युवक ।
جوانمرد	(ب)	(जवानमर्द)	शूरवीर, शूरमा ।
جواني	(ب)	(जवानी)	तरुण्यता, यौवनता ।
جوين	(ش)	(जोवन)	सुन्दरता, मनोहरता ।
جوت	(س)	(जोत)	तेज, प्रकाश ।
جوت	(۴)	(जोत)	गाड़ी के बेलों की रस्ती ।
جوتاجوتي	(۴)	(जूवाजूनी)	चर्मपादुका, उपांगह, पगरली ।
جوتار	(۴)	(जेवनार)	विवाह में जो भोजन दिशानाता है ।
جوتري	(۴)	(जघतरी)	एक औषध ।
جوتنا	(۴)	(जोतना)	बैल या घोड़े को गाड़ी आदि में लगाना ।
جوتن	(س)	(जोजन)	चारकोस का एक योगन ।
جود	(ع)	(जूद)	दयालु, दाता ।
جودت	(ح)	(जादत)	चतुराई, चालाकी ।
جودما	(س)	(जोधा)	शूर, वीर, शूरमा, युद्धकारी ।
جوده	(س)	(जुद्ध)	युद्ध, संग्राम, लड़ाई ।
جوزيه	(۴)	(जोड़िया)	यमल, दो लड़के एक साथ पैदा हों ।
جوزو	(۴)	(जोड़)	सी, परवासी, पत्नी ।
جوز	(۴)	(जोड़)	मेल, मिलाप, संगम, संकलन ।
جوزا	(۴)	(जोड़ा)	युगल, सम ।
جوزنا	(۴)	(जोड़ना)	मिलाना, मीतान, संकलन, संगम ।
جوزي	(۴)	(जोड़ी)	युगल, युग्म, जोड़ा ।
جوز	(ع)	(जौज़)	जाम्बूल ।
جوش	(ب)	(जोश)	तत्ता, गर्म, उष्ण ।
جوشاند	(ب)	(जोशांदा)	उबाला हुआ, गर्म किया हुआ ।
جوشن	(ب)	(जोशन)	माखू बन्द, एक आभूषण ।
جوش	(ب)	(जौक)	कोटर, घोषा गृह, सोखला पेड़ ।
جوش	(ع)	(जूक)	मगडगी, जथा ।
جوش	(س)	(जौक)	जलोका, रक्षक, यमनी ।
جوش	(۴)	(जोखम)	मीमा, दर, चिन्ता, शंका ।
جوش	(س)	(जोफना)	तौलना, नापना ।
جوش	(س)	(जोतशी)	गणक, गणितज्ञ, ज्योतिष विद्याका ज्ञाननेवाला ।
جوش	(س)	(जोग)	जोधा, योग, मिलाप, संयोग ।
جوش	(س)	(जोगी)	योगी, साधु, तपस्वी ।
جوش	(س)	(जोगिया)	एक रायिनी का नाम है ।
جوش	(ع)	(जालानी)	पुर्त, तेजी, चतुराई ।
جوش	(۴)	(जू)	जैय, जिसराह ।

जोहर	(६)	(जौहर)	रत्न, जवाहिर, गुण, मणि ।
जोहरी	(६)	(जौहरी)	रत्न विक्रेता, रत्न बचनेवाला ।
जोहड़	(१)	(जोहड़)	तालाब, झण्ड ।
जोय	(४)	(जोय)	जोह, ली, धरवाली ।
जोया	(१)	(जोया)	हुँदनेवाला, अनेपकती ।
जोयन्दह	(१)	(जोयन्दह)	
जहाद	(६)	(जहाद)	युद्ध, मजहबकी लड़ाई, रण ।
झाड़	(४)	(झाड़)	कांटोंका पेड़, झाड़ी, कटेला वन ।
झाड़देना	(४)	(झाड़देना)	ताड़ना, धमकाना, ताक सुथरा करना ।
झाड़ा	(४)	(झाड़ा)	मैला, गन्ध, भूत, फुकना ।
झाड़न	(४)	(झाड़न)	धंगोला ।
झाड़ो	(४)	(झाड़ो)	बरनी, बुहारी, माननी ।
झाड़ी	(४)	(झाड़ी)	कांटोंका पेड़ ।
झाग	(४)	(झाग)	कफ, फेन, गात्र ।
झाल	(४)	(झाल)	टाँकरा ।
झालत	(६)	(झालत)	मुरसता, अज्ञता ।
झाखर	(४)	(झाखर)	किन्नरा, सुत या रेशमकी जालीय किनारा ।
झामा	(४)	(झामा)	एक यस्तु पाँच ताक करनेकी ।
जहान	(१)	(जहान)	दुनिया, संसार, जगन्, जग ।
जहाँ	(४)	(जहाँ)	निसजगह ।
झाँक	(४)	(झाँक)	क्रोध, विरोध ।
झाँझ	(४)	(झाँझ)	एक प्रकार के बाजा, मंजरी ।
झाँसा	(४)	(झाँसा)	फपट, फरव, धोखा ।
झाँक	(४)	(झाँक)	देखना, शिर ऊँठना, उन्धना ।
झाँकड़	(४)	(झाँकड़)	झाड़ी, बिनपते का पेड़ ।
झाँगीरी	(४)	(झाँगीरी)	एक गहना ।
झाँवा	(४)	(झाँवा)	पाँच ताक करने की एक वस्तु ।
झाँवली	(४)	(झाँवली)	थोस फड़कार देखना, बाँचला भाव ।
झाँउ	(४)	(झाँउ)	पानी में लम्बीबास, एक झाड़ी का नाम है ।
झाँई	(४)	(झाँई)	काली चिट्ठी गुप्तपर ।
झट	(४)	(झट)	तुरन्त, शीघ्र उत्सादम ।
झप	(४)	(झप)	फुर्ती से, जल्दी से ।
झपट	(४)	(झपट)	दौड़कर पकड़ना, लपेटना ।
झपकी	(४)	(झपकी)	निद्रा, नौद ।
झिह	(६)	(झिह)	कागण, हेतु, प्रकार ।
झिरना	(१)	(झिरना)	निर्मल, पानी का टपकना ।
झिरोका	(४)	(झिरोका)	जाली, छेद, गवाँद, खिड़की ।

چتر	(४) (चतु)	मन्द, हवा का जोर, ताशेकी कह ।
چتر چتر	(४) (चट्टाकट्ट)	मेषका जोर से बरसना ।
چتر انا	(४) (चट्टाका)	धमाका, काड़ ।
چتر اوي	(४) (चट्टवेरी)	झड़, भाड़ी, बदरी, बर ।
چتر ب	(४) (चट्टप)	तकरार, लड़ाई, विरोध ।
چتر ك	(४) (चिटका)	धमकी, धुड़की ।
چتر گنا	(४) (चिटफना)	डराना, ताड़ना ।
چتر ي	(४) (चट्टी)	महका जोर से बरसना ।
چتر ك	(४) (चाक)	कोप, कोथ, सगक, लहर ।
چتر اچك	(४) (चकाभक)	कशमिल, चमाचम, जगमग ।
چتر انا	(४) (चिकाना)	दिक करना, सताना, दुष्टाना ।
چتر اوي	(४) (चक्रड)	धांधी, चौतार हवा, धँधियाव ।
چتر اينا	(४) (चौफना)	पधताना, रोना, हाथ हाथ करना ।
چتر اوي	(४) (चगदा)	लड़ाई, रगडा, बहड़ा, विवाद ।
چتر اوي	(४) (चगडाल)	लड़ाई, कगडाल ।
چتر ايل	(४) (चिन्नमिल)	दरवाजे की आली, कँकरी ।
چتر اينا	(४) (चुलसता)	जलना ।
چتر اچك	(४) (चलक)	चमक, उजाला, जगमगाहट ।
چتر انا	(४) (चलना)	पंखा चलाना, कपकना ।
چتر انا	(४) (चिलंगा)	खाट की पुरानी रस्ती ।
چتر انا	(४) (भमभम)	मह का बराबर बरसना ।
چتر انا	(४) (चंगट)	तकरार, कगका, विरोध ।
چتر انا	(४) (चुशुना)	बघों का खेलवना ।
چتر انا	(४) (भमनाहट)	समनाहट ।
چتر انا	(४) (चुशुनी)	समनाहट, हाथ पांव में जो गांज होता है ।
چتر انا	(४) (चुंड)	पेड़ों का कुंड ।
چتر انا	(४) (भंडा)	गिराना, पना, पताका, कहार ।
چتر انا	(४) (भंकार)	कँकार, पत्ती कलल ।
چتر انا	(४) (जहनुम)	नरक, जहाँ पापी रोज़ है ।
چتر انا	(४) (जहनुमी)	नरकी, नरकवासी ।
چتر انا	(४) (भूठ)	मिथी, अमल ।
چتر انا	(४) (भूडा)	निथ्या गद्दी, असत्यवादी ।
چتر انا	(४) (भड़ना)	गिना, टाकना, चुना ।
چتر انا	(४) (भोका)	भोकरा, हवा की भोकरा दोहर ।
چتر انا	(४) (भूला)	हिंजा, पालना, हिलना रस्ती अरुन्का ।
چتر انا	(४) (भोली)	भली, कुरीती ।
چتر انا	(४) (भूमना)	हिलना, दोलना, उंचना, लहरना ।

جھنکا	(४)	(भुमका)	कानका सहना ।
جھونड़ा	(४)	(भौपड़ा)	मड़इआ, मड़इ, कुटी ।
جھोटा	(४)	(भौटा)	पींग ।
جھونक	(४)	(भौक)	ठकल, झुलने में ठलना, हवा का झोका ।
جھیز	(ف)	(जहेज़)	बीधन, महर, यौतुक ।
جھیل	(४)	(भौल)	सरवर, सरवर, जलाशय ।
جھینکا	(४)	(भौगा)	एक प्रकार की मछली ।
جھي	(४)	(जी)	साहब, आप, चिरंजीव, हा ।
جھب	(ف)	(जेव)	पाकट, थली ।
جھبه	(४)	(जीभ)	जिहा, रसना, रसज्ञा ।
جھیبی	(४)	(जीभी)	जित चीज से जीभ साफ की जाये ।
جھت	(४)	(जीत)	जय, काय, वशम करना ।
جھتا	(४)	(जितना)	जितकरदर ।
جھتنا	(४)	(जीतना)	जय करना, वश करना ।
جھنہ	(४)	(जेठ)	ज्येष्ठ, एक महीने का नाम ।
جھنानी	(४)	(जिठानी)	बड़ गाई की सी ।
جھیرتی	(س)	(जैजवंती)	एक रागिनी का नाम है ।
جھن	(ع)	(जईयद)	श्रेष्ठ, उद्यमी, उद्योगी ।
جھون	(४)	(जीरन)	जीर्ण, पुराना, पाचक ।
جھسا	(४)	(जैसा)	जित तरह, जित प्रकार से ।
جھشہ	(س)	(जैश)	एक नक्षत्र ।
جھوکا	(س)	(जीविका)	जीवन वृत्ति, नौकरी ।
جھو	(س)	(जीव)	प्राण, आत्मा, रूढ़ ।
جھوڑا	(४)	(जीवड़ा)	मन, दिल, चित्त ।
جھون	(४)	(जीवन)	जीना ।
جھون	(४)	(ज्यो)	जैसेही ।
جھونا	(४)	(जीवना)	जीता रहना ।
جھلکانا	(ف)	(जेलखाना)	बन्दिगृह, कारागार, बन्धनालय ।

(६)

جائے	(ف)	(चाय)	एक पौधे की पत्ती जिसके पाने से शरीर में फुत्ता आती है ।
جایک	(ف)	(चायुक)	कोड़ा, तस्मा ।
جایکی	(ف)	(चायकी)	फुत्ता, चालाकी ।
جاینا	(४)	(चावना)	दांत से कुचलना ।

चाबी	(४)	(चाधी)	कुंजी, ताली, कुची ।
चापलूस	(फ)	(चापलूस)	विनती करनेवाला, पुशामंदी ।
चात्र	(स)	(चातुर)	चालाक, चतुर ।
चात	(४)	(चाट)	चस्का, स्वाद ।
चाटना	(४)	(चाटना)	स्वाद लेना, लप लप लेना ।
चाठी	(४)	(चाठी)	मिट्टीका पड़ा ।
चादर	(फ)	(चादर)	कपड़े की चद्दर, थोढ़ना ।
चार	(स)	(चार)	दूत, धावन, २ का दुगुना, ४ ।
चारपाई	(४)	(चारपाई)	लटैया, शय्या, लटिआ ।
चारनाचा	(फ)	(चार, नाचार)	लाचार, अवश ।
चारा	(४)	(चारा)	भूता, पशुभक्ष्य ।
चाबक	(फ)	(चाबुकसवार)	अश्वशिल्पक ।
चारिबारी	(ग)	(चारबारी)	महम्मद के चार मन्त्री ।
चाशत	(फ)	(चाशद)	सुषह का समय ।
चाशनी	(फ)	(चाशनी)	मिसरी या यूरे का ताव ।
चाक	(ग)	(चाक)	बलवान्, बली, बल्लि, धरोगी ।
चाक	(फ)	(चाक)	फटाहुआ, स्फुटित ।
चाकर	(फ)	(चाकर)	सेयक, नौकर, पराधीन ।
चाकसू	(फ)	(चाकसू)	एक प्रकार की औषध ।
चाकू	(फ)	(चाकू)	छुरिका, चाँसिधेनुका, छुरी ।
चाकला	(४)	(चाकला)	स्वाद लेना ।
चाल	(४)	(चाल)	चलन, चलना, गमन, आचरण, रीति ।
चाला	(४)	(चाला)	घुहर्त दोषधियाँ ।
चाँद	(स)	(चाँद)	चन्द्रमा, साम, इन्द्र, हिमांशु ।
चाँदना	(४)	(चाँदना)	उजाला, रोशनी, प्रकाश ।
चाँदनी	(४)	(चाँदनी)	चन्द्रिका, कौमुदी, ज्योत्स्ना ।
चाँक	(४)	(चाँक)	अचानक, अकस्मात् ।
चांगला	(४)	(चांगला)	जतनवाला, चालाक, चानन्द ।
चाउ	(४)	(चाउ)	इच्छा, ज्ञान, स्मरण, मनसा, मनोरथ ।
चाउड़ी	(४)	(चाउड़ी)	एक दिल्ली का बाजार ।
चावल	(४)	(चावल)	तड़ुल, कयहुआ धान ।
चाह	(फ)	(चाह)	कूप, अन्तु, इन्दार ।
चाहा	(४)	(चाहा)	मांगाहुआ ।
चाहत	(४)	(चाहत)	इच्छा, मनसा, मनोरथ, मनश्चि ।
चाहना	(४)	(चाहना)	इच्छा करना, माँगना ।
चाहना	(४)	(चाहना)	दाँतों से पीसना ।
चाहना	(४)	(चाहना)	चंचल, दगा करनेवाला ।

چارو تروہ	(۴)	(चवृत्तरा)	चौतरा, चत्वर ।
چرمانا	(۴)	(चुमाना)	धेदना, गाड़ना, पार करना, घुमाना ।
چاره لي چرمانا	(۴)	(चवेनी, चवंगा)	धुना हुआ घनान ।
چب	(ف)	(चप)	साह, हरत, टांग ।
چبا چب	(۴)	(चपाचप)	भोजन करने का आनाज ।
چباتي	(۴)	(चपाती)	फुलकी, पतली रोटी ।
چپٹا	(۴)	(चिपटता)	लिपटना, चिपटना ।
چپٹ باز	(۴)	(चपटमात्र)	घोलमाने वाला ।
چب چاب	(۴)	(चुपचाप)	थनबोल, उप ।
چبرا	(۴)	(चिपरा)	नेत्रका मल, दूधका, चिपक ।
چبر اسي	(۴)	(चपरासी)	झिपाही, सरकायी मोहर रखनेवाला ।
چبرانا	(۴)	(चपराना)	हराना, मूखवताना ।
چبرونا	(۴)	(चुपटना)	चिफनाना, चिफना करना ।
چبري	(۴)	(चुपशी)	चिफनारोटी ।
چپٹلش	(ع)	(चपललिश)	तंग, सिकुड़ा हुई भीड़ ।
چپک	(۴)	(चुपका)	चुपचाप, अशब्दित, गम्भीर ।
چپکن	(۴)	(चपकन)	एक प्रकार के वस्त्र ।
چو	(۴)	(चप्पू)	नावकी, मछी, नाव चला नेका वास्त ।
چب دراست	(ف)	(चपवरास्त)	दक्षिण-वाम, राखा, खम्बा ।
چري	(۴)	(चप्पी)	पांव या शरीर को दवाना ।
چپٹ	(۴)	(चपट)	चपेट, धका ।
چت	(س)	(चित)	मन, हृदय, चेतन, यज्ञाकरण ।
چتا	(س)	(चिता)	हिन्दू की कब्र ।
چانا	(۴)	(चिताना)	चेतन करना, सूचित करना ।
چو	(۴)	(चितर)	चित्र, बेल वृक्ष ।
چرا چو	(۴)	(चगुरा, चगुर)	सुदिमान, सुजान ।
چتر بوج	(س)	(चतुर्भुज)	चार भुजा वाला, चतुर्भुजी ।
چتره چتره	(۴)	(चौथ, चतुर्थ)	चतुर्थी, चतुर्थ ।
چتر است	(۴)	(चतुरस्रपत्त)	चित्रशत-यमरान का लालाचप, ।
چترک	(۴)	(चत्रगर)	चित्रकला, चित्रकारक ।
چترکي	(۴)	(चत्रनी)	दूसरे प्रकारके छी, छौ. चार प्रकार की होती है ।
چترکي	(۴)	(छत्र)	छत्र, आतपत्र ।
چترکار	(س)	(चित्रकार)	चित्रकारक, चित्रकला, मुर्तिवगले वाला ।
چترکیرا	(۴)	(चितकर)	चितला, रंग वरंग, कपूर ।
چپٹا	(س)	(चेतना)	बुद्धि, मनीषा, ज्ञान ।
چترکیرا	(۴)	(चतेरा)	चित्रकार ।
چتون	(۴)	(चितवन)	टाटे, नजर ।

چتر (۴)	(चीयडा)	चीवर, धडी ।
چتر (۴)	(चित्ती)	छोटे काँते निशान ।
چتر (۴)	(चित)	टुकड़ा, तीर, धडी ।
چتر (۴)	(चट)	चाट, स्वाद, रसाना, कुर्ती ।
چتر (۴)	(चटाचट)	मारने की आवाज ।
چتر (۴)	(चटाखा)	मुस मुम्बने की आवाज ।
چتر (۴)	(चटाफ)	चटकने की आवाज, कड़क, फटना ।
چتر (۴)	(चटान)	पहाड़ी जमीन, रिलाना, पर्वतीय भूमि ।
چتر (۴)	(चटाना)	भेंडकरना, रिलाना ।
چتر (۴)	(चटाई)	कट, चोरिया, पाटी ।
چتر (۴)	(चटापट)	हड़बड़ी, उनाबली ।
چتر (۴)	(चटकना)	तड़कना जैसे कोयला आगमें ।
چتر (۴)	(चुटकना)	चौहल, परिहाम, हँसी ॥
چتر (۴)	(चुटकारा)	उदार, मँघ, घोंघाव, छुटना ।
چتر (۴)	(चटकाना)	उसाड़ना, ताँड़ना ।
چتر (۴)	(चुटकी)	उपटी, दूसरे के शरीर में दुःख देना ।
چتر (۴)	(चटकीला)	चमकीला, चमकदार ।
چتر (۴)	(चटनी)	चटपटी ।
چتر (۴)	(चटोरा)	साऊ, जीभ चला, पेट ।
چتر (۴)	(चिट्टा)	गणित पत्र, हिराव का कापस ।
چتر (۴)	(चिट्ठी)	पत्नी, पाती, पत्र ।
چتر (۴)	(चोट)	घाव, मार पीट, तुकसान, हारि ।
چتر (۴)	(चपा)	पिटव्य, पिटुआवा ।
چتر (۴)	(चिचड़ी)	कीड़े जो पशुओंके शरीर में पैदा होते हैं ।
چتر (۴)	(चबड़ा)	एक प्रकार की तरकारी ।
چتر (۴)	(चिचोटना)	निचोड़ना ।
چتر (۴)	(चची)	पिटव्य पत्नी, पिटु मातृ पत्नी ।
چتر (۴)	(चिचियाणा)	टपकना, रिसना ।
چتر (۴)	(चख)	भगड़ा, विशेष ।
چتر (۴)	(चक्रमात्र)	चक्रमक पत्थर ।
چتر (۴)	(चिराय)	दीप, दीपक, दीया ।
چتر (۴)	(चिरागी)	चढ़ाया, भेट ।
چتر (۴)	(चिरागाह)	पशु भक्षण स्थान ।
چتر (۴)	(चराना)	पशुओं की शयाना ।
چتر (۴)	(चुराना)	चोरी करना, चुरा करना ।
چتر (۴)	(चिरान्द)	चर्म दुर्गन्ध, बू-वास ।
چتر (۴)	(चराई)	चरवाही, पशुओं की चराने की किराया ।

چرب	(ف)	(चरव)	चिकना ।
چربی	(ف)	(चर्बी)	चिकनाई ।
چررا	(خ)	(चरपरा)	तेज, तीता, कड़वा ।
چرپراہٹ	(خ)	(चिप्राहट)	तेजी, कड़ुआई ।
چرپوز	(ف)	(चरपूज)	गुग्गुलु, नाचीच ।
چرپو	(خ)	(चरफर)	फुर्ती चालाकी ।
چرچا	(س)	(चरचा)	गप्प, झिंकार ।
چرچر	(خ)	(चरचर)	बक बक ।
چرچرانا	(خ)	(चरचराना)	बक बक, करना ।
چرخ	(ف)	(चर्ख)	पहिया, चक्र ।
چرخا	(خ)	(चर्खा चर्खी)	पिरनी, रूँदा ।
چرخي	(خ)	(चर्ख)	चमड़े का डोल, एक मादक पत्तु ।
چرخس	(خ)	(चर्खा)	चर्घाई, चमड़े का डोल ।
چرخا	(خ)	(चर्खा)	बाव, जघम, दण ।
چرکٹ	(خ)	(चिरकुट)	टुकड़ा फागलका ।
چرکٹا	(خ)	(चर्कटा)	हरित सेवक, हाथी के नारा काटने वाला ।
چرکین	(خ)	(चिरकीन)	मन्दा, पालीज, मंला, गुग्गुलु ।
چرکٹا	(خ)	(चुरकना)	पसी पिराव ।
چرم	(ف)	(चिर्म)	चमड़ा, साल, चाम ।
چرمرا	(خ)	(चिरमरा)	टटना ।
چرن	(س)	(चरन)	पाद, पद, पांव, पशु ।
چرنا	(خ)	(चरना)	पशुओं का खाना ।
چرناھا	(خ)	(चरवाहा)	पशुचारक ।
چرناھی	(خ)	(चरवाही)	मजदूरी चरान की ।
چرناھی	(س)	(चिरोजी)	एक प्रकार की औषध ।
چری	(خ)	(चरी)	कड़वी, पशु का चारा ।
چر	(خ)	(चिड़)	घुनसानो चिड़ना, तिसियाना ।
چرا	(خ)	(चिड़ा)	चिड़िया नर, गौरिया ।
چربا	(خ)	(चड़वडिया)	बकवासो, बकवासो, बानूनी ।
چرانا	(خ)	(चढ़ाना)	ऊपर लेजाना ।
چرناو	(خ)	(चढ़ावो)	उंचा लेनाव ।
چرناو	(خ)	(चढ़ाई)	उंचाई, धावा, हमला, हिंसा ।
چرناو	(خ)	(चढ़ती)	चढ़ती, लाम ।
چرناو	(خ)	(चढ़ना)	ऊपर जाना ।
چرنا	(خ)	(चिड़िया)	पसी, शकुनी ।
چرنا	(خ)	(चुड़ेल)	आइन, प्रेतिनी ।

چري	(۸)	(चिड़ीमार)	महेलिया, नथिक ।
چسپان	(ن)	(चस्पान)	चिपकाना, लगाना ।
چسپ	(ن)	(चुस्त)	फुर्तीला, चालाक ।
چسپي	(ن)	(चुस्ता)	फुर्ती, तेजी, जल्दी ।
چسپا	(۸)	(चसका)	स्वाद, रस, मजा ।
چوسا	(۶)	(चूसना)	पीना, चामना ।
چشم	(۸)	(चश्म)	नेत्र, चक्षु, लोचन, नयन, अभ्यक्त, आंख ।
چشمک	(ن)	(चश्मक)	विरोध, रंज ।
چشمه	(ن)	(चश्मह)	ऐनक, उपनेत्र, कुंड, सरोवर ।
چغد	(ن)	(चुराद)	एक पक्षी, उलूक, उल्लू ।
چغندر	(ن)	(चुगलखोर)	निन्दक, असूयक, निन्दकी ।
چغلی	(ن)	(चुगली)	निन्दा, कुत्सा, गर्हण ।
چق	(ع)	(चिक्क)	परदा, चिक, जपनिका ।
چقدر	(ن)	(चुक्कन्दर)	एक प्रकार की तरकारी ।
چک	(۸)	(चक)	भरती की हदबन्दी, जाती भूमि ।
چکاچو	(۸)	(चकाचोन्द)	तिरमिरि, धँधियारी ।
چکور	(۸)	(चकोर)	एक पक्षी जो अग्नि लाता है ।
چکارا	(۸)	(चिकाग)	एक भाजा है ।
چکانا	(۶)	(चुकाना)	ठहराना, मोलपाधना ।
چکنا	(۸)	(चकत्ता)	शरीर पर गृहविद, दाग ।
چیکت	(۸)	(चीकट)	तेलका मूल, गाद ।
چکتي	(۸)	(चफती)	गोण धिकिया ।
چکر	(۶)	(चकर)	पहिया, राश, सन्ताप ।
چکر مکر	(۶)	(चकरमकर)	काट, करन ।
چکلا	(۶)	(चकला)	वेश्या गृह, चण्डल, मयटल चौड़ा ।
چکن	(۶)	(चिकन)	बूढ़ेदार कपड़ा ।
چکنا	(۶)	(चिकना)	घाघ हुआ, साफ, उपड़ा, नैलिया ।
چکناچو	(۶)	(चकनाचु)	इफडा, फरतल, धूर धूर ।
چکو	(۶)	(चक)	हुरी, छुरिका, अतिवृद्धा ।
چکوا	(۸)	(चक्रवा)	चक्रवाक ।
چکوتا	(۸)	(चिकोता)	निषेधना, निवशना, कैतला ।
چکوترا	(۶)	(चिकोतरा)	एक फल ।
چکپا	(۸)	(चकना)	स्वाद लेना, रस लेना ।
چکپي	(۸)	(चकरी)	एक मोल सेलीना, फिरकी ।
چکي	(۶)	(चक्री)	पाट, दलती, गुरिया, जांत ।
چکيدکي	(ن)	(चकीदगी)	टपकना, चुना ।
چکانا	(۶)	(चुगाना)	चराना, सिलाना, पश्चादिम ।

چمکائی	(ف)	(चिगूनगी)	जाती, प्रवृत्ति, वृत्तान्त ।
چگونہ	(ف)	(चिगूना)	किस तरह, किस प्रकार से ।
چل	(خ)	(चल)	चलना, बढ़ना ।
چلا	(خ)	(चिला)	धड़पकी रस्ती, कमानकी दोर ।
چلا	(خ)	(चिला)	४० दिन ।
چلا چلی	(خ)	(चलाचली)	खानगी, जाना प्रदेश का ।
چالان	(ف)	(चालान)	समाचार भेजना ।
چالنا	(خ)	(चिहाना)	चीखना, पुकारना ।
چالنا	(خ)	(चलाना)	हफाना, आगे बढ़ना, गोली खीड़ना ।
چل بچل	(خ)	(चल पिचल)	पिसरना, धूलना ।
چالنا	(خ)	(चुलबुला)	फुर्तीला, उझा, चंचल ।
چالو	(خ)	(चलत्तर)	चरित्र, क्रोध, कपट ।
چلچل	(خ)	(चुलचुल)	डांवांढोल, थरिथर ।
چلچلاو	(خ)	(चलचलाव)	परदेश जाना, चलाचली ।
چلچلوز	(ف)	(चिलचोझा)	एक प्रकार का सूसा मेवा ।
چلکنا	(خ)	(चिलकना)	चमकना ।
چلم	(خ)	(चिलम)	हुक की टोपी ।
چلمچلی	(خ)	(चिलमची)	सूहा हाथ धोने का पात्र ।
چلون	(خ)	(चिलवन)	चिक, परदा, जवानीका ।
چلن	(خ)	(चलन)	खाल, मयादा, मय्याद ।
چلنا	(خ)	(चलना)	बढ़ना, आगे जाणा, रमना ।
چلو	(خ)	(चुल)	थंजली, चिरधा ।
چلوا	(خ)	(चलवा)	एक प्रकार की मछली ।
چمار	(خ)	(चमार)	चर्मकार, रीदास, पादकृन् ।
چمدر	(ف)	(चम्वर)	थाकारा, व्योम ।
چنبل	(خ)	(चम्वल)	एक नदी का नाम है ।
چمپا	(س)	(चम्पा)	एक पुष्प ।
چمپا ہونا	(خ)	(चम्पतहोना)	चला जाना, भाग जाना ।
چمپائی	(خ)	(चम्पई)	पीला रंग, चम्पई रंग ।
چمپتار	(س)	(चमत्कार)	शोभा, मुडक, फलक ।
چمٹا	(خ)	(चिमटा)	मोचना, सीजटा ।
چمٹنا	(خ)	(चिमटना)	लिपटना, चिपकना ।
چمٹتی کانٹا	(خ)	(चिमटीकांठा)	सोनार के औजार ।
چمچہ	(خ)	(चमचा)	फरखी, चिम्बच, चमस ।
چمچہ	(خ)	(चमरख)	सूता चमड़ा, चरसा ।
چمڑا	(خ)	(चमड़ा)	चर्म, खाल, भबोड़ी ।
چمڑنا	(خ)	(चिमड़ना)	लिपटना, चिमटना ।

چمک	(۴)	(चमक)	उजाला, भलक ।
چمک پتھر	(۴)	(चमक पत्थर)	चक्रमाक, एक प्रकार का पत्थर ।
چمکارنا	(۴)	(चुमकारना)	पुचकारना, दिलासा देना ।
چمکانا	(۴)	(चमकाना)	डराना, विदकाना, साफ करना ।
چمکنا	(۴)	(चमकना)	भलकना ।
چمگادار	(۴)	(चमगादर)	एक पतंग, राविट्टक ।
چمن	(ن)	(चमन)	बगीचा, बाड़ी ।
چا	(۴)	(चना)	चणक, घूट, छोला ।
چنا	(۴)	(चुनना)	बिनना, छानना ।
چنار	(ن)	(चिनार)	एक प्रकार के पेड़ ।
چان چو	(ب)	(चुनाचुनी)	यह यह, ऐसा, जैसा ।
چانچو	(ب)	(चुनांचे)	जैसा, ऐसाही ।
چناوٹ	(۴)	(चुनाघट)	बिना हुआ, चुनना ।
چمبلی	(۴)	(चमेली)	एक प्रकार का सुगन्धित पुष्प ।
چیتنا	(۴)	(चीतना)	बेल बढ़ा करना ।
چلچل	(س)	(चंचल)	कुर्चीशा, अस्थिर, चालाक ।
چنچنار	(ش)	(चिनचिनार)	क्रोध करता, क्रोधित होना ।
چند	(ب)	(चंद)	कितने, कई, कतिपय ।
چند	(۴)	(चंद)	चन्द्रमा, चांद, सोम, इन्द्र ।
چندا	(۴)	(चंदा)	मांगना, द्रव्य जमा करना ।
چندان	(ب)	(चंदां)	कितने, कई, कतिपय ।
چندر	(۴)	(चंदर)	चंद्र, चन्द्रमा, सोम, इन्द्र, दिनराज ।
چندرا	(۴)	(चंदरा)	चासाक, कुंदला, सुखा ।
چندرا ما	(۴)	(चन्द्रमा)	चन्द्रमा, चन्द्र, सोम, शशधर ।
چندن	(ش)	(चंदन)	एक प्रकार का सुगन्धित काष्ठ ।
چندرا	(۴)	(चंदवा)	दोषी, कपल ।
چلدا	(۴)	(चुंदा)	सुलत दरीक, कम दहिमात ।
چادیری	(۴)	(चंदेरी)	एक नगर का नाम है ।
چندال	(۴)	(चंडाल)	भंगी, दूहा ।
چندارل	(۴)	(चंडावल)	निधिली जाति, एक पर्वत का नाम है ।
چندول	(۴)	(चंडूल)	चंडूल ।
چاری	(۴)	(चुनरी)	दुपट्टा, बोझन, शिरबस ।
چنگ	(ب)	(चुंग)	पंजा, हाथ ।
چنگ	(۴)	(चिनक)	मूय, बूंद, बूंद-धाना ।
چنگا	(۴)	(चंगा)	धैर्य, उत्तम, नैराश ।
چنگاری	(۴)	(चिनगारी)	अग्निफल, रक्तमि ।
چنگال	(ب)	(चंगल, चुंगल)	पंजा, शेरहस्त ।

چنگلی گھر	(४)	(चुंगीघर)	करगृह ।
چنگلاز	(४)	(चिघाड़)	हाथी या शेरकी आवाज ।
چنگلی	(४)	(चुंगी)	कट महमूल ।
چنگیر	(४)	(चंगेर,	फूलदान, पुष्पपात्र, फूलवाली ।
چنگیری	(४)	चंगेरी)	
چنگی	(४)	(चुन्नी)	लालही, एक लाल रंगका रस है ।
چوب	(ف)	(चोब)	लकड़ी, काष्ठ ।
چوبارا	(४)	(चौवारा)	थयारी, छत के ऊपर का मकान ।
چوبک	(ف)	(चौबच्चा)	पका गइहा पानों के बास्ते, हास ।
چوبدستی	(ف)	(चोबदस्ती)	हाथकी लकड़ी, धडी ।
چوبدار	(ف)	(चोबदार)	जमादार ।
چوبیلا	(४)	(चुमना)	गड़ना, धसना ।
چوبے	(४)	(चौबे)	एक उपाधि, चतुर्वेदी ।
چوبی	(ف)	(चोबी)	लकड़ी की वस्तु ।
چوپار	(४)	(चौपाड़)	गांव में धर्मशाला ।
چوپایہ	(४)	(चौपाया)	पशु, डांगर ।
چوپائی	(س)	(चौपाई)	एक धन्द का नाम है ।
چوپٹ	(४)	(चौपट)	उज्जाड़, नष्ट, चपड़ा ।
چوپڑ	(س)	(चौपड़)	चतुश्चुटी, पांशोंका खंख ।
چوپڑ	(४)	(चुपड़)	तेल या घी पता हुआ ।
چوتارا	(४)	(चौतारा)	कपड़ा चार तार का बना हुआ ।
چوتالا	(४)	(चौताला)	चार ताल का गाना ।
چوترا	(४)	(चौतरा)	चवतरा, चत्वर ।
چوتو	(४)	(चूतड़)	नितम्ब, कटि, प्रश्चात् भाग ।
چوتیا	(४)	(चूतिया)	मूख, सीपा ।
چوتلا	(४)	(चोह्ला)	चार, तस्कर, खुदरा ।
چوتی	(४)	(चोटी)	शिला, पहाड़ की चोटी ।
چوچہ	(४)	(चोचला)	नसली, मोलीवात ।
چودس	(४)	(चौदस)	चतुर्दशी ।
چودھرائی	(४)	(चौधराई)	प्रधानता, मुख्यता ।
چودھری	(४)	(चौधरी)	प्रधान, मुख्य, अग्रगामी ।
چور	(४)	(चंबर)	चमर, चामर ।
چور	(४)	(चूर)	चूर्ण, युक्तनी, रेतन ।
چورا	(४)	(चूरा)	गरदा, किसी चीज की वची हुई मिट्टी ।
چوراہا	(ف)	(चौराहा)	चौहट, चतुर्मुख ।
چورس	(४)	(चौरस)	समान, चारो तरफ से तरावर ।
چورما	(४)	(चूरमा)	एक प्रकार की मिठाई ।

چوران	(س)	(चूरन)	पाचक, पाककारक ।
چوري	(x)	(चोरी)	चौर्य, स्तेन ।
چورا	(x)	(चूड़ा)	मंगी, मलमाही, चंजल ।
چوراچوري	(x)	(चौड़ाचौड़ा)	फैला हुआ, विस्तीर्ण ।
چور	(x)	(चोर)	तस्कर, मोचक, एमगारि, दसु ।
چوگ	(x)	(चौक)	चौहटा, चौराहा, गुदरी बाजार ।
چوگ	(x)	(चूक)	भूल, विस्मृत ।
چوگا	(x)	(चूका)	खटी वस्तु, अम्ल वस्तु ।
چوگا	(x)	(चौका)	रसोई, पाकखाना, महानस ।
چوگیت	(x)	(चौखट)	दरवाजेह का ढांच, किवाड़, कपाट ।
چوگز	(x)	(चौकड़)	भूसी, धान ।
چوگري	(x)	(चौकड़ी)	कूद, कांद, फलांग ।
چوگس	(x)	(चौकस)	सावधान, सचेत, चालाक ।
چوگسائي	(x)	(चौकसाई)	सावधानी, चौकीदारी ।
چوگون	(x)	(चौकोना)	चतुष्कोण, चार कोनवाली वस्तु ।
چوگیا	(x)	(चोखा)	उत्तम, श्रेष्ठ, तेज ।
چوگي	(x)	(चौकी)	कुरी, पीड़ा, चौकसी ।
چوگا	(x)	(चोगा)	पक्षी का दाना, खाना ।
چوگان	(ف)	(चौगान)	एक क्रीडा स्थान, खेलनेकी जगह ।
چوگود	(ف)	(चौगिरद)	भासपास ।
چوگوشه	(ف)	(चौगोशा)	चतुष्कोण ।
چول	(x)	(चूल)	दरवाजेकी जोड़, अथवा, किल ।
چولا	(x)	(चोला)	शरीर, देह, छाया ।
چولائي	(x)	(चौलाई)	शाक, तरकारी, भाजी ।
چولها	(x)	(चूलहा)	शक्ति, सुदृढता, अधिभयपक्षी ।
چولني	(x)	(चौली)	कांचौली, अंगिया ।
چوما	(x)	(चूमा)	धुन्वा ।
چوماسا	(س)	(चौमासा)	चतुर्मास, वरस, फाल, वरसात ।
چوميه	(س)	(चौमुख)	चतुर्मुख, अग्ना, भाता ।
چونا	(x)	(चूना)	एकना, चूर्ण, धुन ।
چونه	(x)	(चौंच)	ठोर, पसी का मुत ।
چونجي	(x)	(चूंची)	कुच, स्तन, छाती ।
چوندها	(x)	(चूडहा)	बातों का झुड़, या बालों का जोड़ ।
چونسر	(س)	(चौसर)	चौपड़, चार पाशों का खेल ।
چونک	(x)	(चौक)	चौहड़ का बाजार ।
چوننا	(x)	(चौकना)	सावधान, चौकस ।
چوني	(x)	(चूनी)	आटे की, मोटे अन्नान का आटा ।

چوہا	(۴)	(चूहा)	मूसा, मुसिक, मूस, आखू ।
چوہان	(س)	(चौहान)	रजपूतों की एक जाति ।
چوہی	(۴)	(चूही)	मूसे का बच्चा, मुसोरिया ।
چوہاپ	(۴)	(छाप)	मुद्रित, मोहर ।
چوہت	(۴)	(छूत)	घर का फटाव ।
چوہانا	(س)	(छाता)	बड़ी छतुरी ।
چوہا خانہ	(ف)	(छापाखाना)	मुद्रालय, यन्त्रालय ।
چوہاتی	(۴)	(छाती)	हृदय, नुची, कुच, उर ।
چوہا چرہ	(۴)	(छालु)	मट्टा, महो, गोरत ।
چوہا ج	(۴)	(छाज)	खज, दगरा ।
چوہا ر	(-)	(चहार)	चार, दी दो, तार ।
چوہا چوہا	(۴)	(छाड़, छड़ेला)	एक सुगंधी दवा है ।
چوہا گل	(س)	(छागल)	बकर की खाल, रस्ती ।
چوہا ل	(۴)	(छाल)	बिलका, पीसा ।
چوہا لا	(۴)	(छाला)	कफोला, कुंसी ।
چوہا لیاں	(۴)	(छालियाँ)	सुपारी ।
چوہا ن	(۴)	(छान)	चोहर, मुत्ती, बूटा ।
چوہا نا	(۴)	(छाना)	छाया करना ।
چوہا نین	(۴)	(छाननी)	हूदना, दोया दोई, पूंछ, प्रांख ।
چوہا نٹ	(۴)	(छांट)	
چوہا نٹا	(۴)	(छांटना)	कपड़ा पानी से साफ करना, फाटना, समारना ।
چوہا ونی	(۴)	(छाडनी)	पसलन के रहने की जगह, अचोहिशी ।
چوہا ب	(۴)	(छुब)	दंग, प्रकार, तरह ।
چوہا بچہ	(ف)	(चहबच्चा)	चौबच्चा, गहवा, परती में ।
چوہا نا	(۴)	(छिपाना)	लुकाणा, दबगना, चोराना ।
چوہا نا	(۴)	(छुपाना)	मुद्रित कराना ।
چوہا نی	(۴)	(छुपाई)	मनदूरी छपाई की ।
چوہا ر	(۴)	(छुपर)	पात, अथवा पूस का घर ।
چوہا ر کہتہ	(۴)	(छुपरखट)	पलंग, साद, सेज ।
چوہا کلی	(۴)	(छिपकली)	टिकटिकी, पत्ती, एक जानवर का नाम ।
چوہا نا	(۴)	(छुपना)	लुका जाना ।
چوہا ر	(۴)	(छुत्र)	आतपत्र, छाता, राजाकी छतुरी ।
چوہا ری	(۴)	(छुतुरी)	छोटा छत्र, चँदवा ।
چوہا نک	(۴)	(छुटांक)	एक सेर का सोलहवां भाग ।
چوہا نکار	(۴)	(छुटकार)	छुटका, उद्धार, मोच ।
چوہا نگی	(۴)	(छुटखनी)	दरवाजे के बन्द करने का खटका ।
چوہا نا	(۴)	(छुटना)	बलग होना ।

جانی	(*)	(छुटी)	छुटकारा, अवकाश ।
چوبیس	(*)	(छुटी)	बालक होने के छठे दिन की पूजा ।
چوبیسرا	(*)	(छींचड़ा)	मांस का टुकड़ा ।
چوبیسرا	(*)	(छिचोरा)	बच्चा, लड़कपन ।
چوبیسرا	(*)	(छुट्टदर)	दिटिम, खूब ।
چوبیسرا	(*)	(छेदना)	छेदना, बीचना, मार करना ।
چوبیسرا	(*)	(छुरा)	बन्दूक की छोटी गोलियाँ ।
چوبیسرا	(*)	(छुरा)	बड़ा चाकू, छुर ।
چوبیسرا	(*)	(चेहरा)	चेष्टा, मुँह, मुख, परत ।
چوبیسرا	(*)	(छड़ी)	शाय की लकड़ी, यष्टि ।
چوبیسرا	(*)	(छोड़ना)	छुटकारा देना ।
چوبیسرا	(*)	(छिट्फकाना)	पानी फलाना, सेचन ।
چوبیسرا	(*)	(छड़ना)	अनाज को कूटना पीटना ।
چوبیسرا	(*)	(छड़)	लम्बा बाँस ।
چوبیسرا	(*)	(छड़ीला)	एक दुगन्धी मांस ।
چوبیسرا	(*)	(छकड़ा)	गारसी, रहड़ ।
چوبیسرا	(*)	(छींकना)	नाक से शब्द करना ।
چوبیسرا	(*)	(चखना)	खाद लेना, रसलेना ।
چوبیسرا	(*)	(छल)	कपट, धोखा, प्ररेष ।
چوبیسرا	(*)	(छोला)	चना, चणक, एक प्रकार के धान ।
چوبیسرا	(*)	(छशा)	कुपडल, सुन्दरी, अशुशीयक ।
چوبیسرا	(*)	(छलांग)	फलांग, कूदना ।
چوبیسرا	(*)	(छलाया)	भूत, प्रेत, पिशाच ।
چوبیسرا	(*)	(छिलका)	चमल, खोआ, पोस्त ।
چوبیسرا	(*)	(छलफना)	शानी आदि का फैलना ।
چوبیسرا	(*)	(छलना)	ठगना, धोखा देना ।
چوبیسرا	(*)	(छिलौरी)	कुन्ती, दास्ता ।
چوبیسرا	(*)	(छिमा)	चमा, माफी, सहन ।
چوبیسرا	(*)	(छमछमाना)	मेह बरसना ।
چوبیسرا	(*)	(छिन)	रण, प्रहर्त, पल, लहना ।
چوبیسرا	(*)	(छना)	साफ की हुई वस्तु ।
چوبیسرا	(*)	(छिनाल)	वेश्या, पातुर, नगर गारी, कंचनो ।
چوبیسرا	(*)	(छिचनाना)	कोष करना ।
چوبیسرا	(*)	(छंद)	जिसमें शस्त्रादि कहे जाते हैं ।
چوبیسرا	(*)	(छीनना)	लेटना, काटना ।
چوبیسرا	(*)	(छूत)	ससर्ग, रस ।
چوبیسرا	(*)	(छूट)	मुटना, छोड़ना ।

چوڻا	(x)	(छोटा)	छुट्ट, कमती, थोडा ।
چوڻا	(x)	(छुछा)	खाली, थोथा, रीता ।
چوڻا	(x)	(छोड़ना)	छुटी देना, छुटकारा देना ।
چوڻا	(x)	(छोकरा)	लइका, बालक ।
چوڻا	(x)	(छोकरی)	लइकी, बालिका ।
چوڻا	(x)	(छूना)	स्पर्श करना, संसर्ग करना ।
چوڻا	(x)	(छोंक)	बपारना, छोकना ।
چوڻا	(x)	(छोंफना)	
چوڻا	(x)	(छोरा)	लइका, बालक, माणवक ।
چوڻا	(x)	(छोप)	छुप भेद, कंभी कोड ।
چوڻا	(x)	(छोपी)	कपड़े का छापने वाला ।
چوڻا	(x)	(छुपना)	कपड़े या कागज को छापना ।
چوڻا	(x)	(छोतर)	पुरानी झूठी ।
چوڻا	(x)	(छोंट)	रंगीन बूटेदार कपड़ा ।
چوڻا	(x)	(छीजना)	कमती होना, घटना, सूखना ।
چوڻا	(x)	(छेदना)	सुराज करना, बारपाक करना, बाँटना ।
چوڻا	(x)	(छेड़ना)	दिक करना, सताना ।
چوڻا	(x)	(छोंका)	लटकन रस्ती का, सिरहर ।
چوڻا	(x)	(छैल)	बोका, छेला, टेढ़ा ।
چوڻا	(x)	(छुपटना)	छीनना, सेलेना ।
چوڻا	(x)	(छोंदा)	पानी छिड़कना ।
چوڻا	(x)	(चैत)	चैत, मधु, वर्षा का प्रथम मास ।
چوڻا	(x)	(चीता)	तेंदुआ, एक प्रकार का शिकारी जीव ।
چوڻا	(x)	(चैतन)	ज्ञान, संचेत ।
چوڻا	(x)	(चीतना)	बेलबूझ बनाना ।
چوڻا	(x)	(चेटक)	प्यान, प्रीति ।
چوڻا	(x)	(चेचक)	शीतला, माता, गोदी ।
چوڻا	(x)	(चीदा)	चुना हुआ, छांटना ।
چوڻا	(x)	(चीरना)	काटना, काटना ।
چوڻا	(x)	(चीरा)	काड़ा हुआ, अड़ा हुआ ।
چوڻا	(x)	(चेली)	दासी, शिष्य स्त्री ।
چوڻا	(x)	(चीज़)	गुलु पदार्थ ।
چوڻا	(x)	(चेष्टा)	सरत, मुद्रा, हर चरखानुकूल व्यापार ।
چوڻا	(x)	(चीकट)	गाद, तेल का मैल ।
چوڻا	(x)	(चीकड़)	चीचड़, पंक ।
چوڻا	(x)	(चील)	चिह्न, दावाय, एक परिन्द ।
چوڻا	(x)	(चेला)	शिष्य, अनुवासी, धाय ।

چہل	(१)	(चेला)	लकड़ी का कुन्दा, तेषा ।
چین	(२)	(चैन)	सरा, आनन्द ।
چین	(३)	(चीन)	एक देश का नाम ।
چینا	(३)	(चेना)	चीना, एक प्रकार का अन्न ।
چینٹی	(४)	(चाँटी)	कीड़ी, पिपॉलिका ।
چینی	(४)	(चीनी)	बूरा, मँड्रा, शक्करा ।
چینی	(५)	(चीनी)	चीन देश निवासी ।

کباب	(ع)	(हुवाय)	पानी का बुलबुला ।
حبذا	(ع)	(हयबज़ा)	अच्छ, उत्तम, योग्य ।
حبس	(ع)	(हबस)	बन्ध, हवा, उमस, क्रोध, दमघुटना ।
حبشی	(ع)	(हबशी)	हबश देश के वासी ।
حبه	(ع)	(हब्धा)	झरा, थोड़ा ।
حبيب	(ع)	(हबीब)	मित्र, प्रेमी ।
حتي	(ع)	(हत्ता)	यहां तक ।
حج	(ع)	(हज)	मके मदीने की यात्रा ।
حجاب	(ع)	(हिजाब)	लाज, शर्म, परदा ।
حجاز	(ع)	(हजाज़)	अरब देश में एक स्थान का नाम है ।
حجام	(ع)	(हज्जाम)	नापित, बारबर, नाई ।
حجرات	(ع)	(हजामत)	चौर, बाल गुण्डना ।
حکمت	(ع)	(हुकमत)	तकरार, झूठ-बिवाद ।
حکمتي	(ع)	(हुकती)	हठी, विवादी, तकरारी ।
حجر	(ع)	(हज़र)	पत्थर, शिला ।
حجره	(ع)	(हुजरा)	कोठड़ी ।
حکیم	(ع)	(हुजम)	मोयई पुस्तक की, जलामत ।
حد	(ع)	(हद)	सीमा, सीम, सीव ।
حداد	(ع)	(हदाद)	खोहकर, खोहार ।
حدت	(ع)	(हिदत)	गमी, तामसी ।
حدیث	(ع)	(हदीस)	मोहम्मद का कानून, शासन ।
حدید	(ع)	(हदीद)	लोहा, लोह, अयस् ।
حدود	(ع)	(हज़र)	बचनो, बकना ।
حرف	(ع)	(हज़फ़)	किसी अक्षर के शब्द की बिपाना ।
حرارت	(ع)	(हरारत)	गमी, खर, संताप ।
حراست	(ع)	(हिरासत)	चौकसी, पहरो ।
حرف	(ع)	(हर्फ़)	चाताक, चतुर, कपटी ।
حرام کازی	(ع)	(हरामकारी)	खान चोरी, कुकमी, लम्पटता ।
حرامی	(ع)	(हरामी)	टाक, लंगो, गलई ।
حرب	(ع)	(हरब)	युद्ध, संग्राम, तमर ।
حربه	(ع)	(हरबा)	शस्त्र, हथियार चोट ।
حوبا	(ع)	(हिरबा)	शरद, गिरगट ।
حرص	(ع)	(हिरस)	लोभ लालच ।
حرف	(ع)	(हरफ़)	अक्षर, अक्षर ।
حرام	(ع)	(हराम)	अलीन, लाज्यवस्तु, अयोग्य ।
حرف	(ع)	(हिरफ़त)	दुनर, शिल्प विद्या ।
حرکت	(ع)	(हरकत)	धेकना, हिलना-कटना ।

حقیقی	(ع)	(हकीमी)	सत्य, असत्य ।
حک	(ع)	(हक)	धीलना, मिथाना ।
حکام	(ع)	(हुकाम)	अनुशासनक, आशापक, आशाकारक ।
حکایت	(ع)	(हिकायत)	कहानी ।
حکیمان	(ع)	(हुकमनामा)	आशापन, शासन पत्र ।
حکیم	(ع)	(हकीम)	वैद्य, चिकित्सक ।
حکمت	(ع)	(हिकमत)	कट, यत्न, उपाय ।
حکمتی	(ع)	(हिकमती)	कपटी, जमी जमती ।
حکمی	(ع)	(हुकमी)	आज्ञा अनुसार ।
حکومت	(ع)	(हकुमत)	राज्य ।
حل	(ع)	(हल)	पोंतना, समाधान, विगना ।
حلال	(ع)	(हलाल)	कृतकृता ।
حلاوت	(ع)	(हलायत)	सवाद, मंजा ।
حلف	(ع)	(हलफ)	सौगन्ध, कसम ।
حلق	(ع)	(हलक)	गला, कण्ठ ।
حلقه	(ع)	(हलक़ा)	कुरखल, धरा ।
حلقوم	(ع)	(हलक़ूम)	गला, डेहना ।
حلم	(ع)	(हिलम)	गम्भीरी, धीमापन ।
حلول	(ع)	(हलवा)	एक प्रकार की मिठाई ।
حلولان	(ع)	(हलवान)	बकरी का गया ।
حلولائی	(ع)	(हलवाई)	मिठाई बनाने वाला ।
حلو	(ع)	(हलीम)	गम्भीर, धीमा, गुला ।
حوار	(ع)	(हिलार)	गंध ।
حوایات	(ع)	(हिनायत)	परीक्षा, अज्ञात अज्ञान ।
حوال	(ع)	(हम्नाल)	मरतदुर, फुली, पोंफउटनि वाला ।
حوام	(ع)	(हम्नाम)	स्नान करने का स्थान ।
حواسی	(ع)	(हम्नामी)	स्नान करने वाला ।
حوایت	(ع)	(हिनायन)	रहा, भरोसा, परफरना, सहायता ।
حقی	(ع)	(हुमफ)	मूर्खता, अज्ञान ।
حمله	(ع)	(हमला)	दिल, जयजाना, भावा ।
حیث	(ع)	(हमदयत)	परकार्य, परिणम ।
حیا	(ع)	(हिना)	मरद ।
حیاتی	(ع)	(हिनाई)	मरदी धारण ।
حو	(ع)	(हव्या)	जयज जयनी, मनुष्यों की भावा ।
حواری	(ع)	(हवारी)	निप, ऐसा विद्वान के संग ।
حواری	(ع)	(हवारी)	गैरना, मनुष्य ।
حواری	(ع)	(हवारी)	पितर, हवारी ।

خامد	(ع)	(खास्सह)	गुण ।
خاھیت	(ع)	(चासियत)	गुण ।
خاطر	(ع)	(खातिर)	दिल, हृदय, वात्सा ।
خاک	(ف)	(खाका)	चर्च, सांवा, साया, छाया ।
خاکستر	(ف)	(खाकितर)	सा, रात, धूल ।
خاکشی	(ف)	(खाकशी)	एक प्रकारकी धोपध ।
خاکی	(ف)	(खाकी)	एक धुंधला रंग ।
خال	(ع)	(खाल)	काली बिन्दी, शरीर पर, निल ।
خاۋ	(ع)	(खाला)	माना की बहिन, मौसी ।
خالس	(ع)	(खालिस)	शुद्ध, वै कष्ट ।
خالۋ	(ع)	(खालसा)	राजकी कचेहरी, राज, सरकार ।
خلاق	(ع)	(खालिक)	उत्पन्न करने वाला, सृष्टि करने वाला ।
خالو	(ع)	(खालू)	मानाकी बहिन का पति, मौसा ।
خالی	(ع)	(खाली)	रिंता, धोपा ।
خام	(ع)	(खाम)	कच्चा, अपक्व, अपक्व ।
خاموش	(ف)	(खामोश)	अनबोल, डरका ।
خاموشی	(ف)	(खामोशी)	गुमचाप ।
خامی	(ف)	(खामी)	कमी, धबूरा कमी ।
خان	(ف)	(खान)	सरदार, बड़ा आदमी, एक पदवी ।
خاتسان	(ف)	(खानसामा)	स्तोत्रिया, पावची ।
خاتۋ	(ع)	(खानावाह)	धर्म शाला, पुरातमान कब्रों की देखने की जगह ।
خانگی	(ف)	(खानगी)	घरका, घर, पानुर, गल्लदशी ।
خانان	(ف)	(खानमान)	बंरा, कुल, घराना, सांसा ।
خانۋ	(ف)	(खानह)	घर, स्थान, निवास ।
خاور	(ف)	(खावर)	पूर्व दिशा ।
خاوند	(ف)	(खाविंद)	पती, स्वामी, माधिक ।
خاوندی	(ف)	(खाविंदी)	बधाई, उत्सवता ।
خاۋب	(ف)	(खायक)	अपेक्षक, मय, यात्रा ।
خان	(ف)	(खायन)	दुर्गमाला, रिश्वती ।
خیانت	(ف)	(खायानत)	बेटी, दुष्वासनी ।
خایۋ	(ف)	(खाया)	छोटा, अल्पकाल, धास्ट ।
خاۋات	(ف)	(खायास्त)	कष्ट, शिस्त, गलत ।
خاندانی	(ف)	(खानदानी)	कुलीन, गेह, दुकान ।
خاندانی	(ف)	(खानदानी)	कुलीन, गेह, दुकान ।
خبر	(ف)	(खबर)	समाचार, खेद, दुकान, दुकान ।
خبر	(ف)	(खबर)	समाचार, खेद, दुकान, दुकान ।
خبر	(ف)	(खबर)	समाचार, खेद, दुकान, दुकान ।

[illegible]

खर्मोश	(फ)	(खर्मोश)	शराक ।
खर्म	(फ)	(खर्म)	प्रसम ।
खर्मा	(फ)	(खर्मा)	ब्याहारा ।
खर्मस्त	(फ)	(खर्मस्त)	मुख, सीधा ।
खर्मन	(फ)	(खर्मन)	अनाज का साता, खलियान ।
खर्मोहरा	(फ)	(खर्मोहरा)	कौड़ी, शत्रु ।
खर्मी	(फ)	(खर्मी)	प्रसन्नता, सुख, आनन्द ।
खरूस	(फ)	(खरूस)	पहाड़ी छुरी, पर्वती कुकड़ ।
खरोश	(फ)	(खरोश)	शूल, गधाड़ा, हड्डा ।
खरीद	(फ)	(खरीद)	मोल ।
खरीदार	(फ)	(खरीदार)	आहक, मोल लेनवाला ।
खरीता	(ग)	(खरीता)	थेला ।
खरीफ	(ग)	(खरीफ)	जाड़े के मौसम की खेती ।
खरान	(ग)	(खरान)	पतझड़ का समय ।
खरान्जी	(ग)	(खरान्जी)	रंजकिया, पीतदार, कौटारी, धनाध्यक्ष ।
खरानह	(ग)	(खरानह)	भण्डार, कौटार ।
खर	(ग)	(खर)	एक सुगन्धी घास ।
खसारे	(ग)	(खसारे)	टोटा, कमी, घाटा ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	कंजती, समी ।
खसिस	(ग)	(खसिस)	कंजरा, सम, कृपण ।
खरान्शायी	(ग)		— भागदार ।
खसरे	(ग)		
खसरे	(ग)	(खस्तह)	टूटा हुआ, कमजोर ।
खसरे	(ग)	(खसर)	समरा, सहर ।
खसरो	(फ)	(खसरो)	एक मोदशाह का नाम ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	ईद, चीपी ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	खस खस, पोस्त के दाने ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	सस्ता, रुखा ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	भात, पका हुआ चावल ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	भरती, सुखी, जमीन ।
खस्त	(फ)	(खस्त)	चिट्टी, पाती ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	चूक, भूल, फसर ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	पदवी, दर्जा ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	यजन ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	भय, जान-जोखिम ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	टुकड़ा, अथवा देश, मुल्क, सपर ।
खस्त	(ग)	(खस्त)	बहुधा, बहुवत्ता, विशेष ।

[illegible]

خزنی	(ع)	(खुनसा)	हिजडा, नपुंसक ।
خنجر	(ع)	(खंजर)	एक शस्त्र, डुरी ।
خنجرى	(ع)	(खंजरी)	दपली ।
خندق	(ع)	(खन्दक)	खाई ।
خلد	(ف)	(खन्दह)	हँसी, मुस्कराना ।
خنک	(ف)	(खुनक)	ठंडा, शीतल ।
خو	(ف)	(खू)	चलन, स्वभाव, प्रकृति ।
خراب	(ف)	(ख्याब)	नौद, निद्रा, स्वप्न ।
خواجه	(ف)	(ख्याजा)	शुक्तिया, प्रधान ।
خوار	(ف)	(खुवार)	दुःखी, सन्तापी ।
خوارى	(ف)	(खुवारी)	विपत्ति, क्लेश, दुःख, सन्ताप ।
خوارق	(ع)	(खुवारिक)	चलन, वान, स्वभाव, प्रकृति ।
خواست	(ف)	(ख्यास्त)	इच्छा, मनसा ।
خواص	(ع)	(ख्यास्त)	यजीर, दीवान, नौकर सी ।
خوامى	(ع)	(ख्यासी)	राजा के पीछे बैठनेवाला ।
خوان	(ف)	(खुघान)	चंगेर, टोफरी ।
خوانده	(ف)	(ख्यांदह)	विद्वान्, पण्डित ।
خواهان	(ف)	(ख्याहां)	चाहनेवाला, इच्छावाला ।
خواهر	(ف)	(खुवाहर)	बहिन का भेय ।
خواهش	(ف)	(ख्याहिश)	इच्छा, मनसा, चाह, मनकषि ।
خوب	(ف)	(खूब)	बहुधा, अच्छा ।
خوبانى	(ف)	(खूवानी)	एक फल है ।
خوبکلاں	(ف)	(खूयकलां)	एक प्रकार की दवाई ।
خوبى	(ف)	(खूयी)	गुण ।
خواجه	(ف)	(खोजा)	नपुंसक ।
خود	(ف)	(खुद)	अपना आप ।
خود	(ف)	(खोद)	लोहे की टोपी ।
خودى	(ف)	(खुदी)	अहंकार ।
خوراک	(ف)	(खूराक)	भोजन, खाना, आहार ।
خورد	(ف)	(खुर्द)	छोटा ।
خوردنى	(ف)	(खुर्वनी)	भोजन योग्य ।
خورده	(ف)	(खुर्दा)	जड़ी वस्तु ।
خورش	(ف)	(खुरिश)	भोजन, खाना ।
خورشيد	(ف)	(खुरशैद)	सूर्य ।
خورنده	(ف)	(खुरन्दा)	चदोरा, भोगी ।
خوش	(ف)	(खुश)	प्रसन्न, सुखी ।
خوشبو	(ف)	(खुशबू)	सुगन्ध, इतर ।

خوشام	(ب)	(गुणनूत)	सुती, सुती, मानन्द ।
خوشه	(ب)	(खोशा)	हृष्या ।
خوشی	(ب)	(गुशी)	प्रसन्नता ।
خوشه‌رو	(ب)	(गुणधारि)	मंगलप्रकाश, गुणप्रकाश ।
خوشن	(ب)	(ग्रीष्म)	सोपना, शिवाला ।
خوب	(ع)	(खोश)	भय, दर, प्रय, सुन्दर ।
خوبک	(ب)	(खुफ)	सुख ।
خوشه‌ن	(ب)	(गुणविज्ञान)	दृढ प्रहार वी द्वाँ ।
خون	(ب)	(खून)	साह, रक्त ।
خونجه	(ب)	(खोनचा)	निर्धार वा पाउ ।
خوبد	(ب)	(स्वीद)	इस अनाम पशु को शिखान ।
خوبش	(ب)	(खुश)	गन्धरा, समुद्रदी ।
خوارین	(ب)	(खुपारेन)	बर्द्धा सीता ।
خویشا	(ع)	(धियात)	दली, गृही, गृहिक ।
خویشال	(ع)	(धियात)	जान ।
خوب	(ع)	(धिर)	सत, प्रसन्न, धेन ।
خوب‌نات	(ب)	(धिरान)	पुष्ट, दान ।
خوبه	(ب)	(धीम)	विश्व, निर्देश ।
خوبیت	(ب)	(धिरियत)	सत, प्रसन्न, धेन ।
خشم	(ب)	(प्रसन्न)	केश, नीत ।
خیال	(ع)	(धैर)	अन्वेष, भीर, मन्दरी ।
خیالیه	(ب)	(धैर)	बहुधा, बहुत ।
خیاله	(ع)	(धैमा)	डैरा, गन्त, पाउ ।
خوبه‌ن	(ع)	(धैमिगाइ)	रक्षक धैर तन्तु वा ।
خوب‌ناترا	(ب)	(धैमालता)	मन्त्रिस्ता, शिष्टात् रस्ता ।
خوب‌کشی	(ب)	(गुदकुशी)	पालकता ।
خوب‌ناترا	(ب)	(गुदपरकी)	शायी ।
خوب‌نات‌خانه	(ب)	(धैमालता)	धैमालता ।

(८)

داب	(ب)	(दाप)	दाना, भीषता ।
دانا	(س)	(दाता)	दानेवाला, दयालु ।
داخل	(ع)	(दाखिल)	मार्गदिना, नीतिर शतना ।
داخه	(ع)	(दाखिला)	दाखिल, रूपे जी रसीद ।

داد	(س)	(दाद)	दद्रु, शरीर पर काले धब्बे, एक रोग है।
دادا	(ا)	(दादा)	पितामह।
داد	(ف)	(दाद)	न्याय, देना।
دادرا	(ا)	(दादरा)	एक प्रकार की रागिनी।
دادو	(ا)	(दादू)	एक महन्त फकीर का नाम है जिसने पत्थ चलाया।
داددینا	(س)	(दाहदेना)	जलाना, फूंकना।
دادی	(ا)	(दादी)	पितामही।
دار	(ع)	(दार)	फांसी, रखी।
دارا	(ف)	(दारा)	एक बादशाह का नाम है।
دارائی	(ف)	(दाराई)	एक रेशमी पंजाब देश का कपड़ा।
دارچینی	(ف)	(दारचीनी)	एक सुगन्धित दवाई है।
دارو	(ا)	(दारू)	मद, मद्य, शराब, मदिरा।
داروغه	(ف)	(दारोघा)	अकसर, प्रधान।
داری	(ا)	(दारी)	लौड़ी, ली मोल ली हुई।
دارم	(ا)	(दाड़िम)	अनार।
دارچی	(س)	(दाढ़ी)	दाढ़ के ऊपर के बाल।
داس	(س)	(दास)	सेवक, टहलुवा, चेला।
داسا	(ا)	(दासा)	लकड़ी का टुकड़ा।
داستان	(ف)	(दास्तान)	कहानी।
داسی	(س)	(दासी)	चेली, सेवकिनी।
دایه	(ف)	(दाइया)	मांगना, चाहना।
داغ	(ف)	(दाग)	धब्बा, कैलक, गर्म लोहे का निशान।
داغنا	(ف)	(दापना)	गर्मलोहे से शरीर पर निशान करना, तोप या बन्दूक का छोड़ना।
دای	(ف)	(दायी)	बदनाम, मुहंजाला, कलंकी।
داکه	(س)	(दाख)	किशमिश, अंगूर।
داز	(ا)	(दाढ़)	दंष्ट्रा।
دال	(س)	(दाल)	मूंग, माप, चना, अरहर दला हुआ।
دلیل	(ف)	(दलील)	तर्क, ऊहा, वितर्क।
دالان	(ف)	(दालान)	घर या नत।
دالدر	(س)	(दालिद्र)	गरीबी, निर्धनता, दुर्दशा।
دالدری	(س)	(दालिद्री)	गरीब, निर्धनी।
دام	(ف)	(दाम)	जाल, रस्सी का फन्दा।
دام	(ا)	(दाम)	मोल, भाव, कीमत।
داماد	(ف)	(दामाद)	पुत्री का पति, जमाई।
داماداهی	(ا)	(दामासाही)	बेचना असली कीमत पर।
دامان	(ف)	(दामान)	यज्ञ का नौचे का भाग।
دان	(س)	(दान)	पुण्य, देना, समर्पण।

دان	(ف)	(दान)	जानना, पाव, बर्तन जैसे पानदान ।
دانا	(ف)	(दाना)	शुद्धिमान, शाता, सुपुत्री ।
دانائي	(ف)	(दानाई)	शुद्धि ।
دانت	(س)	(दांत)	दन्त, दन्दां, दशन ।
دان (کلیل)	(س)	दांताकिल- किल	केश, डूरा ।
دان (کلیف)	(س)	(दांडाकैला)	दोंगां की सरहद्द का निशान ।
دانست	(ف)	(दानिस्त)	समझ, विचार ।
دانش	(ف)	(दानिश्)	शुद्धि ।
دانگ	(ف)	(दांग)	छटा हिस्सा किसी नगर का ।
دانه	(ف)	(दाना)	घनान, चला ।
داني	(س)	(दानी)	दयालु, दान पुण्य करनेवाला, दाता, दायक ।
دهکار	(س)	(धतकार)	झड़कना ।
دجله	(ف)	(दजल)	एक नदी का नाम है ।
داود	(ع)	(दाऊद)	एक पैगम्बर का नाम है ।
داري	(ع)	(दाऊदी)	एक रंग है, फूल का गान-है ।
داور	(ف)	(दायर)	राजा, बादशाह ।
داغلا	(س)	(दाहना)	जलाना, मिट्टी करना ।
دايره	(ف)	(दायरा)	मण्डल, मोतारि, चक्र ।
دایم	(ف)	(दायम)	सदा, हमेशा, स्थिर ।
دائی	(ف)	(दाई)	पालनेवाली, दाया ।
دہنا	(س)	(दयाना)	भीचना, घोटना ।
دباغت	(ف)	(दयागत)	भय, डर ।
دیدہ	(ع)	(दयदया)	तेज ।
دیدفا	(س)	(दुविधा)	शक, सन्देह, शंका ।
دہستان	(ع)	(दयिस्तान)	पाठशाला ।
دیکانا	(س)	(दयकाना)	छिपाना, चोराना ।
دیکنا	(س)	(दयकना)	छिपना, छुपना ।
دیک	(س)	(दुचला)	महीन, पतला ।
دیلگ	(س)	(दयंग)	असह्य, कुदंग ।
دیوچنا	(س)	(दयोचना)	पकड़ना ।
دیور	(ف)	(दयोर)	लिप्तनेवाला, लिप्तारी ।
دیرت	(س)	(दयट)	दीह, सरपट, घोड़े की बड़ी दीर ।
دیشنا	(س)	(दक्षिणा)	मनदूरी वाक्पण को ।
دیکتر	(ف)	(दुक्तर)	पुत्री, कन्या, लकड़ी ।
دخل	(ع)	(दखल)	क्राव, कब्जा, जीत ।
دخول	(ع)	(दखील)	बरा में करना, जीतना ।

در	(४)	(ददौड़ा)	गुमदा, कीड़े के काटने का निशान ।
در	(٢)	(दर)	बीच, में, दरवाजा ।
در	(٢)	(दर)	मोल, भाव, कीमत ।
دره	(٢)	(दरह)	घाटी, घाटा, रास्ता दो पर्वत के बीच में ।
دراج	(٤)	(दुराज)	तीतर, एक पक्षी का नाम है ।
درار	(٨)	(दरार)	दीवार फटना, फटी लकीर ।
دراز	(٢)	(दराज़)	लम्बा, ऊँचा ।
دراتی	(٨)	(दरांती)	घात काटने का हथियार ।
درپ	(٣)	(दरिप)	द्रव्य, लक्ष्मी, माया, दौलत ।
دربار	(٢)	(दरबार)	सभा, समाज, जलसा ।
درباري	(٢)	(दरबारी)	समाजी, सभिक, समावाले ।
دران	(٢)	(दरयान)	राही, रयाकरनेवाला, चौकीदार ।
درين	(٣)	(दर्पण)	शीशा, फांच, आईना ।
درج	(٤)	(दर्जे)	लिखना, शामिल करना ।
درجه	(٤)	(दर्जा)	पदवी ।
درخت	(٢)	(दरख्त)	पेड़, वृक्ष ।
درخواست	(٢)	(दरखास्त)	बिनती, शर्ती, माँगना ।
درد	(٢)	(दर्द)	पीडा, दुःख, क्लेश ।
دردر	(٢)	(दरदर)	एक दरवाने से दूसरे दरवाने ।
دردرا	(٨)	(दर्दरा)	कुचला हुआ, अधरिस्ता ।
دردز	(٢)	(दरज़)	दरार, दीवार फटी हुई ।
دردزي	(٢)	(दरज़ी)	एजी, धुचिक ।
دردش	(٤)	(दरस)	उपदेश, व्याख्यान ।
دردست	(٢)	(दुखस्त)	ठीक, सत्य ।
دردشت	(٢)	(दुख़स्त)	कड़ा, सख्त ।
دردک	(٤)	(दरक)	दखल ।
دردکار	(٢)	(दरकार)	चाहत, जरूरत, इच्छा ।
دردکنار	(٢)	(दरकिनार)	थलग, एक तरफ ।
دردگا	(٣)	(दुर्गा)	एक देवी का नाम है ।
دردگاه	(٢)	(दरगाह)	उत्तम, पवित्र, स्थान, वली अथवा शरि की जगह ।
دردگت	(٣)	(दुर्गति)	दुर्दशा, घुराहाल ।
دردگدونا	(٢)	(दरगुनना)	क्षमा, माफ़ करना ।
دردگنده	(٣)	(दुर्गन्ध)	बुरीबास, बदबू ।
دردمان	(٢)	(दरिमां)	उपाय, यत्न ।
دردماندگی	(٢)	(दरमांदगी)	बीमारी, रोग ।
دردما	(٢)	(दरमाहा)	तलब, तनखाह ।
درمیان	(٢)	(दर्मियान)	बीच में ।

درمن	(ف)	(दरमन)	उपाय, यत्न ।
دوسهانی	(ف)	(दुसियानी)	मध्यम ।
درونده	(ف)	(दुरिदा)	जंगली शिकारी पशु ।
دراغ	(ف)	(दिरंग)	देर, धीरे ।
دروازه	(ف)	(दरवाज़ा)	द्वार, पाटक ।
دروان	(ف)	(दरवान)	शौकीदार ।
درويش	(ف)	(दुरोयस्त)	सबका सब, सम्पूर्ण ।
درو	(ف)	(दरुद)	अरीत, आशीर्वाद ।
دروغ	(ف)	(दुरुद्वार)	बदर, रात्री, छनार, मिथी ।
دروغ	(ف)	(दुरोघ)	झूठ, असत्य, मिथ्या ।
درون	(ف)	(दरून)	अन्तर्, भीतर ।
درونه	(ف)	(दरुना)	हृदय, मन ।
درويش	(ف)	(दुरवेश)	साधु, योगी, फकीर ।
درويش	(ف)	(दुरवेशा)	भिक्षा, विष्ठा, फकीरी ।
درهم برهم	(ف)	(दरहमबरहम)	कोष ।
دری	(ف)	(दरी)	फारसी भाषा, फरी, दुर्ती ।
دریا	(ف)	(दरिया)	नदी, समुद्र, खागा ।
دریافت	(ف)	(दुरयाफ्त)	पूछ, निश्चय, गृह्णाद्य ।
دریا	(ف)	(दरीया)	नाजार भित्तमें पान बहे गते हैं ।
دریچه	(ف)	(दरीचा)	झरोखा, लिफ्फा, नारी ।
دریده	(ف)	(दुरीदा)	फाटाहुया ।
دریغ	(ف)	(दुरेय)	अनुताप, सन्तार ।
دریغ	(ف)	(दुरेया)	शोककरना ।
دزد	(ف)	(दुजद)	चोर, टग ।
دس	(ف)	(दस)	पांच और पांच दस, दहाका, दहर ।
دشا	(ف)	(दिशा)	तरफ, ओर ।
دشانش	(س)	(दशांश)	दसवांभग ।
دست	(ف)	(दस्त)	होथ, कर ।
دست	(ف)	(दस्त)	विरचन, लेखक ।
دستار	(ف)	(दस्तार)	पगड़ी, पाग ।
دسته	(ف)	(दस्ता)	तलवार धरया चारु आदि की मूठ ।
دستانه	(ف)	(दस्ताना)	हाथोंका मोटा, थंथलियाण ।
دستور خوان	(ف)	(दस्तारखान)	क्या निसपर भोजन खाते हैं ।
دستک	(ف)	(दस्तक)	दण्ड, संकल हिलाना ।
دستگاه	(ف)	(दस्तगाह)	वश, बंधु, जीत, अश्रित्यार ।
دستور	(ف)	(दस्तूर)	मर्जादा, मर्जाद, रीति ।
دستوری	(ف)	(दस्तूरी)	कमीशन, दस्तावी ।

دستی	(ف)	(दस्ती)	हाथ की, जैसे हाथ की लकड़ी ।
دشرتیه	(س)	(दशरथ)	एक राजा का नाम है, रामचन्द्रजी का पिता ।
دشمنی	(س)	(दशमी)	चांद की दशमीतिथि ।
دشن	(س)	(दशन)	दांत, दन्त, कवच, शिखर ।
دسرا	(س)	(दसहरा)	गंगाजी का जन्मदिन, रामचन्द्रजी का रावण पर चढ़ना ।
دشا	(س)	(दशा)	गति, विभाग करना, हालत ।
دشت	(ف)	(दशत)	जंगल, वन ।
دشت	(س)	(दुष्ट)	दुराचारी, अधर्मी, पापी, अप्र ।
دشمن	(ف)	(दुश्मन)	शत्रु, वैरो, विरोधी ।
دشمنی	(ف)	(दुश्मनी)	शत्रुता, विरोध ।
دشنام	(ف)	(दुश्नाम)	गाली, बुरीभाषा, दुर्वचन, दुर्वाद ।
دشوار	(ف)	(दुश्वार)	इत्तेभ, कठिन ।
دعا	(ع)	(दुआ)	अशीस्त, आशीर्वाद ।
دعوی	(ع)	(दावा)	मांगना, चाहना ।
دعوت	(ع)	(दावत)	निमन्त्रण, नेवता ।
دفع	(ع)	(दफा)	दूर करना, अलग करना, त्याग ।
دفع	(ع)	(दफन)	धरती में गाड़ना ।
دفعه	(ع)	(दफ्तीना)	रोकड़ धरती में, छताना ।
دقیق	(ع)	(दिक्र)	सताना, दुखाना, पुराना चंर ।
دقیقه	(ع)	(दिक्रीक)	जरा भी, कुछ भी ।
دقت	(ع)	(दिक्रत)	केश, दुःख ।
دقیق	(ع)	(दिक्र व लक्र)	उजाड़ धरती, बियावान ।
دقیق	(ع)	(दिक्रीक)	गुद, मुश्किल ।
دکان	(ع)	(दुकान)	हाट, सौदा बेचने की जगह ।
دکمه	(س)	(दुःख)	केश, कष्ट, पीड़ा ।
دکرانا	(خ)	(दिखाना)	बताना ।
دکڑا	(س)	(दुखड़ा)	दुःख, तकलीफ ।
دفعه	(ف)	(दफतन)	अचानक, अनुचित, संगोप से ।
دکین	(س)	(दक्खिन)	दक्षिण, जनूब ।
دکینا	(خ)	(दुखना)	पीड़ाहोना ।
دکیناین	(س)	(दक्खिनायन)	दक्षिणायन, सूर्य की दक्षिण की चाल ।
دکین	(س)	(दक्खिनी)	दक्षिण का वासी ।
دکڑی	(س)	(दुःखी)	दुःखित, सन्तापी, दुखारी ।
دکڑانه	(خ)	(दगदगाना)	चमकना, झलकना ।
دکڑا	(خ)	(दगड़ा)	ऊंची धरती, ऊंची जगह मैदान में ।
دکڑا	(خ)	(दगला)	रई का वस्त्र ।
دکمبر	(س)	(दिगम्बर)	शिवजी का नाम, नंगा, विनयस्त्र ।

دل	(ف)	(दिल)	हृदय, आत्मा, मन ।
دل	(س)	(दुल)	सेना, फौज, फटक, लश्कर ।
دول	(د)	(दुलजाल)	यकील, बीच का आदर्मी ।
دولي	(د)	(दुल्लाही)	मजदूरी दलाल की, दुल्लाही ।
دلتا	(د)	(दिलाना)	दुतरे से लेकर देना ।
دلدار	(ف)	(दिलदार)	शरवीर, शय्या ।
دل بادل	(س)	(दुलवादल)	मेघ, सेना, बड़ा टेरा तुम्बू ।
دلबاز	(ف)	(दिलबन्ड)	सजनी, मनोहर, सानन ।
دلदल	(د)	(दुलदल)	बीचक, फाँदा, धरात ।
دلق	(ع)	(दुलक)	कारर की गुदई ।
दली	(د)	(दुलकी)	घोड़े की एक चाल है ।
दलो	(ع)	(दुलघ)	डोल, मालती ।
दलोली	(د)	(दिलवाली)	दिवाला निकलना ।
दलोना	(د)	(दिलवाना)	एकते दुतरे को दिजना ।
दलन	(د)	(दुलहिनि)	बघी, बनई, लाही, बह ।
दलम	(د)	(दुलम)	यर, बनरा ।
दलर	(ف)	(दिलेर)	शर, बाँट, शरमा ।
دم	(ع)	(दम)	बल, जोर ।
دم	(د)	(दम)	इन्द्रियों का परा में करना, शान्त करना, धोला देना ।
दमाघ	(ع)	(दमाघ)	अधिपति ममे ।
दली दोस्त	(ف)	(दिलीदोस्त)	अन्तरंग मित्र ।
दमदम	(ع)	(दमदमा)	मोर्चा मुड करने का, तोपों का स्थान ।
दमडी	(د)	(दमडी)	पैसे का चौथा भाग ।
दमक	(د)	(दमक)	चमक, झलक, शोभा ।
दमे	(ف)	(दमा)	श्वास का रोग ।
दमी	(د)	(दमी)	योगी ।
دن	(س)	(दिन)	धंधे का नाराकरी, दिवस, दिया ।
दनात	(ع)	(दनायत)	नीचपन, कमीनपन ।
दमبال	(ف)	(दुम्बाल)	दुम, पीछे, पिछाही ।
दुनिल	(ف)	(दुम्बल)	फोड़ा, गूँघा ।
दुने	(ف)	(दुम्बा)	मैंदा, भैंडा ।
दुन्दान	(ف)	(दुन्दान)	दाँत, दन्त, दरान ।
दुन्दाना	(د)	(दुन्दाना)	चैन करना, सुख आराम करना ।
दुनक	(ف)	(दुंग)	धारचर्य ।
दुनका	(د)	(दुंगा)	अगस्त, टेरा ।
दुनकल	(د)	(दुंगल)	गोह, हजम ।
दुलमान	(س)	(दिनमान)	सूर्य, दिनका नाप, प्रमाण ।

दनी	(फ)	(दनी)	नीच, कमीना ।
دنیا	(ف)	(दुनिया)	संसार, जगत् ।
دو	(ف)	(दो)	दोऊ, एक-एक दो ।
دوا	(ف)	(दवा)	औषध, औखद ।
دوآبه	(ف)	(दोआबा)	जो देश दो नदी के बीच में है ।
دوات	(ع)	(दवात)	पात्र जिसमें स्थाही रखते हैं ।
دوآدشی	(س)	(द्वादशी)	चांदकी बारहवीं तिथि ।
دوآدو	(ف)	(दवादौ)	दौड़, भाग ।
دوآرا	(س)	(दुआरा)	घरके बाहर का दरवाजा ।
دوآرکا	(س)	(द्वास्का)	एक पुरी जिसको श्रीकृष्णजी ने बसाया था ।
دوآسپه	(ف)	(दोअस्पा)	गाड़ी दो घोड़ों की ।
دوال	(ف)	(दवाल)	चमझारिकापोकर ।
دوالا	(ف)	(दिवाला)	फाँटी या दूकान का बिगड़ना ।
دیوالی	(خ)	(दीवाली)	दीपमालिका, एक त्यौहार ।
دوام	(ف)	(दवाम)	सदा, हमेशा, सर्वदा, नित ।
دوب	(س)	(दूब)	एक सुगन्धित घास है ।
دوباز	(ف)	(दुबाज़)	एक प्रकार का क्यूतर ।
دوبهر	(خ)	(दूभर)	दुर्लभ, कठिन ।
دوگوپوسته	(خ)	(दगूपुसठ्)	कामचोर, निकम्मा ।
دوبه	(س)	(दुबे)	जिसको दो वेद कण्ठहावें ।
دوت	(س)	(दूत)	मुखविर, वकील, सन्देशा लेजानेवाला ।
دوتی	(س)	(दूती)	शत्रु, दुश्मन ।
دوتیا	(س)	(दुतिया)	दूसरा, दूना ।
دوچ	(س)	(दूज)	चांदकी दूसरी तिथि ।
دوخت	(ف)	(दोस्त)	सीधन, सिलाई ।
دون	(ف)	(दूद)	भाप, धूम ।
دودمان	(ف)	(दूदमान)	घराना, वंश, कुल ।
دودخ	(خ)	(दूध)	पय, शीर, किसी पेड़ पौधे का रस ।
دودھار	(س)	(दुधार)	बलवार जो दोनों तरफ से तेज होवे ।
دوشاله	(ف)	(दुशाला)	रोमपाट ।
دودهی	(خ)	(दुदही)	दूध देनेवाली गाय भैंस ।
دور	(ف)	(दौर)	नीच, अन्तर, अलग, न्यारा, पैदा ।
دور	(خ)	(दौड़)	भाग ।
دوران	(ف)	(दौरान)	समय, वक्त ।
دورخی	(ف)	(दुरुखी)	दो मुँहवाली ।
دوری	(ف)	(दूरी)	नीच, अन्तर, न्यारा, अलग, पैदा ।
دور	(خ)	(डोर)	झुतली, रस्सी ।

دورزا دوری	(۴)	(दौड़ादौड़ी)	दौष्ट्य ।
دورنا	(۴)	(दौटना)	भागना, जल्दी चलना ।
دورخ	(ف)	(दौखर)	नरक, पापियों की जगह ।
دوش	(س)	(दोष)	पाप ।
دوست	(ن)	(दोस्त)	मित्र, मित्र, सखा ।
دوسرا	(س)	(दूसरा)	द्वितीय ।
دوشیزگی	(ف)	(दोशीज़गी)	शुभारी, कन्या ।
دوخ	(ف)	(दोष)	दाँव, मझा, दही ।
دوکان	(ف)	(दूकान)	आपस, हट्टी ।
دوکاندار	(ف)	(दूकानदार)	आपसिक, बनिया ।
دوغلہ	(ف)	(दोगला)	दोतरला, दुगाती ।
دوگڑا	(۴)	(दुगाड़ा)	दोनाल की बन्दूक ।
دوات	(ف)	(दौलत)	भाया, सम्पत्ति, धन ।
دونا	(۴)	(दुना)	दुग्गा, दुग्गन्द ।
دونالی	(۴)	(दुनाली)	दोनाल की बन्दूक ।
دوہائی	(۴)	(दुहौई)	ग्याय के माते पुकारना, सौगन्द ।
دوہتر	(۴)	(दुहत्तड़)	दोनों हाथ से मारना ।
دوہتر	(۴)	(दोहृर)	दुलारि, स्त्री, दुलिया ।
دہ	(ف)	(देह)	फाया, शरीर ।
دھات	(۴)	(धातु)	वीर्य, बीज, रानि की कस्तु जैसे सोना चाँदी आदि ।
دھیات	(ف)	(देहात)	मदुत से गान ।
دھار	(س)	(धार)	लकीर, नदी का बहाव, सोता, तीक्ष्णता ।
دھاری	(س)	(धारी)	सम्भर, रत ।
دھارنا	(۴)	(धारना)	गर्जना ।
دھاک	(۴)	(धाक)	भय, डर, धमकी ।
دھاکا	(۴)	(धागा)	तागा, धत की डोरी, धत ।
دھام	(س)	(धाम)	स्थान, जगह, घर ।
دھار	(س)	(धान)	विनियुक्त चावल ।
دھاندل	(۴)	(धाँदल)	फण्ट, धोला, भ्रमज्ञ ।
دھانس	(۴)	(धाँस)	साँरी ।
دھانسا	(۴)	(धाँसना)	साँसना धोड़े का ।
دھانک	(س)	(धानक)	एक पहाड़ी खात है ।
دھانہ	(ف)	(दधाना)	मुह, कुँ का मुह, मुहाना ।
دھارا	(س)	(धावा)	हला, हमला, चढ़ाई ।
دھائی	(ف)	(दहाई)	दस्तवाँ, दस्त ।
دھان دھان	(۴)	(धाँधाँ)	शब्द, तीनों की धावा ।
دھت	(۴)	(धत)	दरना, झिझकना ।

دهکارنا	(۴)	(धतकारना)	भिड़कना, ताड़ना, डांटना ।
دوپهر	(ث)	(दोपहर)	मध्याह्न, दिन का बीच, मध्यदिवस ।
دهتورا	(س)	(धतूरा)	एक पौधा नरों का ।
دهج	(۴)	(धज)	रूप, आकार, ढील, दशा ।
دهنجي	(۴)	(धज्जी)	चीथड़ा, कपड़े का टुकड़ा ।
دهر	(ع)	(देहर)	समय, काल ।
دهراچ	(س)	(धिराज)	राजाओं का राजा, महाराजा ।
دهرانا	(س)	(धराना)	शून्य, उधार ।
دهريد	(س)	(धुरपद)	गायन का एक ढंग है ।
دهرني	(س)	(धरती)	पृथ्वी, जमीन, भूचक्र, भूमण्डल ।
دهرم	(س)	(धर्म)	धारण करना, ब्रह्मज्ञान, मजहब, पन्थ ।
دهرمات	(س)	(धर्मात्)	धर्म का ।
دهرماتما	(س)	(धर्मात्मा)	धर्मवाला, धार्मिक, पुण्यात्मा, धर्मिष्ठ ।
دهرمي	(س)	(धर्मी)	धर्मवाला, धार्मिक ।
دهرون	(س)	(धर्ण)	नाभि, नाभि में की नस ।
دهزنا	(۴)	(धरना)	रसना, सौपना, रत्नदेना ।
دهرا	(س)	(धुरा)	गाड़ी के पहियों में लोहे का डंडा, नेमि, धुर ।
دهرم شاه	(س)	(धर्मशाला)	सराय, परदेशी के ठहरने की जगह ।
دهرم شاستر	(س)	(धर्मशास्त्र)	व्यवस्थाशास्त्र, सृति, कानून ।
دهريا	(س)	(धैरिया)	नास्तिक, अधर्मी ।
دهز	(۴)	(धड़)	शरीर का मध्यभाग ।
دهزا	(۴)	(धड़ा)	वजन को याचना, तोलना, जोर ।
دهزاکا	(۴)	(धड़का)	धमाक, फड़क ।
دهزدهزانا	(۴)	(धड़धड़ाना)	धड़कना ।
دهزک	(۴)	(धड़क)	धमक, फड़कना ।
دهزکنا	(۴)	(धड़कना)	फड़कना, कांपना, थरथराना ।
دهزنا	(۴)	(धोना)	नगाड़ा ।
دهسانا	(۴)	(धसाना)	धुमाना ।
دهدش	(ث)	(दाददिश)	दान, पुण्य ।
دهشت	(ث)	(दहशत)	भय, डर ।
دهستان } دهستاني }	(ث)	{ (दहकान { (दहकानी)	गांव का रहनेवाला, गैर ।
دهنا	(۴)	(धक्का)	जोर से आगे चलाना, टकर, ठेलना ।
دهنانا	(۴)	(धकाना)	चलाना, दकेलना, हलना, रेलना ।
دهک رهزانا	(۴)	(धकड़ाना)	आश्चर्य, घबड़ाना, चौंकना ।
دهم دهنا	(۴)	(धकमधक)	भीड़ में बल से चलना, रेलपेल ।
دهنا	(۴)	(दहकना)	जलना, आगि का सुलगना ।

दहिला	(५)	(धकेलना)	बलसे आगे चलाना, रेलना ।
दहज	(५)	(धगगड़)	बल करनेवाला ।
दहल	(ब)	(डुएल)	दोल, नगागा ।
दहल	(५)	(धेला)	आधा पैसा ।
दहली	(५)	(धुलार)	मजदूरों को दे पाने की ।
दहली	(ब)	(देहली)	इसारे की चौकट, दहलीज ।
दहली	(स)	(देहली)	हिन्दुस्तान की राजधानी, इन्द्रप्रस्थ, दिल्ली ।
दहलज	(५)	(देहलीज)	जोड़ो पर की ।
दहाइती	(स)	(धुलई)	लौहाट, हेली का दूसरा दिन, काग ।
दहमाचोकर	(५)	(धमाचोकर)	दंगा, खोर, गुल ।
दहमा	(५)	(धमाघम)	कूटने की आवाज ।
दहमल	(५)	(धमाल)	मृदंग नगारे का एक दंग ।
दहमक	(५)	(धमक)	भरती में खोर की आवाज ।
दहमाना	(५)	(धमकाना)	ताड़ना, पुचकना ।
दहन	(स)	(धन)	माया, दौलत, सम्पत्ति, सम्पदा ।
दहन	(५)	(धुन)	प्यान, प्याल, शब्द, खदर, तरंग ।
दहन	(ब)	(दहन)	धुई ।
दहना	(५)	(धुनना)	गई साफ करना ।
दहना	(स)	(धनाधी)	एक तामिनी का नाम है, एक धन्य का नाम है ।
दहना	(५)	(धनालेठ)	एक बड़ा धनवाला, धनाढ्य ।
दहना	(स)	(धन्यधरि)	एक बड़े धन्य का नाम है ।
दहना	(५)	(धन्दा)	काम काग ।
दहना	(५)	(धुन्दा)	धंधेरा ।
दहना	(स)	(धनिष्ठा)	चौबीसवें नक्षत्र का नाम है ।
दहना	(स)	(धनक)	कमान, धनुष ।
दहना	(स)	(धनी)	स्वामी, मालिक, पति ।
दहना	(स)	(धनिया)	एक पाचक घास है ।
दहना	(स)	(धनकधारी)	धनुषधारी, कमठैव ।
दहना	(५)	(धोय)	करके का धोना, रजकण ।
दहना	(५)	(धोयीधोयिनि)	रजक, कपड़ा धोनेवाला ।
दहना	(५)	(धूप)	सूर्य का तेज ।
दहना	(स)	(धेवता)	पुत्री का पुत्र, नवासा ।
दहना	(स)	(धेवती)	पुत्रों की पुत्री, ननासी ।
दहना	(५)	(धूल)	मिट्टी, राक, रज, रेत ।
दहना	(५)	(धोका)	विश्वासघात, धोखे ।
दहना	(स)	(धौला)	सफेद, उजला ।
दहना	(५)	(धौलधन्ना)	रोलना, थाप, थपक ।

धूम	(४)	(धूम)	भीड़भाड़, शोभा, मङ्क
धूम-धाम	(४)	(धूमधाम)	मीक, रौला, हलचल, बसेड़ा
धुन	(४)	(धुन)	बीससेर का वजन
धुना	(४)	(धुना)	पानी से साफ़ करना
धुनाल	(स)	(धुनाल)	दुष्ट, चंचल, अपराधी, दुर्जन
धर्मराजा	(स)	(धर्मराजा)	यमराज, न्यायी राजा
धुन्धर	(स)	(धुन्धर)	अंधेरा
धुन्स	(४)	(धुन्स)	डराना, धोला, चक्रमा
धुन्का	(४)	(धुन्का)	श्वास और से लेना, धोकी
धुवां	(४)	(धुवां)	भाप, धुम
धुनी	(स)	(धुनी)	अग्नि तपस्वी की
दही	(४)	(दही)	जमाहुद्या दूध, दधि
धे	(४)	(धे)	पुत्री, बेटा
ध्यान	(स)	(ध्यान)	खयाल, चित्त, लौ लगाना
धीरा	(स)	(धीरा)	शान्त, आहिस्ता, सुस्ती
धीरज	(स)	(धीरज)	शान्ति, सन्तोष, गम्भीरता
धीमा	(४)	(धीमा)	सुस्त, धीरा, आलसी
{ धीका } { धीकी }	(४)	(धीगाधीगी)	जपदस्ती
दिया	(स)	(दया)	कृपा, मेहरबानी
दिया	(४)	(दिया)	ज्योति, रतनदीप, दीपक, चिराम
दियार	(८)	(दियार)	नगर, शहर
धोती	(४)	(धोती)	एक वस्त्र का नाम है
दियाल	(स)	(दयाल)	दयालु, देनेवाला, दाता
दियानत	(८)	(दियानत)	ईमानदारी, सच्चाई
दीपाचा	(फ)	(दीपाचा)	श्रूमिका
दीधी	(स)	(दीधी)	भवानी, दुर्गा, जगदम्बा रानी
दीपक	(स)	(दीपक)	रतनदीप, ज्योति, दिया
दीत	(स)	(दीत)	देव, सिद्ध, राक्षस, अशुर
दाज दीजो	(४)	(दाजदीजो)	सीधन, मेहर
दीजूर	(फ)	(दीजूर)	अंधेरा
दीद	(फ)	(दीद)	देतना
दीदार	(फ)	(दीदार)	दर्शन, मुलाकात, मिलना
दीसी	(स)	(दीसी)	पतनी, सुल्की
दीदारु	(फ)	(दीदारु)	सुन्दर, सोहना
दीदह	(फ)	(दीदह)	नेत्र, चक्षु, लोचन, आंख
दीर	(फ)	(दीर)	मन्दिर, मूर्तिपूजन की जगह

द्वि	(फ)	(देर)	अधेर, दौलत ।
द्विपुत्र	(फ)	(देरीना)	पुराना, प्राचीन, सनातन ।
द्विस	(स)	(देस)	वातन, मुल्क, एक रागिनी का नाम है ।
द्विसार	(स)	(द्विसावर)	पदार्थ, गौरमुल्क ।
द्विसारि	(स)	(द्विसायरी)	भ्योमार, सौभाग्य ।
द्विसार	(स)	(द्विसकार)	एक रागिनी है ।
द्विग	(फ)	(देग)	नका पाप पकाने का ।
द्विगच्छ	(फ)	(देगच्छा)	छोटा पकाने का पात्र ।
द्विग	(स)	(दीमक)	एक प्रकारका सफेद बीजा जो लफ्फी खाता है ।
द्विन	(स)	(दीन)	धर्म, पन्थ ।
द्विन	(स)	(दीन)	श्रवण, उधार, कर्त्ता ।
द्विना	(फ)	(दीनार)	एक प्रकार का सिक्का ।
द्विन	(स)	(दीनलेन)	भ्योमार, सेनादेना, उधार ।
द्वि	(फ)	(देव)	निग, परी, इच्छासौक्य का पुत्र ।
द्वि	(स)	(देव)	परमेश्वर, देवता ।
द्वि	(स)	(देवा)	देवता, पूजने योग्य ।
द्वि	(स)	(दिवाल)	दयालु, देनेवाला, दाना ।
द्वि	(स)	(दीवाला)	श्राप चुकाने की असमर्थता, दुकान का बिगड़ना ।
द्वि	(स)	(दीवाली)	परीष, बिगड़ाहूँ ।
द्वि	(फ)	(दीवान)	कबिताई की पुस्तक, वजीर, माल का अधिकार ।
द्वि	(फ)	(दीवानगी)	पागलपन, भावलापन ।
द्वि	(स)	(देवता)	पूजनेयोग्य ।
द्वि	(स)	(दीवट)	काठकी बैठक दीवे की ।
द्वि	(स)	(देवदार)	एक प्रकार की लफ्फी ।
द्वि	(स)	(देवपानी)	पात के भाई की सी ।
द्वि	(स)	(देवस्थान)	देवता का स्थान, स्वर्ग ।

(८)

दाब	(स)	(डाब)	एक प्रकार की घास है ।
दाहरदहरी	(स)	(दाहरदहरी)	भरती जो कुये के पानी से सींची जाये ।
दांत	(स)	(डांट)	धमकाना; ताड़ना ।
दांता	(स)	(डांटना)	ताड़ना, धुड़कना ।
दाड़	(स)	(डाड़)	जवहा, दांत वगैरे जो रोटी पीसते हैं ।
दाड़ी	(स)	(दाड़ी)	दाड़ के ऊपर के बाल ।

ڈاک خانہ	(۴)	(डाकखाना)	पत्रालय, पत्रकार्यालय ।
ڈاک	(۴)	(डाका)	लूट, धांड़ा ।
ڈاکٹر	(۴)	(डाकना)	उलटी करना, क्रय करना ।
ڈاکو	(۴)	(डाकू)	लुटेरा, धाड़ी ।
ڈاکیا	(۴)	(डाकिया)	भावक, दून, पत्रदाता ।
ڈال	(۴)	(डाल)	टहनी, साल, डाल, डाली ।
ڈالا	(۴)	(डाला)	बड़ा टहना, शुद्ध ।
ڈالی	(۴)	(डाली)	फल फूल की टोकरी ।
ڈنڈا	(۴)	(डंडा)	मोटी छोटी हाथ की लकड़ी, सोंटा ।
ڈانس	(۴)	(डान्स)	दंरा, बड़ी मक्खनी, मध्वर ।
ڈاکٹر	(۴)	(डाक्टर)	चिकित्सक, हराम, वैद्य ।
ڈانگ	(۴)	(डांग)	राम्बी मोटी हाथ की लकड़ी ।
ڈانگر	(۴)	(डांगर)	पशु, चौपाया ।
ڈانواڈول	(۴)	(डांवाडोल)	हृत्पुच्छ, अधीर्य, चंचलता ।
ڈائن	(۴)	(डायन)	अकन, सुईल, जादूगानी ।
ڈھب	(۴)	(डह)	प्रसार, तरह, तरीका, दंग ।
ڈبا	(۴)	(डिब्बा)	काठ की पिशोरी अथवा पीतल की छोटी सन्दूकची ।
ڈوبना	(۴)	(डूबना)	पानी में बैठना, गोता, साना ।
ڈوبना	(۴)	(डूबना)	पानी में डूबना ।
ڈوبकी	(۴)	(डूबकी)	पानी में डूबना, गोता मारना ।
ڈبی	(۴)	(डब्बी)	छोटा काठका डिब्बा, डिबिया ।
ڈر	(۴)	(डर)	भय, भ्रम, सन्देह ।
ڈرپوک	(۴)	(डरपोक)	डरनेवाला, डायर, डरवैया, भीर ।
ڈرانا	(۴)	(डराना)	धमकाना, भय दिलाना ।
ڈسنا	(۴)	(डसना)	काटना, डंक मारना ।
ڈک	(۴)	(डुक)	धूँसा, धुँसा ।
ڈکارنا	(۴)	(डकारना)	रांभना, गर्जना, पचाना, डुकरना ।
ڈکوت	(۴)	(डकौत)	ब्राह्मण शनैश्चर का दान लेनेवाला ।
ڈکیت	(۴)	(डकैत)	डाकू, धाड़ी, बटमार ।
ڈکیتی	(۴)	(डकैती)	धाड़ा, डाका, चोरी, बटपारी ।
ڈگ	(۴)	(डग)	क्रम, पग, लम्बीचाल ।
ڈگانا	(۴)	(डिगाना)	हिलाना, गिराना ।
ڈگر	(۴)	(डगर)	रास्ता, सड़क, मार्ग, पैड़ा, पन्य ।
ڈلرا	(۴)	(डलिया)	टोकरी ।
ڈڈ	(۴)	(डंड)	बाजू, मुजा, खर्पाणा ।
ڈڈوت	(۴)	(डरडवत)	प्रणाम, नमस्कार ।
ڈنک	(۴)	(डंक)	दंरा, चमक ।

डंका	(स)	(डंका)	डोल, गाना, धीमा, नगाड़ा ।
डंकिनी	(स)	(डंकिनी)	डाकिन, डारि, डरैस, रीनादुगरनी ।
डोर	(स)	(डोर)	तागा, रसी, झुली ।
डोरिया	(स)	(डोरिया)	कपड़ा धारीदार ।
डोकरा	(स)	(डोकरा)	मनुष्य वृद्धवस्था का, मुदरा ।
डोला	(स)	(डोला)	मही बोली ।
डोलची	(स)	(डोलची)	छोटा डोल ।
डोल	(स)	(डोल)	पड़त, नमूना, नकशा ।
डोली	(स)	(डोली)	एक प्रकार की पालकी, छोटा डोला ।
डोम	(स)	(डोम)	एक नीचजात गानेवाली ।
डोमिनी	(स)	(डोमिनी)	यही नीच गानेवाली ।
डूंगा	(स)	(डूंगा)	छोटी नाव, किरी ।
डोर	(स)	(डोर)	सकरा का चमचा ।
डहाना	(स)	(डहाना)	गिराना, निगाफना ।
डाटा	(स)	(डाटा)	दादीबन्ध, दादीबन्धक ।
डाल	(स)	(डाल)	नीची फैली हुई धरती, सतचन्द्र, चोदन ।
डारस	(स)	(डारस)	मरोता, सारा, तसवी ।
डाही	(स)	(डाही)	एक नीचजात गानेवाली ।
डाक	(स)	(डाक)	एक प्रकार का पेड़ ।
डाफा	(स)	(डाफा)	मंगल डाक के पेड़ों का, एक देश का नाम है ।
डालना	(स)	(डालना)	धानु फिलाना ।
डांचा	(स)	(डांचा)	सांचा, डील, ठाठ ।
डांपना	(स)	(डांपना)	झिपाना, झूटना, डांभना ।
डार	(स)	(डार)	दा और आधा दार ।
डंग	(स)	(डंग)	प्रधर, चलन, सयुक्त, तरीका ।
डपदपाना	(स)	(डपदपाना)	डोल को बनाना ।
डुलाना	(स)	(डुलाना)	सुदकाना, दूसरी जगह लेजाना ।
डुलाई	(स)	(डुलाई)	मजदूरी लेजाने की ।
डलका	(स)	(डलका)	नेत्रों से पानी आना, आँसू ।
डलकाना	(स)	(डलकाना)	पानी फैलना ।
डुलकना	(स)	(डुलकना)	सुदकना ।
डलैत	(स)	(डलैत)	डालनेवाला ।
डिंदोरा	(स)	(डिंदोरा)	डोल मजाकर कहना, मजादी ।
डोर	(स)	(डोर)	डांगर, पशु, घोषाया ।
डोलक	(स)	{ डोलक }	छोटा डोल ।
डोलकी	(स)	{ डोलकी }	डोल, धीमा ।
डोल	(स)	(डोल)	डंका, धीमा ।

دولکيا	(४)	(दोलकिया)	दोलक बनानेवाला ।
دولي	(४)	(दोली)	नागर पान की देरी ।
دولت	(४)	(दौंचा)	सादेचारि ।
دولت	(४)	(दूढना)	अनुसन्धान, दूढत ।
دولت	(४)	(दैया)	दो और आधा ।
دولت	(४)	(डहीवेना)	दूसरे के घरमें जा बैठना, सिर होगा ।
دولت	(४)	(देर)	बहुत, बहुधा, विशेष ।
دولت	(४)	(ढील)	सस्ती, देर ।
دولت	(४)	(ढीला)	छुला हुआ ।
دولت	(४)	(ढँफा)	मूर्ख, सौधासादा ।
دولت	(४)	(ढँकली)	लेत में पानी साँचने का पात्र ।
دولت	(४)	(ढीया)	ऊँधी धरती ।
دولت	(४)	(डेरा)	स्थान, तम्बू, पाल, कपड़कीटा ।
دولت	(४)	(डेढ़)	एक और आधा ।
دولت	(४)	(डील)	शरीर, देह, काया ।
دولت	(४)	(डेवड़ी)	दारपाल, उसारा, द्वारा ।

(न)

ذبح	(६)	(ज़ाबह)	कुत्ताई, जान लेनेवाला ।
ذلت	(६)	(ज़िल्लत)	निरादर ।
ذاتی	(६)	(ज़ाती)	धसली, जाती, प्राकृती, स्वभावी ।
ذات	(६)	(ज़ातना)	सयाद, मजा, रस ।
ذخیرہ	(६)	(ज़खीरा)	भंडार, गोदाम ।
ذرة	(६)	(ज़रा)	थोड़ा, तनक, परमाणु ।
ذوق	(६)	(ज़क़न)	ठोड़ी ।
ذکوات	(६)	(ज़कावत)	प्रतिभा ।
ذکر	(६)	(ज़िक)	यार्ता ।
ذکر	(६)	(ज़कर)	लिंग, मूयइन्द्रिय ।
ذکی	(६)	(ज़की)	प्रतिभावान् ।
ذلیل	(६)	(ज़लील)	तिरस्कार ।
ذمه	(६)	(ज़िम्मा)	भरोसा ।
ذوق	(६)	(ज़ौक)	इच्छा, चाहत ।
ذہون	(६)	(ज़हीन)	प्रतिभावान् ।
ذہل	(६)	(ज़ैल)	नौचे की तरफ ।

ذکر بتدر (ع) (ज़िरायफ़र) सनाह, कवच, लोहे का पद्य, क्लिष्ट ।

(१)

رب	(ع)	(रब)	परमेश्वर, परमात्मा ।
رانب	(ر)	(राय)	शौरा, युद्ध ।
راپی	(پ)	(रायदी)	दूध थोड़ा हुआ ।
رات	(ا)	(रात)	रात्रि, रैन, रननी, यागिनी ।
راوب	(و)	(रातिय)	पशु का भोजन ।
راج	(س)	(राज)	सकर, नादराहत ।
راج بشي	(س)	(राजवंशी)	राना का खानदान ।
راجا	(س)	(राजा)	हिन्दूनादराह ।
راجدوت	(س)	(राजपूत)	एक जात है, राजपुत्र, धर्मप, राजन् ।
راجدشاني	(س)	(राजधानी)	राज की जगह ।
راجوارا	(س)	(राजवाड़ा)	राजाओं के रहने की जगह यानी देस ।
راج هاس	(س)	(राजहंस)	एक प्रकार की बत्तख है ।
راجاس	(س)	(राक्षस)	राक्षस, यवन, असुर ।
راحت	(ع)	(राहत)	हुरा, चैन, आराम ।
رحم	(ع)	(रहीम)	दयालु, कृपालु, दया करनेवाला ।
رحم	(ع)	(रेहम)	भरण, गर्भाशय ।
راده	(د)	(राध)	तलछट, मैल, गाद ।
رادا	(س)	(राधा)	श्रीकृष्णजी की स्त्री ।
راز	(ر)	(राड)	सिरोध, भगदा ।
راز	(ف)	(राज़)	भेद, गुप्तकार्य, मर्म ।
رازي	(ع)	(राज़िक)	रिक्क का देनेवाला, अन्नदाता ।
زقي	(ع)	(रिज़क)	अन्न, रोती, जीनिका ।
راس	(ر)	(रास)	बेल अथवा घोड़े की रस्सी, नाच, लीला, खेल ।
راش	(س)	(राशि)	ज्योतिष-के हिसान में एक प्रकार का अंक ।
راست	(ف)	(रास्त)	ठीक, सया, सत्य ।
راسته	(ف)	(रास्ता)	छगर, सड़क, पगंडी ।
رات دن	(د)	(रात दिन)	अहोरात्र ।
راستي	(ف)	(रास्ती)	सत्य, सया, आदिस्ता ।
راخ	(ف)	(राख)	पका, मजबूत, कठर ।
راشي	(ع)	(राशी)	दसाल, दसूरी लेनवाला, अकरी ।
راشوت	(ع)	(राश्चत)	दसाली, दसूरी, अकरी, पूस ।

راضي	(ع)	(राज़ी)	प्रसन्न, खुश ।
راضي زامه	(ع)	(राज़ीनामा)	सम्प्रतिपत्र ।
راغب	(ع)	(रागिव)	मुखातिब, रुजूय, इच्छावाला, मोह करनेवाला ।
راغبیت	(ع)	(राग्यत)	इच्छा, मोह, प्रसन्नता, अनुमद ।
رافي	(ع)	(राफिज़ी)	मुसलमानों की एक जात या नौ शिया ।
راقم	(ع)	(राक़िम)	लिखनेवाला, लिखारी ।
راکب	(ع)	(राक़िब)	घोड़े अथवा जहाज़ का सवार ।
راجسي	(س)	(राजसी)	राज का, बादशाही ।
راکھ	(خ)	(राख)	खाक, मिट्टी, सुहाह ।
راکھی	(س)	(राखी)	चीकीदार, रूखा करनेवाला, मुहाक़िम ।
راگ	(س)	(राग)	छः प्रकार के हैं, गानविद्या के मुख्य नाम ।
راگي	(سن)	(रागी)	गवय्या ।
راگي	(س)	(रागिनी)	गान की मुख्य ३० स्त्रीसंज्ञा ।
رال	(س)	(राल)	एक तरह का गोद ।
رام	(ن)	(राम)	रामचन्द्रजी हिन्दुओं का एक अवतार ।
دام	(ف)	(राम)	सेवक, नौकर ।
دام کراتي	(س)	(रामकहानी)	रामायण, रामचन्द्रजी के कर्मों का खुलासा ।
راما نندي	(س)	(रामानन्दी)	साधू, सेवक रामचन्द्रजी के ।
راما ين	(س)	(रामायण)	रामचन्द्र के चरित्रों का कथन इतिहास ।
راميني	(خ)	(रामपी)	रापों, चमारों का औजार ।
رام توري	(خ)	(रामतोरी)	सांग, तर्कारी, भाजी ।
رام جني	(س)	(रामजनी)	वेश्या, नगरछी ।
رام چندر	(س)	(रामचन्द्र)	अवतार सातवां ।
رام کلي	(س)	(रामकली)	एक रागिनी है ।
ران	(ب)	(रान)	जांघ ।
رانا	(خ)	(राना)	रानों के वास्ते एक पदवी है ।
راندهنا	(خ)	(रांधना)	पकाना ।
رانده	(ف)	(रांधा)	निकालाहुआ, पकाया ।
رانڈ	(خ)	(रांड)	विधवा, जिसका पति मरजाय वह स्त्री ।
راندان	(خ)	(रंडापन)	विधवा का समय ।
رانگ	(خ)	(रांग)	एक तरह की धातु है ।
راني	(س)	(रानी)	राजा की स्त्री, बेगम, महारानी राजपत्नी ।
راوت	(خ)	(रावत)	राजपूतों की एक जात है, शर्दार ।
راوتي	(خ)	(रावटी)	छप्पर का मकान, छतपर ।
رادن	(س)	(रावण)	लंका का राजा ।
راي	(س)	(राय)	हिन्दुओं की पदवी है ।
رايات	(ف)	(रायात)	झंडा, निरान ।

رایہ	(۱)	(रायता)	श्रुता, दही में दूसरी पलु तरकारी मिलाना ।
رایج	(۲)	(रायज)	प्रचार, विचार ।
رایگان	(۳)	(रायगां)	सुप्त, नर्वाद, बेमोल ।
زایی	(۴)	(राई)	एक किस का बीज है जो रोत में पैदा होता है और ईश्वर, परमात्मा । (तेल भी निकलता है ।
رب	(۵)	(रय)	ईश्वरतन्मयी, एक कसल का भी नाम है जिसमें जी, गेहूँ एक बीज का नाम है । (पैदा होता है ।
رای	(۶)	(रय्यी)	रवाय का बजानेवाला ।
رباب	(۷)	(रयाय)	धींधी, नरम का एक पदम ।
ربانی	(۸)	(रयायी)	ईश्वरीय ।
رباعی	(۹)	(रयार्)	तकलीक, दुःख ।
ربانی	(۱۰)	(रयानी)	चम्पात, भिरता, चलन ।
ربا	(۱۱)	(रयड)	बोधा ।
ربط	(۱۲)	(रय्त)	मीलन, बहार, गर्मी की होती ।
ربیع	(۱۳)	(रयै)	कितलन, कौष ।
رباع	(۱۴)	(रयी)	राशि, रजनी, कागद का भी का नाम है ।
ربط	(۱۵)	(रपट)	प्रताप, मोलम ।
ربت	(۱۶)	(रति)	एक तर्फी है ।
ربت	(۱۷)	(रनु)	पदनी ।
ربو	(۱۸)	(रताल)	जसाहि, मोष ।
ربہ	(۱۹)	(रतया)	दीपक, दिया, निराश्रय, एक रुताही का भी कहते हैं ।
ربن	(۲۰)	(रदा)	एक प्रकार की ४ पहिये की गाड़ी ।
ربن چوت	(۲۱)	(रदाजोत)	दोहराना, बार २ कहना ।
ربہ	(۲۲)	(रध)	बेलपूरा, मिट्टी ।
ربا	(۲۳)	(रटना)	उर्मद, आशा, भरोसा ।
رب	(۲۴)	(रज)	मनुष्य, पुंस ।
رجا	(۲۵)	(रजा)	सुलतानी सातवां महीना ।
رجال	(۲۶)	(रजाज)	भीरी ।
رجب	(۲۷)	(रजज)	राशि ।
رجک	(۲۸)	(रजक)	इच्छा, मर्जी ।
رجایی	(۲۹)	(रजनी)	तीन गुणों में से २ गुण मध्यम चलन का ।
رجوع	(۳۰)	(रजु)	कामदेव ।
رجون	(۳۱)	(रजोगुण)	रिफाना, सुशस्त्रना ।
رجولت	(۳۲)	(रजुलियत)	इच्छा, मोह ।
رجوانا	(۳۳)	(रिमाना)	चलाना, मरजाना ।
رجت	(۳۴)	(रचित)	दया, तरस ।
رطت	(۳۵)	(रहलत)	परमाना का ।
رحم	(۳۶)	(रहम)	
رحمانی	(۳۷)	(रहमानी)	

راضی	(ع)	(राज़ी)	प्रसन्न, खुश ।
راضی زلمه	(ع)	(राज़ीनामा)	सम्प्रतिपत्र ।
راغب	(ع)	(रागिव)	मुखातिब, रजुअ, इच्छावाला, मोह करनेवाला ।
راغب	(ع)	(रागवत)	इच्छा, मोह, प्रसन्नता, अनुग्रह ।
راقصی	(ع)	(राक्विज़ी)	मुसलमानों की एक जात यानी शिया ।
راقم	(ع)	(राक्किम)	लिखनेवाला, लिखारी ।
راکب	(ع)	(राक्किव)	घोड़े, अथवा जहाज़ को सवार ।
راجسی	(س)	(राजसी)	राज का, बादशाही ।
راکه	(ه)	(राख)	छाक, मिट्टी, सुवाह ।
راکبی	(س)	(राखी)	चौकीदार, रक्षा करनेवाला, मुहाफिज़ ।
راگ	(س)	(राग)	छः प्रकार के हैं, गानविद्या के मुख्य नाम ।
راگی	(سن)	(रागी)	गवध्या ।
راگنی	(س)	(रागिनी)	गात की मुख्य ३० स्त्रीसंज्ञा ।
رال	(س)	(राल)	एक तरह का गोंद ।
رام	(ن)	(राम)	रामचन्द्रजी हिन्दुओं का एक अवतार ।
رام	(ف)	(राम)	सेवक, नौकर ।
رام کرانی	(س)	(रामकहानी)	रामायण, रामचन्द्रजी के कामों का खुलासा ।
راما نندی	(س)	(रामानन्दी)	साधु, सेवक रामचन्द्रजी के ।
راما بن	(س)	(रामायण)	रामचन्द्र के चरित्रों का कथन इतिहास ।
رامپي	(ه)	(रामपी)	रांपी, चमारों का औजार ।
رام قروي	(ه)	(रामतोरी)	साग, तर्फरी, भाजी ।
رام چلی	(س)	(रामजनी)	वेश्या, नगरद्वी ।
رام چلدر	(س)	(रामचन्द्र)	अवतार सातवां ।
رام کلي	(س)	(रामकली)	एक रागिनी है ।
ران	(ب)	(रान)	जांघ ।
رانا	(ه)	(राना)	राना के वास्ते एक पदवी है ।
راندھا	(ه)	(रांधना)	पकाना ।
راندھا	(ف)	(रांधा)	निकालाहुआ, पकाया ।
راند	(ه)	(रांड)	विधवा, जिसका पति मरनाय वह स्त्री ।
راندین	(ه)	(रंडापन)	विधवा का समय ।
رانگ	(ه)	(रांग)	एक तरह की धातु है ।
رانی	(س)	(रानी)	राना की स्त्री, बेगम, महारानी राजपत्नी ।
راوت	(ه)	(रावत)	राजपूतों की एक जात है, शस्त्री ।
راوٹی	(ه)	(रावटो)	छप्पर का मकान, छतपर ।
راون	(س)	(रावण)	संका का राजा ।
راي	(س)	(राय)	हिन्दुओं की पदवी है ।
رايات	(ف)	(रायात)	ऊंझ, निरान ।

رايت	(४)	(रायता)	अरता, दही में दूधरी पस्तु तरकारी बिलाना ।
رايج	(ع)	(रायज)	प्रचार, विपणन ।
رايجان	(ف)	(रायगाँ)	सुपुत्र, वृन्दा, वैमोक्ष ।
راي	(۱)	(राई)	एक किस्म का बीज है जो खेत में पैदा होता है और
رب	(ع)	(रय)	ईश्वर, परमात्मा । (नेत्र भी निकलता है ।
راي	(ع)	(रम्भी)	ईश्वरसम्बन्धी, एक कस्तुरी का भी नाम है जिसमें भी, गंध
رايا	(ف)	(रयाय)	एक बाने का नाम है । (पैदा होता है ।
راياي	(ف)	(रयायी)	रयाय का बजानेवाला ।
رايعي	(ع)	(रयाई)	शौरैया, नरम का एक पत्तन ।
راياني	(ع)	(रय्यानी)	ईश्वरीय ।
راي	(۱)	(रयड)	तकलीक, दुरा ।
ربط	(ف)	(रुत)	धम्पास, मित्रता, चलन ।
ربيع	(ع)	(रुथै)	चौथा ।
ربيع	(ع)	(रुथीक)	मौसम बहार, गर्मी की होती ।
ریت	(۱)	(रुपट)	क्रिस्तन, कीच ।
رت	(س)	(रति)	रात्रि, रजनी, कामदेव की स्त्री का नाम है ।
رت	(س)	(रुतु)	कमल, मौसम ।
رتلو	(س)	(रुताल)	एक तर्कारी है ।
رتبه	(ع)	(रुतबा)	पदवी ।
رتن	(س)	(रुत)	जगद्विह, मणि ।
رتن چوت	(س)	(रुतजोत)	दीपक, दिया, विरापनोति, एक रुतकी को भी कहते हैं ।
رتبه	(س)	(रुथ)	एक प्रकार की ४ पहिरे की गांधी ।
رنا	(س)	(रुटना)	दोहराना, बार २ फटना ।
رنا	(س)	(रुज)	बेलपूरा, मिट्टी ।
رنا	(ع)	(रुजा)	उम्मेद, आशा, भरोसा ।
رجال	(ع)	(रुजास)	मनुष्य, पुरुष ।
رچب	(ع)	(रुज्जय)	सुसम्मानी सावधान महीना ।
رچک	(س)	(रुजक)	धोनी ।
رچاي	(س)	(रुजनी)	रात्रि ।
رچوغ	(ع)	(रुजुश)	इच्छा, मर्जी ।
رچوکن	(س)	(रुजोगुश)	तीन गुणों में से २ गुण मध्यम चतन का ।
رچولیت	(ع)	(रुजुलियत)	कामदेव ।
رچانا	(۱)	(रिभाना)	रिभाना, सुशकरना ।
روچت	(س)	(रुचित)	इच्छा, मोह ।
رحت	(ع)	(रुहलत)	चलानाना, मरजाना ।
رحم	(ع)	(रुहम)	दया, तरस ।
رحماني	(ع)	(रुहमानी)	परमात्मा का ।

رعاب	(ع)	(रिक्काया)	प्रजा, देश के लोग ।
رعایت	(ع)	(रिक्कायत)	मधुपात, तरफदारी ।
رعب	(ع)	(रोच)	भय, डर ।
رعد	(ع)	(राद)	गर्जना, नादत का गूंजना ।
رعمه	(ع)	(राशा)	कांपना, शरीर का हिलना ।
رعنا	(ع)	(राना)	मुगा, खरगयाला, सुन्दर ।
رعمت	(ع)	(रऊनत)	अभिमान, धड़काव ।
رغبت	(ف)	(रघयत)	रुचि, इच्छा, अभिलाष ।
رغبت	(ع)	(रघयत)	प्रजा, देश के घर गाँवा ।
رغبت	(ع)	(रिक्कायत)	संगति, प्रीति ।
رغبت	(ع)	(रिक्कायत)	धरा, चैन, आनन्द ।
رغبت	(ف)	(रफतार)	फेर, गति, चाल ।
رغبت	(ف)	(रफतार)	गया, सो गया ।
رغبت	(ف)	(रफतार)	सहन २, हैलै २ ।
رغبت	(ع)	(रफत)	रात, नाच ।
رغبت	(ع)	(रफा)	फलक, दूर, घेरे ।
رغبت	(ع)	(रफ)	तीना, टांकना ।
رغبت	(ع)	(रफा)	मिश्र, दोस्त, संगती ।
رغبت	(ع)	(रफा)	भरती का डकड़ा, लम्बाई चौड़ाई ।
رغبت	(ع)	(रिक्कायत)	पतला, महीन, सन्ताप ।
رغبت	(ع)	(रफा)	लिसना, रुपा ।
رغبت	(ع)	(रफा)	शत्रु, बैरी ।
رغبت	(ع)	(रफा)	पतला, महीन ।
رغبت	(ع)	(रिक्कायत)	लोहे का पायदान घोंडे की जीन में ।
رغبت	(ف)	(रिक्कायत)	तरनरी, छोटीयाली ।
رغبت	(ع)	(रिक्कायत)	दोहराना, मनाकरना ।
رغبت	(ع)	(रफ)	खोह, खन, कपिल, शोथित ।
رغبت	(ع)	(रफ)	सितन, सम्मा ।
رغبت	(ع)	(रफा)	तपस्वी, शरीर ।
رغبت	(ع)	(रफा)	परा, सुरक ।
رغبت	(ع)	(रफा)	धरना ।
رغبت	(ع)	(रफा)	चौकीदार, रफाकरनेवाला ।
رغبت	(ع)	(रफ)	जंगल, वन ।
رغبت	(ع)	(रफा)	पतला, महीन ।
رغبت	(ف)	(रफ)	शरीर के भीतर की नस, रस्ती ।
رغبت	(ع)	(रफा)	पिसेना ।
رغبت	(ع)	(रफा)	पीछाकरना, सहेदना, मनादेना ।

رم	(ب)	(रम)	दौड़, भाग, चाल ।
رمز	(ف)	(रम्झ)	भेद, इशारा ।
رمال	(ع)	(रम्माल)	ज्योतिषी, रमल जाननेवाला ।
رمل	(ع)	(रमल)	एक प्रकार का ज्योतिषशास्त्र ।
رمانا	(س)	(रमाना)	रगड़ना, बर्तना ।
رمضان	(ع)	(रमज़ान)	नयाँ मुसलमानी महीना ।
رمق	(ع)	(रमक)	भोड़ा ।
رمنّا	(س)	(रमना)	चौक बाजार, बड़ी जगह, रस्ता ।
رن	(س)	(रन)	संभाम, युद्ध, रण ।
رنج	(ف)	(रंज)	शोक, सन्ताप ।
رنجک	(ح)	(रंजक)	बन्दूक के प्याले की जगह ।
رنجور	(ف)	(रंजूर)	बीमार, दुःखी, रोगी ।
رنجيدني	(ف)	(रंजीदगी)	कोप, दुःख, शोक ।
رنجيدنا	(ف)	(रंजीदा)	क्रोधी, दुःखी ।
رنڊ	(ف)	(रिन्द)	लुया, भोगी, शराबी ।
رنڊا	(ح)	(रन्दा)	लकड़ी साफ करने का औजार ।
رنڊهنا	(ح)	(रांधना)	पकाना ।
رنڊوا	(ح)	(रँडवा)	कुँवारा ।
رنڊي	(ح)	(रँडी)	वेश्या, नगरनारी, रामजनी ।
رنڊيا	(ح)	(रँडिया)	विधवा, वे पति की छी ।
رنڭ	(ف)	(रंग)	वर्ण, डील, ढंग, रीति, पुराी, आनन्द ।
رنڭارنڭ	(ف)	(रंगारंग)	रंगबिरंगी, विचित्र ।
رنڭ والي	(ف)	(रंगवाई)	रंग करने की मजदूरी ।
رنڭت	(ف)	(रंगत)	रंग, वर्ण, रंजित ।
رنڭترا	(ف)	(रंगतरा)	सन्तरा, नारंगी ।
رنڭولا	(ح)	(रंगीला)	चटकीला, रसीला, छैला, रसिया ।
رنڭون	(ف)	(रंगीत)	रंगदार, रंगहुआ, रंजित ।
رنواس	(س)	(रनवास)	महल, स्तिथान ।
رواج	(ع)	(रिवाज)	भर्यादा, मजोद, रीति ।
روا	(ف)	(रवा)	टीक, दुस्त ।
روادرو	(ف)	(रवारौ)	चलना ।
روادروي	(ف)	(रवारवी)	चलते हुये ।
روان	(ح)	(रोवां)	नाल, पशम, ऊन ।
روانگي	(ف)	(रवानगी)	कूच, चलना, सिधारना ।
روانه	(ف)	(रवाना)	जाना, सिधारना ।
روايت	(ع)	(रवायत)	क़िस्सा, कहानी, याता ।
رواها	(ف)	(रोवाह)	लोमड़ी ।

روبراه	(ف)	(रुचराह)	टीक, दुकती।
روبرو	(ف)	(रुचरु)	सामने, मुँह दरमुँह।
روبرار	(ف)	(रोचकार)	सामने २ हकम।
روپ	(س)	(रूप)	स्वरूप, चेष्टा, मूरत।
روپا	(س)	(रुपा)	चाँदी।
روپوش و شاد	(ف)	(रूपोशहोना)	खिपना।
روپونت	(س)	(रूपचन्त)	पुङ्गवत, सुन्दर।
روپه	(س)	(रुपहिछा)	चाँदी के तारों का गोटा/चाँदी के रंग का।
روپه	(س)	(रुपया)	सिक्का चाँदी का।
روت	(س)	(रोट)	मोटी २ रोटी।
روينا	(س)	(रुटना)	कोश करना, रुगना।
روني	(س)	(रोटी)	छोटे का बगार्ई हुई वस्तु, बपानी।
روچک	(س)	(रुचक)	बनागियाला, सुमधिक।
روح	(ع)	(रुह)	भाग, जान।
روحاني	(ع)	(रुहानी)	हिस्सा सम्बन्धी।
روى	(ف)	(रोव)	गदी, दरिया।
رويدان	(ف)	(रुयदाद)	वृत्तान्त, राग्य पानी।
رورا	(س)	(रोड़ा)	एक छत्रियों की साग।
روزر	(ف)	(रोज़गार)	नौकरी, सेवार्, जगद्, नौतिक, हुकमी।
روزمرد	(ف)	(रोज़मरेह)	हस्तोक्त।
روزن	(ف)	(रोज़न)	पुसाध, घेद।
روزنامه	(ف)	(रोज़नामचा)	दिन का हाल, दिन की बानी।
روزنامه	(ف)	(रोज़नामा)	
روزي	(ف)	(रोज़ी)	अन्न, धन।
روزنامه	(ف)	(रोज़ीना)	दिन की मजदूरी।
روز	(ف)	(रोज़ा)	पुसाधवानों का बने, उपवास।
روسا	(س)	(रुसना)	रुटना, कोश करना, ध्वंगम होना।
روستائي	(ف)	(रुसवाई)	कलक, थनादर।
روستائي	(ف)	(रोसनाई)	गंवार, जिमान।
روشن	(ف)	(रोशन)	चमन्दार।
روش	(ف)	(रविश)	प्रकार, चाल।
روشنی	(ف)	(रोशनी)	चमक, भदक, उमाला।
روشه	(ع)	(रोज़ा)	पाप, पाटिका, नाशी।
روغن	(ف)	(रोगन)	चिकनाई।
روک	(س)	(रोक)	रोकड़, नक़द, कपया।
روکبه	(س)	(रूप)	दरजत, पैदा, वृध।
روکز	(س)	(रोकड़)	नक़द कपया, रखने की जगह।

روکړيا	(४)	(रोकड़िया)	खजांची, पोदार।
روک	(४)	(रुक)	दस्तूरी, वे कीमत कोई चीज लेनी।
روگ	(س)	(रोग)	बीमारी।
روگي	(س)	(रोगी)	बीमार।
رولا	(४)	(रौला)	गुल, शोर।
روکنا	(४)	(रोकना)	बन्द करना, अटकना।
رولنا	(४)	(रोलना)	बटोरना, जमाकरना।
روم	(ع)	(रूम)	एक देश का नाम है।
رومي	(ع)	(रूमी)	रूमदेश का रहनेवाला।
رونا	(४)	(रोना)	बिघरना, आंसू बँहाना।
رونه	(ف)	(रवन्ना)	परवानगी।
روندنا	(४)	(रौंदना)	पोंव से मलना।
رونق	(ف)	(रौनक)	शोभा।
رونگ	(४)	(रंग)	बाल, ऊन, पराम, रीवा।
روهنی	(س)	(रोहिणी)	नक्षत्र का नाम है।
روهو	(س)	(रोह)	एक प्रकार की मछली।
روئي	(४)	(रुई)	विनोला, निकाली हुई कपास।
رويت	(ف)	(रूयत)	मुँह देखना, सितारों की चाल।
رولين	(ف)	(रोई)	पीतलका, शरवीर।
رويه	(ف)	(रुय्या)	प्रकार, ढंग।
راهن	(ف)	(राहिन)	बंधक, दाता।
راه	(ف)	(राह)	सड़क, रास्ता।
رها	(ف)	(रिहा)	छुटकारा पानेवाला।
رهاي	(ف)	(रिहाई)	छूटना।
رهايش	(ف)	(रिहायश)	बासा, वजन।
رهبر	(ف)	(रहबर)	शुरू, प्रशिद, पीर।
رهت	(س)	(रहित)	परे, अलग।
رهنت	(४)	(रहँट)	जिस से पानी कुँवे से निकाला जाता है।
رهجانا	(४)	(रहजाना)	पीछे रहना।
رهرد	(ف)	(रहरव)	मुसाफिर, रस्ता चक्करनेवाला।
رهزو	(४)	(रहड़)	एक प्रकार की गाड़ी।
رهزون	(ف)	(रहज़न)	ढाकू, लुटेरा।
رهس	(ش)	(रहस)	अकेलापन, तनहाई।
رهلا	(४)	(रहकला)	एक प्रकार की तोप छोटी।
رهنگو	(ف)	(रहगौर)	मुसाफिर, परदेशी।
رهن	(ع)	(रिहन)	गिरवी, बन्धन।
رهن نامه	(ع)	(रिहननामा)	बन्धनपत्र।

رخنا	(४)	(रहना)	मात करना ।
رياست	(६)	(रियासत)	राज ।
رياضت	(६)	(रियाज़त)	मेहनत, कष्ट ।
رياضی	(६)	(रियाज़ी)	मेहनती, गणित विद्या ।
ریا	(६)	(रया)	मरु, फरेन ।
ریب	(६)	(रैब)	शुक्र, दुविधा ।
ریست	(६)	(रीति)	रिवाज, तरीका, मर्याद ।
ریتا	(६)	(रैता)	मिट्टी, बालू ।
ریتل	(६)	(रेतल)	छोटी ।
ریتنا	(४)	(रेतना)	रगड़ना ।
ریتی	(६)	(रैती)	एक थींजार रेतने का ।
ریٹا	(६)	(रीठा)	एक फल है ।
ریختن	(४)	(रीछ)	भालू, जंगल का पशु ।
ریختن	(४)	(रीझना)	प्रतापहीना ।
ریخ	(६)	(रीख)	बापु पाँच ।
ریختان	(६)	(रैहां)	एक समुचित पौधा ।
ریختن	(६)	(रैखता)	नूना, गूच ।
ریخاس	(६)	(रैदास)	एक महन्त का नाम है ।
ریز	(६)	(रेर)	हेला, रौला, गुदा ।
ریز	(४)	(रीड़)	पीठ की हड्डी ।
ریزش	(६)	(रेशिश)	प्रतिरपाय, टपकना ।
ریز	(६)	(रैज़ह)	टुकड़ा ।
ریس	(४)	(रीस)	नराचरी करना, हिंमकरना ।
ریسمان	(६)	(रैसमान)	धागा, तागा, रस्सी ।
ریش	(६)	(रेश)	घान, जलम ।
ریش	(६)	(रीश)	डाढ़ी ।
ریشم	(६)	(रेशम)	अंगुरक, एक तरह का कीड़े से निकला हुआ तागा ।
ریشه	(६)	(रेशा)	रंग, तार ।
ریگ	(६)	(रेग)	रेत, बालू ।
ریکستان	(६)	(रेगिस्तान)	भूट का देश, बालू का देश ।
ریلا	(४)	(रेला)	पानी का बहान, घका ।
ریل ریل	(४)	(रेलपेल)	अधिक, बरधा, बहुत ।
ریلنا	(४)	(रेलना)	धक्कादेना, लुढ़काना ।
ریم	(६)	(रीम)	पीप, मवाद ।
رین	(६)	(रैन)	राज, रात, रजनी ।
رینگنا	(४)	(रिंगना)	धीरे २ चलना, कीड़े की चाल ।
ریوشی	(६)	(रेयशी)	सत्ताईसवां नयंत्र ।

دروزي	(۴)	(रेवड़ी)	मिठाई, तिलों की
ريوند چيني	(۵)	(रेवंचीनी)	एक दुवाई है।
رندس	(۶)	(रईस)	राजा, बड़ा आदमी।
رنگ منگل	(۷)	(रंगमहल)	भोगविलास करने का महल।

(३)

زاده	(۱)	(ज़ादह)	जाया, जाईदा।
زار	(۲)	(ज़ार)	खेत, जगह, इंदरा।
زاري	(۳)	(ज़ारी)	रोना, पीटना, शोक, सन्ताप।
زاغ	(۴)	(ज़ाग)	कच्चा, एककाला पथी, बग।
زال	(۵)	(ज़ाल)	बुद्धबधरया, बुद्धिया।
زاتو	(۶)	(ज़ानू)	घुटना, गोड।
زاني	(۷)	(ज़ानी)	बिपयी, आरोकरनेवाला।
زانيه	(۸)	(ज़ानयह)	सत्ता बिपयी, बेश्या।
زاويه	(۹)	(ज़ावियह)	कोना, तिरछा, कोना।
زادن	(۱۰)	(ज़ाहिद)	तपस्वी, पवित्र महत्वा, कवि, मुनि।
زايجه	(۱۱)	(ज़ायचह)	ज्योतिष के हिसाब का मया, कपडली।
زايل هونا	(۱۲)	(ज़ायलहोना)	दूरहोना, कमहोना, पड़ित।
زبان	(۱۳)	(ज़बान)	भाषा, जिह्वा, जीभ।
زباني	(۱۴)	(ज़बानी)	बोल, कहना, बयान।
زنده	(۱۵)	(ज़िन्दा)	जीताहुया।
زنده	(۱۶)	(ज़ुवदह)	सार, साथ।
زور	(۱۷)	(ज़यर)	ऊँचा, ऊपर।
زور	(۱۸)	(ज़यूर)	यहूदियों के मन्त्रोपकी कितान।
زبون	(۱۹)	(ज़यून)	गोच।
زبل	(۲۰)	(ज़डल)	असत्य झोलना, बकना।
زج	(۲۱)	(ज़िच)	दुःखी।
زجر	(۲۲)	(ज़ज)	धमकाना, घुड़कना।
زحمت	(۲۳)	(ज़हमत)	दुःख, बलेश, क्लेश, सन्ताप।
زخم	(۲۴)	(ज़हम)	घाव, फोड़ा।
زخمي	(۲۵)	(ज़हमी)	घायल।
زد و کوب	(۲۶)	(ज़दवकोब)	मारपीट।
زر	(۲۷)	(ज़र)	दौलत, माया, द्रव्य, कपया।
زراعت	(۲۸)	(ज़िराअत)	खेती बाड़ी।

زربلت	(ف)	(ज़रयफ़)	एक तुलसी का पत्र।
زرد	(ف)	(ज़र्द)	पीला।
زردچوبه	(ف)	(ज़र्द चोब)	हल्दी।
زردک	(ف)	(ज़र्दक)	गाना।
زرد	(ف)	(ज़रद)	छोटे का दूध।
زردین	(ف)	(ज़री)	एनदरी, निगई।
زشت	(ف)	(ज़िशत)	धरा, धरातल।
زغولین	(ع)	(ज़ाग़ुलान)	कैला।
زغم	(ع)	(ज़ाग़म)	मरोली, ममरु।
زغن	(ع)	(ज़ाग़न)	नांग, एक पर्व है।
زک	(ع)	(ज़क)	जुगलान, दुस्त।
زکات	(ع)	(ज़कात)	दान, पुख, दीरान।
زکام	(ع)	(ज़काम)	शत्रुदया।
زکال	(ع)	(ज़काल)	साक़ पानी।
زکوله	(ع)	(ज़क़ुला)	भूषाल, भूक़म।
زکف	(ف)	(ज़क़फ़)	नाल, केरा।
زک	(ع)	(ज़क़)	एक दरिया का कौदा है, जोंक।
زکشا	(ع)	(ज़क़शा)	एक पर्व सती का नाम है।
زکام	(ع)	(ज़क़ाम)	धोके की बाग़।
زکاور	(ع)	(ज़क़ावर)	घोड़ी तोप।
زکون	(ف)	(ज़क़ुनद)	पमा, एफ़ल, जग़ादिर।
زکوم	(ع)	(ज़क़मज़म)	अरबदर में एक कुआँ है।
زکستان	(ف)	(ज़क़िस्तान)	शालजदरा, छपदापुरक, नांग।
زکون	(ف)	(ज़क़मीन)	धरती, पृथ्वी, भूमि।
زکبادار	(ف)	(ज़क़मीनदार)	धरती का मालिक।
زن	(ف)	(ज़ान)	नारी, सैरत, निरिया, जैरु।
زغن	(ف)	(ज़ाइन)	मारना।
زنا	(ع)	(ज़िना)	हराम, परमग़मन, निरप, नारी।
زنار	(ع)	(ज़ुनार)	जनेक, थसोपरीत।
زنانه	(ع)	(ज़नाना)	नपुंसक।
زنجبیل	(ع)	(ज़ंजबील)	सोठ, अदरक।
زنجیر	(ف)	(ज़ंजीर)	सांकल।
زنج	(ف)	(ज़नख़)	दोड़ी।
زندان	(ف)	(ज़िन्दान)	कैदख़ानह, बन्दीग़द।
زندگانی	(ف)	(ज़िन्दग़ानी)	आयु, अवस्था।
زنگ	(ف)	(ज़ंग)	मोर्षी, फाई।
زنگی	(ف)	(ज़ंगी)	हवशी।

ساقی	(ع)	(साक़ी)	पितानेवाला ।
ساکت	(ع)	(साक़ित)	बन्दहोना ।
ساکن	(ع)	(साकिन)	वासी, रहनेवाला, निवासी ।
ساکه	(س)	(साक़)	भरीला ।
ساک	(س)	(साग)	भानी, तर्कारी ।
ساکر	(س)	(सागर)	समुद्र ।
ساکون	(س)	(साग़ौन)	एक पेड़ है ।
سال	(ف)	(साल)	एक तरह की लकड़ी है ।
سالا	(س)	(साला)	बोरी का भार ।
سالار	(ف)	(सालार)	सदर, अफ़सर ।
سالک	(ف)	(सालक)	सिद्ध, श्रमि ।
سالگرام	(س)	(सालिग्राम)	एक देवता है ।
سالم	(ع)	(सालिम)	सम्पूर्ण, पूरा ।
سالن	(س)	(सालन)	मांस, गोश्त ।
سالنا	(س)	(सालना)	सूखकरना, पटी जड़ना, चारपाई बगाना ।
سالو	(س)	(सालू)	रंगीन कपड़ा ।
سالوقری	(س)	(सलोत्री)	घोड़ों का डाक्टर, अल्पचिकित्सक ।
سالینا	(ف)	(सालियाना)	वर्षारत, चारहमास ।
سالی	(س)	(साली)	री की बहिन ।
سالم	(س)	(साम)	तीसरा वेद ।
سامان	(ف)	(सामान)	सामग्री, तस्वीरी ।
سامیور	(س)	(सांभर)	एक नगर है जिस में तमक की झील है ।
سامورق	(س)	(सामर्थ)	बल, शक्ति, ताक़त ।
سامع	(ع)	(समा)	सुनना ।
سامغری	(س)	(सामग्री)	सामान, वस्तुमान ।
سامی	(س)	(सामी)	बड़ा, स्वामी, मालिक, पति ।
سامنے	(س)	(सामने)	रुबरू ।
سازب	(س)	(सांप)	सर्प, नाग ।
سائت لایو	(س)	(सांटगांठ)	भोखा, कपट ।
سازجہ	(س)	(सांज)	शाम, सायंकाल ।
سازج	(س)	(सांच)	सत्य, सच ।
سازچا	(س)	(सांचा)	टांचा ।
سازد	(س)	(सांड)	बिजार, बेल, बर्द ।
سازدا	(س)	(सांडा)	एक प्रकार का कड़ा है, छिपकली की समान ।
سانس	(س)	(सांस)	श्वास, दम, प्राण ।
سانسا	(س)	(सांसा)	भय, संदेह ।
سانک	(س)	(सांक)	एकशाख है- दृष्टशालों में से । (सांख्य) ।

सां	(४)	(सांकर)	जेनीर ।
सांग	(३)	(सुवांग)	दूधरी शक्कल बदलना, भयङ्कर-रसना ।
सांग	(३)	(सांग)	बकी, एक साथ दे ।
सांग	(१)	(सांगला)	श्यामरंग, वधारंग, श्याम वधे ।
सानि	(३)	(सानी)	पञ्चम रात्रि, भूसा ५ अनान, मिलाकर ।
साह	(१)	(साह)	सर्धक, मदानन ।
साह	(१)	(साह)	लकड़ी, छोटीसाही ।
सांडनी	(१)	(सांडनी)	हंटर ।
सांगी	(१)	(सांगी)	गांधी के नीचे का भाग ।
सानना	(१)	(सानना)	धुना, मिलाना ।
सावन	(स)	(सावन)	चानासे का एकमहीना है हिन्दू का पाँचवां महीना ।
साह	(१)	(साह)	मदानन, साहकर ।
साहकार	(स)	(साहकार)	मदानन, साह ।
साईस	(१)	(साईस)	अथ सेवक ।
सायान	(न)	(सायान)	बामदा, बरंदा, धनर ।
साय	(६)	(साय)	कुत्त, समाय ।
सायल	(६)	(सायल)	मांगनेवाला, सातल करनेवाला ।
साय	(६)	(साय)	पावा, रखा, लहंगा (चनेरही काटकर) ।
सायन	(१)	(साई)	मातृक, कर्मर ।
साय	(३)	(साय)	सर्प, कुप, समाय, समर ।
साय	(६)	(साय)	बाण ।
साय	(६)	(साय)	होली, दलिया ।
साय	(न)	(साय)	ह ।
साय	(न)	(साय)	एक रात है, हरी रात ।
साय	(न)	(साय)	भंग, हरिपार ।
साय	(६)	(साय)	सात, (७) ।
साय	(६)	(साय)	पाठ, पिछला ।
साय	(६)	(साय)	बढ़ाना, कंधाहोना ।
साय	(न)	(साय)	हलका, नाजुक ।
साय	(न)	(साय)	खुबपूरती, धनुष्य ।
साय	(न)	(साय)	घड़ा, मटकी ।
साय	(न)	(साय)	मूँही, चोकर ।
साय	(स)	(साय)	समान, दनार, मजलिस ।
साय	(३)	(साय)	अवकाश, कुरसल, अवसर ।
साय	(४)	(साय)	शतकाश, भोर, एवह, कम, लहका ।
साय	(६)	(साय)	प्रकार, डंग, पानी पिलाने की जगह, लाऊ, राह ।
साय	(४)	(साय)	गवाह, सार्थ ।

سزاري	(१)	(सुपारी)	छालिया, देहरे, पुत्रीफल ।
سپاس	(८)	(सिपास)	धन्यवाद, शुक्र, स्तुति, सराहना ।
سپاه	(८)	(सिपाह)	दल, सेना, फौज, लश्कर, कटक
سپاهي	(८)	(सिपाही)	प्यादा, पैदल, शस्त्रधारी ।
سپت	(८)	(सप्त)	सात, (७) ।
سپتاه	(८)	(सप्ताह)	हफ्तः, सातरोज को कहते हैं ।
سبز	(८)	(सिपर)	हाल ।
سپود	(८)	(सपुर्द)	सौंपना ।
سپردائي	(४)	(सपरदाई)	वेश्या का नौकर (साजिन्दा) ।
سپوز	(८)	(सिपुज)	सौहा, तिल्ली ।
سپين	(८)	(स्वप्न)	स्वाप, सुपना ।
سپوت	(८)	(सपुत)	अध्या वेद्य, अधिकारी पुत्र ।
سپولا	(४)	(सपोला)	सर्प का बच्चा ।
سپهر	(८)	(सिपहर)	अपरान्ह काल, तीसरा पहर ।
سپه	(८)	(सिपह)	फौज, सेना ।
سپهر	(८)	(सिपहर)	आकाश, आकाश ।
سپيد	(८)	(सपेद)	उजला, स्वेत ।
سپت	(८)	(सप्त)	बल, जोर ।
ستار	(८)	(सितार)	एक बाजा है तीलतारों का ।
ستاره	(८)	(सितारा)	नक्षत्र ।
ستارا	(४)	(सताना)	दुस्तदेना ।
ستایش	(८)	(सितायश)	सराहना, स्तुति ।
ستارایندرا	(४)	(सतगवहतारा)	मूर्ख, बहुत बूढ़ा ।
ستکار	(८)	(सत्कार)	आदरभाव, प्रतिष्ठा ।
ستم	(८)	(सितम)	अधर्म, अपराध, अन्याय ।
ست ماسا	(४)	(सतमासा)	सात, महीने का, पैदाहुआ बच्चा (जो)
ستمکار	(८)	(सितमकार)	अधर्मी, अन्यायी ।
ستو	(४)	(सत्त)	भूने अनज का आटा ।
ست پيدانا	(४)	(सिदीपिदना)	घबड़ाना, व्याकुल या दुर्लक्ष होना ।
ستون	(८)	(स्तून)	स्तम्भ, अखाह ।
ستور	(४)	(सुथरा)	साफ, सुन्दर ।
ستي	(८)	(सती)	पतिव्रता, पति के साथ तन त्यागनेवाला
ستیا اس	(४)	(सत्यानाश)	विनाश, उजाड़ ।
ستيزه	(८)	(सितेज़ा)	संग्राम, युद्ध ।
ستا	(४)	(सिद्धा)	सुद्ध, मक्का ।
ستایان	(४)	(सट्टावट्टा)	जोड़ तोड़ करना, कपट, धोखा ।

संज्ञा	(१)	(सिद्धिना)	शिवना, सुखना ।
संज्ञा	(२)	(सिद्धिना)	६० वर्ष की अवस्था का होना, मृत्यु, कुमन । (होना)
संज्ञा	(३)	(सद्य)	सत्य ।
संज्ञा	(४)	(सज्जादह)	महान की गरी, प्रसन्न, जानमान ।
संज्ञा	(५)	(सज्जाना)	संसारना ।
संज्ञा	(६)	(सिजल)	सुन्दर, सोहाना ।
संज्ञा	(७)	(सज्जन)	प्रमाण, सावधानी ।
संज्ञा	(८)	(सज्जापित)	अच्छा, दान, पुण्य ।
संज्ञा	(९)	(सम्पत्)	रक्षा ।
संज्ञा	(१०)	(सुखन)	बात, बातों ।
संज्ञा	(११)	(सर्प)	दानी, परीक्षार्थी ।
संज्ञा	(१२)	(सदा)	हमेशा, कभी, अविनाश, अमान (सदा) ।
संज्ञा	(१३)	(सदाप्रत)	प्रत्यक्षानादि निर २ देख २ ।
संज्ञा	(१४)	(सुध)	छर (सुधि) सीधा, सही ।
संज्ञा	(१५)	(सिद्ध)	कर्म, महाशक्ति, देना, गोपी ।
संज्ञा	(१६)	(सिद्धारना)	खानद होना, बसाना ।
संज्ञा	(१७)	(सधना)	पावन करना, किराना ।
संज्ञा	(१८)	(सिद्धान्त)	पक्ष, सच दर्शाई हुई ।
संज्ञा	(१९)	(सुधारना)	ठीक करना ।
संज्ञा	(२०)	(सुधरना)	ठीक होना ।
संज्ञा	(२१)	(सर)	माथा, मस्तिष्क, कपल, सीत, मूँह ।
संज्ञा	(२२)	(सिर)	भेद, गुनवान ।
संज्ञा	(२३)	(सराय)	पानी का धोका, धरती के प्रसारण ।
संज्ञा	(२४)	(सराय)	आप, बदला, कोमल ।
संज्ञा	(२५)	(सराय)	धर्मशास्त्र ।
संज्ञा	(२६)	(सराय)	सिर से पैर तक ।
संज्ञा	(२७)	(सरापरदा)	राना का डेरा, तम्बू ।
संज्ञा	(२८)	(सराज)	दीवा, चिराय, पीढ़ि का जीवन ।
संज्ञा	(२९)	(सराय)	धर्म ।
संज्ञा	(३०)	(सरासर)	कुल, सम्पूर्ण, सही ।
संज्ञा	(३१)	(सरासीम)	आहुति, पत्राया हुआ ।
संज्ञा	(३२)	(सुराग्र)	सोम, निशान, पना ।
संज्ञा	(३३)	(सरंजाम)	तन्त्रापी, परिश्रम ।
संज्ञा	(३४)	(सरायगी)	एक हिन्दू जाति है (मैत्री मन्त्राली) ।
संज्ञा	(३५)	(सराहना)	बर्खास्त करना, नोकील करना ।
संज्ञा	(३६)	(सर्वराह)	प्रधान, महिषा ।
संज्ञा	(३७)	(सर्प)	साग, चतुर्धर, नाग ।

سپاری	(४)	(सुपारी)	छालिया, दोहरे, पुत्रीफल ।
سپاس	(ف)	(सिपास)	धन्यवाद, शुक्र, स्तुति, सराहना ।
سپاه	(ف)	(सिपाह)	दल, सेना, फौज, लश्कर, कटक ।
سپاهي	(ف)	(सिपाही)	प्यादा, पैदल, शस्त्रपायी ।
سپست	(س)	(सप्त)	सात, (७) ।
سپناه	(س)	(सप्ताह)	हफ्तः, सातरोज को कहते हैं ।
سپو	(ف)	(सिपर)	दाल ।
سپود	(ف)	(सपुर्द)	सौंपना ।
سپودائي	(४)	(सपरदाई)	वेश्या का नौकर (साजिन्दा) ।
سپوز	(ف)	(सिपुज़)	सीहा, तिही ।
سپوين	(س)	(स्वप्न)	स्नान, सुपना ।
سپوت	(س)	(सपूत)	अच्छा बेटा, अधिकारी पुत्र ।
سپولا	(४)	(सपोला)	सर्प का बच्चा ।
سپوهر	(ف)	(सिपहर)	अगराह काल, तीसरा पहर ।
سپه	(ف)	(सिपह)	फौज, सेना ।
سپهر	(ف)	(सिपहर)	आक्रमण, आक्रमण ।
سپهه	(ف)	(सपेद)	उजला, खेत ।
سپست	(س)	(सप्त)	बल, जोर ।
سپار	(ف)	(सितार)	एक बाज, है तीनतारों का ।
سپاره	(ف)	(सितारा)	नक्षत्र ।
سپا	(४)	(सताना)	दुसदेना ।
سپايش	(ف)	(सितायश)	सराहना, स्तुति ।
سپوايهتار	(४)	(सप्तावहतार)	मूर्ख, बहुत बूढ़ा ।
سپكار	(س)	(सत्कार)	आदरभाव, प्रतिष्ठा ।
سپم	(ف)	(सितम)	अधर्म, अपराध, अन्याय ।
سپت ماسا	(४)	(सप्तमासा)	सात महीने का पैदाहुआ बच्चा (जो गर्भ में केवल रहता)
سپتكار	(ف)	(सितमगार)	अधर्मी, अन्यायी ।
سپو	(४)	(सत्त)	भूने धनान का आया ।
سپو پانا	(४)	(सिटपिपाना)	घरझाना, व्याकुल हो दुखी होना ।
سپون	(ف)	(सूतून)	सम्भा, सुन ।
سپورا	(४)	(सुथरा)	साफ, सफा ।
سپتي	(س)	(सती)	पतिव्रत ।
سپتيا مس	(४)	(सत्यानाश)	निगार ।
سپتيزا	(ف)	(सितेज़ा)	स ।
سپا	(४)	(सिष्टा)	सुष्टा, सु ।
سپا پيدا	(४)	(सिष्टापिडा)	जोड़ ।
سپكانا	(४)	(सटकाना)	चोरी ।

سونا	(ف)	(सरनामा)	पता, ठिकाना ।
سونا	(ف)	(सरनाई)	नीन बाजा, राहनाई ।
سونا	(س)	(सुरंग)	भेती के नीचे रास्ता, पोंडे का रंग, हिनलू ।
سور	(ف)	(सर्व)	एक पेड़ बाग में होता है [बं फल] ।
سور	(س)	(सरूप)	रसूल, चेष्टा, सूत ।
سونا	(س)	(सरिता)	छासिया कश्ने का औजार ।
سور	(ف)	(सरोइ)	गाना, राग एक प्रकार का माना ।
سور	(س)	(सरवर)	अश्व, शानदार, सरदार ।
سور	(ف)	(सुरुर)	नरा, पीनक, सुयी ।
سور	(ف)	(सरवरी)	अफसरी, सुविधान ।
سور	(ف)	(सर्वकार)	प्रयोजन, काम, मतलब ।
سور	(س)	(सरोही)	एक प्रकार की तलवार ।
سور	(ف)	(सरहंग)	सेनापति, जनरल, चीनी सरदार ।
سري	(س)	(श्री)	[श्री] लक्ष्मी, विन्दुपत्नी, सम्पदा, धन, शोभा, यह शब्द देवताओं और बड़े यादगियों के नाम के साथ लाया जाता है ।
سري	(س)	(सिंही)	बाबला, कुमन, कुतुहल, दीराना, पागल ।
سري	(ف)	(सररी)	गद्दी, तख्त ।
سري	(س)	(सिंदिराम)	छः रागों में से एक राग है ।
سري	(ف)	(सरोश)	एक विचकदार चीज, जिससे सरुई की चीजें जोड़ी जाती हैं ।
سري	(ع)	(सरीझ)	जल्दी, कुर्ती करनेवाला, तेज ।
سري	(س)	(सरीखा)	जेता, गेता ।
سري	(ف)	(सुरीन)	चूत ।
سري	(س)	(सड़ा)	सुसाहुआ, गसाहुआ ।
سري	(ف)	(सज्जा)	दण्ड ।
سري	(ف)	(सज्जाशर)	कुमर करनेवाला, दण्ड गोम, शुद्ध ।
سري	(ف)	(सुस्त)	चाखरी, आलकरी, मशीन, उदास ।
سري	(س)	(सस्ता)	मन्दा ।
سري	(س)	(सुसर)	सखर, यो या पति का बाप ।
سري	(س)	(सुसराख)	पति या स्त्री का घर, सुसरा ।
سري	(ع)	(सतह)	धरती की चौड़ाई [जिस में लम्बाई चौड़ाई हो] ।
سري	(ع)	(सतर)	सकीर, झतलेला, रस्ता, धारी, डंडीर ।
سري	(ع)	(सम्राट)	सुख, सम्पत्ति, ऐश, उत्तमता, नेकदस्ती ।
سري	(ع)	(साद)	शुभ, अच्छा ।
سري	(ع)	(सई)	उपाय, यत्न, अशरम ।
سري	(ف)	(सिफारिश)	सुकद, भजारी, समर्थता ।
سري	(ف)	(सिफत)	मोय, प्रकार, उपमा ।
سري	(ف)	(सफर)	प्रदेश ।

سفره	(ف)	(सुफरा)	कपड़ा जिसपर भोजन खाये जाते हैं ।
سفل	(ع)	(सिफल)	नीच, कमीना ।
سفره	(ع)	(सफूफ)	धुरादा, चुरन, चुकी ।
سفین	(ف)	(सफोद)	उमल, चिदा, स्वेत ।
سقا	(س)	(सक्का)	पानी भरनेवाला, पनिहारा, भिखारी ।
سقف	(ف)	(सक्फ)	छत ।
سزارنا	(س)	(सकारना)	हुयडी सहीकरना, मानना ।
سکت	(س)	(सकत)	बल, जे, शक्ति ।
سکته	(س)	(सकता)	वे औत्तान, बेहारा होने की हालत ।
سکر	(ع)	(सुकर)	भरा, मधु, पीनक ।
سکڑانت	(س)	(संकान्त)	मेल, मिलाप, अहाँ का एक राशि से दूसरी राशि में जाना ।
سکل	(س)	(सकत)	सन, कुज, शिगरा, पूरा, सम्पूर्ण, समस्त ।
سکل	(س)	(सुकल)	(शुक) उमड़ा, साक, भाँझ की पदवी है ।
سکانه	(ع)	(सकनह)	बारी, रहनेवाला ।
سکوت	(ع)	(सकूत)	चुपचाप रहना ।
سکونا	(س)	(सकोइना)	तंगकरना, समेटना, सुकड़ना का सकर्मक ।
سکونت	(ع)	(सकून्त)	वास, रिहायश, बसना, निवास स्थान ।
سکده	(ع)	(सिक्का)	मुहर, छाप, रुपया ।
سکده	(س)	(सुख)	आनन्द, प्रसन्नता ।
سکدانا	(س)	(सिखाना)	शिक्षितना, बतलाना, पढ़ाना ।
سکوپال	(س)	(सुखपाल)	पालकी, बोली, पीनस ।
سکومت	(س)	(सुखित)	आनन्दी, झुली ।
سکودرشن	(س)	(सुतदरशन)	एक पता होता है जो कानकी पीड़ाको शून्यदायक है ।
سکوي	(س)	(सुखी)	आनन्दी, प्रसन्न रहनेवाला ।
سگ	(ف)	(सग)	कुता, कुकर, श्वान ।
سما	(س)	(सगा)	सम्बन्धी, नातेदार, रिश्तेदार ।
سماي	(س)	(सगाई)	सम्बन्ध, मंगनी, नाता, रिश्ता ।
سماو	(س)	(सिगरा)	सन, कुल, पूरा, सम्पूर्ण ।
سکوز	(س)	(सुबड़)	अच्छा, सुन्दर, सुडोल, सुधा ।
سکونري	(س)	(सलोत्री)	अश्व बिकित्सक ।
سل	(ع)	(सिज)	लड़ूँ मुँह से आना, पुराना ज्वर ।
سلماه	(ف)	(सिलसिला)	लगतार, जेनीर ।
سماح	(ع)	(सिलह)	शस्त्र, हथियार, अस्त्र ।
سلامت	(ع)	(सलामत)	जांता, चिरंजीव ।
سلام	(ع)	(सलाम)	नमस्कार, विनती ।
سلامي	(ع)	(सलामी)	दास, नीचा, सलामकरना (शस्त्र से) ।
سماعت	(ع)	(समाश्नत)	सुनना, गानकरना ।

سامع خانہ	(ع)	(सिलखाना)	ससाधर, ससातय ।
سامی	(ی)	(सनाई)	कैलाश, चौहार्, धोरन, समान ।
سامی	(ع)	(सिमाक)	एक दवाई है (फरार) ।
سامو	(ع)	(समाल)	एक पेड़ है ।
سامان	(ن)	(समान)	समय, समान, धरतर, धनराश, (गमान) बसारा, गुन्य ।
سامیت	(ن)	(सम्यत)	सात, वर्ष, सत् ।
سامیہ	(ن)	(सम्प्रन्ध)	नार, रिता, भेत, सगल ।
سامی اللہ	(ن)	(संभालना)	सनाना, सुभारना, धेगलना ।
ساموگ	(ن)	(सम्मोग)	धग, मुत, मेषुन ।
سامیت	(ن)	(सम्पत्)	धग, माया, सवर्षा, सम्पत् ।
سامیت	(ن)	(सम्पुट)	दन्ना, मिलना ।
ساموون	(ن)	(सम्पुर्थ)	सारा, समान, पूरा, सत् ।
سامت	(ع)	(सिम्त)	धोर, तरफ ।
سامت	(ن)	(सुमति)	प्रीति, इतिहास, सद्दि ।
سامیٹا	(ی)	(समेटना)	इकट्ठा करना, नमाकलना ।
سامیٹہ	(ی)	(समझ)	विचार, बुद्धि, ज्ञान ।
سامیٹانا	(ی)	(समझाना)	समझान (समझ) ।
سامچ	(ن)	(समाज)	समा, साथ, समुदा ।
سامچہ دار	(ی)	(समझदार)	सिगाना, अनुद, निपुण ।
سامچر	(ن)	(समुद्र)	सागर, पारीश, नदीरा, पानी ।
سامچر سوکھ	(ی)	(समुद्रसोता)	एक दवाई है ।
سامچروا	(ی)	(समदमिलाए)	समधी से मिलना ।
سامچن	(ی)	(समधन)	समधी धी दी ।
سامچی	(ی)	(समधी)	[सम्धी] नविशत ।
سامز	(ع)	(समर)	रावि, रजनी, यामिनी ।
سامرتہ	(ن)	(सामर्थ्य)	बल ।
سامون	(ن)	(सुभिरन)	[समर्थ] ध्यानधरना, ईश्वराराधन करना ।
سامسم	(ع)	(सिमलिस)	निल, मिसका तेल निकाला जाता है ।
سامع	(ع)	(समा)	धुना, कान ।
سامک	(ع)	(सिमक)	मजली ।
سامون	(ع)	(समन)	एक फूल का नाम [चंदेली] ।
سامد	(ع)	(समन्द)	गोह, का रंग है ।
سامدرफल	(ن)	(समन्दफल)	एक दवाई है ।
سامدرकार	(ن)	(समन्दरकार)	एक दवाई है ।
ساما	(ن)	(समा)	[समय] बरत, कल ।
سامشان	(ن)	(शमशान)	मरण ।
ساموچہ	(ن)	(समुचा)	साउत, पूरा ।

سمور	(ع)	(समूर)	एक पशुकी साल है जिस पर कंबा होता है ।
سم	(ع)	(सम)	विष, जहर ।
سمیت	(س)	(समेत)	साथ, मये, सहित, संयुक्त ।
سمیتنا	(س)	(समेटना)	इकट्ठा करना, बढ़ोरना ।
سن	(س)	(सुन)	रीता, बेहोश, राली, झूठा ।
سن	(ف)	(सिन)	धवस्था, आयु, उम्र ।
سنان	(س)	(सनातन)	प्राचीन, पुराना, निर, सदा, अनादि ।
سنار	(د)	(सुनार)	स्वर्णकार, सोना, चांदी का गहना बनानेवाला ।
سنیاسی	(س)	(संन्यासी)	[संन्यासी] चौथा आश्रम, संतापी वस्तु त्यागी ।
سناسی	(س)	(सनासी)	गहवा ।
سنای مکی	(ع)	(सनायमकी)	एक औषधि है ।
سنان	(ع)	(सिनान)	तीर, नाव, भाल, बर्छा ।
سناہل	(ف)	(सुम्बुल)	एक पौधा, बाल ।
سموسه	(ف)	(समोसा)	तिकोनी भांजन करने की वस्तु ।
سناب	(س)	(सन्ताप)	शोक, चिन्ता, सोच, दुःख ।
سات	(ع)	(सुन्नत)	मुसलमानी करना, सनातना मुसलमानी रीति ।
سنت	(س)	(सन्त)	साधू, फकीर, सत्पुरुष, धर्मात्मा ।
سلیات	(س)	(सन्निपात)	सरसाम, विदोष ।
سنان	(س)	(सन्तान)	बाल बच्चे, औलाद ।
سنتش	(س)	(सन्तुष्ट)	[सन्तुष्ट] सन्तोषवाला, प्रसन्न ।
سناوش	(س)	(सन्तोष)	खुल, आनन्द, सम ।
سناجب	(ف)	(संजाय)	यद्य का किनारा, मज्जी ।
سناجم	(س)	(संजम)	नियम, परहेज, रकावट ।
سنتج وگ	(س)	(संयोग)	मेल मिलाप, इत्तिफाक ।
سنتجه	(س)	(संझा)	शाम, सायंकाल ।
سنتج	(س)	(संधित)	कमाना, जमाकरना ।
سنتجی	(ف)	(संची)	जमा, भंडार ।
سند	(ع)	(सनद)	आज्ञा ।
سندو	(س)	(सुन्दर)	मनोहर, सुडौल, रूपवान्, रूपसागर ।
سندھ	(س)	(सिंध)	एक देशका नाम है, एक दरिया का भी नाम है ।
سندھیا	(س)	(सन्ध्या)	अर्ध्नी तरह से ध्यानकरना, ब्रह्म कर्म ।
سندور	(س)	(सिंदूर)	हिंगल, एकलाल चीज, रक्तगूर्ण ।
سوندھاوت	(س)	(सुन्धावट)	सुगन्धी, सुशबूदार ।
سندرسا	(س)	(संदेश)	समाचार, खबर ।
سندھ	(س)	(सन्ध)	छेद, सराज ।
سندھ	(س)	(सण्डा)	बलवान्, शक्ति, मोटा तांजा ।
سنداس	(س)	(साण्डास)	पायसान्ना, जायबस्तर ।

سار	(५)	(संसार)	जगद्, जग, इतिहा, रहित ।
سازان	(५)	(सुनसान)	उनाद, उपपाद, मिथ्या, एकाग्र ।
ساز	(५)	(साधन)	प्राप्त, नर्याही ।
ساز	(५)	(सिनक)	नाक का दंत ।
ساز	(५)	(सनक)	मय, डर, एक छवि का नाम ।
ساز	(५)	(सनसनाना)	भुञ्जना ।
ساز	(५)	(सनकारना)	इरादा करना ।
ساز	(५)	(संकट)	मिथ्या, कल, कट ।
ساز	(५)	(संकल)	इरादा, दान ।
ساز	(५)	(संत)	एक दोष भीती निवे मन्त्रितो मे रहते है ।
ساز	(५)	(संशान्ती)	मेड मिथ्या, गुण्य का दुर्गति शक्ति मे प्रती ।
ساز	(५)	(संशिकी)	वेरणा, बजुर की ।
ساز	(५)	(संग)	पावर, पातप, मर्या ।
ساز	(५)	(संग)	साध, मेड ।
ساز	(५)	(सिगार)	हमारा ।
ساز	(५)	(संगत)	साध, मेड, दुस्मन, सोद्वेद ।
ساز	(५)	(संगमरमर)	कण्ठस्थित, रवेज पत्थर ।
ساز	(५)	(संगराम)	= (संग्राम) दुद, कर्षा, रप ।
ساز	(५)	(संग्रह)	रचना, जमा करना, सांख्यिक करना ।
ساز	(५)	(संगर)	दुद, भगदा, लक्ष्मी ।
ساز	(५)	(संगहनी)	बलो की बीजगी ।
ساز	(५)	(संगदा)	बाहुत दान ।
ساز	(५)	(संगसाद)	पावर, पातना ।
ساز	(५)	(संगार)	मेड मिथ्या, समान, आगमन ।
ساز	(५)	(सिध)	= (सिद्ध) शेर, बाघ, व्याघ्र ।
ساز	(५)	(सिधादा)	एक वल ओ पानी मे होता है ।
ساز	(५)	(सिधासन)	= (सिद्धासन) गद्दी, तपस ।
ساز	(५)	(संगीत)	मत्तदू, पहा, मिथ्या ।
ساز	(५)	(सन्मान)	आदर, सम्कार ।
ساز	(५)	(सन्मुख)	छाहने, आगे, प्रत्यक्ष ।
ساز	(५)	(संवारना)	टीक करना, सजाना ।
ساز	(५)	(सुग्री)	सुसज्जमानों का एक भव है ।
ساز	(५)	(सर्वाचर)	शानिवार ।
ساز	(५)	(सनेद)	= (सुन्द) प्रवृत्त, पात, मंद, प्रीति ।
ساز	(५)	(सी)	पचास और पचास १०० ।
ساز	(५)	(सु)	तरक, मोर ।
ساز	(५)	(सुभा)	मोटी लकी घड़, घना ।

सुआ	(४)	(सिवा)	अलावा, अलग ।
سواد	(४)	(सवाद)	मजा, रस ।
سوادک	(س)	(सुवादिक)	= (स्वादिक) मजेदार, रसीला, स्वरस, मधुर, स्वाद दायक ।
سوادھين	(س)	(सुवाधीन)	= (स्वाधीन) आजाद ।
سوار	(ف)	(सवार)	घुड़चढ़ा, अश्वपति ।
سور	(४)	(सुअर)	एक जंगली जानवर, शकर, बाराह ।
سوارده	(س)	(स्वार्थ)	अभिप्राय, धूपने मतलब का ।
سواري	(ف)	(सवारी)	गाड़ी, घोड़ा-आदि, यान, वाहन ।
سوانس	(س)	(सवांस)	= (श्वास) प्राण, दम ।
سوال	(ف)	(सवाल)	मगिनो, गंभीर करना ।
سوالي	(ف)	(सवाली)	मांगनेवाला ।
سوامي	(س)	(सवामी)	= (स्वामी) मालिक, पति ।
سوانح	(ع)	(सवानह)	चरित्र, कथा ।
سوانگ	(४)	(सुवांग)	= (स्वांग) दूसरी छरत बदलना, बहुरूप ।
سوانه	(४)	(सिवाना)	हृद, किनारा, सिधो ।
سوائي	(४)	(सवाई)	पदवी, राजा जयपुर की ।
سوينا	(س)	(सोमा)	शोभा, रौनक ।
سويناو	(س)	(सुभाव)	सुरीलता, सुश मित्रानी ।
سوप	(४)	(सूप)	छान, टोकरा ।
سوپان	(س)	(सोपान)	सीढ़ी, नसेनी ।
سوپاري	(४)	(सुपारी)	पुंगीफल, कर्झफल, छालियां, इसकी पान के साथ खाते हैं ।
سوت	(४)	(सूत)	तागा, डोरा, धागा ।
سوت	(४)	(सौत)	पति की दूसरी स्त्री, सौजन्य ।
سوتکا	(س)	(सूतक)	पातक, दोष ।
سوٹامي	(४)	(सुतली)	सन की चोरी, रस्ती ।
سوٹولي مان	(४)	(सौतेलीमां)	विमाता ।
سوٹتور	(س)	(सुतंतर)	= (स्वतन्त्र) निर्भय, निडर, आजाद, खुदमुस्तार ।
سوٹي	(४)	(सूती)	एक वस्तु सूत की बनी हुई ।
سوچن	(४)	(सूचन)	वरम ।
سوچا	(४)	(सूजा)	मोटी हुई ।
سوچيه	(४)	(सूक)	शुद्धि ।
سوچي	(४)	(सूजी)	गेहूं का स्वा, आटा ।
سوچ	(४)	(सोच)	चिन्ता, शोक ।
سوچنا	(س)	(सोचना)	चिन्ता करना ।
سوخت	(ف)	(सोख्त)	जलन ।
سوڊ	(ف)	(सूद)	लाभ, प्राप्ति वह रुपया जो कर्ज लेनेवाले से फायदे में लिया जाय ।
سوڊا	(ع)	(सौदा)	बायलान, सिद्दीपन, चोपार ।

सुर	(म)	(सूर)	सूरमा, शरवीर ।
सुराख	(न)	(सूराख)	घेद ।
सुराज	(म)	(सोरठ)	एक रागनी है ।
सुरज	(म)	(सूरज)	= (सूर्य) चाकताप, पतंग, रवि ।
सुरदास	(स)	(सूरदास)	एक कबीरपर का नाम है जिसने पुरसागर रचा ।
सुरज मुखी	(म)	(सूरजमुखी)	एक फूल है, पंखा ।
सुरग	(म)	(सुरग)	= (सर्ग) वैकुण्ठ, देवलोक ।
सुरमा	(म)	(सूरमा)	बहादुर, वीर, युवावर्षी ।
सुरनजान	(ए)	(सूरनजान)	एक दवाई है ।
सुराक	(न)	(सोझाक)	धातु पतन, एक बीमारी है ।
सुरेश	(न)	(सोजिश)	जलन ।
सुरेन	(न)	(सोजन)	धर, सूर्य ।
सुरेन	(ए)	(सोसन)	एक फूल है ।
सुरेणत	(न)	(सौणत)	तुलका, गेहूँ ।
सुरक	(म)	(सूफ)	= (शुफ) एक तारा ।
सुरा	(स)	(सूका)	सुरक ।
सुराया	(स)	(सुकटया)	सूता हुआ ।
सुरक्षम	(म)	(सूक्षम)	= (सूक्ष्म) पतला, महीन ।
सुरग	(न)	(सोग)	मातम, यम ।
सुरगद	(स)	(सौगंद)	कसम, हलक, शपथ ।
सुरगद	(म)	(सुगंद)	= (सुगंध) सुरापूर्दार, सुहावनी वासवाला ।
सुरल	(म)	(सूल)	पीदा, दर्द, दुःख ।
सुरली	(म)	(सूली)	लोहे की धील जिसपर पानी को प्रवाह कर मारते थे ।
सुरम	(म)	(सूम)	कंसम, कृपण ।
सुरन	(स)	(सौं)	कसम, शपथ ।
सुरन	(स)	(सोन)	शिष्ट ।
सुरना	(स)	(सोना)	स्वर्ण, नींद ।
सुरना	(स)	(सूना)	अकेला, संता ।
सुरपना	(स)	(सौपना)	देना, हवाले करना, समर्पण करना ।
सुरपे	(स)	(सौंठि)	शंठ, चंदक सूखी हुई ।
सुरता	(स)	(सौंदा)	छोटा लड़का (छोटा मगर मोटा) ।
सुरता	(स)	(सौंदा)	अगन्ध ।
सुरता	(स)	(सुंड)	हाथों का नाक ।
सुरता	(स)	(सौंफ)	एक औषधि है ।
सुरता	(स)	(सुंघना)	वासना ।
सुरता	(स)	(सुहागा)	धीर है ।
सुरता	(स)	(सोहन)	रेती, एक औजार है जिससे खेत खेते हैं ।

सुर्मा	(४)	(सुई)	एक सीने का धोन्ना, सूची ।	(४००)
सुहना	(४)	(सोहना)	सुन्दर, प्यार ।	(४०१)
सेह	(५)	(सेह)	तीन (३) ।	(४०२)
सहारा	(४)	(सहारा)	आसरा, भरोसा ।	(४०३)
सहारना	(४)	(सहारना)	बर्दाश्त करना, सहना ।	(४०४)
सहाग	(४)	(सुहाग)	विवाही स्त्री का गहना ।	(४०५)
सहागिन	(४)	(सुहागिन)	विवाही स्त्री, पतिवाली, भवला ।	(४०६)
सहाल	(४)	(सुहाल)	श्रीमें पड़ी हुई रोटी ।	(४०७)
सहायता	(४)	(सहायता)	रक्षा, हिफाजत, मदद ।	(४०८)
सहायन	(४)	(सुहायन)	मन भावना, प्यार ।	(४०९)
सहायक	(४)	(सहायक)	रक्षक, सहायी, रासी ।	(४१०)
सहित	(४)	(सहित)	साथ, भिन्न ।	(४११)
सहज	(४)	(सहज)	आसान, सरल, शुभ, सुचित ।	(४१२)
सहजना	(४)	(सहजना)	एक वृक्ष है ।	(४१३)
सेहरा	(४)	(सेहरा)	मस्तक पर बांधने की फूल की माला ।	(४१४)
सहलाना	(४)	(सहलाना)	मलना, रगड़ना ।	(४१५)
सहस्र	(४)	(सहस्र)	हजार, १००० ।	(४१६)
सहस्र	(४)	(सहस्र)	आसान, सरल ।	(४१७)
सहमना	(४)	(सहमना)	भय खाना, भीचका होना ।	(४१८)
सहना	(४)	(सहना)	उठाना, सहारना ।	(४१९)
सहो	(४)	(सहो)	भूल, नुक ।	(४२०)
सहलियत	(४)	(सहलियत)	आसानी, सहल होना ।	(४२१)
सहेली	(४)	(सहेली)	संगती स्त्री, साथ रहनेवाली ।	(४२२)
सैयाह	(४)	(सैयाह)	श्रेष्ठ घूमनेवाला ।	(४२३)
सियाहत	(४)	(सियाहत)	धस्ती की नाप ।	(४२४)
सैर	(४)	(सैर)	तमारा, हवा खाना ।	(४२५)
सैयार	(४)	(सैयार)	सात सितारे, घूमनेवाला ।	(४२६)
सैयारह	(४)	(सैयारह)	घूमनेवाला, हवा खानेवाला ।	(४२७)
सियासत	(४)	(सियासत)	ताड़ना, राजदण्ड ।	(४२८)
सियास	(४)	(सियास)	गणित, हिसाब ।	(४२९)
सियाना	(४)	(सियाना)	चतुर, होशियार ।	(४३०)
सियाहा	(४)	(सियाहा)	हिसाब किताब, गणित की पुस्तक ।	(४३१)
सियाही	(४)	(सियाही)	कालक ।	(४३२)
सेब	(४)	(सेब)	एक मेवा है ।	(४३३)
सीप	(४)	(सीप)	समन्दर के एक जानवर की हड्डी है जिसमें से मोती पैदा है ।	(४३४)
सीत	(४)	(सीत)	= (सीत) ठण्ड, जाड़ा ।	(४३५)
सीता	(४)	(सीता)	श्रीरामचन्द्रजी की स्त्री का नाम है ।	(४३६)

سینل	(س)	(सीतल)	ठण्डा ।
سینا	(س)	(सीतला)	माता, बोरी, चेचक ।
سینکنا	(ن)	(सैतना)	रराना, शिपाना ।
سینکھی (سینکھی)	(ه)	(सिंटीरनाना)	शुसचारना, सुंद तो सिसियाना ।
سینکبه	(ه)	(सेठ)	साहूकार, चोपारी ।
سینکبه	(ه)	(सीठने)	गालियों के गीत ।
سینکج	(س)	(सेज)	पलंग, सजी हुई चारपाई ।
سینکچنا	(س)	(सोचना)	कमाना, पेसों को पानी देना ।
سیند	(ع)	(सय्यद)	मुसलमानों की एक जात है ।
سینح	(ف)	(सीछ)	छोड़े की छण्डी, गन्त ।
سیندھا	(ه)	(सीधा)	सवा, सरल, सादा, मोला ।
سینر	(ف)	(सेर)	हवा रानों, मन प्रसन्न करना ।
سینر	(ه)	(सीर)	धरती जॉननों, बोनी ।
سینراب	(ف)	(सेराय)	पानी से तर ।
سینرت	(ف)	(सीरत)	मानि, चांदत, प्रकृति, स्वभाव ।
سینرعی	(ه)	(सीदी)	जोना, नसेनी, पोटियां ।
سینلا	(ه)	(सीला)	गीला, तर ।
سینلاب	(ف)	(सेलाय)	नदी का चढ़ाव, री ।
سینلانی	(ه)	(सेलानी)	छिन्नेवाला, लुप्चा ।
سینلی	(ه)	(सेली)	साधू का बंध, शुद्धी ।
سینم	(ف)	(सीम)	चांदी, रूपा ।
سینماب	(ف)	(सीमाय)	रसरान, पारद, एक प्रहर की धातु (पारा) ।
سینمورخ	(ف)	(सीमुरी)	एक परन्द ।
سینمل	(ه)	(सेमल)	एक पेड़ ।
سینن	(س)	(श्येन)	एक शिकारी पक्षी, शिकरा ।
سینا	(س)	(सेना)	दल, फौज ।
سینا	(ه)	(सीना)	कपड़े की छुरी से जोड़ना, टांका लगाना ।
سیناپاتی	(س)	(सेनापति)	सिंहसालार, बडा कौमी यक्षरार ।
سیننبا	(س)	(सेठा)	मोटी घास, तरसल ।
سیندور	(ه)	(सिंदूर)	एक वस्तु जाले रंग की है, 'रक्त' चूर्ण ।
سیندھا	(ه)	(सेधा)	साहीरी नमक, पत्थर का नोन ।
سینکبیا	(ه)	(संखिया)	जहर, विष ।
سینک	(ه)	(सोंग)	पशुओं के सिर पर दो 'सोंग' ।
سینک	(ف)	(सीना)	छाती, हृदय, उर, चूर्च, कुच ।
سینوتی	(ه)	(सेवती)	एक उमभित फूल ।
سینوک	(س)	(सेवक)	नौकर, भगत ।
سینک	(ف)	(सियाह)	काला ।

(श)

शाबाश	(फ)	(शाबाश)	आशीर्वाद, प्रसन्न रहो, दुआ देना ।
शाख	(फ)	(शाख)	टहनी, डाल, सोंग ।
शान	(फ)	(शाद)	प्रसन्न, खुश ।
शादब	(फ)	(शादाब)	हरामरा, ताना सींचा हुआ ।
शामान	(फ)	(शामान)	खुश, सुखी, प्रसन्न ।
शामी	(फ)	(शादी)	विवाह, खुराँ, प्रसन्नता ।
शामियाने	(फ)	(शामियाना)	खुराँ का नक़्क़ा नज़ाना ।
शान	(ع)	(शाज़)	कमी २, बहुत कम ।
शरू'ए	(ع)	(शारे आम)	रास्ता, सड़क । शारेआम (सब के चलने की सड़क)
शरू'क	(ع)	(शरू'क)	पूर्व दिशा ।
शरू'क	(फ)	(शारू'क)	एक पक्षी है (भैना) ।
शास्तर	(س)	(शास्तर)	= (शास्त्र) संवाद ।
शास्तरा'त	(س)	(शास्त्रार्थ)	चर्चा, वाद विवाद ।
शास्त्र	(س)	(शास्त्री)	शास्त्र पढ़ा हुआ, एक पदवी है ।
शाश	(फ)	(शाश)	धूम, पेशान ।
शातर	(ع)	(शातिर)	चतुर, चालाक, खिचाड़ी (शतरंज का) ।
शاعر	(ع)	(शायर)	कवि, कवीश्वर ।
शायर	(ع)	(शायरी)	कवितार्थ ।
शाम	(ع)	(शाम्मा)	नासिका, सूँघने की इन्धनी ।
शाफ़ी	(ف)	(शाफ़ी)	तन्दुरुस्ती देनेवाला, ईश्वर ।
शाफ़ी	(ع)	(शाफ़)	हुबल, अन्नसब्ब, नागवार ।
शाफ़र	(ع)	(शाफ़िर)	धन्यवाद देनेवाला ।
शाफ़ा	(ع)	(शाफ़ाफ़)	साफ़, सुथरा, उजला ।
शक़ा'त	(ف)	(शिकायत)	निन्दा, खुराई ।
शा'द	(ف)	(शागिर्द)	शिष्य, चेला ।
शाल	(ف)	(शाल)	पशुमीना ।
शाली	(ف)	(शाली)	धान, चावल ।
शाम	(ف)	(शाम)	संध्या, सांझ, सायंकाल ।
शामा	(خ)	(शामा)	एक चिड़िया है ।
शामत	(ع)	(शामत)	कुर्म, दुर्भाग, कर्म हीनता ।
शामल	(ف)	(शामिल)	मिला हुआ ।
शामलत	(ف)	(शामिलात)	मिलावट ।
शामियाने	(ف)	(शामियाना)	तंबू, पर्दा, कपड़े की वस्तु ।

شان	(ع)	(शान)	शहद का घत्ता, मतनों, ईश्वरत्व ।
شانه	(ف)	(शाना)	कंधा, कंधा ।
شاه	(ف)	(शाह)	राजा, नृप, बादशाह, भूप ।
شاهانه	(ف)	(शाहाना)	एक रागिनी है, राजाओं की सी ।
شاهانه	(ف)	(शाहतरा)	एक वृत्ति है ।
شاهد	(ع)	(शाहिद)	गवाह, सारंगी, साक्षी, माशहक ।
شاهدی	(ع)	(शाहदी)	सात, गवाही ।
شاهنشاه	(ف)	(शाहनशाह)	महाराजाधिराज ।
شاهی	(ف)	(शाही)	राजसी ।
شایان	(ف)	(शायान)	योग्य ।
شایسته	(ف)	(शायस्तगी)	लियामंत, गुण, बुद्धि ।
شایسته	(ف)	(शायस्ता)	प्रदिमान्, शुष्का, योग्य ।
شایع	(ع)	(शायी)	फैलना, बर्चा करना ।
شایق	(ع)	(शायक)	धर्मसाधी ।
شب	(ف)	(शय)	राति, रजनी, रैन, यामिनी, रात ।
شباب	(ع)	(शयाय)	रूबधरती, युवा, तरुण, जवान ।
شادروز	(ف)	(शयोरोज़)	अहो रात्रि, रातदिन ।
شادشیر	(ف)	(शयाशय)	रातों रात ।
شبان	(ف)	(शवान)	चरवाहा, गकरिया شبانی चरवाहे या गकरिये का कर्म ।
شباغت	(ع)	(शयाहत)	मूर्ति, तसेवीर, चेष्टा ।
شاد	(ف)	(शय्यो)	एक प्रकार का फूल है ।
شبد	(س)	(शयद)	= (शब्द) शोल, वचन, पद, लफ्ज, आनास ।
شبدیک	(ف)	(शयदेग)	हांडी जो सारी रात पकती रहे ।
شبدو	(ف)	(शयकोर)	रात का अंधा, रातोंचा ।
شبدگاه	(ف)	(शयगाह)	सोने की जगह ।
شبنم	(ف)	(शयनम)	आस, रजनीजल, अश्रुवर्ष ।
شبیہ	(ف)	(शुमा)	शंका, संदेह, शक ।
شبیہ	(ف)	(शयीना)	रात का شبیہ रात की सीटी ।
شراب	(ع)	(शराब कवान)	मधु, मांस ।
شما	(ع)	(शता)	आठे का समय, सदी ।
شباب	(ف)	(शिताय)	जल्दी, फुर्ती ।
شمالک	(ف)	(शितालंग)	टांग, लंगड़ी ।
شتر	(ف)	(शुतर)	ऊंट, उष्ट्र ।
شتر	(س)	(शुत्र)	दुरमन, बैरी ।
شترنا	(س)	(शुत्रता)	विरोध, बैर ।
شتری	(ف)	(शुतरी)	उंटनी ।
شجاع	(ع)	(शुजा)	जीवटवाला, बहादुर ।

شجر	(ع)	(शजर)	दरस्त, पेड़, वृक्ष।	(1-100)	(1-100)
شجرنامه	(ع)	(शजरनामा)	वंशावली।	(1-100)	(1-100)
یا شجره		(या शजरा)	वंशावली।	(1-100)	(1-100)
شهنائی	(ف)	(शहनाई)	नर्दारी, नांसरी, मुर्ली।	(1-100)	(1-100)
شهنه	(ع)	(शहना)	राखी, कौतवाल, चौकीदार।	(1-100)	(1-100)
شخص	(ف)	(शख्स)	मानस, मनुष्य, आदमी।	(1-100)	(1-100)
شخصیات	(ف)	(शख्सियत)	आदर, भाव।	(1-100)	(1-100)
شدود	(ف)	(शुदवूद)	कमवशा, थोड़ा बहुत।	(1-100)	(1-100)
شدت	(ع)	(शिदत)	बहुत, अधिक कहापन।	(1-100)	(1-100)
شدید	(ع)	(शदीद)	ज्यादह, बहुत, सस्त।	(1-100)	(1-100)
شور	(ع)	(शर)	धुराई, सताना।	(1-100)	(1-100)
شواب	(ف)	(शराब)	मदिरा, दारू, मद्य।	(1-100)	(1-100)
شرابی	(ف)	(शराबी)	मत्तवाला, दारू पीनेवाला, मद्यपानी।	(1-100)	(1-100)
شرار	(ف)	(शरार)	चमक, तेज।	(1-100)	(1-100)
شوارت	(ف)	(शरारत)	छोट, धुराई, दुष्टता।	(1-100)	(1-100)
شرائط	(ف)	(शरीफत)	भलाई, अच्छाई, सुजनता।	(1-100)	(1-100)
شرکت	(ف)	(शिराफत)	साझा, मेख।	(1-100)	(1-100)
شرایط	(ف)	(शरायत)	प्रमाण।	(1-100)	(1-100)
شوبه	(ف)	(शरयत)	मिथी, या बुरे की चारणी।	(1-100)	(1-100)
شرح	(ع)	(शरह)	टीका, भाषा।	(1-100)	(1-100)
شرع	(ع)	(शरा)	मुसलमानों की शास्त्र की पुस्तक, कानून।	(1-100)	(1-100)
شرف	(ع)	(शरफ)	बड़ाई, उत्तमता।	(1-100)	(1-100)
شرم	(ف)	(शर्म)	लाज, संकोच।	(1-100)	(1-100)
شرماسمی	(ف)	(शरमाशरमी)	लिहाज, लाज से।	(1-100)	(1-100)
شروع	(ف)	(शुरू)	आरम्भ, अनुष्ठानारम्भ।	(1-100)	(1-100)
شریان	(ع)	(शिरयान)	रग, नस (पतली जिनमें खोह हो)।	(1-100)	(1-100)
شریر	(ع)	(शरीर)	दुष्ट, कुचाल, दुस्वदारी।	(1-100)	(1-100)
شریعت	(ع)	(शरीअत)	मुसलमानों के मजहब की किताब, कानून।	(1-100)	(1-100)
شویف	(ع)	(शरीफ)	महापुरुष, नेक, अष्ट, महाशय।	(1-100)	(1-100)
شویفه	(ع)	(शरीफा)	एक मेवा है।	(1-100)	(1-100)
شست	(ع)	(शिस्त)	ताकना।	(1-100)	(1-100)
شصت	(ف)	(शस्त)	(६०) हाठ।	(1-100)	(1-100)
شص	(ف)	(शुश)	फुसर, फफड़ा।	(1-100)	(1-100)
شتاچارا	(س)	(शिष्टाचारा)	सन्मान, आदर।	(1-100)	(1-100)
شتکارنا	(ع)	(शिशकारना)	लहकाना, भड़काना, सिसकारी देना।	(1-100)	(1-100)
شطرنج	(ع)	(शतरंज)	एक प्रकार का चौपड़ की समान खेल।	(1-100)	(1-100)
شطرنجی	(ع)	(शतरंजी)	दरी, फरी।	(1-100)	(1-100)

شمار	(ع)	(शिक्षार)	स्वभाव, प्रकृति ।
شعاع	(ع)	(शुष्का)	सूर्य की किरन ।
شعبان	(ع)	(शायान)	एक सुसहानी महीना (घाठवा) ।
شعر	(ع)	(शेर)	कवित्त, श्लोक, पद्य ।
شعاع	(ع)	(शोला)	सी, सपट ।
شعور	(ع)	(शऊर)	शुद्धि, समझ ।
شغال	(ع)	(शिवाल)	गौदक, शिपार ।
شغل	(ع)	(शणल)	कामधान, धन्दा ।
شفا	(ع)	(शिका)	सेहत, तन्दुरुस्ती, निरोग्यता, राख ।
شعاع	(ع)	(शिक्षास्त)	धमा, धिमा, माफी ।
شفا	(ع)	(शप्रक्राक्त)	साक, सपरा ।
شفاخانه	(ف)	(शक्राखाना)	चिकित्सालय ।
شفا	(ع)	(शक्राक्त)	दया, कृपा ।
شفا	(ف)	(शक्रताल)	एक मेवा है ।
شفا	(ع)	(शक्राक्त)	संजा कूतना, पीकटना, अस्पर्श ।
شفا	(ع)	(शक्राक्त)	परोक्ष ।
شفا	(ع)	(शक्रा)	कटना, टटना ।
شفا	(ع)	(शक्रावत)	विपत्ति, घमीनत ।
شفا	(ع)	(शक्र)	शंका, संदेह, शुरुह ।
شفا	(ف)	(शिकार)	भारोद ।
شفا	(ف)	(शिकारी)	वधिक, वधी, अहेरी ।
شفا	(ع)	(शिकायत)	निन्दा, बुराई, असहना, अपत्ती ।
شفا	(ف)	(शक्ति)	बल, सामर्थ्य ।
شفا	(ف)	(शकर)	मीठा, पूरा ।
شفا	(ع)	(शकर)	= (शुक्र) धन्यवाद ।
شفا	(ع)	(शकराना)	धन्यवाद ।
شفا	(ف)	(शकरपारा)	एक मिठाई है ।
شفا	(ع)	(शिकरा)	एक शिकारी पक्षी है ।
شفا	(ف)	(शिकस्त)	हारना, टटना ।
شفا	(ف)	(शिकस्ता)	दूहा, पूया ।
شفا	(ف)	(शकल)	सरत, चेष्टा, मूर्ति ।
شفا	(ف)	(शिकम)	पेट, उदर ।
شفا	(ف)	(शिकन)	सिलवट ।
شفا	(ف)	(शिकंजा)	एक यन्त्र है जिसमें कितान की गिल्द बांधकर दबाते हैं ।
شفا	(ف)	(शिकचद)	शिकायत, निन्दा, बुराई ।
شفا	(ف)	(शिकेव)	संतोष, सम ।
شفا	(ف)	(शकील)	सुन्दर, सोहाना ।

شکاف	(ف)	(शिगाफ)	फटना, दर्ज ।	(शु. १०१)	(१)
شکفت	(ف)	(शिगफत) = (शिगफत)	आश्चर्य ।	(शु. १०२)	(२)
شکوفه	(ف)	(शिगूफा)	पूलकी कली ।	(शु. १०३)	(३)
شکون	(ص)	(शुगून)	शुभवङ्गी ।	(शु. १०४)	(४)
شکونیا	(ص)	(शिगूनिया)	गुहती ।	(शु. १०५)	(५)
شل	(ع)	(शल)	धन्य, शरीर का जो सुप्त होजावे ।	(शु. १०६)	(६)
شلخ	(ع)	(शलख)	बन्दूकों की नादकी आवाज ।	(शु. १०७)	(७)
شلغم	(ح)	(शलगम)	एक तर्कारी है ।	(शु. १०८)	(८)
شاوار	(ف)	(शलवार)	एक प्रकार का पांजामा है ।	(शु. १०९)	(९)
شایه	(ف)	(शलीता)	ऊँट पर-एक प्रकार की खुरजी है ।	(शु. ११०)	(१०)
شمار	(ف)	(शुमार)	गिनना, गिनती ।	(शु. १११)	(११)
شمال	(ع)	(शुमाल)	उत्तर दिशा ।	(शु. ११२)	(१२)
شمر	(ع)	(शिमर)	सतानेवाला, डसदाई ।	(शु. ११३)	(१३)
شمس	(ع)	(शम्स)	सूरज, मंजु ।	(शु. ११४)	(१४)
شمشان	(ف)	(शमशाद)	एक प्रेङ है ।	(शु. ११५)	(१५)
شمشور	(ف)	(शमशेर)	तलवार, साँझ ।	(शु. ११६)	(१६)
شمع	(ع)	(शमा)	चिराय, दिया, ज्योति, दीपक ।	(शु. ११७)	(१७)
شمه	(ع)	(शिममा)	जरा सा, थोड़ा ।	(शु. ११८)	(१८)
شمايی	(ف)	(शिनासाई)	जान पहिचान, मेल मिलाप ।	(शु. ११९)	(१९)
شمارد	(ف)	(शनावर)	पैरनेवाला, तैरनेवाला ।	(शु. १२०)	(२०)
شابه	(ف)	(शम्बा)	= (शम्बह) शमीचर, सनिवार ।	(शु. १२१)	(२१)
شکر	(س)	(शंकर)	महादेवजी का नाम है ।	(शु. १२२)	(२२)
شک و اچار	(س)	(शंकराचार्य)	= (शंकराचार्य) जैन मत खपडन करनेवाले महात्मा ।	(शु. १२३)	(२३)
شکوف	(ص)	(शिगर्फ)	एकलांतरंग पारे से मिलकर बनता है ।	(शु. १२४)	(२४)
شليم	(ع)	(शनीक)	पाप, कुकर्म, दुरा ।	(शु. १२५)	(२५)
شوال	(ع)	(शब्वाल)	एक मुसलमानी महीना है (चाठवां) ।	(शु. १२६)	(२६)
شوب	(ف)	(शौव)	धोम, बसोफा धुलाना ।	(शु. १२७)	(२७)
شوخ	(ف)	(शोख)	चालाक, निर्भय ।	(शु. १२८)	(२८)
شور	(ف)	(शोर)	हेला, गुल (शोर) नमकीन, कड़वा ।	(शु. १२९)	(२९)
شوربا	(ف)	(शोरबा)	मांस का रस ।	(शु. १३०)	(३०)
شورش	(ف)	(शोरिश)	भग्नडा, गुद ।	(शु. १३१)	(३१)
شوق	(ع)	(शौक)	इच्छा, प्रेम, लगन, प्रीति ।	(शु. १३२)	(३२)
شوقین	(ع)	(शौकीन)	रसिया, रंगीला ।	(शु. १३३)	(३३)
شوکت	(ع)	(शौकत)	शोभा, तेज, दबदबा ।	(शु. १३४)	(३४)
شوم	(ص)	(शुम)	कंजूस, मक्खी भूस ।	(शु. १३५)	(३५)
شوهر	(ف)	(शौहर)	स्वामी, पति ।	(शु. १३६)	(३६)
شه	(ف)	(शह)	रामा, नादशाह ।	(शु. १३७)	(३७)

شہوت	(ع)	(शहवत)	कानोरीपन इत्यादि ।
شہاب	(ف)	(शहाय)	सितारे का टूटना, लाली रंग, धमकना ।
شہادت	(ع)	(शहादत)	साक्षी, गवाही ।
شہامت	(ع)	(शहामत)	रुद्र वीरि, शरमाई ।
شہانہ	(ع)	(शहाना)	रानधी ।
شہانہ	(ف)	(शहाना)	एक राशिनी है ।
شہر	(ف)	(शहपर)	पक्षी के बाज के बड़ेपर ।
شہوت	(ف)	(शहतूत)	एक मेवा है ।
شہوار	(ف)	(शहेतीर)	तट, मोठी कडी ।
شہد	(ف)	(शहेद)	मधु, दूधों का रस ।
شہدہ	(و)	(शहदा)	सुधा ।
شہر	(ف)	(शहेर)	नगर, बस्ती, पुरी ।
شہوت	(ع)	(शोहरत)	परा, कीर्ति, नामवरी ।
شہرگ	(ف)	(शहरग)	गले की चर्ही नल ।
شہر باز	(ف)	(शहस्यार)	कौतवाल, चौकीदार, रथक, बादशाह ।
شہد	(ع)	(शहीद)	युद्ध में बलि होनेवाला ।
شہ	(ع)	(शय)	वस्तु, चीज ।
شہان	(ع)	(शैतान)	पार्थी, अपराधी, राक्षस ।
شہت	(س)	(शैत)	सदी, ठंड, पाखा ।
شیخ	(ع)	(शेख)	एक बृद्ध अरबों का उपनाम, मुसलमानों की एक जाति ।
شیخی	(ع)	(शेखी)	मत्स्य, मूड ।
شیدا	(ف)	(शेदा)	प्रेमी, मरन ।
شہر	(ف)	(शेर)	सिंह, घृमराज, पशुओं का राजा ।
شہارہ	(ف)	(शैराफद)	उरुंग की निरुद की पीठ ।
شہارہ	(ف)	(शैरह)	चासनी, रान, हलना ।
شہرون	(ف)	(शैरी)	मीठा ।
شہریانی	(ف)	(शैरीनी)	मिष्टान ।
شیشم	(و)	(शीशम)	एक वृक्ष है ।
شوشناک	(س)	(शेशनाग)	सर्प, नाग जिसके सरपर धरती है ।
شوشہ	(ف)	(शीशा)	दण्ड, कांच, चारिना ।
شوشی	(ف)	(शीशी)	छाया, मोतल ।
شوطان	(ع)	(शैतनत)	डराई, लौट, दुष्टता ।
شہوہ	(ع)	(शीया)	मुसलमानों की एक मत है ।
شہوہ	(ف)	(शेवा)	प्रकार, तरीका ।

(स)

صفر	(ع)	(सफ़र)	मुसलमानों का एक महीना है (दूसरा) ।
ماہر	(ع)	(साबर)	संतोषी ।
صابون	(ع)	(साबन)	कपड़े और देह को धोकर साफ करने की वस्तु ।
صاحب	(ع)	(साहब)	मालिक, मुखिया ।
صاحب	(ع)	(सुहब)	साथी, संगती ।
صاحبی	(ع)	(साहबी)	हुकूमत, राज ।
صادر ہونا	(ع)	(सादिरहोना)	आना, उतरना (सादिर) उतरनेवाला ।
صادق	(ع)	(सादिक्)	सच्चा ।
صاف	(ع)	(साफ़)	छपरा, सफ़ा ।
صافی	(ع)	(साफ़ी)	कपड़ा (साफ़ करने का) ।
صافنی لاء	(ع)	(सफ़ाईनाम)	शुद्धि पत्र ।
صالح	(ع)	(सालेह)	नैक, संतोषणी ।
صبا	(ع)	(सबा)	भायु, हवा ।
صبح	(ع)	(सुबह)	तड़का, फ़जर, प्रभात, प्रातःकाल ।
صبر	(ع)	(सब्र)	संतोष, प्रसन्नता ।
صبيان	(ع)	(सबीयाँ)	लड़के, पुत्र ।
صبيہ	(ع)	(सबीयह)	लड़की, पुत्री ।
صحاب	(ع)	(सहाब)	संगती, साथी ।
صحابت	(ع)	(सोहबत)	संगत ।
صحت	(ع)	(सिहत)	स्वस्थ, निरोगता, आरोग्यता ।
صحرا	(ع)	(सहरा)	जंगल, वन ।
صحن	(ع)	(सहन)	भांगन, अंगनाई, चौक ।
صحيح	(ع)	(सही)	शुद्ध, सत्य, ठीक ।
صحیفہ	(ع)	(सहीफ़ा)	चिट्ठी, पत्र, पुस्तक ।
صد	(فت)	(सद)	सौ, सैकड़ा (१००) ।
صدا	(ع)	(सदा)	आवाज़, शब्द ।
مدارت	(ع)	(सदारत)	मंत्री की कचेहरी, वज़ीर का दर्बार ।
صداع	(ع)	(सुदा)	भस्तर की पीड़ा ।
صدائت	(ع)	(सिदाक़त)	सच्चाई, निश्चय ।
صدر	(ع)	(सदर)	राजधानी, हृदय, घट ।
صدف	(ع)	(सदफ़)	सीपी, सीप ।
صديق	(ع)	(सिदिक़)	सच, सत्य ।
صدقة	(ع)	(सदक़ह)	उतारा, कुर्बानी ।
صدمة	(ع)	(सदमा)	दुःख, केरा ।

مراحت	(ع)	(सिराहत)	तपस्वी, श्योरा ।
مراحي	(ع)	(सुराही)	पानी रखने का पात्र, कूता ।
مراط	(ع)	(सिरात)	रास्ता مستقیم (सिरात मुश्तकीम) सीधा रास्ता ।
مراک	(ع)	(सरोक)	महामन, साहूकार ।
مراکي	(ع)	(सरोक़ी)	महामनी, साहूकारी ।
مرمر	(ع)	(सरसर)	गरुड, प्राची ।
مرع	(ع)	(सिरा)	एक बीघा, भिरगी ।
مرغ	(ف)	(सर्क)	खर्च ।
مرغ	(ف)	(सर्का)	खर्च ।
مره	(ع)	(सुरह)	धोती (कपड़े रखने की) ।
مره	(ع)	(सरीह)	मकड़, बाहिर ।
مره	(ع)	(साय)	कहा, दुतदार ।
مرود	(ع)	(सऊद)	ऊपर जाना, चढ़ना ।
مرار	(ع)	(सपार)	घोटे ।
مرغ	(ع)	(सफ़)	पंगत, मंजली, बन्दार ।
مرغ	(ع)	(सफ़ाई)	शुधारी ।
مرغ	(ع)	(सफ़ा)	शुधरा ।
مرغ	(ع)	(सिफ़त)	शुध, तारीफ़ ।
مرغ	(ع)	(सफ़ाह)	पन्ना, वरक ।
مرغ	(ع)	(सिफ़र)	बिन्दी, बुझ, शय ।
مرغ	(ع)	(सफ़रा)	जर्द, पीला ।
مرغ	(ع)	(सलायत)	वरम, गुनन, सज्जी ।
مرغ	(ع)	(सलाह)	अनुमति, सम्मति ।
مرغ	(ع)	(सुषह)	मेल, मिलान ।
مرغ	(ع)	(सुलहनामा)	सम्मति पत्र ।
مرغ	(ع)	(सलवात)	आशीर्वाद, आशीष ।
مرغ	(ع)	(सलीय)	धुली, फांसी ।
مرغ	(ع)	(समसाम)	तसवार, लांछा ।
مرغ	(ع)	(समीम)	दिली, मन भावना ।
مرغ	(ع)	(सनाश्त)	कारीगरी, दस्तकारी ।
مرغ	(ف)	(सन्दल)	चन्दन, एक सुगन्धित लकड़ी ।
مرغ	(ف)	(सन्दली)	एक रंग है, मालागिरी ।
مرغ	(ع)	(सन्दूक)	बक्स, मंजशा ।
مرغ	(ع)	(सनश्त)	कारीगरी, दस्तकारी ।
مرغ	(ع)	(सनम)	प्यारा, मनोहर पत्थर की मूर्ति ।
مرغ	(ع)	(सनोबर)	एक पेड़ है ।
مرغ	(ع)	(सवाय)	सतो शुध, शुभ ।

صوبه	(ع)	(सूबह)	शुल्क को एक भाग ।
صوبه دار	(ف)	(सुबेदार)	एक कौमी सदा ।
صوت	(ع)	(सौत)	आवाज, शब्द ।
صورت	(ف)	(सूरत)	मूर्ति, चेष्टा, प्रतली, प्रतिमा ।
صوف	(ع)	(सूफ)	रई, तागा, कम्पलन ।
صوفي	(ع)	(सूफी)	एक मुसलमानी पंथ है, वेदानी ।
صيان	(ع)	(सैयाद)	शिकारी, अहेरी, आखिदी ।
صيد	(ع)	(सैद)	आटाट, शिकार ।
صیغه	(ع)	(सीयह)	विभाग, टुकड़ा, हिस्सा, शब्द ।
صیقل کونا	(ع)	(सैकलकरनी)	संकाई करना, जिला देना, चमकाना ।

(ض)

ضابطه	(ع)	(ज़ाबतह)	कानून, शास ।
ضامن	(ع)	(ज़ामिन)	प्रतिनिधी ।
ضامی	(ع)	(ज़ामनी)	प्रतिनिधि ।
ضایع کونا	(ع)	(ज़ायाकरना)	बिगाड़ना, खाना, नाश करना ।
ضد	(ع)	(ज़िद)	हद, दुश्मन, उलटा ।
ضرر	(ع)	(ज़रर)	घाटा, मुक़्तान ।
ضرر	(ع)	(ज़रूर)	अवश्य, बेशक ।
ضمیمه	(ع)	(ज़मीमा)	कोई पंथ ।
ضبط کونا	(ع)	(जम्तकरना)	अपहरण, हरना, खीनना ।
ضرورت	(ع)	(ज़रूरत)	आवश्यकता, इच्छा ।
ضعف	(ع)	(ज़ोफ़)	निर्बलता, कमजोरी ।
ضلع	(ع)	(ज़िला)	सबे का एक भाग जैसा अक्ष में लखनऊ ।
ضداد	(ع)	(ज़माद)	लुगाना, उपड़ना (उपड़ने की दवा लेप) ।
ضمود	(ع)	(ज़मीर)	दिल, मत, हृदय सर्वनाम ।
ضیا	(ع)	(ज़िया)	रोशनी, चमक ।
ضیانت	(ع)	(ज़ियाफ़त)	निमंत्रण ।
ضیق	(ع)	(ज़ीक़)	तंगी, घुटना ।

(ط)

طاس	(ع)	(तास)	चमक्रीला कपड़ा, थाल ।
طاعت	(ع)	(ताअत)	तात्तेदारी, सेवा ।
طاق	(ع)	(ताक़)	मोकला, आला ।
طعن	(ع)	(तान)	उलहना ।
طاقت	(ع)	(ताक़त)	बल, सामर्थ्य, पराक्रम, शक्ति ।

طالحة	(६)	(तालचा)	मोहरा ।
طبعة زمین	(६)	(तबकगमनि)	भूकक, मुगंदा ।
طالب	(६)	(तासिय)	मांगनेवाला, इच्छावाला ।
طالع	(६)	(तालय)	भारम्भ, तरुतर, भाग ।
طامع	(६)	(तामय)	सोमी, छालची ।
طاووس	(६)	(ताऊस)	एक पक्षी, मोर, एक भाँति की मारनी ।
طاغور	(६)	(ताहूर)	शुद्ध, परिश्र ।
طاير	(६)	(तायर)	पक्षी, परिन्द ।
طارقة	(६)	(तायका)	मंडली ।
طب	(६)	(तिय)	चिकित्सा, दवाई, इर्ष्याभी, वैद्यक ।
طبابت	(६)	(तचायत)	चिकित्सी, वैद्यक ।
طبايع	(६)	(तयाशीर)	एक दवाई है, बसलोफन ।
طباق	(६)	(तचाक)	तरतरी, रफावी, पाणी ।
طابع	(६)	(तयय)	महति, स्वभाव ।
طابق	(६)	(तयक)	परदा, रक्षावी, भात ।
طبل	(६)	(तचल)	दोल, नगाड़ा ।
طباق	(६)	(तयलक)	पेथी ।
طباه	(६)	(तयला)	मृदंग, क. भाँति का एक वाजा ।
طابع	(६)	(तयरा)	पछना ।
طبيعت	(६)	(तयीकत)	महति ।
طاحال	(६)	(तिहाल)	प्लीहा, दिवा ।
طاوار	(६)	(तरार)	भुनुर, चालाक ।
طراوت	(६)	(तरावत)	ताता होना, हरियाली, तानगी ।
طوب	(६)	(तरय)	गुराई, मसमता ।
طرح	(६)	(तरह)	तरीका, भाँति, प्रकार, नुस्खा ।
طرز	(६)	(तर्ज़)	शैल, बंग, प्रकार ।
طرف	(६)	(तरफ)	धोर ।
طرفة العين	(६)	(तरफुलऐन)	पल, साधत ।
طوله	(६)	(तुरफा)	भारमर्ष, तक्षक ।
طردون	(६)	(तरफ़ेन)	दोनों तरफ ।
طريق	(६)	(तरीक)	प्रकार, तरह ।
طريقه	(६)	(तरीकत)	प्रकार, बंग, ईश्वर की धोर की मत ।
دشت	(६)	(तश्त)	रिक्ती, भात ।
طریق نامه	(६)	(तलाकनामा)	शक्ति पत्र ।
طوام	(६)	(तशाम)	खाना, भोजन ।
طوار	(६)	(तुपारा)	एक प्रकार का खिलना ।
طغیان	(६)	(तुघयान)	चढ़ाव, री (पानी की) ।

طلفل	(ع)	(तिमल)	सड़का, छोकरा ।
طليل	(ع)	(तुल्लिल)	सनव, आसरा, जरिया कारण ।
حالا	(ع)	(तिला)	स्वर्ण, सोना, धातु है, कंचन ।
طلاتی	(ع)	(तल्लाक)	छोदना ।
طلائی	(ع)	(तिलाई)	सुनहरी ।
طلب	(ع)	(तलब)	इच्छा, तन्वाह ।
طلبدار	(ع)	(तलबदार)	नौकर, सेवक ।
طلبکار	(ع)	(तलबगार)	मांगने वाला, इच्छा वाला ।
طلبسم	(ع)	(तिलरुम)	मंत्र, जादू, दोना ।
طاوع	(ع)	(तुलुश्)	उदय, सूर्य इत्यादि का निकलना ।
طمانچہ	(ف)	(तमांचा)	यम्पड़ ।
طمانیت	(ع)	(तमानियत)	तत्सही, आसरा ।
ططراق	(ع)	(तुमतराक)	शोभित ।
طامع	(ع)	(तमा)	लौभ, लालच ।
طلب	(ع)	(तनाब)	रस्ती, डोरी ।
طلنورہ	(ع)	(तंदुरा)	एक बाजा ।
ططناء	(ع)	(तनतना)	शोभा, यश, तारीफ, कीर्ति ।
طاوف	(ع)	(तवाक)	परिक्रमा, घूमना ।
طاوٹف	(ع)	(तवायक)	वेश्या, पातुर ।
طاوہی	(ع)	(तूबा)	एक पेड़ (स्वर्ग में) ।
تاور	(ع)	(तौर)	प्रकार, ढंग ।
طاوسی	(ع)	(तूसी)	एक प्रकार का लाल रंग है ।
طاوٹی	(ف)	(तूती)	मांदा तोता, एक पक्षी, झुआ ।
تاوانان	(ع)	(तूफान)	धोंधी, भूकड ।
طاوانی	(ع)	(तूफानी)	झुझ, राक्षस, झुझदार ।
طاوق	(ع)	(तौक)	गलेको गहना ।
تاؤل	(ع)	(तूल)	लम्बा, दराम, लम्बाई दराजी ।
تاوسار	(ع)	(तूमार)	प्रस्तक ।
تاوڑا	(ع)	(तवेला)	अश्वस्थान, घोड़ों के बँधने की जगह ।
طاہارت	(خ)	(तिहारत)	पवित्रता, शुद्धता, पाक, स्वच्छ ।
طی	(ع)	(तय)	लपेटना, फैसला करना ।
طاش	(ع)	(तैश)	मोघ, तामसी ।
طاہت	(ع)	(तीनत)	प्रकृति, आदत ।

(ظ)

ظالم	(ع)	(ज़ालिम)	अन्याई, झुझ, राक्षस ।
ظاہر	(ع)	(ज़ाहिर)	प्रकट, जाहिर ।

फलक	(६)	(जराप्रता)	पुदि, दानाई ।
फलक	(६)	(जर्क)	पाप, धर्म ।
फलक	(६)	(जरीक)	पुदिमात्र ।
फलक	(६)	(जुलाम)	अन्यायी, राक्षस ।
फलक	(६)	(जुलन)	अन्याय, धर्म ।
फलक	(६)	(जुलमात)	संभरी जगद् निगमं समृत है ।
फलक	(६)	(जुन)	शंका, संदेह, भय ।
फलक	(६)	(जुहर)	मरार, प्रगट, जाहिर ।

(६)

बाद	(६)	(आधिद)	तपस्वी, धर्म, अग्नि ।
बाज	(६)	(आजिज्ञ)	दुस्ती ।
बादत	(६)	(आदत)	मान, प्रशस्ति, सम्मान, मृत ।
बादल	(६)	(आदिल)	न्यायवादी ।
बादर	(६)	(उज्ज)	इश्वर, महावरणा ।
बाद	(६)	(आर)	मान, शान ।
बाद	(६)	(आदिज्ञ)	मान, पैदा होनेवाला ।
बाद	(६)	(आरज्ञा)	रोग ।
बाद	(६)	(आरज्ञी)	साधारण, कोई समय के लिए ।
बाद	(६)	(आरिक्त)	अग्नि, पुनि ।
बाद	(६)	(आरिद्यत)	मंगल ।
बाद	(६)	(आरम)	सुखा ।
बाद	(६)	(आशिक)	मेरी, अनुरक्त ।
बाद	(६)	(इम)	धर्मियन तेल ।
बाद	(६)	(आतगत)	दया, कृपा ।
बाद	(६)	(आतगत)	अन्त समय ।
बाद	(६)	(आक्रियत)	अज्ञान, धर्म, गुण ।
बाद	(६)	(आक्रियत)	एक दबाई है ।
बाद	(६)	(आक्रिल)	पुदिमान ।
बाद	(६)	(आलम)	संसार, जगत्, दुनिया ।
बाद	(६)	(इलम)	विद्या, ज्ञान ।
बाद	(६)	(आली)	पदा, उच्चा ।
बाद	(६)	(आम)	सन, सारा, जगत् ।
बाद	(६)	(आमिल)	तदसीयदार, महन्त ।
बाद	(६)	(इवादत)	तपस्या ।

عبارت	(ع)	(इवारत)	सेत, गव ।
عبارسی	(ع)	(आव्यासी)	एक फूल है ।
عبث	(ع)	(आवस)	मिथ्या, व्यर्थ ।
عبوت	(ع)	(इवारत)	मय, छर ।
عبر	(ع)	(अवूर)	पार होना ।
عقاب	(ع)	(इताय)	कौंभ, कोप ।
عجاوب	(ع)	(अजायब)	आश्चर्य्य ।
عجب	(ع)	(इज्ज)	विनती ।
عجات	(ع)	(उज्जलत)	फुर्ती, जल्दी, शिताबी ।
عجم	(ع)	(अजम)	एक देश का नाम है फारिस ।
عجوبه	(ع)	(अजूया)	उत्तम, श्रेष्ठ ।
عجبوب	(ع)	(अजीय)	जिससे अचरण है ।
عدالت	(ع)	(अदालत)	कचहरी, न्याय स्थान ।
عداوت	(ع)	(अदावत)	शत्रुता, वैर ।
عدد	(ع)	(अदद)	नग ।
عدال	(ع)	(अदल)	न्याय, इंसाफ ।
عدم	(ع)	(अदम)	नैस्ती, न होना ।
عدن	(ع)	(अदन)	सुल्क अरब में एक सूने का नाम है अथ वहां अंग्रेज ।
عدو	(ع)	(अदू)	दुश्मन, वैरी ।
عداوب	(ع)	(अजाय)	पाप, दोष ।
عراق	(ع)	(इराक)	एक देश है ।
عراقی	(ع)	(इराक़ी)	अरबी बोका ।
عرب	(ع)	(अरब)	एक मुल्क ।
عربس	(ع)	(उर्स)	एक मुसलमानी मेला दगाहों पर होता है ।
عربی	(ع)	(अरबी)	आकाश ।
عربیه	(ع)	(अरसा)	समय, काल ।
عربی	(ع)	(अरज़ी)	चिट्ठी, विनयपत्रिका ।
عرب	(ع)	(उर्क)	अल, जात, गोत्र, उपनाम ।
عرق	(ع)	(अर्क)	किसी पौधे का सार, दूध, मदार, दूध ।
عروج	(ع)	(अरुज)	उत्पत्ति, वृद्धि ।
عروس	(ع)	(अरुस)	नह, इसहिन ।
عربی	(ع)	(उरियां)	नंगा ।
عزازیل	(ع)	(अज़ाज़ील)	एक दूत जिसको सजा हुई है, सैतान ।
عزت	(ع)	(इज्जत)	आदर, ऐश, पदवी ।
عزازیل	(ع)	(अज़राईल)	यमदूत जो मरने के समय आते हैं ।
عزمت	(ع)	(उज्जलत)	एकान्त में रहना, संसार त्यागना ।
عزیز	(ع)	(अज़ीज़)	प्यारा ।

عسكر	(ع)	(शसकर)	दल, सेना, लश्कर ।
عسوت	(ع)	(उसरत)	तंगी, कमी ।
عسل	(ع)	(असल)	मधु, फूलों का रस ।
عشه	(ع)	(उशवा)	एक दवाई है ।
عشوت	(ع)	(इशरत)	गुशी, प्रसन्नता ।
عشوه	(ع)	(अशरह)	सुहरप, १० दिनका ।
عشق	(ع)	(इश्क)	प्रेम, मोह ।
عشوه	(ع)	(अशयह)	नरारा, लाड़ ।
عصا	(ع)	(असा)	हाथ की लकड़ी, छड़ी ।
عصر	(ع)	(असर)	समय, कास ।
عصمت	(ع)	(असमत)	धी का धर्म ।
عصيان	(ع)	(असयां)	पाप, दोष ।
عصو	(ع)	(अजू)	छंग का कोई हिस्सा, चाकार ।
عطا	(ع)	(अता)	प्रदान, देना ।
عطار	(ع)	(अत्तार)	सुगन्धित मग्न बेचनेवाला ।
عطسه	(ع)	(अतसाह)	छींक ।
عطش	(ع)	(अतश)	प्यास ।
عطف	(ع)	(अत्फ)	रूपा, दया ।
عنايم	(ع)	(अज़ीम)	बड़ा ऊंचा ।
عظام	(ع)	(अज़मत)	बवाई, शोभा ।
عفت	(ع)	(इफ्त)	शर्म, लान ।
عفريت	(ع)	(इफरीत)	देव, जिन, इन्सा, शोक का मानस ।
عفو	(ع)	(अफाय)	यमा, क्षमा, माफी ।
عقوبات	(ع)	(अफूनत)	इंग्थ, मदबू ।
عقاب	(ع)	(उक्राय)	एक पक्षी है ।
عقب	(ع)	(अत्तय)	पीछे, पश्चात् ।
عقل	(ع)	(उक्ला)	अन्त समय ।
عقد	(ع)	(अक्कद)	गांठ, गिरह, ब्याह ।
عقرب	(ع)	(अक्करय)	विष ।
عقل	(ع)	(अक्ल)	बुद्धि ।
عقيد	(ع)	(अक्कीदा)	निश्चय ।
عقود	(ع)	(अक्कीक)	एक प्रकार का रंग, लास रंग का जवाहर ।
عقيد	(ع)	(अक्कीक)	बेचो की छड़ी, मुंडन ।
عكس	(ع)	(अकस)	= (अकस) छाया, साया ।
علاج	(ع)	(इलाज)	उपाय, जतन ।
علاقه	(ع)	(इलाका)	जिला, देश का एक भाग ।
علاء	(ع)	(अलावह)	सिवाय, उपरान्त, अलग ।

عات	(ع)	(इल्लत)	कारण ।
عام	(ع)	(अलम)	(अलम) ध्वजा, झंडा, पताका ।
علي	(ع)	(अली)	मुहम्मद साहब का जमाई या दामाद ।
مليح	(ع)	(अलहिदा)	अलग, दूर ।
ليل	(ع)	(अलील)	रंगी, बीमार ।
هم	(ع)	(अम)	चचा, चाचा, बाप का भाई ।
عمارت	(ع)	(इमारत)	घर, महल, भवन ।
علامت	(ع)	(अलामत)	लक्षण ।
عماري	(ع)	(अम्मारी)	काठी, हाथी का हौदा ।
عمدتي	(ع)	(उम्दगी)	उत्तमता ।
عوق	(ع)	(उमक)	गहिराई ।
عمل	(ع)	(अमल)	कर्म, करनूत ।
عماد رامي	(ع)	(अमलदरामद)	प्रयोग, अनुष्ठान ।
عمالي	(ع)	(अमली)	कपटी, बनावटी ।
عمود	(ع)	(अमूद)	लम्बा ।
عموم	(ع)	(अमूम)	अकसर ।
عناد	(ع)	(अनाद)	सद्युता, दुश्मनी ।
عناصر	(ع)	(अनासर)	पांच तत्व, पृथ्वी, जल, तेज, वायु, आकाश ।
عنایت	(ع)	(इनायत)	कृपा, दया ।
عهد	(ع)	(अम्हर)	दर्शने गायक गोवर ।
عاقبة	(ع)	(उनक्का)	एक पक्षी है ।
عنقریب	(ع)	(अनकरीब)	अभी २, लगभग ।
عنکبوت	(ع)	(अनकबूत)	मकड़ी ।
عزوان	(ع)	(उनवान)	नमूना, डील, प्रकार ।
عزین	(ع)	(इन्नी)	नपुंसक ।
عوام	(ع)	(अवाम)	सब केई, आम का बहुवचन ।
عون	(ع)	(ऊद)	एक सुगन्धित वस्तु ।
عورت	(ع)	(औरत)	नारी, तिरिया, स्त्री ।
عوض	(ع)	(एवज़)	अदल, बदल, पलटा ।
عهد	(ع)	(अहद)	समय, वचन, काल ।
عهدہ	(ع)	(ओहदा)	नौकरी, दर्जा, काम, खिताब ।
عیال	(ع)	(अयाल)	बाल बच्चे ।
عیان	(ع)	(अयाँ)	प्रकट, जाहिर ।
عیب	(ع)	(ऐय)	सोट, घुसाई ।
عید	(ع)	(ईद)	मुसलमानी त्योहार ।
عیسی	(ع)	(ईसा)	ईसाइयों का पैगम्बर ।
عیش	(ع)	(ऐश)	सुख-चैन, निपय-भोग ।

چون (ع)	(चैन)	चाँत, नेप, चञ्च, सोचन ।
چونک (ع)	(चैनक)	चरमा ।
چياش (ع)	(चेयाश)	विषयी, भोगी ।

(غ)

چار (ع)	(चार)	गरदा, राह ।
چارتر (ع)	(चारत्त)	लुट, गारा ।
چارتر (ع)	(चारती)	शरमा, बहादुर, नट ।
چارال (ع)	(चारल्ल)	छात, चरानी, चर्यापधान ।
چاراب (ع)	(चारणिय)	नलवान्, बदती, दधानेपाला ।
چارابچا (ع)	(चारलीचा)	ऊनीदरी नितपर काँ हाता है ।
चारاب (ع)	(चारयच)	द्विना, चलोप ।
चारल (ع)	(चारयत्त)	विरोध, अधिक ।
चार (ع)	(चारार)	धंधराय, पुन्दला ।
चार (ع)	(गुम्भारा) = (गुम्भारद)	उडनराटोला ।
चार (ع)	(चारयत्त)	चुराना, मुकरना ।
चार (ع)	(चयी)	भूतनेपाला, मुलकद ।
चार (ع)	(चारपट)	तिपटना, कदती करना ।
चार (ع)	(चन्नाचय)	प्राचद में चराने की थापात ।
चार (ع)	(चारद)	मगदा, रीला, नलवा ।
चार (ع)	(चिज़ा)	भोजन, राना ।
चार (ع)	(चारय)	पश्चिम ।
चार (ع)	(चिरयाल)	चलनी, घापी ।
चार (ع)	(चारीध)	निर्धन, सीधा, कंगाल ।
चार (ع)	(चारज़)	इच्छा, मनोरथ, कामना, प्रयोजन ।
चार (ع)	(चारयारा)	कुदली करना, आवमन ।
चार (ع)	(चार)	हूना ।
चार (ع)	(चारर)	अभिमान, अहंकार ।
चार (ع)	(चारीवी)	विपत्ता, विपत्ति ।
चार (ع)	(चिज़ाल)	द्विग, मृग, एक चीपाया है ।
चार (ع)	(मुसल)	स्नान, नहाना, मज्जन ।
चार (ع)	(चश)	मूच्छा ।
चार (ع)	(चसय)	चोरी, लुटना लेकर करना ।
चार (ع)	(गुस्सा)	क्रोध, कोप, कोह ।
चार (ع)	(चिज़ाज़त)	मल, मूत्र, रत्यादि ।

فرض	(ع)	(कर्ज)	धर्म, नियम ।
قریه	(ع)	(प्रार्थन)	मोटा, बलवान्, पुष्ट ।
قرج	(ع)	(कर्ज)	खुला हुआ, दर्जा ।
قرجام	(ف)	(करजाम)	अन्त, अंशनाम पीछा ।
قرحت	(ع)	(करहत)	प्रसन्नता, एत ।
قرخ	(ف)	(कर्ख)	आनन्द, सुख ।
قرون	(ع)	(कर्द)	कपड़े की चादर ।
قروا	(ف)	(करदा)	कृत का दिन (आने वाला) ।
قرووس	(ف)	(किरदोस)	स्वर्ग, बैकुण्ठ ।
قروند	(ف)	(कर्जन्द)	पुत्र, बेटा, सुत ।
قروस	(ع)	(करस)	घोषा, आश्व ।
قروشته	(ف)	(करिश्ता)	यमराज का दूत ।
قروصت	(ع)	(कर्षत)	खाली समय ।
قرووسى	(ع)	(किरदोसी)	एक फारसी कवीश्वर का उपनाम है ।
قروون	(ع)	(करऊन)	एक अथर्वा बादशाह का नाम है ।
قروق	(ع)	(कर्क)	अन्तर, सर ।
قروکت	(ع)	(कुरकत)	दूरी, अलग होना, अदार्थ ।
قروقه	(ع)	(किरका)	मंडली, जात ।
قرومايش	(ع)	(करमायश)	मांग ।
قرونگي	(ع)	(करंगी)	यूरोप देश का रहनेवाला ।
قرووخت	(ف)	(करोस्त)	बेचना ।
قروهاد	(ف)	(करहाद)	एक मनुष्य का नाम है जो शीरी का आशिक था ।
قروهانگ	(ف)	(करहंग)	टीका, दानाई ।
قروياذ	(ف)	(करयाद)	नासिरा, दुहाई, अभियोग ।
قرويب	(ف)	(करेब)	कपट, धोखा ।
قرويبى	(ف)	(करेबी)	कपटी, धोखा देनेवाला ।
قرويق	(ع)	(करीक)	मंडली, जात ।
قروساد	(ف)	(कसाद)	भगड़ा, दंगा ।
قروسخ	(ع)	(किरख)	बन्द करना, रोकना ।
قروشق	(ع)	(किरक)	झूठ, असत्य, बदकारी ।
قروصاحت	(ع)	(कसाहत)	मीठा वाणी, मीठा वाक्य ।
قروصا	(ع)	(कसद)	बाँह से लोह निकालना ।
قروصل	(ع)	(कसल)	संतोष करने का समय, अनु ।
قروصیح	(ع)	(कसीह)	मीठा वाणी बोलनेवाला ।
قروصل	(ع)	(कसल)	कृपा, पड़ाई ।
قروضاء	(ع)	(कुजला)	मैला, मैल ।
قروصول	(ع)	(कजूल)	वृथा, मिथ्या, व्यर्थ ।

لفيف	(ع)	(कजोदत)	इंदरा, पुत राख, इंगनि ।
فیات	(ع)	(कजोलत)	उत्तमता, बहाई ।
فخري	(ع)	(कितरती)	कादी, सोदा ।
فغان	(ع)	(फुर्ग)	देवा, रीता, इहार्द, बिद्याकर सेना ।
فقا	(ع)	(फिकरा)	पद ।
فقا	(ع)	(फकत)	समाप्ति, निराशा, थकेला ।
فقا	(ع)	(फकौर)	भिक्षक, मांगनेवाला ।
فقا	(ع)	(फिक)	चिन्ता, फलेरा ।
فقا	(ع)	(फलाई)	लाभ, प्राप्ति ।
فقا	(ع)	(फुला)	उक्त ।
فقا	(ع)	(फिलफिल)	मिथ ।
فقا	(ع)	(फलफ)	थापरा, पातमान ।
فقا	(ع)	(फलूस)	पेता ।
فقا	(ع)	(फुममेदा)	बीड़ा ।
فقا	(ع)	(फन)	इनर, छुप, निदा ।
فقا	(ع)	(फना)	मृत्यु, भीत ।
فقا	(ع)	(फण्वारा)	कुभारा ।
فقا	(ع)	(फौत)	मृत्यु, भीत ।
فقا	(ع)	(फौज)	दल, सेना, सैन्य, कटक ।
فقا	(ع)	(फौता)	अवदमोरा ।
فقا	(ع)	(फौक्रियत)	उत्तमता, बहाई ।
فقا	(ع)	(फौलाद)	पका लोहा ।
فقا	(ع)	(फेदरिस्त)	पूचीपय, थदकन ।
فقا	(ع)	(फहम)	समझ, बुद्धि ।
فقا	(ع)	(फेहमीदा)	बुद्धिमान, समझदार ।
فقا	(ع)	(फ्री)	नीच में, अन्दर, नीच ।
فقا	(ع)	(फ्रियाज़)	दाता, देनेवाला, सखी ।
فقا	(ع)	(फ्रियोज़ा)	एक नीले रंग का पत्थर ।
فقا	(ع)	(फ्रोरन)	तकाल, उछी दम ।
فقا	(ع)	(फ्रैसल)	न्याय, निवेदना, निन्दना, निर्णय ।
فقا	(ع)	(फ्रैज़)	लाभ, प्राप्ति ।
فقا	(ع)	(फ्रैल)	हाथी, हस्ती ।
فقا	(ع)	(फ्रैलपा)	पत्ते का फूलना, सिद्धन ।
فقا	(ع)	(फ्रैलसूफ)	पकार, कपटी, फोवी ।
فقا	(ع)	(फ्रैजदार)	दंडधार, दंडधानी ।
فقا	(ع)	(फ्रैजदारी)	न्यायालय ।

(क)

قابل	(क)	(काधिल)	योग्य, सुणी, विद्वान्, श्रेष्ठ ।
قابليت	(क)	(कावलयत)	गुण, विद्या ।
قاتل	(क)	(कातिल)	शस्त्र से मारने वाला ।
قادر	(क)	(कादिर)	बस, में करने वाला ।
قادره	(क)	(काकुरा)	मूत्र की शीशी, शीशी ।
قارون	(क)	(कारुं)	एक बादशाह का नाम है ।
قاري	(क)	(कारी)	जिसको कुरान का शुद्ध पढ़ना आता हो ।
قاس	(क)	(काश)	टुकड़ा ।
قاصد	(क)	(कासिब)	दूत, दलाल, एलची ।
قاضي	(क)	(काज़ी)	न्यायी, इन्साफ करनेवाला ।
قاعدة	(क)	(कायदा)	शाल ।
قاف	(क)	(काफ़)	जिसके अन्तर्गत संसार है ।
قافله	(क)	(काफ़िला)	प्रदेशियों की मंडली, जत्था ।
قالب	(क)	(कालिब)	शीघ्र, देह ।
قالبچه	(क)	(कालीचा)	ऊनीदरी, जिस पर क्या होता है ।
قانون	(क)	(कानून)	शास्त्र ।
قائل	(क)	(कायल)	मानने वाला, बताने वाला ।
قائم	(क)	(कायम)	स्थिर, ठहरना, धनादि, अविनाशी, निश्चय ।
قما	(क)	(कया)	एक पोशाक है ।
قباحث	(क)	(कयाहत)	बुराई ।
قبالة	(क)	(कयालह)	बिक्रीपत्र ।
قبائل	(क)	(कयायल)	बाल-बच्चे, स्त्री इत्यादि ।
قبر	(क)	(कबर)	सुदी गाड़ने की जगह पर चिह्न बनाहुवा ।
قبرستان	(क)	(कबरस्तान)	सुदी गाड़ने की जगह ।
قبض	(क)	(कब्ज़)	मन्दामि, विद्वन्मय ।
قبضه	(क)	(कब्ज़ा)	बरा, कानू ।
قبيل	(क)	(कबिल)	पहिले, अगाऊ ।
قبيلة	(क)	(कबिला)	मुसलमानों का मुफा अरब देश में है ।
قبول	(क)	(कबूल)	मांगना, अंगीकार ।
قبولیت	(क)	(कबूलियत)	लिखित जो ज़ामींदार को किसान देता है ।
قتل	(क)	(कत्ल)	शस्त्र से मारना ।
قبحه	(क)	(कहवा)	वेश्या, नगर नारी, विषयी स्त्री, कुचंगी, रामजनी ।
قحط	(क)	(कहत)	अकाल, दुर्मिथ, कुसमय ।
قح	(क)	(कह)	शरीर की लंबाई ।
قحح	(क)	(कहह)	कटोरा, प्याला, बेला ।

कद	(६) (कदर)	चाहत, मांग ।
कदर	(६) (कदरत)	माया, शक्ति, कबू ।
कदनी	(६) (कदरती)	असली, परमेश्वर की भासावुसार ।
कदम	(६) (कदम)	चरण, पावे, पग, पद ।
कदीम	(६) (कदीम)	सनातन, आचीन ।
कदाचित	(६) (कदाचित)	सम्बन्धी, शाल ।
कदाचित	(६) (कदाचित)	शेर बघा, एक शस है ।
कदार	(६) (कदार)	बचन, तिर ।
कुरान	(६) (कुरान)	मुसलमानों के मतमें पुस्तक ।
कुरब	(६) (कुरब)	पात, धोरे, कने, तीर ।
कुरबान	(६) (कुरबान)	बलिहार, बारी ।
कुरहा	(६) (कुरहा)	घाल, जघम ।
कुरस	(६) (कुरस)	दिग्ग ।
कुरस	(६) (कुरस)	जघार, कण ।
कुरकुरी	(६) (कुरकुरी)	खिलना, बरामे करना, हरना, अपहरण ।
कुरकुरल	(६) (कुरकुरल)	लोग ।
कुरस्त	(६) (कुरस्त)	मासिक श्रम तथा नियत देना ।
कुरसम	(६) (कुरसम)	सौगन्द, हलक, निरिषा, रागध ।
कुरस्म	(६) (कुरस्म)	भाग्य, आरम्भ ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	टीका, तिलक ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	दिवक, बधिक, बधकरनेवाला ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	छोटा नगर, जग, पुरी ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	महल, भवन ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	गुणमाहक, गुणमाही ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	उधारदेनेवाला ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	अपराध, दोष, भूल, पाप, कमी ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	कवित्त, श्लोक, छन्दकी पुस्तक ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	मृत्यु, मौत ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	मृगया संग ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	टंटा, अगडा, बरतका, रौला ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	काटना ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	अर, पति, पंगति ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	विषयी की ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	धरती का धरा, खेती ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	न्यास ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	बूँद ।
कुराकुरा	(६) (कुराकुरा)	कपड़े की काट काटना ।

کاسه	(ع)	(कासह)	प्याला, कयोरा, वेला ।
کاشانه	(ف)	(काशाना)	मइल, राज्यस्थान, मवन, घोसला ।
کشف	(ع)	(काशिक)	प्रकाश करनेवाला ।
کشف	(ع)	(कशक)	करामत खुलना ।
کاغذ	(ف)	(कासज़)	पत्र ।
کافور	(ع)	(काफिर)	नास्तिक ।
کافور	(ع)	(काफूर)	एक दवाई है, कपूर ।
کافی	(ع)	(काफी)	बहुत, बरा ।
کاکا	(ف)	(काका)	बाप का भाई ।
کاکریزی	(ف)	(काकरेज़ी)	एक प्रकार का रोग ।
کاکراسینکی	(س)	(काकड़ासिंगी)	एक दवाई है ।
کاکي	(ف)	(काकी)	चाची ।
کاکا	(ع)	(कागा)	कच्चा, चाप, कांग ।
کال	(س)	(काल)	समय, मौत का वक्त ।
کالا	(ع)	(काला)	सर्प, स्याह ।
کالبد	(ف)	(कालबुध)	हॉचा, शरीर, मनुष्य देह ।
کاشتکار	(ف)	(काश्तकार)	किस्तान, कृषिकारक ।
کالک	(ع)	(कालक)	सियाही, काला रंग, रोशनाई ।
کالکوت	(ع)	(कालकूट)	विष, जहर ।
کالي	(س)	(काली)	देवी, भवानी ।
کام	(ع)	(काम)	प्यार का देवता, अनंग, कामना, चाह, धंधा ।
کامدھين	(س)	(कामधेनु)	स्वर्ग की गाय, बहुत दूध देनेवाली ।
کام دیو	(س)	(कामदेव)	मदन, अतन, प्यार का देवता ।
کامران	(ف)	(कामरा)	प्रारब्धी, सौभाग्य ।
کامل	(ع)	(कामिल)	पूर्ण, संपूर्ण ।
کامنا	(س)	(कामना)	इच्छा, मनोरथ ।
کامنی	(س)	(कामिनी)	जवान स्त्री ।
کامون	(س)	(कामोद)	एक रागिनी ।
کامیابی	(ف)	(कामयाबी)	मन कामना सिद्ध होना ।
کانونان	(ع)	(कांणा)	काना, एक आंत का ।
کان	(ف)	(कान)	सोनि, पर्वत में जहां से धातु निकलती है ।
کانتا	(ع)	(कांटा)	एक तरह की तराजू, शल्ल, चुभनेवाली वस्तु ।
کانبجي	(س)	(कांजी)	चटनी, अचार ।
کان	(ع)	(कान)	सुनने की इच्छा, श्रवण, श्रोत्र ।
کانبج	(ع)	(कांच)	शीशा ।
کندھا	(ع)	(कन्धा)	मुन्धा, खवा ।
کاسه	(ع)	(कांसा)	पूज्य धातु है ।

کاف	(۵)	(कांक्ष)	वसल ।
کاف	(س)	(कान्हा)	श्रीकृष्णजी का नाम है ।
کاف	(س)	(कान्हूरा)	एक राग है ।
کاف	(۶)	(कावादेना)	पेदे की घुमाना ।
کاف	(ف)	(काविश)	राजत, बैर, सोदना ।
کاف	(ف)	(काहिल)	सुन, निरुद्धा, चालसी ।
کافی	(۴)	(काई)	पानी घबघा दीवार धीरे पत्तार की कपूदी ।
کافی	(س)	(काया)	शरीर, पिण्ड, देह ।
کاف	(ف)	(कायनात)	संसार, जगत्, जग, सृष्टि ।
کاف	(س)	(कायथ)	एक हिन्दू जात है ।
کاف	(۵)	(कायफल)	एक दुआ है ।
کاف	(۶)	(काय)	किस समय ।
کاف	(ف)	(कावाय)	अनाहुया मांस ।
کاف	(ف)	(कावाचीनी)	एक दुआ है ।
کاف	(س)	(कायिन्न)	रहोक, दोहा, छंद आदि ।
کاف	(ع)	(कायीर)	बहा, एक साधू का नाम है ।
کاف	(۵)	(कुकडा)	टेढ़ी कमर या ऊंची कमरवाला कुन्ना ।
کاف	(ف)	(कयूतर)	एक मछी, पारावत, कपोत ।
کاف	(ف)	(कयूद)	नीला रंग ।
کاف	(س)	(कयीश्चर)	कवि, शायर ।
کاف	(۶)	(कुप्या)	तेल भयवा भी रराने का चमड़े का पाव ।
کاف	(س)	(कुपत)	मे शतत ।
کاف	(۶)	(कपास)	बिनीलादार रई ।
کاف	(۶)	(कपाल)	मलक, मेलायड ।
کاف	(۵)	(कपट)	छोट, धोला, बल ।
کاف	(۴)	(कपटी)	छोटा, धोलेबाग, घली ।
کاف	(۵)	(कपकोटा)	डेरा, तम्बू ।
کاف	(س)	(कपून)	कुसुन, सौदा बेडा, कुपुन्नी पुन ।
کاف	(۴)	(कपूरकरी)	एक देवा है ।
کاف	(۴)	(कपोल)	माल, कपूरसार ।
کاف	(س)	(कपि)	मन्दर, वानर ।
کاف	(۶)	(कुत्ता)	श्वान, कुकुर ।
کاف	(ع)	(किताय)	पुस्तक, ग्रन्थ ।
کاف	(ع)	(कितायत)	लिखना ।
کاف	(۶)	(कतरव्यांत)	कपड़े की काट काटे ।
کاف	(۴)	(कतरन)	कपड़े के टुकड़े, दाँत से काटना ।
کاف	(۵)	(कतरनी)	कैची ।

کتاب	(۴)	(कतफ़)	कथा, मोढ़ा ।
کتبا و کتاب	(۵)	(कत्था)	जो पान में चूने के साथ लगाया जाता है ।
کتکت	(۶)	(कत्थक)	नाचने गाने वाला एक जाति ।
کت	(۷)	(कुट)	कांसा रंग ।
کتها	(۸)	(कट्टा)	पत्ता ।
کتار	(۹)	(कटार)	एक प्रकार की छुरी ।
کتارا	(۱۰)	(कटारा)	एक दवाई का पौधा है ।
کتاری	(۱۱)	(कटारी)	एक प्रकार की छुरी ।
کتور	(۱۲)	(कट्टर)	कटोर, कटक ।
کتورا	(۱۳)	(कटहरा)	काठ का जंगला ।
کتک	(۱۴)	(कटक)	दल; सेना, फौज ।
کتکی	(۱۵)	(कुटकी)	एक दवाई का नाम है ।
کتکها	(۱۶)	(कटखना)	काटनेवाला ।
کتکب	(۱۷)	(कुटुम्ब)	बाल बच्चे, परिवार, खानदान ।
کتورا	(۱۸)	(कटोरा)	प्याला, बेला, कोपर ।
کتها لی	(۱۹)	(कुठाली)	मिट्टी का पात्र, जिसमें सोना चांदी गलाया जाता है ।
کتهازا	(۲۰)	(कठड़ा)	काठ का थाल ।
کتھل	(۲۱)	(कठल)	एक मेवा है ।
کتھن	(۲۲)	(कठिन)	दुर्लभ, मुश्किल ।
کتھور	(۲۳)	(कठोर)	कड़ा, बेरहम ।
کتھیا	(۲۴)	(कठिया)	भैर की पत्निया ।
کتھي	(۲۵)	(कुटी)	मड़ेया, साधू का स्थान ।
کتھات	(۲۶)	(कसाक़त)	स्लेच्छ, मेला ।
کتھارت	(۲۷)	(कसरत)	बहुतायत ।
کتھور	(۲۸)	(कसीर)	बहुधा, अधिक ।
کتھ	(۲۹)	(कज)	टेढ़ा, तिछी ।
کتھات	(۳۰)	(कुजात)	नीच जातिवाला ।
کتھاوہ	(۳۱)	(कंजावह)	ऊट का जीन ।
کتھل	(۳۲)	(कज्जल)	सुर्मा, अंजन ।
کتھوٹی	(۳۳)	(कज्जलौटी)	सुरमे का पात्र, सुरमेदाती ।
کتھا	(۳۴)	(कुच्चा)	छीं छीं चूची ।
کتھا	(۳۵)	(कच्चा)	जो पका न हो, साम ।
کتھال	(۳۶)	(कुचाल)	कुपति, कुमति, कुदंग ।
کتھالو	(۳۷)	(कचाल)	एक तरकारी ।
کتھرا	(۳۸)	(कचरा)	खरबूजा, कचरा ।
کتھری	(۳۹)	(कचरी)	एक फल है (खरीफ की ककड़ी का भेद)
کتھکھانا	(۴۰)	(कचकिचाना)	दांत पीसना, थौर कट कटाना ।

کچکرا	(۱)	(कचकड़ा)	फड़वे की पीट की हठी ।
کچکرا	(۲)	(कचकोल)	साधों का पाप ।
کچکرا	(۳)	(कुचलना)	पीसना, टुकड़े करना ।
کچکرا	(۴)	(कचलोन)	एक प्रकार का नमक ।
کچکرا	(۵)	(कचलाह)	पानी और लहू मिला हुआ ।
کچکرا	(۶)	(कचनाहा)	एक वृक्ष है ।
کچکرا	(۷)	(कचौरी)	थी अथवा तेल में पकी हुई पूरी भिन्न में आनूतयादि भरा हो ।
کچکرا	(۸)	(कचूमर)	एक तरह का अचार है, कांजी ।
کچکرا	(۹)	(कचहरी)	न्यायस्थान, न्यायालय, अदालत, धर्मशाला ।
کچکرا	(۱۰)	(कहुया)	एक पानी का जीव ।
کچکرا	(۱۱)	(कुहल)	घांत बनानेवाला, ध्वजन, कामप, एर्षा ।
کچکرا	(۱۲)	(कुदाचित्)	जो, अगर ।
کچکرا	(۱۳)	(किदारा)	एक रागिनी का नाम है ।
کچکرا	(۱۴)	(कुदाल)	मिट्टी काटने का हथियार ।
کچکرا	(۱۵)	(कुदाना)	दौड़ाना, भगाना ।
کچکرا	(۱۶)	(कदयानू)	रानी, बेगम, रानधरती ।
کچکرا	(۱۷)	(कदखुदाई)	निषाद, निम्नह, शादी ।
کچکرا	(۱۸)	(कदह)	एक लक्ष्मी भानी का नाम है ।
کچکرا	(۱۹)	(कदुरत)	निरोध, रंज ।
کچکرا	(۲۰)	(कदह)	पर, स्थान ।
کچکرا	(۲۱)	(कुदंग)	कुबान, कुपति ।
کچکرا	(۲۲)	(किश्य)	गुद, अंतर ।
کچکرا	(۲۳)	(कार)	हाथ ।
کچکرا	(۲۴)	(करारा)	नदी का किनारा, कड़ा ।
کچکرا	(۲۵)	(करामात)	ईश्वर सम्बन्धी बहाई या लीला ।
کچکرا	(۲۶)	(करांती)	दरांती ।
کچکرا	(۲۷)	(कराञ्चो)	पुनर्निवाह ।
کچکرا	(۲۸)	(कराहत)	धिन करना ।
کچکرا	(۲۹)	(कट्टाही)	लोहे का चीका पात्र प्रभी पकाने का ।
کچکرا	(۳۰)	(किराया)	भाड़ा ।
کچکرا	(۳۱)	(कदवी)	घारा, चरी, हरापेद सुवारक ।
کچکرا	(۳۲)	(किरपाल)	= (कृपाल) दयालु ।
کچکرا	(۳۳)	(कृपण)	लोभी, कंजुस, सम, यतीस ।
کچکرا	(۳۴)	(करतार)	परमेश्वर, परमात्मा ।
کچکرا	(۳۵)	(करतय)	हुनर, विद्या ।
کچکرا	(۳۶)	(करनूत)	कर्म, काम ।
کچکرا	(۳۷)	(कुरता, कुरती)	एक प्रकार का वस्त्र है ।

کتف	(ع)	(कतफ)	कंधा, मोड़ा ।
کتبا و کتبہ	(ح)	(कत्था)	जो पान में चुने के साथ लगाया जाता है ।
کتیک	(ح)	(कत्थक)	नाचने-गाणे-वाली एक जाति ।
کت	(ح)	(कुट)	काला रंग ।
کتبا	(ح)	(कट्टा)	पक्का ।
کتار	(ح)	(कटार)	एक प्रकार की छुरी ।
کتارا	(ح)	(कटारा)	एक दवाई का पौधा है ।
کتاری	(ح)	(कटारी)	एक प्रकार की छुरी ।
کتار	(ح)	(कट्टर)	कटोर, कटक ।
کتارا	(ح)	(कटहरा)	काठ का जंगला ।
کتک	(س)	(कटक)	दल, सेना, फौज ।
کتکی	(ح)	(कुटकी)	एक दवाई का नाम है ।
کتکنا	(ح)	(कटखना)	काटनेवाला ।
کتکب	(ح)	(कुटुम्ब)	वाल बच्चे, परिवार, खानदान ।
کتورا	(ح)	(कटोरा)	प्याला, बेला, कोंपर ।
کتالی	(ح)	(कुठाली)	मिट्टी का पात्र, जिसमें सोना चांदी गलाया जाता है ।
کتارا	(ح)	(कठड़ा)	काठ का थाल ।
کتال	(ح)	(कठल)	एक मेवा है ।
کتان	(س)	(कठिन)	डुलभ, मुश्किल ।
کتور	(ح)	(कठोर)	कड़ा, बेरहम ।
کتیا	(ح)	(कठिया)	भैंस की भनिया ।
کتی	(ح)	(कुटी)	गडैया, साधू का स्थान ।
کتافت	(ع)	(कसाफत)	श्लेष्म, मैला ।
کارت	(ع)	(कसरत)	बहुतायत ।
کتور	(ع)	(कसीर)	बहुधा, अधिक ।
کتب	(ف)	(कज)	टंदा, तिर्था ।
کتجات	(س)	(कुजात)	नीच जातिवाला ।
کتاوه	(ف)	(कजावह)	ऊंट का जीन ।
کتال	(ح)	(कजल)	सुर्मा, अंजन ।
کتاوشی	(ح)	(कजलौटी)	सुरमे का पात्र, सुरमेदानी ।
کتا	(س)	(कुचा)	सी की चूची ।
کتا	(ح)	(कशा)	जो पक्षा न हो, साम ।
کوال	(س)	(कुचाल)	कुपाति, कुमति, कुदंग ।
کتالو	(ح)	(कचाल)	एक तरकारी ।
کترا	(ح)	(कचरा)	खरबूजा, कचरा ।
کتري	(ح)	(कचरी)	एक फल है (जरीफ की ककड़ी का फल) ।
کتکچانه	(ح)	(किकचिचाना)	दांत पीसना, धौंर कट कटना ।

کسان	(۳)	(कसाला)	दुल, संताप ।
کسان	(۴)	(किसान)	जोता, धातामी, कृषि कारक ।
کسب	(۵)	(कसब)	पेसा, धोपार ।
کسبت	(۶)	(किसघत)	जराह भयना नाऊ के बीसार रखने की पैती ।
کسمی	(۷)	(कसमी)	नगर नारी, बेरया, पातुरि ।
کستورا	(۸)	(कस्तूरा)	हिरण (करनूरी वाला) ।
کستوری	(۹)	(कस्तूरी)	धुरक, मृगमद ।
کشت	(۱۰)	(कष्ट)	दुल, कंसा ।
کسر	(۱۱)	(कसर)	बपी, इकना ।
کسک	(۱۲)	(कसक)	पीडा, दर्द ।
کوشل	(۱۳)	(कुशल)	राम, सुल, करपाप ।
کسل	(۱۴)	(कसल)	थकना, बीमारी ।
کسم	(۱۵)	(कुसुम)	एक रंग है ।
کسنا	(۱۶)	(कसना)	सिचना, बांधना ।
کسوتی	(۱۷)	(कसोटि)	सोना परीक्षा करने की पदरी ।
کسیرا	(۱۸)	(कसेरा)	पीतल के पात्र बनानेवाला ।
کسیرو	(۱۹)	(कसेरु)	एक मेवा है ।
کش	(۲۰)	(कश)	सिचना ।
کشا	(۲۱)	(कुशा)	एक घास है ।
کشمی	(۲۲)	(कुश्मी)	मल्लयुद्ध ।
کشاده	(۲۳)	(कुशादा)	गुलाबुष्पा ।
کشت	(۲۴)	(कियत)	मोना, जीतना ।
کشتکاری	(۲۵)	(कारतकारी)	रोती, क्यारी, कृषि ।
کشتی	(۲۶)	(कियती)	नाव, बेडा, तरंगी ।
کشتایان	(۲۷)	(कियतीवान)	महाह ।
کشمش	(۲۸)	(कियमिश)	मेवा ।
کشاوی	(۲۹)	(कियनीज़)	धनिया ।
کشور	(۳۰)	(कियबर)	सुल्क, देश, विलायत ।
کشور	(۳۱)	(फाया)	भरन देश में मका ।
کش	(۳۲)	(कफ़)	फेन, आग, हथेली ।
کشار	(۳۳)	(कफ़कारह)	शायश्चित्त ।
کشالت	(۳۴)	(कफ़ालत)	जमानत ।
کشایت	(۳۵)	(कफ़ायत)	काही से बंधेज करना ।
کشچہ	(۳۶)	(कफ़चा)	चमचा, कंडी, साँप, का फन ।
کشور	(۳۷)	(कुफ़)	नारितक पत्र ।
کشش	(۳۸)	(कफ़श)	जुता, पगरली ।
کشور	(۳۹)	(कफ़मीर)	चमचा, कंडी ।

کرچ	(نک)	(किर्च)	पतली तलवार ।
کرچہ	(ۛ)	(करछा)	= (कर्छा) बड़ा चमचा ।
کرچی	(ۛ)	(करछी)	= (कर्छी) छोटा चमचा ।
کرخت	(ف)	(करखत)	कड़ा ।
کرڊار	(ف)	(किरदार)	चलन, कर्म, प्रकार ।
کرڊار	(ف)	(किर्दगार)	ईश्वर, परमात्मा ।
کرسی	(ف)	(कुरसी)	चौकी ।
کرشمہ	(ف)	(करशमा)	इशारा, झलक ।
کرشن	(س)	(कृष्ण)	अवतार, कन्हैयाजी ।
کرک	(س)	(कर्क)	एक राशि है ।
کرم	(ف)	(किरम)	कीड़ा, जीव ।
کرم	(ع)	(करम)	दया ।
کرم ڪلا	(ۛ)	(करमकला)	एक तर्कारी सात है ।
کرمی	(ۛ)	(कुरमी)	एक किसान की जात है ।
کرن	(ۛ)	(किरन)	सूर्य की चमक ।
کورنگ	(س)	(कुरंग)	हिरन, मृग ।
کروت	(ۛ)	(करवट)	पंसलियों के तर्क ।
کروت	(س)	(करोत)	धारा, लकड़ी काटने का हथियार ।
کروڊہ	(س)	(क्रोध)	तामस, कोप ।
کروڊ	(ۛ)	(करोड़)	सौ लाख का एक करोड़ होता है ।
کروڊی	(ۛ)	(करोड़ी)	करोड़पती ।
کروڊا	(ۛ)	(करौंदा)	एक फल है ।
کروہ	(ف)	(किरोह)	कोत (३३ भोल का) ।
کروہ	(س)	(किरिया)	सौगन्द, रापध, सोह, कसम ।
کروہیت	(س)	(कुरीति)	कुचाल, कुदंग !
کروہر	(ۛ)	(करीर)	एक वृक्ष है ।
کریاکرم	(س)	(किर्याकर्म)	धर्म सम्बन्धी काम (मोरुये के लिये) ।
کرہلا	(ۛ)	(करेला)	एक भाजी, साग ।
کرم	(ع)	(करीम)	दयाल, कृपाल ।
کرا	(ۛ)	(कड़ा)	बड़ा, कुण्डल, मजबूत, सख्त ।
کڑا	(ۛ)	(कड़ाह)	हलवा, मिठाई, शीरा ।
کڑاکڑکڑکڑ	(ۛ)	(कड़काकड़कना)	धड़का, टूटना ।
کڑوا	(ۛ)	(कड़वा)	तीखा ।
کڑھنا	(ۛ)	(कुड़ना)	सोक करना ।
کڑم	(ف)	(कज्जुम)	विष्णु ।
کس	(ۛ)	(कस)	बल, शक्ति ।
کس	(ف)	(कस)	मानस, कोई ।

کسانہ	(۴)	(कसाला)	दुस्त, संताप ।
کسان	(۴)	(किसान)	जोता, चासामी, कृषि कारक ।
کسب	(۴)	(कसय)	पेरा, ध्योगार ।
کسمت	(ف)	(किसयत)	जरीह भयवा नाऊ के श्रीतार रखने की पैली ।
کسمی	(۴)	(कसयी)	नगर नारी, गेरया, पानुरि ।
کستورا	(س)	(कस्तूरा)	हिरण (कस्तूरी वाला) ।
کستوری	(س)	(कस्तूरी)	शुशक, मृगमद ।
کشت	(س)	(कष्ट)	दुस्त, कैरा ।
کسر	(۴)	(कसर)	बर्मी, डकसा ।
کک	(۴)	(कसक)	पीडा, दर्द ।
کوشل	(س)	(कुशल)	रोग, सुख, कल्याण ।
کسل	(ف)	(कसल)	बकना, बीमारी ।
کسم	(۴)	(कुसुम)	एक रंग है ।
کسنا	(۴)	(कसना)	सिंचना, बांधना ।
کسوتی	(۴)	(कसीटी)	सोना परीक्षा करने की पथरी ।
کسیرا	(۴)	(कसेरा)	पीतल के पात्र बनानेवाला ।
کسیرو	(۴)	(कसेरु)	एक मेवा है ।
کش	(ف)	(कश)	सिंचना ।
کشا	(س)	(कुशा)	एक घास है ।
کشمی	(ف)	(कुरती)	मसपुस ।
کشاده	(ف)	(कुशादा)	गुलादुघा ।
کشت	(ف)	(किशत)	बोना, जोतना ।
کشتاری	(ف)	(कारतकारी)	छेती, क्यारी, कृषि ।
کشتی	(ف)	(किशती)	नाव, वेडा, तरनी ।
کشتیبان	(ف)	(किशतीबान)	महाह ।
کشمش	(ف)	(किशमिश)	मेवा ।
کشایز	(ف)	(किशनीज़)	धानियां ।
کشور	(ف)	(किशबर)	मुल्क, देश, विलायत ।
کشور	(۴)	(काया)	अरब देश में मका ।
کش	(۴)	(कक्र)	कन, आग, हथेली ।
کشاره	(۴)	(कफकारह)	आयश्चित्र ।
کشالت	(۴)	(कफ़ालत)	जमानत ।
کشایت	(۴)	(किफ़ायत)	कमी से बंधेज करना ।
کشچہ	(ف)	(कफ़चा)	चमचा, कड़ी, साँप का फन ।
کشور	(۴)	(कुक्र)	नास्तिक पन ।
کشش	(ف)	(कफ़श)	जुला, पगरसी ।
کشور	(ف)	(कफ़गीर)	चमचा, कड़ी ।

कन	(८)	(कफन)	मर्दे का वस्त्र ।
कुंठ	(स)	(कुम्कुट)	मुर्गी ।
कुम्भ	(स)	(कुम्भमुत्ता)	एक जमी है ।
कुम्भ	(४)	(कुम्भरौंधा)	एक घास है ।
कुम्भ	(४)	(कगर)	किनारा, दीवार की सुंहर ।
कुल	(८)	(कुल)	सारा, तमाम, सर्व, सफल ।
कुल	(स)	(कुल)	वंश, घराना ।
कुल	(४)	(कल)	दूरा दिन, यन्त्र ।
कुल	(८)	(कल्ला)	शिर, शीस, मस्तक ।
कुल	(स)	(कला)	बहुत छोटा भाग, वंश का साठवां भाग ।
कुल	(४)	(कलावेतून)	सुनहरी तागा ।
कुल	(स)	(कुलार)	कुलार, मदिदा बनावेवाला ।
कुल	(८)	(कलाम)	बोल, बात, वाणी ।
कुल	(८)	(कलां)	बड़ा, ऊंचा ।
कुल	(४)	(कुलांच)	फलांग, छलांग ।
कुल	(४)	(कलान्त)	गवैया, रागी, गायक, कर्षक ।
कुल	(८)	(कुलाह)	टोपी, टोप ।
कुल	(४)	(कलाई)	पहुंचा ।
कुल	(८)	(कुलवा)	कुटी, मईया, ओपड़ी ।
कुल	(४)	(कुलयी)	एक प्रकार का घनान ।
कुल	(स)	(कलजुग)	चौथा युग ।
कुल	(स)	(कलजिमा)	बुरा चीतनेवाला, दुर्जन ।
कुल	(स)	(कुलचञ्चन)	(कुलचण) कुचाल, कुपुडी ।
कुल	(४)	(कल्लर)	ऊसर, वंजर धरती ।
कुल	(४)	(कलसा)	पानी का पात्र ।
कुल	(४)	(कुलक)	ताला (देखो कल) ।
कुल	(८)	(कुलकृत)	इल, केर ।
कुल	(८)	(कलसी)	एक गहना जो राजाओं के शिरपर बांधा जाता है ।
कुल	(८)	(किलक)	लेखनी, कलम ।
कुल	(स)	(कलंक)	बदनामी, निरादर ।
कुल	(८)	(कुलंग)	लमट्टु, एक पक्षी है ।
कुल	(४)	(कल्टा)	काला, स्याह ।
कुल	(४)	(किलोल)	पशियों का खेल ।
कुल	(स)	(कुलवन्त)	कुलीन, श्रेष्ठ वंशी ।
कुल	(४)	(कलौजी)	एक प्रकार का नीन ।
कुल	(४)	(कुलहड़ा)	एक छोटा मिट्टी का पात्र ।
कुल	(४)	(कुलहाड़ी)	लकड़ी काटने का हथियार ।

काम	(८) (कुलकुम)	सन, सारा, समाय ।
कली	(२) (कली)	कोपल, दुमी, धंनरी, धंनुर ।
काल	(३) (कलयाण)	ई (कलयाण) सुत, कुशल ।
कालिदास	(३) (कलोजा)	मिगर ।
काल	(३) (कलोव)	कुंजी, धारी, ताडी ।
कालिदास	(३) (कलोश)	दुरा, संज्ञा ।
कालिदास	(३) (कलीसा)	निरा पर ।
कम	(३) (कमुपेश)	मृत्पिक ।
काल	(३) (कुलीन)	उत्तम वंश क, द्वापक ।
काल	(३) (कलोया)	तोटी हाथी, पोडा भोजन ।
कम	(३) (कम)	भंडा, धंदा ।
काल	(८) (कमाल)	सम्पद ।
काल	(३) (कमाना)	धन संचित, पैदा करना ।
कालिदास	(३) (कमानचा)	एक बाग ।
काल	(३) (कमाऊ)	धन कमानेवाला ।
काल	(३) (कमान)	धन, धर्म ।
कालिदास	(३) (कमाई)	धन कमाया हुआ ।
काल	(३) (कमत)	अधर्म, नीच ।
कालिदास	(३) (कमती)	भंडा ।
काल	(३) (कमन्धाय)	एक देवामी सुन्दरी कनका ।
काल	(३) (कमर)	धन, धति ।
काल	(३) (कमर)	एक देवा दे ।
काल	(३) (कमरधंद)	कटिबन्ध, नाचा ।
काल	(३) (कमरी)	बंदी, मित्र, जाऊ, भेद के नाचों का गम ।
काल	(३) (कुमक)	मदद, सहायता ।
काल	(३) (कुमकुम)	कंठर, जाकरान ।
काल	(३) (कम्मल)	ऊनी चादर, रोमपाट ।
काल	(३) (कमलचाय)	एक बीमारी है ।
काल	(३) (कमन्द)	कन्दा, रस्सी की लोड़ी ।
काल	(३) (कमनीयत)	कमल, सम ।
काल	(३) (कमूनी)	एक शीपि है ।
काल	(३) (कुम्हार)	प्रवापति, मट्टी के पात्र बनाने वाला ।
काल	(३) (कुम्हलाना)	मुर्खाना ।
काल	(३) (कमेरा)	नौकर, मजदूर ।
काल	(३) (कमीला)	दवाई का नाम है ।
काल	(३) (कमीगाह)	पात्र की जगह ।
काल	(३) (कनार)	बगल, कच, कोरा ।

क़िज़की	(४)	(खिड़की)	छोटा दरवाज़ा ।
क़िसरा	(४)	(खसरा)	खेतों के हिसाब की कितान (خسره)
क़िसफना	(४)	(खिसफना)	चलाजाना ।
क़िसोटना	(४)	(खसोटना)	उस्ताड़ना ।
क़िश्काश	(फ)	(कहकशां)	धनुष, धनक, आकाश गंगा ।
क़िहल	(फ)	(कैहगिल)	मिट्टी घास से लोपना ।
क़िह्लाही	(४)	(कुल्हाही)	लकड़ी काटने का हथियार ।
क़िल्लि	(४)	(खलचली)	घदर, गलाड़ा, गड़गड़ी ।
क़िल्ली	(४)	(खलड़ी)	चमड़ा, छाल ।
क़िल्लाना	(४)	(खिलखिलाना)	हँसना ।
क़िल्लि	(४)	(खिल्ली)	हँसी, ठट्ठा ।
क़िल्लियान	(४)	(खलियान)	रसूना, जहाँ नाज साफ किया जाता है ।
क़िल्लि	(४)	(खम्मिच)	एक रागिनी है ।
क़िल्लिरी	(४)	(खँजरी)	एक ढाजा है ।
क़िल्लि	(स)	(खंड)	भाग, हिस्सा ।
क़िल्लिना	(४)	(खिंडाना)	कैलाना, पेंचना ।
क़िल्लिन	(स)	(खंडन)	अशुद्धि करना, फूटा करना ।
क़िल्लिर	(४)	(खंडर)	उजाड़ स्थान ।
क़िल्लिसना	(४)	(खुनसना)	क्रोध करना ।
क़िल्लिसाल	(फ)	(कुहनसाल)	वृद्ध अवस्था ।
क़िल्लिना	(४)	(खंगालना)	धोना, पानी में डुबाना ।
क़िल्लि	(४)	(खंगर)	एक प्रकार का पत्थर ।
क़िल्लि	(४)	(खोश्वा)	दूध का मावा ।
क़िल्लि	(४)	(खोपरा)	गोला, नारियल की गिरी ।
क़िल्लिरी	(४)	(खोपरी)	छपाल, शीत, शिर ।
क़िल्लि	(४)	(खोटा)	कपटी, धोका देनेवाला ।
क़िल्लि	(४)	(खोना)	बिखरना ।
क़िल्लि	(४)	(खोज)	पेड़, निरान, तलारा ।
क़िल्लि	(४)	(खुदरा)	ऊँचा नीचा, जो साफ़ न हो ।
क़िल्लिना	(४)	(खोदना)	मिट्टी काटना, उस्ताड़ना ।
क़िल्लिसना	(४)	(खोसना)	छीनना, भपटना ।
क़िल्लि	(४)	(खोफा)	हुएँदी जिसका रुपया दे दिया हो ।
क़िल्लि	(४)	(खोकला)	थोथा, खाली ।
क़िल्लि	(४)	(खोलना)	प्रकट करना, उघाड़ना ।
क़िल्लि	(४)	(खूट)	कोना, गोशा ।
क़िल्लि	(४)	(खूटा)	मछ, काठ का फोला ।
क़िल्लि	(४)	(खोच)	कपड़े का चुनवाना ।

कौन	(१)	(कोप)	कोरा के पारो का बंदूत, दूधवा मिट्टी की बंदूत
कौन	(२)	(कोत)	भारती के नीचे
कौन	(३)	(कोद)	बीनासी, रंग
कौन	(४)	(कोदना)	बिनासी, भाई करना
कौन	(५)	(कोर)	दूध का रस निकालने वाला
कौन	(६)	(कोदा)	गाय, भासायी, बरसी
कौन	(७)	(कोर)	रोताही या शूरायी भाड़ा
कौन	(८)	(कोसा)	नेत्र, मेरी नय मे बड़ी हुई
कौन	(९)	(कोल)	दुन्दुभ का भाड़ा
कौन	(१०)	(कोल)	दिल बरसाना
कौन	(११)	(कोमकुवाल)	भरत, बन्ना
कौन	(१२)	(कोर)	भिनोरी
कौन	(१३)	(कोपारी)	दूध का भाड़ा
कौन	(१४)	(कोनकी)	एक दूध है
कौन	(१५)	{ कोन } { कोनद }	दूधवा
कौन	(१६)	(कोर)	दूध के पृथक् भाँटा
कौन	(१७)	(कोल)	साहज, गरी
कौन	(१८)	(कोदा)	भारती का गी
कौन	(१९)	(कोर)	भाड़ा, भेड़, सोप
कौन	(२०)	(कोसर)	जागरान, जागेरान, उपवन
कौन	(२१)	(कोसा)	मिठी, मोखली
कौन	(२२)	(कोर)	अशा, भय, पीनक
कौन	(२३)	(कोरियत)	मंगल गाना
कौन	(२४)	(कोरुदा)	एक भारती में जीव बीना, योग्य
कौन	(२५)	(कोर, कोप)	भगवद्गीता
कौन	(२६)	(कोल)	उपान्त
कौन	(२७)	(कोला)	बरी मछली
कौन	(२८)	(कोमुस्त)	एक भारती का दूध रंगाना समझ
कौन	(२९)	(कोमिया)	रंगान, यक्षगान
कौन	(३०)	(कोमुली)	रंग का मिश्र, भारती साध
कौन	(३१)	(कोमुया)	एक भारती का भाड़ा
कौन	(३२)	(कोना)	मुदुवा
कौन	(३३)	(कोया)	दूधवा
कौन	(३४)	(कोवदा)	एक उपान्त की दूध निकालने का बेल होता है
कौन	(३५)	(कोपल)	मिट्टी, चकली
कौन	(३६)	(कोर)	भिन, भाँटा

(क)

گلاب	(*)	{ गाब }	
گلابی	(س)	{ गाभा }	एक पेड़, बूझका यून।
گلابی	(س)	{ गाभन }	हामिला, गभवती, पेट से।
گلاب	(*)	{ गाजर }	एक साग है।
گرجنا گرجنا	(*)	{ गर्जना }	चिहाना, ह्वाकना नादल का गदगदना।
گاو	(ف)	{ गाउ }	गऊ, घेउ, गाय।
گاور	(ف)	{ गाजुर }	रजक, घोवी।
گارا	(*)	{ गारा }	मिट्टी गुथना, कीचड़।
گارنا	(*)	{ गाड़ना }	धरती या किसी वस्तु में घुसाना।
گارغا	(*)	{ गाढ़ा }	एक मोटा फपड़ा।
گاری	(*)	{ गाड़ी }	बहली, रथ, मैन्नाली, शकटी।
گار	(*)	{ गागर }	पानी का पात्र।
گال	(*)	{ गाल }	कपोल, गल्लू, रखसार।
گالا	(*)	{ गाला }	रई का पहल।
گالی	(*)	{ गाली }	दुवचन, घुरी बाणी।
گام	(ف)	{ गाम }	चरण, पाँव, कदम, पग।
گان	(س)	{ गायन }	गाना, अलापना।
گانده	(*)	{ गांठ }	गिरह।
گانجها	(*)	{ गांजा }	एक नशेदार पौधा।
گانج	(*)	{ गांज }	शुद्ध, विषा की इन्द्री।
گانان	(*)	{ गांगन }	एक प्रकार का फोड़ा।
گانو	(*)	{ गांव }	ग्राम, छोटी बस्ती।
گانوم	(ف)	{ गावदुम }	एक वस्तु का एक सिरा पतला दूसरा मोटा।
گانوی	(ف)	{ गाउंड़ी }	मूर्त, अज्ञानी।
گان	(ف)	{ गाह }	जगह, समय।
گانک	(*)	{ गाहक }	खरीदार, मोल लेनेवाला।
گانک	(ف)	{ गाहगाहे }	कमी कर्मी।
گانری	(س)	{ गायत्री }	वेदमाता, एक प्रकार का मंत्र है।
گانر	(ف)	{ गन्न }	अग्नि का पुननेवाला।
گانرو	(*)	{ गवरु }	शुभा, जवान।

गुप्त	(स)	(गुप्त)	विष्णुद्वय ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	कन्दरा, लोह, द्रुमा, पत्थार में जगह ।
गुप्ती	(५)	(गुप्ती)	लिपि हुई गतनार ।
गुप्ति	(स)	(गुप्ति)	दना, हासन, पाक ।
गुप्त	(५)	(गुप्त)	विपदना, विपदना ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	निगलना ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	नया बाँझ, बँडल ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	बड़ी गदरी ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	मोटा गदर ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	बीज किता फल का ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	हाथ, पाँच अथवा ओंछों की पीडा ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	निलना ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	हाथी, हरथी ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	हार्यगल का लवान ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	पूतों का दार या माला ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	बड़ा हाथी ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	एक प्रकार की मिठाई ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	मिलना, विपदना ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	एक भेदका लोहा ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	गोद, विष्णु की इच्छा ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	कपूर, मिठाई ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	मिठाई दूध का कना ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	मोटा, भारी ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	कपूरी ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	बाँझ, पंठ ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	देहना, हाथ से दवाना ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	पेला, चलीक ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	एक पत्ती है ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	गर्दभ, घर ।
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	तल, आसन, सिंहासन, एक दही दूध बेचनेवाली
गुप्ता	(५)	(गुप्ता)	कै का फल, बड़ी गरी । सुतलमानों की जात ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	बहना, हाथ जोड़ना ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	रास्ता, सड़क ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	जीबिका, रातमार ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	रास्ता, सड़क ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	कदाचित्, जो ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	निगलना, लुकमा, निवाला, फौर ।

गरा	(न)	(गरा)	महंगा, भारी ।
गर्ब	(स)	(गर्व)	अभिमान, घमंड, महंकार ।
गरम	(स)	(गरम)	गाम्भ, पेट, कोत, हमल ।
गर्भ	(न)	(गुरवा)	बिही ।
गोसाला	(स)	(गावसाला)	= गोसाला, सरिक ।
गर्ज	(ष)	(गरज)	बादल के गड़गड़ाने की आवाज ।
गर्द	(न)	(गर्द)	खाक, धूल, मट्टी ।
गर्द	(न)	(गर्द)	आस पास ।
गर्दाय	(न)	(गर्दाय)	नदी में चकर, भँवर ।
गर्दावर	(न)	(गर्दावर)	दौरा करनेवाला ।
गर्दश	(न)	(गर्दिश)	पलटना, फेर, दौरा ।
गर्दगान	(न)	(गर्दिगान)	अस्तरोट, एक फल है ।
गर्दन	(न)	(गर्दन)	ग्रीवा, मुंड, नार ।
गर्दनी	(न)	(गर्दनी)	घोड़े की कूल ।
गर्द	(न)	(गर्द)	एक छोटासा पिंड का भाग ।
गुरस्नगी	(न)	(गुरस्नगी)	भूल ।
गुरफार	(न)	(गुरफार)	पकड़ा हुआ, कैसा हुआ ।
गुरफारी	(न)	(गुरफारी)	कैसावे ।
गुरग	(न)	(गुरग)	भेड़िया, ल्यारी ।
गुर	(स)	(गिरह)	लैना, नोसितारे ।
गोसला	(ष)	(गोसला)	पक्षी का घर ।
गुरगा	(ष)	(गुरगा)	गौकर ।
गुरगायी	(ष)	(गुरगायी)	श्रीमती जुता, तिलीपर ।
गर्म	(न)	(गर्म)	तत्ता, तपन, क्रीधी ।
गरमाह	(न)	(गरमाह)	जिस में पाँच गर्म किया जाता है, हम्माम ।
गरमी	(न)	(गरमी)	तामसी, घाम, उष्णता ।
गुरन्ध	(स)	(ग्रन्थ)	पुस्तक, क़िताब ।
गुरवी	(ष)	(गिरवी)	बन्धक, गहना, गिरे ।
गुरु	(स)	(गुरु)	पाठक, उपाध्याय ।
गुरवर	(स)	(गिरवर)	पर्वत, पहाड़ ।
गुरोह	(न)	(गुरोह)	मंडली, भांड, दोली ।
गुर	(ष)	(घर)	स्थान, जगह, गृह ।
गुर	(न)	(गिरह)	गाँठ ।
गुरस्थी	(ष)	(गृहस्थी)	परवाला, परिवारवाला ।
गुरहन	(स)	(ग्रहन)	= (ग्रहण) पकड़ना, राहु का मांस करना ।
गुरी	(ष)	(गुरी)	मोंगी, मन्त्र ।
गुरिया	(ष)	(गुरिया)	एक कपड़े का खिलौना ।

گريز	(ف)	(गिरयाँ)	रोता, पीटा हुआ
گريز	(ف)	(गरीयाँ)	पल का ऊपरी भाग ।
گريز	(ف)	(गुरेज़)	बचना, बचल होना ।
گريز	(ف)	(गुड़)	मीठा, ऊर के रसका बना हुआ मिठाव ।
گريز	(ف)	(गड़बड़)	पनराइट, भगडा ।
گريز	(ف)	(गहरिया)	चरवाहा, चढ़ाई भेड़ मकड़ी चरानेवाला ।
گريز	(ف)	(गिरागिराना)	विगती करना, क्षय जोड़ना ।
گريز	(ف)	(गुरुगुरी)	हुकका ।
گريز	(ف)	(गाढ़ना)	धसाना, ठोकना ।
گريز	(ف)	(गढ़या)	पानी पीने का छोटा पाव, लुटिया ।
گريز	(ف)	(गढ़हा)	= (गढ़) किला, क़ैद ।
گريز	(ف)	(गुड़घल)	एक प्रकार का फल ।
گريز	(ف)	(गढ़ना)	बनाना, रचना ।
گريز	(ف)	(गज़)	नाबने की वस्तु (३६ इंच का)
گريز	(ف)	(गज़फ)	शुद्ध और तिरा मिलाकर पट्टी बनाना ।
گريز	(ف)	(गज़ी)	घोतर, कम दाम का कपड़ा ।
گريز	(ف)	(गुस्ताख)	निलंबन, मूर्त ।
گريز	(ف)	(गुस्तांगर)	चसान, मूर्त, गैवार ।
گريز	(ف)	(गुलाबनामन)	एक मिठाई है ।
گريز	(ف)	(गुलाबी)	एक रंग है ।
گريز	(ف)	(गुलाब)	गुलाब लाल रंग होली के लोहार में मलते हैं ।
گريز	(ف)	(गलाना)	पिघलाना, नर्मकरना ।
گريز	(ف)	(गुलबदन)	एक रेसामी कपड़ा ।
گريز	(ف)	(गलफडा)	जावड़ा ।
گريز	(ف)	(गुलतराश)	बत्ती के फूल काटने की कैंची ।
گريز	(ف)	(गिलटी)	एक प्रकार का कपड़ा ।
گريز	(ف)	(गिलखन)	भुनी का भाद ।
گريز	(ف)	(गुलदुम)	गुलघुल, एक पक्षी ।
گريز	(ف)	(गुलिस्ताँ)	बाग, बाड़ी ।
گريز	(ف)	(गुलशन)	पुष्प स्थान, बागीचा ।
گريز	(ف)	(गुलगुला)	बहुत नर्म, पिघपिछा ।
گريز	(ف)	(गुलदस्ता)	फूलों का गुच्छा ।
گريز	(ف)	(गुलगूं)	फूल के रंग का ।
گريز	(ف)	(गुलगीर)	दीप का फूल काटने की कतरनी ।
گريز	(ف)	(गलना)	पिघलना, नर्म होना, विगड़ना ।
گريز	(ف)	(गिलो)	एक दवाई, शुर्च ।
گريز	(ف)	(गुल)	गला, कैंठ ।

कुल	(फ)	(गिलह)	निन्द, बुराई, शिकायत ।
कुली	(स)	(गिलहरी)	एक चार पाँव का जीव, सीतार्जुन की शक्ति ।
काली	(स)	(गली)	घोटा कूचा, तंग-रास्ता ।
काल	(स)	(गुलेल)	कमान, धनुष, मटो का गुल्ला चलाने की ।
कम	(फ)	(गुम)	सोया हुआ ।
कुमार	(स)	(गुमास्ता)	मुनीव, नायब ।
कुमान	(फ)	(गुमान)	संदेह, शंका, ध्यान ।
कुमारा	(फ)	(गुमराह)	बहका हुआ, बदराह, कुरीति ।
कुम्भी	(स)	(गुमटी)	पर, स्थान ।
कुन	(स)	(गुण)	विद्या, ।
कुना	(स)	(गन्ना)	ऊख, पौधा ।
कुला	(स)	(गिनना)	गिन्ती करना, गणना, ।
कुलाह	(फ)	(गुनाह)	पाप, दोष ।
कुम्ह	(फ)	(गुम्बद)	दर्या, युर्ज ।
कुम्ह	(स)	(गनपति)	संसार का पति, मालिक, परमात्मा ।
कुम्ह	(स)	(गम्भीर)	समझवाला, बुद्धिमान, धीमा, धीर ।
कुम्ह	(फ)	(गिनत)	= (गणित) हिसाब, थक विद्या ।
कुम्ह	(स)	(गिनती)	गिनना, गणना ।
कुम्ह	(स)	(गंज)	बाजार, मंडी, खजाना ।
कुम्ह	(स)	(गंज)	सजाना, भंडार ।
कुम्ह	(स)	(गंजा)	झुहर, चन्दला ।
कुम्ह	(फ)	(गुंजान)	तंग, सफ़दा ।
कुम्ह	(फ)	(गनकुफ़ा)	खेल के १३ ।
कुम्ह	(स)	(गंद गंदा)	मैला, दुर्गन्ध ।
कुम्ह	(फ)	(गन्दुम)	गेहूँ ।
कुम्ह	(स)	(गन्ध)	वाँस ।
कुम्ह	(स)	(गन्धी)	अतार, सुगन्धित वस्तु बेचनेवाला ।
कुम्ह	(स)	(गन्धार)	कंधार देश, एक रागिनी ।
कुम्ह	(स)	(गन्दफ)	= (गन्धक) पीले रंग की धातु ।
कुम्ह	(स)	(गण्डा)	चार कौड़ी का, मन्त्र का धागा, ताबीज ।
कुम्ह	(स)	(गण्डासा)	चरी काटने का हथियार ।
कुम्ह	(स)	(गनिक)	गिनती करनेवाला, हिसाब करनेवाला ।
कुम्ह	(फ)	(गंगा)	दरिया गंगार्जुन, भागीरथी नदी ।
कुम्ह	(स)	(गुंगा)	अबोल, अवाक, मौन, मूक ।
कुम्ह	(स)	(गुवार)	आमवासी ।
कुम्ह	(स)	(गवाना)	खाना ।
कुम्ह	(स)	(गुनी)	विद्यावाला, गुणवान ।

گوش	(स)	(गणेश)	शिवसुत, परमेश्वर, गजानन ।
گو	(स)	(गृ)	विष्ठा, मैला, पाखाना ।
گور	(ف)	(गवारा)	प्रसन्न होना ।
گور	(ف)	(गवाह)	साक्षी, सासी ।
گور	(س)	(गोबर)	गाय या बैल की विष्ठा ।
گورگناه	(س)	(गोबरगनेरा)	निरुद्धा, बहुत मोटा ।
گورمی	(س)	(गोबरी)	गोबर से लीपना ।
گوراند	(س)	(गोविन्द)	श्रीकृष्णजी का नाम है ।
گورمی	(س)	(गोभी)	एक तर्कारी ।
گورمی	(س)	(गवाही)	सास ।
گورمال	(س)	(गोपाल)	श्रीकृष्णजी का नाम है, गहरिया ।
گورمن	(س)	(गोफन)	गोमिया, गोहना ।
گویی	(س)	(गोपी)	सखी, घड़ीरी, ग्वालिन ।
گوت	(س)	(गोत)	गोत्र, कुल, वंश, जाति ।
گوت	(س)	(गोतम)	एक ऋषि का नाम है जिसने न्याय शास्त्र रचा है ।
گوت	(س)	(गोटा)	मगसी, संजाफ, कंर ।
گوتا	(س)	(गोटा)	सनहरी या कपहरी तार की पगो बरत ।
گوجر	(س)	(गूजर)	एक हिन्दू जात है ।
گوجری	(س)	(गूजरी)	गूजर की स्त्री ।
گوند	(س)	(गूदड़)	पुराना सड़ा फरसा ।
گودلینا	(س)	(गोदलेना)	सै पालना, धूँह बोला मेधा करना ।
گودنا	(س)	(गोदना)	सोदना, शरीर पर निशान बनाना ।
گورا	(س)	(गोरा)	ठजला, सफेद, श्वेत ।
گورخر	(ف)	(गोरखर)	एक जंगली चौपाया ।
گورس	(س)	(गोरस)	मटा, छाद, दूध ।
گنگویری	(س)	(गंगोत्री)	गंगधार, जहाँ से गंगा निकली है पर्वत ।
گنگاساگر	(س)	(गंगासागर)	जहाँ गंगा समुद्र में मिली है, एक प्रकार का लोहा ।
گورستان	(ف)	(गोरिस्तान)	मृतों के गाड़ने की जगह ।
گورو	(س)	(गोरू)	बैल, बिजार, गाय, बैल आदि ।
گوری	(س)	(गौरी)	पार्वती, शिवजी की स्त्री ।
گور	(س)	(गोड़)	घुटने ।
گور	(ف)	(गोज्ञ)	वायु सरना ।
گوزن	(ف)	(गघड़न)	बारहसिंहा ।
گوشاله	(س)	(गौशाला)	गौवों के रहने का स्थान ।
گوشپای	(ف)	(गोसपंद)	बकरी, छेरी, छगरी ।
گوش	(ف)	(गोश)	कान, सुनने की शक्ती, श्रवण ।
گوساکن	(س)	(गुसाई)	जोगी ।

گوشت	(ف)	(गोश्त)	मांस ।
گوشت	(४)	(गोष्ट)	सलाह, अनुमति ।
گوشتواره	(ف)	(गोश्तवार)	कान का गहना, कर्णपूल ।
گوشت	(ف)	(गोशा)	कोना, खूंट ।
گوکل	(س)	(गोकल)	श्रीकृष्णजी की जन्मभूमि ।
گوکلو	(४)	(गोखरू)	एक प्रकार की देवाई ।
گوشت خور	(ف)	(गोश्तखोर)	मांसाहारी, मांस खाने वाला ।
گوکل	(س)	(गूगल)	एक पेड़ का रस अथवा गोंद ।
گوله	(४)	(गोला)	पल्ल, लोहे का गोला पिंड ।
گولر	(४)	(गूलर)	एक फल ।
گولک	(३)	(गोलक)	जिस पात्र में चोकड़ रखते हैं ।
گولنداز	(ف)	(गोलेंदाज़)	तोपची, गोला चलानेवाला ।
گولی	(४)	(गोली)	छोटा गोला ।
گرمزا	(४)	(गूमड़ा)	सूजन ।
گون	(४)	(गोन)	धैला, बोरी ।
گون	(ف)	(गौ)	इच्छा, मतलब ।
گونگون	(ف)	(गुनागूं)	रंग बरंग ।
گونج	(४)	(गूंज)	शब्द, आवाज ।
گوند	(४)	(गोंद)	किसी पेड़ का गाढ़ा चिपचिपा रस, कीकर, घाम, नीम
گوندنی	(४)	(गोंदनी)	एक मेवा है ।
گونه	(ف)	(गूना)	रंग, तरह ।
گونه	(४)	(गोह)	एक जीव ।
گوهر	(ف)	(गौहर)	जवाहर, मणि, रत्न, मोती ।
گوپی	(ف)	(गोप)	गेंद, बच्चों के खेलने की गोल वस्तु ।
گوپا	(ف)	(गोपा)	बोलने वाला ।
گوپا	(४)	(गवैया)	गाने वाला, गायक ।
گوپایی	(ف)	(गोपाई)	बोल चाल, बोलना ।
گهات	(४)	(घात)	मारना, ताक झांक, दाप, पेच ।
گهات	(४)	(घाट)	ढील, नदी पर नहाने या पार उतरने की जगह ।
گهانا	(४)	(घाटा)	कमी, हानि, नुकसान ।
گهانی	(४)	(घाटी)	पहाड़ में का रास्ता ।
گهاس	(४)	(घास)	कुशा ।
گهاکه	(४)	(घाघ)	पुराना, वृद्ध अथवा बाला ।
گهاکرا	(س)	(घागरा)	एक दरया है ।
گهالنا	(४)	(घालना)	छालना, छराव करना ।
گهام	(४)	(घाम)	गर्मी, धूप ।
گهامو	(४)	(घामड़)	मूख, सीधा, बेवकूफ ।

کھانی	(४) (घानी)	{ तेल निकालने की चलीय कोल्ह (गितनी तिलहन का एक चार तेल निकाला जाय) }
کھاو	(४) (घाय)	कोड़ा, जखम, चोट ।
کھاو کھپ	(४) (घायघप)	सा जाना, पुकरना ।
کھایل	(४) (घायल)	जखमी ।
کھیرانا	(४) (घशराना)	बे औसत होना ।
کھپ	(४) (घुप)	सँपरा ।
کھٹا	(४) (घटा)	गाढ़ा बादल ।
کھٹا و پ	(४) (घटाटोप)	पालकी धमरा गार्गी के टुकने का फरका ।
کھٹانا	(४) (घटाना)	कम करना ।
کھٹکا کھچ	(४) (घचाघच)	फचा फच ।
کھر	(४) (घर)	रवान, जगह, निवास, गृह ।
کھرا	(४) (गहरा)	गम्भीर, नीचा ।
کھرا نا	(४) (घराना)	वंश, धान्दान, कुल, कुटुम्ब ।
کھرا نا	(४) (घुराना)	धमकाना, ताड़ना ।
کھربار	(४) (घरबार)	कुटुम्ब, परिवार ।
کھرو	(४) (घरू)	घायस ।
کھڑا	(४) (घड़ा)	मिट्टी का पानी भरने का पात्र ।
کھڑو لٹچا	(४) (घड़ाँचा)	पानी रसने की फाट की विपरी ।
کھڑوال	(४) (घड़ियाल)	मगर मन्त्र, घड़िका, धंदा ।
کھڑوالی	(४) (घड़ियाली)	धंदा बनाने वाला ।
کھسنا	(४) (घुसाना)	हालना, घुसेटना, टूटना ।
کھسنا	(४) (घुसना)	अन्दर जाना ।
کھسنا	(४) (घिसना)	रगड़ना ।
کھسیارا	(४) (घसियारा)	घात काटने वाला ।
کھسیونا	(४) (घुसेटना)	जोर से अन्दर डालना, टूटना ।
کھولنا	(४) (घोलना)	मिलाना (पतली चीस पानी इत्यादि में)
کھمروی	(४) (घुमरी)	शिर का चक्कर ।
کھمسنا	(४) (घमसान)	गुरू, संग्राम ।
کھمڈ	(४) (घमंड)	अभिमान ।
کھڑی	(४) (घड़ी)	समय बतावे की फल, २४ मिनट ।
کھن	(४) (गहन)	महण, राहु का प्राप्त करना, पकड़ना ।
کھنا	(४) (गहना)	आभूषण ।
کھنا	(४) (घुना)	घोषा, दीमक या घुन का रसाय द्रव्य ।
کھنا	(४) (घुना)	दुष्ट, कोपी ।
کھن	(४) (घिन)	ग्लानि, नफरत ।
کھنٹا	(४) (घंटा)	दोई घड़ी, घड़ियाल ।

گھنچ	(४)	(घोंच)	गईन, नार ।
گھنڈی	(४)	(घुण्डी)	वटन, (गोल) ।
گھنڈور	(४)	(घनघोर)	बादल को घटा, गाढ़ा बादल ।
گھنڈولنا	(४)	(घंघोलना)	पानी में मिलाना ।
گھنے	(४)	(गहने)	गिरवी ।
گھوڑا	(४)	(घैवारा)	हिंडोला, पिंघुड़ा, पालना ।
گھوٹنا	(४)	(घोटना)	रगड़ना, दुबाना, मलना ।
گھوڑنا	(४)	(घूरना)	क्रोध से देखना, ताकना ।
گھونس	(४)	(घुंस)	बड़ा मूसा, शिशयत ।
گھوسپی	(४)	(घोसी)	मुसलमान ग्याला, थहीर ।
گھوسم گپاسا	(४)	(घूमघासा)	मुक्का मुक्की ।
گھوڑا	(४)	(घोड़ा)	धरय, तुरंग ।
گھوڑی	(४)	(घुग्घी)	कम्बली का शिर से पांव तक कोट ।
گھول-ڈل	(४)	(घोलमेल)	मिलाप मेलजोल ।
گھومنا	(४)	(घूमना)	फिरना, चक्कर खाना ।
گھوٹ	(४)	(घूट)	पानी का आस ।
گھوٹت	(४)	(घूँघट)	मुँह का परदा ।
گھبی	(४)	(घी)	घृत ।
گھیا	(४)	(घीया)	राम तुरई, लौकी (तर्कारी) ।
گھیر	(४)	(घेर)	हाता, मंडल, घेरा ।
گھیرنا	(४)	(घेरना)	शोकना, पकड़ना ।
گھوڑوار	(४)	(घीणुवार)	एक दवाई का पौधा ।
گھیان	(४)	(ज्ञान)	जानना, इल्म, विद्या ।
گھیانی	(४)	(ज्ञानी)	जाननेवाला, आलिम, अक़मन्द ।
گھیاہ	(४)	(झाह)	घास (गाय अथवा घोड़े का खाना) ।
گیت	(४)	(गीत)	गाना, रागिनी ।
گیتی	(४)	(गेती)	संसार, जगत् ।
گیدر	(४)	(गोदड़)	स्यार, फलेला, करठक, दमनक ।
گیدی	(४)	(गोदी)	मूर्ख, अनजान ।
گیر	(४)	(गीर)	पकड़ना ।
گيرو	(४)	(गेरू)	पहाड़ की लाल मिट्टी ।
گيسو	(४)	(गोसू)	नाल, केश ।
گیل	(४)	(गैल)	रास्ता, डगर, राह ।
گه	(४)	(गीला)	भीगा, तर ।
گهندا	(४)	(गेंदा)	एक फूलदार पौधा ।
گیڈا	(४)	(गैंडा)	एक जंगली पशु जिसके मस्तक पर एक साँग होता ।
گهوان	(४)	(गैहान)	संसार, जगत् ।

کینوں	(३)	(गेहूं)	कनक, गन्धम, गोधूम ।
کیند	(४)	(गेहूँ)	सदकों के खेत की एक मोल वस्तु ।

(ज)

3	(६)	(ला)	नहीं ।
3	(६)	(लावुद)	धनरप, शरूर ।
443	(७)	(लाभ)	प्राप्ति, प्रायदा ।
لات	(८)	(लात)	पग, पांव ।
لات	(९)	(लाट)	धमिल की सी, लपट, भीमार ।
لائی	(१०)	(लाठी)	लकड़ी, लकड़, छड़ी ।
لا	(११)	(लाज)	राम ।
لاجرود	(१२)	(लाजवर्द)	गीला पत्थर ।
لا	(१३)	(लाद)	बोझा ।
لا	(१४)	(लादना)	बढ़ाना ।
لائی	(१५)	(लादी)	धोबी के कपड़ों का बोझा ।
لا	(१६)	(लाइला)	प्यारा, दुसारा ।
لا	(१७)	(लाइ)	भार, चाप, दुसारा ।
لازم	(१८)	(लाज़िम)	उचित, योग्य, साथ रहनेवाला ।
لازوال	(१९)	(लाज़वाला)	अशुभ, चिरंजीव, रिपर, जो घट न सके ।
لا	(२०)	(लासा)	एक विषकदार ज्ञान जिसे विद्विषा के परों में लगाकर पकड़ते हैं ।
لاش	(२१)	(लाश)	मरा शरीर, मृदो, खोप ।
لا	(२२)	(लातर)	इनला, निर्बल, कमबोर, दुर्बल ।
لا	(२३)	(लाक)	शेखी, हाँग ।
لاکھ	(२४)	(लाख)	सी हजार, सय, १००००० ।
لا	(२५)	(लाक)	पेड़ का गोंद ।
لاک	(२६)	(लाकिन)	परन्तु ।
لا	(२७)	(लाग)	राशुता, बैर ।
لاکت	(२८)	(लागत)	क्रीमत, मोल, खर्चा ।
لاکر	(२९)	(लागू)	चाहनेवाला, प्रेमी ।
لا	(३०)	(लाल)	लालरंग का एक रत्न ।
لا	(३१)	(लाल)	गुंथा, ने नोल ।
لا	(३२)	(लाला)	पक पदवी है, जैसे साहब, राय ।
لا	(३३)	(लालच)	लोभ ।
لا	(३४)	(लालड़ी)	छोटा लाल, चुपची ।
لا	(३५)	(लालसा)	शीमलगा ।

لاول	(ع)	(लावलद)	धपूत, निपुन ।
لال كدو	(ح)	(लालकद्)	तर्कारी, सांताफल ।
لاله	(ف)	(लाला)	एक लालरंग का पुष्प है ।
لالی	(ف)	(लाली)	सूखी, सुखरंगत ।
لاسه	(ع)	(लामसा)	इन्द्री-जो छूने से प्रतीत हो ।
لاوا	(ح)	(लावा)	फूँदी, सड़ना ।
لاهی	(ح)	(लाही)	एक पौदा है (तिसहन का) ।
لايق	(ف)	(लायक)	योग्य, सुपात्र, श्रेष्ठ ।
لب	(ف)	(लब)	होंठ, रदपुट, ओष्ठ ।
لبداء	(ح)	(लवादा)	बर्फ का फण्डा ।
لباس	(ع)	(लिबास)	पोशाक, वस्त्र ।
لبالب	(ف)	(लबालब)	भराडुआ, मुंहा मुंहा ।
لبرغٹا	(ح)	(लबरगुटा)	लुच्चा ।
لہوانا	(ح)	(लुभाना)	ललचाना ।
لب	(ح)	(लप)	मुट्टी भर, दोनों हाथभर ।
لہائیہ	(ح)	(लपाटिया)	असत्य बोलनेवाला, झूठा ।
لپٹ	(ح)	(लपट)	अग्निकी लौ, दहक, लहर, भयक, लूका ।
لپٹا	(ح)	(लिपटना)	गले लगना ।
لپٹانا	(ح)	(लिपटाना)	गले लगाना ।
لپسی	(ح)	(लपसी)	एक प्रकार का बना घी का हलवा, शीरा ।
لپکنا	(ح)	(लपकना)	पकड़लेना ।
لپاپ	(ح)	(लपलप)	जलदी खाना ।
لپٹنا	(ح)	(लपेटना)	तह करना, समेटना ।
لت	(ح)	(लत)	आदत, बान, प्रकृति, स्वभाव ।
لتا	(ح)	(लत्ता)	बछ, लीड़ ।
لتارنا	(ح)	(लताड़ना)	धमकाना, ताड़ना, लाज दिलाना ।
لتہونا	(ح)	(लिथड़ना)	कौचड़ से भीगना या कौचड़ लगजाना ।
لتیہا	(ح)	(लतिया)	धुरे स्वभाव वाला ।
لتہا	(ح)	(लट्टा)	मोटी छाटी, सोंटा ।
لتاہٹا	(ح)	(लटाफटा)	पुराने बख ।
لتا	(ح)	(लुटाना)	बर्बाद करना, नाश करना ।
لتک	(ح)	(लटक)	चटक, भटक, चौंचला, सनक ।
لتکانا	(ح)	(लटकाना)	झुलाना, टांगना, पीछे रहजाना ।
لتکنا	(ح)	(लटकना)	झुकना ।
لتو	(ح)	(लट्ट)	खिलौने की चीज ।
لتورا	(ح)	(लट्टरा)	एक पशु ।
لتہا	(ح)	(लुटिया)	छोटा लोटा, पानी पीने का पात्र ।

لوزا	(४)	(लुटेरा)	दास, चोर ।
لنجاجت	(६)	(लज्जाजित)	विजयी, हाथ जोड़ना ।
لجانا	(س)	(लजाना)	समझाना, समझ करना, संकोच करना ।
لجبت	(س)	(लज्जित)	सनातन शर्मिला ।
لجا	(४)	(लुच्चा)	कुचासी, कुकमी ।
لچانا	(४)	(लचाना)	मोड़ना, झुकाना ।
لچک	(४)	(लचक)	हिलना, झुकना ।
لچکا	(४)	(लचका)	गोटा, मिनारी ।
لچھا	(५)	(लच्छा)	ग्रन्था, छत या रेशम की चाँदी ।
لچھی	(س)	(लच्छमी)	= (लक्ष्मी) धन, माया ।
لچھن	(س)	(लच्छन)	भादत, गुण ।
لھاج	(६)	(लिहाज)	क्याल ।
لھاف	(६)	(लिहाफ)	हो भी चादर ।
لھڙا	(६)	(लहड़ा)	पल ।
لھم	(६)	(लैहम)	मांस ।
لھنت	(ف)	(लहन्त)	टुकड़ा ।
لداو	(४)	(लदाय)	पक्का पर जितमें कदियां न हों ।
لڏو	(४)	(लडू)	एक मिठाई है ।
لڙت	(६)	(लड़गत)	रवाद, रस ।
لورڙ	(ف)	(लोराज़िश)	कांपना ।
لورڙا	(ف)	(लरज़ा)	भूचाल, शीत, जादा ।
لورڙي	(४)	(लड़ व लड़ी)	कतार, मोतियों की पाँति ।
لوتا	(४)	(लड़ना)	मुझ करना, झगड़ना ।
لڙاڪا	(४)	(लड़ाका)	झगड़ालु, दुष्ट ।
لڙي	(४)	(लड़ाई)	युद्ध, संग्राम ।
لڙڪا	(४)	(लड़का)	पुत्र, छोकरा ।
لڙاپڻ	(४)	(लड़कापन)	बचपन, मूर्खता ।
لڙڪڙاڻا	(४)	(लड़कड़ाना)	कांपना, हिलना ।
لوڪڻا	(४)	(लुड़कना)	झेलना ।
لس	(४)	(लस)	वेपदार वस्तु या वेप ।
لسان	(६)	(लिसान)	जिह्वा, जवान ।
لس لسواو سورا	(४)	(लसलसा)	एक फल है ।
لشتم پشم	(४)	(लश्मपश्म)	इलैम, शिशिकल ।
لشکر	(ف)	(लश्कर)	सेना, दल, कटक, फौज ।
لشکري	(ف)	(लश्करी)	पैदल, सिपाही ।
لطافت	(६)	(लताफत)	रसलपन, स्वादिष्ट ।
لطاف	(६)	(लुत्फ)	दया, कृपा ।

لطائف	(६)	(लतीफ़)	मजेदार, रसीला ।
لطیفه	(६)	(लतीफ़ा)	शुटकुला, चुहल, रस, हँसी की बात ।
لماب	(६)	(लुआय)	चपदार पानी ।
لمب	(६)	(लम्बय)	खेल, कूद ।
لمعات	(६)	(लानत)	फिटकार, मलामत ।
لمت	(६)	(लुगत)	कोश, शब्द संग्रह ।
لغام	(٦)	(लगाम)	घोड़े की लगाम ।
لغو	(٤)	(लगो)	अनर्थ, निकम्मा, मिथ्या ।
لف	(٤)	(लफ़)	खपेटना ।
للط	(٤)	(लफ़ज़)	शब्द ।
للفان	(٦)	(लिफ़ाफ़ा)	परिवेष्टन ।
لقب	(٤)	(लक़ब)	गोत्र, पदवी ।
لقمان	(٤)	(लुक्मान)	एक हकीम का नाम है ।
لقوة	(٤)	(लक़्वा)	हवा का मारना, बीमारी ।
لكوه	(٦)	(लख)	सथ, लाख ।
لکانا	(٨)	(लुकाना)	झिपाना ।
لكد	(٦)	(लक़द)	सात, पाँच की ठोकर ।
لكڑی	(٨)	(लकड़ी)	काठ, ईंधन, साठी, सोंटा ।
لكنت	(٨)	(लुकनत)	तुतलाना, हकलाना ।
لكیا	(٨)	(लिखा)	प्रारब्ध, नसीब, भाग ।
لكهلا	(٨)	(लिखना)	लिखत करना ।
لكهائی	(٨)	(लिखाई)	खिलाई की मजदूरी या दंग ।
لكیوٹا	(٨)	(लखौटा)	किसी चीज़ पर लाख लगाना ।
لكیورا	(٨)	(लखेरा)	लाख का काम करने वाला ।
لكیر	(٨)	(लकीर)	सतर, रेखा, खत ।
لگام	(٦)	(लगाम)	घोड़े की लगाम, बाग ।
لگان	(٨)	(लगान)	धर्ती का महसूल, कर ।
لگانا	(٨)	(लगाना)	जमाना, घुपड़ना ।
لگاؤ	(٨)	(लगाव)	सम्बन्ध, रिश्ता ।
لگایک	(٨)	(लगभग)	पास, नेरे, धीरे ।
لگن	(٨)	(लगन)	प्रेम, समय, घड़ी, पल ।
لگرو	(٨)	(लघु)	थोड़ा, सार, कन ।
للات	(٨)	(लिलाट)	प्रारब्ध ।
للت	(٨)	(ललित)	एक रागिनी ।
للجانا	(٨)	(ललचाना)	चाहना, इच्छा करना ।
للاکارنا	(٨)	(ललकारना)	ताड़ना, धमकाना ।
لاوینو	(٨)	(लल्लोपत्तो)	विनती, हाथ जोड़ना ।

لہیا	(۳)	(लेंया)	ऊँचा, दराज ।
لہیائی	(۴)	(लेंयाई)	ऊँचाई, बरा भाग, बरा होना ।
لہیت	(۵)	(लम्पट)	थलथल, झूठ ।
لہیزا	(۶)	(लमछड़ा)	लम्बा, लम्बेतरा ।
لہیا	(۷)	(लमहा)	पथ, सहवा ।
لہنا	(۸)	(लमकना)	लटकना, जल्दी २ चलना ।
لن لوانی	(۹)	(लनतरानी)	हीन, रोखी, थलथल ।
لنڈا	(۱۰)	(लुनडा)	लुया, कुचाल ।
لنڈورا	(۱۱)	(लंडूरा)	बे दम, बे पूँजावाला ।
لنجا	(۱۲)	(लुंजा)	अनादिन, बे हाथ पांव का ।
لنگ	(۱۳)	(लंग)	लंगरा ।
لنگ	(۱۴)	(लिंग)	शरीर, पिपरी, मूत्र की द्रष्टी ।
لنگر	(۱۵)	(लंगर)	कांडा, जहाज ठहराने का बोझ, संगीत बोझ ।
لنگرا	(۱۶)	(लंगड़ा)	एक टांग का ।
لنگری لنگری	(۱۷)	(लंगरी लंगरी)	बोझ ।
لنگری لنگری	(۱۸)	(लंगरी लंगरी)	बचपन का भिन्न ।
لنگر	(۱۹)	(लंगूर)	काता मन्दर, संभूरी ।
لنگر	(۲۰)	(लंगन)	काका, मत, उपर ।
لنگری	(۲۱)	(लंगना)	पारहोना ।
لنگری	(۲۲)	(लुंघी)	सूत या रेशम का तार ।
لو	(۲۳)	(ली)	लैशनी, बत्ती का शीला, मन, ध्यान, लगन ।
لوا	(۲۴)	(लघा)	एक पक्षी है ।
لواحق	(۲۵)	(लयादक)	सारी, सम्बन्धी ।
لوازمہ	(۲۶)	(लयाजमा)	सामान, सामग्री ।
لوان	(۲۷)	(लोयान)	एक प्रकार का सुगन्धित पौध ।
لوہ	(۲۸)	(लोम)	लालच, लालसा ।
لوہی	(۲۹)	(लोमी)	लालची, हिरी, अभिलाषी ।
لوہیا	(۳۰)	(लोमिया)	साम, भाजी, एक यन्त्र ।
لوہرا	(۳۱)	(लोधड़ा)	मांस की बड़ी बोटी ।
لوہ	(۳۲)	(लुट)	चोरी, लुट ।
لوہنا	(۳۳)	(लुटना)	धुलना, लुटाना ।
لوہ پوٹ	(۳۴)	(लोटपोट)	न्याऊल, बेचैन, तड़प ।
لوہن	(۳۵)	(लोचन)	नेत्र, चक्षु ।
لوہ	(۳۶)	(लौह)	लकड़ी का लकड़ा, लकड़ी ।
لوہا	(۳۷)	(लोधा)	किसानों की एक जात का नाम ।
لوہ	(۳۸)	(लोहा)	मनुष्य ।

लुकी (४) (लौकी) विद्या, तर्कारी ।
 लोक (स) (लौकिक) संसारी व्याहार ।

लोक (स) (लोक)

लोक, मनुष्य, भवन, सृष्टि के विभाग, तीन लोक प्र
 (१) स्वर्गलोक अथवा देव लोक अर्थात् देवताओं
 की जगह (२) मर्त्यलोक यह संसार जितमें मनु
 है (३) पाताल लोक अर्थात् नीचे का लोक । वि
 ग्रंथों में सात लोक लिखे हैं—सब १४ लोक हैं, ७
 ऊपर और ७ धरती के नीचे ऋषियों ने वर्णन कि

लुका (स) (लुका) अग्नि ।
 लुकालोक (स) (लोकालोक) पहाड़ के सब तरफ संसार के, कोई प्रकार ।
 लुलू (६) (ललू) मोती ।
 लुमड़ी (४) (लोमड़ी) लोमशा, लोम ।
 लुन (स) (लोन) नमक, सेंधा, सुंभर, फाला, लारी इत्यादि ।
 लुन (स) (लौंद) अधिक महीना ।
 लुन्डा (४) (लौंडा) छोकरा ।
 लुन्डी (४) (लौंडी) नाँकरनी, बांदी, दासी ।
 लुहा (४) (लोहा) एक प्रकार की धातु ।
 लुहार (४) (लोहार) लोहकार ।
 लुहचून (४) (लोहचून) लोहे का धुगड़ा ।
 लुहसार (स) (लोहसार) लोहे की खानि ।
 लुह (४) (लहू) रक्त, खून ।
 लुई (४) (लोई) ऊनी चादर ।
 लुहान (४) (लुहान) खून से भरा ।
 लुहजा (६) (लहजा) आवाज जो पढ़ने या बोलने में निकलती है ।
 लुहाजा (६) (लिहाजा) इस वास्ते, अतः ।
 लुहर (४) (लहर) पानी की चाल, सर्प के विष का अरार ।
 लुहराना (४) (लहराना) हिलना, खेलना ।
 लुहरवहर (४) (लहरवहर) सुख सम्पत्ति ।
 लुहसन (४) (लहसन) लस्सन, एक मसाला है ।
 लुहसनिया (४) (लहसनिया) एक रक्त है, जवाहर ।
 लुलो (४) (लैलोट) मुकर जाने वाला ।
 लुहना (४) (लहना) प्रारब्ध ।
 लुहंगा (४) (लहंगा) स्त्री के शरीर के नीचे भाग का वस्त्र ।
 लुहान्त (६) (लियान्त) शुष, बुद्धिमानी, विज्ञता ।
 लुप (४) (लेप) शरीर पर कोई दवा लगाना ।
 लुप (४) (लैपालक) गोदलियाइया, पुत्र, बनायाइया ।
 लुप (४) (लैपड़ना) दूसरे को लेकर गिरना ।

ليبنا	(٤)	(लीपना)	पोतना, पलतर करना ।
ليت	(٥)	(लैतलाल)	टालना, धानकल करना ।
ليجور	(٦)	(लीचड़)	कंजूम, मवसीनूस ।
ليد	(٧)	(लीद)	गधे, हाथी घपना घोड़े की निष्ठा ।
ليور	(٨)	(लीर)	कण्डे की ध्वजी ।
لوزم	(٩)	(लेज़म)	सोदे का धनुष, कमान जो बनेती है ।
ليسا	(١٠)	(लेसना)	लीपना ।
ليكن	(١١)	(लेकिन)	परन्तु ।
ليك	(١٢)	(लीख)	रास्ता, राहक ।
ليه	(١٣)	(लेखा)	हिस्सा ।
ليك	(١٤)	(लेखक)	हिस्सा करने वाला, लिखने वाला ।
ليل	(١٥)	(लैल)	रात्रि, रैन, रजनी ।
ليل	(١٦)	(लील)	नीला रंग ।
ليه	(١٧)	(लीला)	लेल ।
ليل كند	(١٨)	(लीलकण्ड)	एक पत्नी है ।
ليم	(١٩)	(लैम)	कंजूम, रूम ।
ليمو	(٢٠)	(लेमू)	एक लटा फल है, नाँव ।
ليندين	(٢١)	(लेनदेन)	व्योपार ।
ليلى	(٢٢)	(लैली)	देसी कुत्ता, बिट्टा ।
ليلى	(٢٣)	(लेई)	लेटी ।

(२)

ما	(٢٤)	(मा)	हम ।
ماں	(٢٥)	(मां)	माता, जननी, महतारी ।
ماياپ	(٢٦)	(मां वाप)	माता पिता ।
ماپ	(٢٧)	(माप)	नाप ।
ماत	(٢٨)	(मात)	हार ।
ماتا	(٢٩)	(माता)	मां, मात, महतारी, जननी ।
मात्रा	(٣०)	(मात्रा)	थोड़ा ।
मातम	(٣१)	(मातम)	सोंग, शोर, गम ।
मात्रा	(٣२)	(माथा)	शिर, शीश, मस्तक ।
माजरा	(٣३)	(माजरा)	सत्य वार्ता ।
माजूर	(٣४)	(माजूरफल)	एक दवाई है ।
माचा	(٣५)	(माचा)	बहुत ऊँचे पावों की चारपाई ।
माचीन	(٣६)	(माचीन)	एक देश ।

مالیخوایا	(ع)	(मालीखोलिया)	नायलापन ।
مدح	(ع)	(मदह)	स्तुति, सराहना ।
مادام	(ف)	(मादाम)	सदा ।
مادر	(ف)	(मादर)	माता, मात, महतारी ।
مدک	(ک)	(मदक)	एक नशा है—अफीम व पान मिलाकर बनती है ।
ماده	(ف)	(मादा)	पशु की स्त्री ।
مادیان	(ف)	(मादियान)	घोड़ी ।
مار	(ک)	(मार)	मारपीट ।
مار	(ف)	(मार)	सर्प, नाग, सांप ।
مارول	(ک)	(मारतौल)	एक औजार, हठीड़ी जिसमें पेचकश भी बना है ।
مارجن	(س)	(मार्जेन)	पवित्र करना, शुद्ध करना ।
مارگ	(س)	(मार्ग)	रास्ता, वाट, पन्थ ।
مارواز	(ک)	(मारचाड़)	राजपूताना देश का एक भाग ।
ماريا	(ک)	(माइया)	कमजोर, निर्बल ।
ماس	(س)	(मास)	महीना ।
ماسوا	(ف)	(मासिवा)	अलग, रहित ।
ماش	(ک)	(माश)	उर्द ।
ماشه	(ک)	(माशा)	घाठ रत्ती ।
ماکيان	(ف)	(माकियां)	मुर्था ।
ماگه	(س)	(माघ)	हिंदुओं का ११ वां महीना ।
مال	(ف)	(माल)	थंरा, चंजाम ।
مالا	(ک)	(माला)	जपनी, सुमरनी ।
ماله مال	(ف)	(मालामाल)	धनवान्, धनाढ्य ।
مال پوا	(ک)	(मालपुआ)	मीठी पूड़ी ।
ماله سوری	(س)	(मालसिरी)	एक रागिनी, एक पेड़ है ।
مالش	(ف)	(मालिश)	शरीर पर तेल मलना, पिसना, रगड़ना ।
مالک	(ف)	(मालिक)	स्वामी, पति ।
مالکانه	(ف)	(मालकाना)	मालिकाना ।
مال کوس	(س)	(मालकौस)	एक राग है ।
مال گنگنی	(ک)	(मालकंगनी)	एक औषधि है ।
مال گزاری	(ف)	(मालगुजारी)	धरती का महसूल ।
مالی	(ک)	(माली)	बागवान, फूलवाला ।
مالیت	(ف)	(मालियत)	मोल, कीमत ।
مالیده	(ف)	(मालीदा)	धी, आटा, बूरा मिलाकर बनाना ।
ماما و مامو	(س)	(मामा व मामू)	माता का भाई ।
ماما	(ک)	(मामा)	दाई ।
مامی	(ک)	(मामी)	मामू की स्त्री ।

مانجيا	(۱)	(मांजना)	छाक करना, रगड़ना ।
مانگي	(۲)	(मांदगी)	पछाड़, बीमारी, थकाई ।
مان	(۳)	(मांद)	पुन्दरा, जिसमें थमक न हो ।
مانك	(۴)	(मानिन्द)	जैसे, जिस तरह, समान ।
مانا	(۵)	(मानना)	{ छुटना, भंग करना, स्वीकार करना, निश्चय करना, आदर करना ।
مانوس	(۶)	(मानुस)	प्यार, प्रीति, प्रेमी, मोहपाशा ।
ماوا	(۷)	(माया)	छोटा, दूध को पकाकर गाढ़ा करना ।
ماہ	(۸)	(माह)	मास, महीना ।
ماہتاب	(۹)	(माहताब)	चन्द्रमा, सीमा ।
ماہتابي	(۱۰)	(माहताबी)	आनिराजता का चांद या टैंक ।
ماہي	(۱۱)	(माही)	मछली ।
ماہيانہ	(۱۲)	(माहियाना)	तनकाई, तनाव ।
ماہيت	(۱۳)	(माहियत)	सत्य गार्त ।
ماہيا	(۱۴)	(माया)	लक्ष्मी, दौलत ।
ماہيا	(۱۵)	(मैका)	सी की माता का घर ।
ماہيل	(۱۶)	(मायल)	प्रीति, पारिवर्तिक होना ।
ماہوس	(۱۷)	(मायूस)	निरास, ना उम्मेद ।
ماہيا	(۱۸)	(माया)	पूनी, सामान ।
ماہيا	(۱۹)	(मुयाह)	सुनासिध, वाजिन, उचित, जायस ।
ماہيا	(۲۰)	(मुयाहसा)	संवाद ।
ماہيا	(۲۱)	(मुयारक)	आरीपाद शुभ ।
ماہيا	(۲۲)	(मुयारकादी)	आरीपाद, चयारी, मंगलाचार ।
ماہيا	(۲۳)	(मुयाररत)	भोग, विलास ।
ماہيا	(۲۴)	(मुयालगा)	अधिक भूट, अत्युक्ति ।
ماہيا	(۲۵)	(मुयतदा)	प्रथम, शुरू, पहिले ।
ماہيا	(۲۶)	(मुयतदी)	नवीन, विद्यार्थी ।
ماہيا	(۲۷)	(मुयतिला)	कैसा हुआ ।
ماہيا	(۲۸)	(मुयहल)	बदलनेवाला ।
ماہيا	(۲۹)	(मुयहिलर)	जांचने वाला, देखने वाला ।
ماہيا	(۳۰)	(मुयलिया)	नरक, कपया ।
ماہيا	(۳۱)	(गुवनी)	कारण, पुनियाद, सबब ।
ماہيا	(۳۲)	(मुवहई)	पुष्टि ।
ماہيا	(۳۳)	(मपाना)	नापने का गज ।
ماہيا	(۳۴)	(मत)	बुद्धि, राय ।
ماہيا	(۳۵)	(मत)	नहीं ।
ماہيا	(۳۶)	(मतवाला)	मशे वाला ।

مالیخا	(ع)	(मालीखालिया)	नावलापन ।
مدح	(ع)	(मदह)	स्तुति, सराहना ।
مادام	(ف)	(मादाम)	सदा ।
مادر	(ف)	(मादर)	माता, मात, महतारी ।
مدک	(س)	(मदक)	एक नशा है—अफीम व पान मिलाकर बनती है ।
ماده	(ف)	(मादा)	पक्षी की स्त्री ।
مادیان	(ف)	(मादियान)	घोड़ा ।
مار	(ر)	(मार)	मारपीट ।
مار	(ف)	(मार)	सर्प, नाग, सांप ।
مارمول	(س)	(मारतौल)	एक औजार, हत्तीड़ी जिसमें पेचकश भी बना होता ।
مارجن	(س)	(मार्जन)	पवित्र करना, शुद्ध करना ।
مارگ	(س)	(मार्ग)	रास्ता, बाट, पन्थ ।
ماروا	(س)	(मारवाड़)	राजपूताना देश का एक भाग ।
ماريا	(س)	(माइया)	कमजोर, निर्बल ।
ماس	(س)	(मास)	महीना ।
ماسوا	(ف)	(मासिवा)	अलग, रहित ।
ماش	(س)	(माश)	उर्द ।
ماشه	(س)	(माशा)	छाठ रत्ती ।
ماکيان	(ف)	(माकियां)	सूर्य ।
ماگه	(س)	(माघ)	हिंदुओं का ११ वां महीना ।
مال	(ف)	(माल)	वंश, वंजाम ।
مالا	(س)	(माला)	जपनी, सुमरनी ।
مالامال	(ف)	(मालामाल)	धनवान्, धनाढ्य ।
مالپوا	(س)	(मालपुत्रा)	मीठी पूड़ी ।
مالسیری	(س)	(मालसिरी)	एक रागिनी, एक पेड़ है ।
مالش	(ف)	(मालिश)	शरीर पर तेल मलना, घिसना, रगड़ना ।
مالک	(ف)	(मालिक)	स्वामी, पति ।
مالکانه	(ف)	(मालकाना)	मालिचना ।
مالکوس	(س)	(मालकौस)	एक राग है ।
مالکندي	(س)	(मालकंदी)	एक औषधि है ।
مالکداری	(ف)	(मालयुजारी)	धत्ती का महत्त्व ।
مالی	(س)	(माली)	बागवान, फूलवाला ।
مالیت	(ف)	(मालियत)	मोल, कीमत ।
مالیده	(ف)	(मालीदा)	पी, आटा, बूरा मिलाकर बनाना ।
ماما و مامو	(س)	(मामा व मामू)	माता का भाई ।
ماما	(س)	(मामा)	दाई ।
مامی	(س)	(मामी)	मामू की स्त्री ।

मानिजा	(४) (मानना)	सार करना, स्मरण ।
मानुकी	(फ) (मांदगी)	धमनाद, बीमारी, यमई ।
मान	(४) (मांद)	धुन्दा, जिसमें यमक न हो ।
मानद	(फ) (मानिन्द)	जैसे, जिस तरह, समान ।
माना	(४) (मानना)	{ एनना, मंदार करना, स्वीकार करना, निदय्य करना, मादर करना ।
मानूस	(फ) (मानुस)	प्यार, प्रीति, प्रेमी, मोहवाला ।
मावा	(४) (माया)	सोया, दूध को पंखर गाढ़ा करना ।
मा	(फ) (माह)	मास, महीना ।
माहाब	(फ) (माहताय)	चन्द्रमा, सोम ।
माहाबी	(फ) (माहतायी)	आनिसासी का चांद या टेंटा ।
मागी	(फ) (माही)	मछली ।
माहियान	(फ) (माहियाना)	तनकाह, तलव ।
माहियत	(६) (माहियत)	सत्य वार्ता ।
माया	(स) (माया)	लक्ष्मी, दीसत ।
माका	(४) (मैका)	सौ श्री माता का घर ।
माथल	(६) (माथल)	प्रीति, आशिक होना ।
मायूस	(६) (मायूस)	निरास, ना उम्मेद ।
माया	(फ) (माया)	पूनी, सामान ।
माहा	(६) (मुयाह)	मुनासिब, यामिब, उचित, जायज ।
माहा	(६) (मुयाहसा)	संपाद ।
माहा	(६) (मुयाहक)	आशीर्वाद शुभ ।
माहा	(फ) (मुयाहकदी)	आशीर्वाद, यमई, मंगलाचार ।
माहा	(६) (मुयाहस्त)	भोग, विरासत ।
माहा	(६) (मुयालया)	अधिक फूँट, अत्युक्ति ।
माहा	(फ) (मुयतदा)	प्रयम, शुरू, पहिले ।
माहा	(फ) (मुयतदी)	नवीन, विद्यार्थी ।
माहा	(६) (मुयतिला)	कैसा हुआ ।
माहा	(फ) (मुयहल)	बदलनेवाला ।
माहा	(६) (मुयहिसर)	जाचने वाला, देखने वाला ।
माहा	(६) (मुयलिय)	नकद, कपवा ।
माहा	(६) (मुयनी)	कारण, बुनियाद, रावव ।
माहा	(६) (मुयहई)	पुष्टि ।
माहा	(४) (मपाना)	नापने का गज ।
माहा	(स) (मत)	बुद्धि, राय ।
माहा	(४) (मत)	नहीं ।
माहा	(४) (मतवाला)	गंशे वाला ।

مناجات	(ع)	(मुताविश्चत)	तावेदारी, नौकरा, पीछे चलना ।
متاخرين	(ع)	(मुताखिरीन)	पिछले लोग ।
مناخ	(ع)	(मता)	माल, दौलत, माया, लक्ष्मी ।
متبدل	(ف)	(मुतबदिल)	बदलने वाला ।
متبرک	(ع)	(मुतबरिक)	प्रतिक, शुद्ध ।
متبسم	(ع)	(मुतबस्सम)	हँसने वाला ।
متبلي	(ف)	(मुतबला)	बँदा गोद लिया हुआ ।
متتوگ	(ع)	(मुतहरिक)	छेड़ने वाला, हिलने वाला ।
متحمل	(ع)	(मुतहमिल)	सहने वाला, उगनेवाला ।
متحیر	(ع)	(मुतहशयर)	आश्चर्य में ।
متدين	(ع)	(मुतदशयन)	धार्मिक, धर्मा, सत्यवादी ।
متوگب	(ع)	(मुतरत्तिय)	ठीक करने वाला ।
متوجم	(ع)	(मुतरजिम)	अनुवाद करने वाला ।
متوود	(ف)	(मुतरदिद)	चिन्ता करने वाला ।
متوحد	(ع)	(मुतरस्तिद)	आशा करने वाला ।
متوگب	(ع)	(मुतरक्किब)	आशा, भरोसा, उम्मेद करने वाला ।
متووک	(ع)	(मतरुक)	त्यागा, छोड़ दिया गया ।
متسلط	(ع)	(मुतसल्लत)	बरा में करने वाला ।
متشابه	(ع)	(मुतशायह)	वैसी ही शरू, वैसी ही सूरत ।
متصدع	(ع)	(मुतसदा)	डुस देने वाला, दुष्ट ।
متصرف	(ع)	(मुतसरिफ)	बरा में करने वाला ।
متصل	(ع)	(मुत्तसिल)	पास, धीरे ।
متعجب	(ع)	(मुतअज्जिब)	आश्चर्य में ।
متعدد	(ع)	(मुतअदिद)	बहुत, बहुधा ।
متعان	(ع)	(मुतअफिकन)	सुरी वास देने वाला, दुर्गन्धि वाला ।
متعلق	(ع)	(मुतअविक)	रिश्तेदार, सम्बन्धी ।
متعاون	(ع)	(मुतअशयन)	नौकर, सेवक ।
متغير	(ع)	(मुतगैयर)	बदला हुआ, विलोम ।
متفرق	(ع)	(मुतक्ररिक्क)	अलग, उदा, भिन्न ।
متلق	(ع)	(मुत्तफिर)	इत्तिफाक, मेल वाला ।
متلکو	(ع)	(मुतफकिर)	चिन्तावान्, दुखी ।
متغني	(ع)	(मुतफजी)	कपटी, बुरा, सोटा ।
متدار	(ع)	(मुतकब्बिर)	अभिमानी, गर्ववाला, घमण्डी ।
متکلم	(ع)	(मुतकल्लिम)	नाते करने वाला, बोखने वाला ।
متکشی	(ع)	(मुतलाशी)	हँदने वाला ।
متکثر	(ع)	(मुतनाफिकर)	पिन करने वाला ।
متنافس	(ع)	(मुतनाफिकस)	मनुष्य, जीव, मातुस ।

मतौर	(६) (मुतयातिर)	सगातार, बराबर ।
متوجه	(६) (मुतयजह)	कपाल करनेवाला, ध्यान करनेवाला ।
متوکل	(६) (मुतयसिल)	भरोते वाला ।
متوکلان	(६) (मुतयसिल)	रहने वाला, वास करने वाला, निवासी ।
متولی	(६) (मुतयसली)	भरा हुआ ।
متولی	(६) (मुतयसिल)	भरोसा करने वाला, मुकर्रम वाला ।
متولیا	(س) (मथुरा)	नगरी, श्रीकृष्णजी की जन्मभूमि ।
متولین	(س) (मिथुन)	एक राशि ।
متولین	(س) (मथना)	बिछोना ।
متولی	(س) (मिती)	वारीध, दिन ।
متولی	(س) (मिटाना)	धीलना ।
متول	(س) (मटर)	एक घनाम ।
متولا	(س) (मटका)	मिट्टी का बड़ा पका, गगर ।
متولا	(س) (मटकना)	देना झोझर चलना, चौकला करना ।
متولا	(س) (मट्टा)	युक्त, धी निकाला हुआ दही, पही, (मट्टा) सस्त ।
متولیا	(س) (मिटार)	मिटाना ।
متولی	(س) (मिट्टी)	धूल, माटी, रेत ।
متولی	(ع) (मिसाल)	स्थान, प्रमाण ।
متولی	(ع) (मसल)	कदाचित ।
متولی	(ع) (मसनवी)	एक प्रकार की वस्ति ।
متولی	(ع) (मसनवी)	पैठ, दूसरा ।
متولی	(ع) (मसाना)	घात, वह पैसी जिसमें मून इफटा होताहै ।
متولی	(ع) (मुजादलद)	लड़ाई, संग्राम, युद्ध ।
متولی	(ع) (मजाज़)	अधिकारी ।
متولی	(ع) (मजाल)	सामर्थ्य, शक्ति ।
متولی	(ع) (मुजामशत)	दी से भोग करना ।
متولی	(ع) (मुजावर)	पुजारी, मंदिर का ग्राहण ।
متولی	(ع) (मजयूर)	दवा हुआ, लाचार, विवश ।
متولی	(ع) (मुजरा)	दंडवत्, प्रणाम, नमस्कार, सलाम ।
متولی	(ع) (मुजराई)	चारद, सेवक, सलाम करने वाला ।
متولی	(ع) (मुजरिय)	परीक्षा किया हुआ ।
متولی	(ع) (मुजरद)	चक्रेला, रंडवा, अतिन्द्रिय, जती ।
متولی	(ع) (मुजरिम)	अपराधी ।
متولی	(ع) (मजरुह)	बायल ।
متولی	(ع) (मुजस्सिम)	स्थूल, मोटे शरीर वाला ।
متولی	(ع) (मुजह्ला)	चमकीला ।
متولی	(ع) (मुजल्लिद)	पडेदार पुस्तक ।

مجلس	(६)	(मजलिस)	सभा, पंचायत ।
مجمع	(६)	(मुजमा)	मंडली, मोड़ भाड़, मेला ।
مجمع	(६)	(मुजमिल)	घोड़ा, कपती ।
مجموعه	(६)	(मजमूआ)	इकट्ठा, पुस्तक, समूह, बंधन ।
مجانون	(६)	(मजनून)	एक बावले मनुष्य का नाम, बावला ।
مזור	(४)	(मुजबिज्ज)	उपाय करने वाला, न्यायकारी ।
مضام	(४)	(मुम्मा)	मुम्माको ।
مضج	(६)	(ममल्ला)	विचला, मध्यम ।
مجهول	(६)	(मजहूल)	सुस्त, निकम्मा ।
مجهولي	(४)	(मभोली)	गाड़ी, बहली ।
مجهله	(४)	(मजोठ)	एक रंग, लाल रंग ।
مجدد	(६)	(मजीद)	पवित्र, پاک ।
مجان	(४)	(मच्चान)	टांड, माच ।
مچکانا	(४)	(मिचकाना)	नेयों से देखना ।
مچکان	(४)	(मचलाना)	हठ करना ।
مچکنه	(ف)	(मुचलका)	वचनपत्र ।
مچنگ	(ف)	(मुचंग)	एक राजा है ।
مچله	(४)	(मच्छ)	बकी मछली ।
مچله	(४)	(मच्छर)	अुनगा, कुटकी, माधर ।
مچله	(४)	{ मछली, मछी }	मत्स्य, एक जल का जीव, मीन ।
مچله	(४)	(मछन्दर)	मूर्त ।
مچله	(६)	(महासिव)	हितानी, सेतक ।
مچاره	(६)	(महारवा)	संभाम, मुद ।
مچاره	(६)	(महासरा)	धरना, बन्द करना, धाक्रमण ।
مچاره	(६)	(महाक्रजत)	रक्षा, सहायता ।
مچاره	(६)	(महाल)	दुर्लभ, श्रुतिकल ।
مचार	(६)	(महावरा)	अभ्यास ।
مچار	(६)	(मोहध्वत)	मित्रता, प्रेम ।
مچار	(६)	(महयस)	बैधुओं के रहने का स्थान, कैदखाना ।
مचार	(६)	(महवूव)	मनोहर, प्यारा ।
مचार	(६)	(महयूस)	बैधुवा ।
مچار	(६)	{ महकमा तालीम }	शिक्षा प्रकर्ष ।
مچار	(ف)	{ मोहता जखाना }	अनायास ।
مچار	(ف)	(मोहताज)	निर्धन, अपाहिज ।

مستحب	(ع)	(मुहसलिय)	सेता परनेवाला, सेतक ।
مستحسن	(ع)	(मुहसलम)	शोभायमान ।
مستدرون	(ع)	(महबूद)	बांधा गया, बन्धित ।
مستجاب	(ع)	(मेहराब)	भजुष की सदरा बना हुआ घर ।
مستور	(ع)	(मुहरिर)	खिलारी, सेतक ।
مستورم	(ع)	(मोहरम)	पहिला मुसलमानी महीना ।
مستوروسه	(ع)	(महूरुसा)	जो देश यश में होवे, विराहघा ।
مستوروم	(ع)	(महूरुम)	धमापी ।
مستورین	(ع)	(मुहसिन)	परिपकारी ।
مستوروب	(ع)	(महसूय)	सेते में लाना ।
مستوروش	(ع)	(महशर)	प्रलय ।
مستوصل	(ع)	(मुहस्सिल)	उगाहने वाला, मद्घा ।
مستوروز	(ع)	(महसूर)	विरजाना, बन्द हो जाना ।
مستورول	(ع)	(महसूल)	फिराया, भाड़ा, फर ।
مستورک	(ع)	(महकमा)	गीतिधारी, कम्पसिय, दफतर ।
مستورم	(ع)	(महरम)	कंचुकी, आंगिया, थोला, जाननेवाला ।
مستورین	(ع)	(महज़)	विलकुल, फेल, साफ ।
مستور	(ع)	(महज़र)	पंचायत पत्र ।
مستوروا	(ع)	(महज़ज़)	प्रसंग, घुरा ।
مستور	(ع)	(महज़िल)	सभा, समान ।
مستورم	(ع)	(मुहकम)	टाढ़ा, बलवान् ।
مستورم	(ع)	(महकूम)	सेपक, नीकर, चात्ताधिकारी ।
مستور	(ع)	(महल)	राजमयन, राजमंदिर ।
مستورک	(ع)	(मुहला)	कूचा, टोला ।
مستور	(ع)	(मुहम्मदी)	मुसलमानी ।
مستور	(ع)	(मेहनत)	परिश्रम, उपाय ।
مستور	(ع)	(मह)	लीन, मिलना ।
مستور	(ع)	(मेहवर)	घुरा, घुरी ।
مستور	(ع)	(मुदीत)	अन्तर्गत, घिरा हुआ ।
مستور	(ع)	(मुखातिय)	दूसरा मासुम जिससे बोलते हैं ।
مستور	(ع)	(मुखालिफ)	शत्रु, नैरी ।
مستور	(ع)	(मुखशिर)	दूत, समाचार लाने वाला ।
مستور	(ع)	(मुस्तार)	शुमारता, आचाद ।
مستور	(ع)	(मुस्तसर)	कम, थोड़ा ।
مستور	(ع)	(मुस्तलिफ)	नाना प्रकार ।
مستور	(ع)	(मसदूम)	नडा, शुरू, थकदाता ।
مستور	(ع)	(मसज़ून)	भंजरा ।

مخفف	(ع)	(मुखप्रकृ)	कमी, थोड़ी, कम किया हुआ।
مشتفي	(ع)	(मुखप्री)	खिपा हुआ।
ممثل	(ع)	(मुखिल)	हर्ने करने वाला, रोकने वाला।
مختص	(ع)	(मुखलिस)	मित्र, सच्चा दोस्त।
مضبوط	(ع)	(मुखलूत)	मिला, जुला।
مطابق	(ع)	(मुखलूक)	सृष्टि, संसार, पैदा किया हुआ।
مشموع	(ع)	(मुखमसा)	भगड़ा, जंजाल।
مكمل	(ع)	(मुखमल)	एक प्रकार का नर्म कगड़ा।
مقوم	(ع)	(मुखमूर)	मतवाला।
ممثلت	(ع)	(मुखमस)	नपुंसक।
مدو	(س)	(मधु)	मदिरा, रस, दारु, शराब, शहद।
مداخلات	(ع)	(मदाखलत)	घुसना, कम्सा करना।
مدار	(ع)	(मदार)	सहारा, भरोसा, जिस पर कोई वस्तु धरे।
مدارات	(ع)	(मुदारात)	पूना, आदर, सत्कार।
مدام	(ع)	(मुदाम)	सदा, हमेशा।
مدارج	(ع)	(मदारिज)	पदवी, दर्जे।
مداری	(ع)	(मदारी)	वाचीगर, शोबदाबाज।
مدبر	(ع)	(मुदयिर)	उपाय करने वाला।
مدت	(ع)	(मुदत)	समय, काल।
مدح	(ع)	(मदह)	शुति, सराहना।
مدن	(ع)	(मदव)	सहारा, सहायता।
مددگار	(ف)	(मददगार)	सहायक।
مدرا	(س)	(मदिरा)	मधु, दारु, शराब।
مدارس	(ف)	(मुदरिस)	पाठक, पढ़ाने वाला।
مدعا	(ع)	(मुदआ)	इच्छा, मनसा, मनोरथ।
مدعا عليه	(ع)	(मुदआखलेह)	अभियोग्य, प्रतिवादी।
مدعي	(ع)	(मुदई)	अभियोगी।
مدفع	(ع)	(मुदम्मरा)	अभिमानी।
مدن	(س)	(मदन)	कामदेन।
مدور	(ع)	(मुदव्वर)	गोल, चक्रदार।
مدو کو	(س)	(मधुकर)	भैंस, अमर, भौरा।
مدهم	(س)	(मध्यम)	बिक्ला, मंझला, एकस्वर।
مدد هوش	(ع)	(मदहोश)	मस्त, बेहोश।
مدینه	(ع)	(मदीना)	अरब देश में एक नगर।
مذاق	(ع)	(मज़ाक)	हंसी, ठट्ठा।
مدح	(ع)	(मज़वह)	चौपायों की जान-भारने की जगह।
مدی ب	(ع)	(मुज़वज़व)	गूढ़, छिपा हुआ।

मङ्को	(६)	(मुज्जकर)	मनुष्य, नर ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जलत)	निवासर, स्त्री ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जम्मत)	निन्दा, बुराई ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जहय)	पन्थ, मार्ग ।
मरात	(६)	(मिरञ्जात)	कॉच, दर्पण, आईना ।
मरात	(६)	(मरातिय)	पदविद्या ।
मराजम्त	(६)	(मुराजक्षत)	उत्तटना, घाना, पुनरागमन ।
मरहल	(६)	(मरहला)	मंजिल, पहाड़ ।
मराद	(६)	(मुराद)	इच्छा, चाहत, मनोरथ ।
मरादी	(६)	(मुरादी)	सिक्के पैसे, छरीन ।
मरी	(६)	(मुरादी)	युद्ध, रण, सङ्ग्राम ।
मरुत	(६)	(मृत्तु)	मौत, काल ।
मरुत	(६)	(मुरस्तव)	संधारा हुआ, ठीक किया हुआ ।
मरुतान	(६)	(मर्तमान)	चीनी या मिट्टी का पात्र ।
मरुत	(६)	(मर्तवह)	दफे, समय, पदवी ।
मरुत	(६)	(मिथ्या)	भ्रम, झूठ ।
मरुत	(६)	(मुर्तहिन)	रहेन व गिरवी करने वाला ।
मरुत	(६)	(मरुतिया)	सोनी कवि ।
मरुत	(६)	(मरुजाद)	मर्णादा, रीति, रस ।
मरुत	(६)	(मरुजा)	मृगा ।
मरुत	(६)	(मरुजाना)	मृत्यु ।
मरुत	(६)	(मुरम्माना)	कुम्हिलाना, सस्त होना ।
मरुत	(६)	(मिर्च)	एक मसाला, काली चीर खात दे रंग की होती है ।
मरुत	(६)	(मरहया)	शाबाश, सराहना ।
मरुत	(६)	(मरहमत)	दया, कृपा ।
मरुत	(६)	(मरहम)	बैठुवासी, रागवाग, मराहना ।
मरुत	(६)	(मर्द)	मातुल, मनुष्य ।
मरुत	(६)	(मुर्दार)	मराहना मार ।
मरुत	(६)	(मुर्दारखन)	एक दगै है ।
मरुत	(६)	(मर्दानगी)	शूरवीरता, मूर्माई ।
मरुत	(६)	(मर्दाना)	मूर्मा ।
मरुत	(६)	(मर्दक)	दोष, गुण ।
मरुत	(६)	(मर्दुम)	मनुष्य, लोग, पुतली (आंखें) ।
मरुत	(६)	(मर्दुमी)	मूर्माई, मूर्खता ।
मरुत	(६)	(मर्दुग)	तनवा, एक बाग है ।
मरुत	(६)	(मर्दुमारी)	मनुष्य गणना ।
मरुत	(६)	(मर्दुआ)	पुरुष ।

مستأجر	(ع)	(मुस्तअज़र)	मांगा हुआ, मंगनई ।
مستعد	(ع)	(मुस्तअद)	= (प्रस्तैद) तैयार ।
مستعمل	(ع)	(मुस्तअमिल)	पुराना, बर्ती हुआ ।
مستقبل	(ع)	(मुस्तअकबिल)	आगे जो आवेगा ।
مستقل	(ع)	(मुस्तक़िल)	रिश्त, अचल, अटल ।
مستقیم	(ع)	(मुस्तक़ीम)	सीधा, लम्बा ।
مستک	(ن)	(मस्तक)	शिर, कपाल, शीश ।
مستوجبه	(ع)	(मस्तौजिय)	अधिकारी ।
مستوفي	(ع)	(मुस्तौफ़ी)	घोड़ने वाला, अलग होने वाला ।
مستوفي	(ف)	(मस्ती)	नरता, मतवालापन ।
مستجد	(ع)	(मस्जिद)	मुसलमानों के इबादत की जगह ।
مستخر	(ف)	(मसख़रह)	ठठोलिया ।
مستحسن	(ع)	(मुसहस)	छः पद का कविता ।
مستور	(ع)	(मसरत)	प्रसन्नता, खुशी ।
مستور	(ع)	(मसरूर)	खुश, प्रसन्न ।
مستطاع	(ع)	(मुसत्तह)	चौड़ाई और लम्बाई वाली चीज ।
مستور	(ع)	(मिस्तर)	लक़ीर करने का यंत्र ।
مستور	(ع)	(मुसकुराना)	हँसाना ।
مستكن	(ع)	(मसकन)	वास, देश, घतन, घर ।
مستك	(ع)	(मसका)	माखन, मक्खन ।
مستكين	(ف)	(मिसकीन)	गरीब, निर्धन ।
مستامع	(ع)	(मुसल्लह)	शस्त्रबन्द, हथियार बन्द ।
مستامع	(ع)	(मसलख)	चौपायों के मारने की जगह ।
مستامع	(ع)	(मुसलसल)	लगातार, बराबर ।
مستامع	(ع)	(मुसल्लम)	साबूत, सम्पूर्ण, पक्का ।
مستامع	(ع)	(मुसल्लमान)	मोहम्मद साहब के पन्थ, फ़ा ।
مستامع	(ع)	(मसलना)	मसना, रगड़ना ।
مستامع	(ع)	(मसला)	वाक्य, बात ।
مستامع	(ع)	(मिसमार)	नाश, उन्माद ।
مستامع	(ع)	(मसमूदा)	सुना गया ।
مستامع	(ع)	(मुसम्मा)	नाम वाला ।
مستامع	(ع)	(मुसिन)	बृद्ध अथवा बाला, वृद्ध ।
مستامع	(ع)	(मसगद)	गद्दी, तख्त, मिहासन ।
مستامع	(ع)	(मसूदा)	दन्त वेष्टन, मसझूर ।
مستامع	(ع)	(मिसवाक़)	दानुन, दांत साफ़ करने की लकड़ी ।
مستامع	(ع)	(मसघिदा)	प्रथम लेख ।
مستامع	(ع)	(मसूर)	एक अनाज है ।

- (४) (मसोस) पीड़ा, पेंड ।
 (४) (मसहरी) पलंग, नदी चारपाई ।
 (५) (मुस्तहिल) अनुमान, विवेचन ।
 (५) (मिसी) तापे का पाग ।
 (६) (मसोह, मसीहा) ईसाइयों का अवतार, हजारत ईसा ।
 (६) (मसीहाई) ईसाई धर्म ।
 (६) (मुशाबह) हमराक, एम्ती पुरत का ।
 (६) (मुशारकत) मिता हुआ, साक्षा करना ।
 (६) (मशायरा) काव्यों की सभा ।
 (६) (मशशातद) शियों का हिंगार करने वालों की ।
 (६) (मशशाक) चम्पास ।
 (६) (मशाम) सुगन्ध ।
 (६) (मुशन) घुफा, धूँसा, मुद्ग ।
 (६) (मुश्ताक) शम्पा वाला, अभिलाषी ।
 (६) (मुश्तरक) मिता, हुआ ।
 (६) (मुश्तरी) गन्धक, एक सितारे का नाम है, बृहस्पति ।
 (६) (मुश्तही) मृत खगाने वाला ।
 (६) (मुशजर) रेशमी कपड़ा, बुंदहार ।
 (६) (मिथ) मागणों की एक पदवी है ।
 (६) (मशरय) पन्थ, मार्ग, आधम, पाद ।
 (६) (मशरिक) पूर्व दिशा ।
 (६) (मशरक) एक रेशमी कपड़ा ।
 (६) (मशशाल) बका दिश (बहुत रेशमी वाला) ।
 (६) (मशसला) काम, धन्धा ।
 (६) (मशचल) अनुना, काम करना, मसरक, तरार ।
 (६) (मुशकत) मित्र, हित् ।
 (६) (मशक) चम्पास ।
 (६) (मशकत) कष्ट, दुस्त, आपदा ।
 (६) (मशक) चमड़े का भूसा पानी भरने का ।
 (६) (मुशक) सुगन्धि, मृगमद ।
 (६) (मुश्किल) दुर्लभ, कठिन ।
 (६) (मशकूर) धन्यवादित ।
 (६) (मशकूक) शंका, संदेह ।
 (६) (मुश्की) काले रंग का थोड़ा सा कोई और चीज जिसमें कस्तूरी मिला हो ।
 (६) (मशकीजा) चमड़े की छोटी थैली (पानी भरने की) ।
 (६) (मशवरत) अनुमति ।
 (६) (मुशबिश) चिन्ता करने वाला ।

مشهور	(ع)	(मशहूर)	यशवन्त, यशवन्ता, यशी ।
مشير	(ع)	(मशीर)	अनुमती, सलाह करने वाला ।
مشين	(ع)	(मुशइन)	शोभायमान ।
مصاحب	(ع)	(मुसाहब)	साथी, पास बैठने वाला ।
مصالح	(ع)	(मसालह)	गर्म, मसालह, बसर ।
مصلحة	(ع)	(मसलहत)	अचित, भलाई ।
مصنف	(ع)	(मुसहिफ़)	कुरान, मुसल्मानों की पुस्तक ।
مصدر صخر	(ع)	(मतदर, सदर)	निवास स्थान, रहने की जगह ।
مصدر	(ع)	(मिस्त्र)	एक देश का नाम है (शहर) ।
مصرفه	(ع)	(मिसरा)	दोहे का एक भाग ।
مصارف	(ع)	(मुसाफ़ह)	करघण, हाथ मलना ।
مضروب	(ع)	(मसरूफ़)	एक काम में लिप्त होना, तत्पर ।
مصري	(ع)	(मिसरी)	मीठा, क्रन्द ।
مصفا	(ع)	(मुसफ़ा)	साफ़, सुन्दर ।
مصفا	(ع)	(मुसफ़ा)	गमास का कपड़ा, आसन, जानमाज ।
مصمم	(ع)	(मुसम्मिम)	पक्का ।
مصنف	(ع)	(मुसन्निफ़)	पुस्तक रचने वाला ।
مصنوعي	(ع)	(मसनुई)	बनावटी ।
مصورى	(ع)	(मुसव्वरी)	चित्रकारी ।
مصیبت	(ع)	(मुसीबत)	विपत्, दुःख, केश ।
مضامين	(ع)	(मज़ामिन)	विषय (मज़मून का बहुवचन) ।
مضایعة	(ع)	(मुज़ायका)	हरज, तंगी ।
مضبوط	(ع)	(मज़बूत)	टांठा, बलवान् ।
مضطربة	(ع)	(मज़हका)	बुहल, ठट्ठा ।
مضرب	(ع)	(मुज़िर)	दुलदायक ।
مضرب	(ع)	(मज़रत)	दुःख, केश, कष्ट ।
مضرب	(ع)	(मिज़राब)	सितार बजाने का ध्वजा ।
مضغنه	(ع)	(मज़मज़ा)	मुँह में पानी भरकर कुछा करना, आचमन ।
مضنون	(ع)	(मज़मून)	विषय, वस्तु, पदार्थ ।
مطابق	(ع)	(मुताबिक़)	अनुकूल, अनुसार ।
مطالب	(ع)	(मतलय)	इच्छा, मनोरथ, कामना, आशय, प्रयोजन ।
مطالعة	(ع)	(मुताला)	पढ़ा हुआ दोहराना, पढ़ना ।
مطبخ	(ع)	(मतबख़)	रसोई, पकाने की जगह ।
مطبوخ	(ع)	(मतबूख़)	छापा गया, मुद्रित ।
مطرب	(ع)	(मुतरिब)	गवैया, गानेवाला ।
مطابق	(ع)	(मुतलक़)	सम्पूर्ण ।
مطعون	(ع)	(मुतमइयन)	संतोषी, सावधान ।

मत्स्य	(६) (मुतीश)	तारिशत ।
मत्स्य	(६) (मुशलिम)	अपराधी, अप्रमी ।
मत्स्य	(६) (मय)	साध, समेत ।
मत्स्य	(६) (महाश)	शीविश ।
मत्स्य	(६) (महाप्र)	दिमा, धमा ।
मत्स्य	(६) (महासज)	उपाय ।
मत्स्य	(६) (महाकीनाम)	शुद्धि पत्र ।
मत्स्य	(६) (मामला)	तेज देन ।
मत्स्य	(६) (मोतय)	भरोसे वाला, रियासत ।
मत्स्य	(६) (मोतदिल)	गर्भी सत्तों के बीच वाला, बराबर ।
मत्स्य	(६) (मोतरिज)	रोकने वाला ।
मत्स्य	(६) (मोतक्रिद)	रोकक, रोसा ।
मत्स्य	(६) (मोतमिद)	भरोसे वाला ।
मत्स्य	(६) (माजून)	पान ।
मत्स्य	(६) (मावन)	खान जिसमें से पान निकलती है ।
मत्स्य	(६) (मादूम)	जो नाश होगया हो ।
मत्स्य	(६) (मेदा)	गरहनी ।
मत्स्य	(६) (माजूर)	बेपरा ।
मत्स्य	(६) (मेराज)	बीना, सीढ़ी ।
मत्स्य	(६) (मारकत)	योगविद्या, वसीखा ।
मत्स्य	(६) (मारका)	पुत्र, सम्पन्न, लक्ष ।
मत्स्य	(६) (मारक)	यश, प्रतिष्ठा ।
मत्स्य	(६) (माजूल)	माकक, बेकार ।
मत्स्य	(६) (माशक)	मनीहर ।
मत्स्य	(६) (माखम)	निर्दोष, नसा ।
मत्स्य	(६) (मोशचर)	सुगन्धी, सुशब्ददार ।
मत्स्य	(६) (मोशचल)	निकम्मा, बेकार ।
मत्स्य	(६) (मोशक्षिम)	बडा, महापुरुष ।
मत्स्य	(६) (माकूल)	ठीक, सत्य ।
मत्स्य	(६) (मोशक्षिम)	पाठक, शिक्षक, उपदेशक ।
मत्स्य	(६) (मालूम)	जाना गया ।
मत्स्य	(६) (मोशहा)	बहुत ऊँचा ।
मत्स्य	(६) (मेमार)	राज, पर नानायाला ।
मत्स्य	(६) (मामूल)	साधारण ।
मत्स्य	(६) (मानी)	अर्थ ।
मत्स्य	(६) (मईशत)	जोषिका ।
मत्स्य	(६) (मायूव)	पुरा, मायी ।

مغالطه	(ع)	(मुगालता)	पोला, भूल ।
مغرب	(ع)	(मग़रिब)	पश्चिम-दिशा ।
مادر	(ع)	(मयूर)	अभियाना, गववाला ।
منور	(ن)	(मगज़)	मींगी, भेजा ।
مغفرت	(ع)	(मग़फ़रत)	माय, प्रकृति ।
مغل	(ع)	(मुगल)	मुसल्मानों की एक जात है ।
مغلوب	(ع)	(मग़लूब)	दबा हुआ, हारा हुआ ।
مغالجات	(ع)	(मुक़ाजात)	चांचक मारना, एकनारंगी ।
مغارت	(ع)	(मुक़ारक़त)	अलग होना ।
مفت	(ن)	(मुफ़्त)	बे-क़ीमत, सत्त, बिना मोल, बे-दाम ।
مغتری	(ن)	(मुफ़तरी)	डुप, कूड़ा, बहकानियाला ।
مظنی	(ع)	(मुफ़ती)	न्यायकारी ।
ملوح	(ع)	(मुफ़रह)	सुखदायी ।
ملود	(ع)	(मुफ़रद)	एक, अकेला ।
مفسد	(ع)	(मुफ़सिद)	भगडालू, डुप ।
مفصل	(ع)	(मुफ़सिल)	खुलासा, बयान, ज़ावर ।
مفلس	(ع)	(मुफ़लिस)	निर्धन, कंगाल ।
مفيد	(ع)	(मुफ़ीद)	शुभ, अच्छा, फायदेमन्द, लाभदायक ।
مقابلہ	(ع)	(मुक़ाबला)	सुंदर सुंदर, ग्रामने सामने, लड़ना ।
مقصود	(ع)	(मक़सद)	इच्छा, मनोरथ ।
مقبول	(ع)	(मक़बूल)	संजद ।
مقدار	(ع)	(मिक्कदार)	अनुमान ।
مقدس	(ع)	(मुक़द्दस)	पवित्र, शुद्ध ।
مقدم	(ع)	(मुक़द्दम)	प्रथम ।
مقدمہ	(ع)	(मुक़द्दमा)	अभियोग, भगदा ।
مقدور	(ع)	(मक़दूर)	सामर्थ्य ।
مقراض	(ع)	(मिक्कराज़)	कैंचा, कतरनी ।
مقور	(ع)	(मुक़रर)	ठहराना, पका करना ।
مقشر	(ع)	(मुक़शशर)	मींगी (छिलाहुया) ।
مقار	(ع)	(मुक़त्तर)	बुंद २ गिराया हुआ ।
مقاطع	(ع)	(मिक्कनातीस)	सुन्नक पत्थर, खींचने वाला ।
مقطع	(ع)	(मुक़त्ता)	सुन्दर स्वरूप ।
مقعد	(ع)	(मिक्कअद)	विष्ठा निकलने की इच्छा, गुदा ।
مقنا	(ع)	(मुक़फ़फ़ा)	गुद, सुदम, कठिन, शुभ ।
مقل	(ع)	(मुक़फ़क़ल)	= (मुक़फ़फ़क़ल) तोड़ने में मदद ।
مقوله	(ع)	(मक़ूला)	वार्ता, बात ।
مقوله	(ع)	(मुक़ूवी)	पुष्टि, ताकत, बल ।

مقود	(ع)	(मुत्रैयद्)	कंद किया हुआ, बंधा हुआ ।
مقوش	(ع)	(मुक्कैय)	गोय, विनारी एक प्रकार की ।
مقا	(ع)	(मुया)	धूसा ।
مقار	(ع)	(माकार)	कलिया, काडी ।
مقان	(ع)	(मकान)	स्थान, घर, वास ।
مكتب	(ع)	(मकतब)	पाठशाला ।
مكدر	(ع)	(मुकदर)	अप्रसन्न, भाग्य, गदखा ।
مكرو	(ف)	(मक्र)	धल, धोला ।
مكور	(ع)	(मुकरर)	दोहराना ।
مكوم	(ع)	(मुकरम)	महत्तर, महाराय ।
مكونا	(ع)	(मुकरना)	फिरना, नटना, इनकार करना ।
مكوي	(ع)	(मकड़ी)	एक जाला बनाने वाला कीड़ा ।
مكو	(ع)	(मको)	एक दवाई का पौधा ।
مكوزا	(ع)	(मकोड़ा)	बड़ी चूँची, कीड़ा ।
مكوه	(س)	(मुस)	पूँह ।
مكهن	(ع)	(मकरन)	दूध का सार, दधिसार ।
مكهنا	(ع)	(मएना)	बना हाथी ।
مكهن	(ع)	(मकयी)	मासी, उड़ने वाला कीड़ा ।
مكده	(س)	(मगध)	एक देश है ।
مكر	(ف)	(मगर)	परन्तु ।
مكرا	(ع)	(मगरा)	हड्डी, थिरी ।
مكرمچم	(ع)	(मगरमच्छ)	बड़ी गधली, गधियाल ।
مكس	(ف)	(मगस)	मकरी ।
مكन	(ع)	(मगन)	प्रसन्न ।
مكها	(س)	(मघा)	दसपाँ नक्षत्र ।
مك	(س)	(मल)	मैला, विछा ।
ملا	(ع)	(मुल्ला)	पाठक, गुरु ।
ملاپ	(ع)	(मिलाप)	मेल, मिलना ।
ملاح	(ع)	(मदलाह)	नाव व किशती चलाने वाला ।
ملاحت	(ع)	(मलाहत)	सुन्दरता, शोभा ।
ملاحد	(ع)	(मुलाहज़ा)	देखना, बौचना ।
ملازم	(ف)	(मुलाज़िम)	चाकर, रहलुवा, नौकर ।
ملاز	(س)	(मलार)	गर्भाकल की रोगिनी ।
ملازمی	(ع)	(मुलाज़मी)	चाकरी, नौकरी ।
ملاقات	(ع)	(मुलाक़ात)	मिलना, देखना ।
ملاکری	(ع)	(मलागिरी)	एक रंग है ।
ملا	(ع)	(मलाख)	अप्रसन्नता, रज ।

ملازمیت	(ع)	(मुलाममत)	चाकरी ।
ملازمت	(ع)	(मलाममत)	ताड़ना, लगाना ।
ملازم	(ع)	(मलायक)	दूत ।
ملازم	(ف)	(मुलायम)	नर्म ।
ملازمی	(ح)	(मलाई)	दूध का सार, फूल ।
ملزم	(ح)	(मलया)	कूड़ा, निन्द्या, मिट्टी ।
ملازم	(ف)	(मुलच्चय)	ऊपर किनारे तक भरा पात्र ।
ملت	(ع)	(मिल्लत)	धर्म, पन्थ, मार्ग ।
ملت	(ح)	(मलत)	एक विद्या हुआ सिक्का ।
ملانی	(ح)	(मुलतानी)	मुलतान का निवासी, एक रागिनी, मिट्टी ।
ملوی	(ف)	(मुलतवी)	रोका हुआ, ठहरा हुआ ।
ملویچه	(س)	(मलेच्छ)	मैला, बुरा, नीच, अशुद्ध ।
ملحق	(ع)	(मुलहक)	मिला हुआ, पास, धीरे ।
ملح	(ف)	(मलख)	टिड्डी, टांडी ।
ملزم	(ع)	(मुलजिम)	अपराधी, दोषी ।
ملفویا	(ح)	(मलघोवा)	कूड़ा, फटकन ।
ملفوف	(ع)	(मलफूफ)	लिपटा हुआ ।
ملف	(ع)	(मुलफफूष)	पदवी वाला ।
ملک	(ع)	(मुल्क)	देरा ।
ملکوت	(ع)	(मिलिकयत)	मालियत, फरमा ।
ملکوت	(ع)	(मलकूत)	यमदूत ।
ملکه	(ع)	(मलका)	बेगम, रानी, महारानी ।
ملمع	(ع)	(मुलम्मा)	सोने या चांदी का पानी ।
ململ	(ح)	(मलमल)	बारीक पतला रंगी कपड़ा ।
ملنا	(ح)	(मलना)	रंगड़ना, लगाना ।
ملنصار	(ح)	(मिलनसार)	मिलने वाला, प्रीति करने वाला ।
ملول	(ع)	(मलूल)	सुरत, दुखी, अप्रसन्न ।
ملیہ بلج	(ح)	(मलेपंज)	दस वर्ष की आयु का घोड़ा ।
ملون	(ع)	(मुलइयन)	नर्म, पतला ।
ملون	(س)	(मलीन)	मैला, बुरा, खराब ।
مكن	(ع)	(मुमकिन)	हो सकना, होने वाला ।
مملکت	(ع)	(मुमलिकत)	राज्य, वादशाहत ।
مماوع	(ع)	(ममनूअ)	रोका हुआ, मना, धिया हुआ ।
مماون	(ع)	(ममनून)	धन्यवादी, कर्तव्य, गुन मानने वाला ।
ممبرا	(ف)	(ममीरा)	नेत्रों के वास्ते एक दवा ।
من	(س)	(मन)	हृदय, आत्मा, चित्त, दिल ।
من دینا	(ح)	(मनधाना)	सहायना, प्यार ।

من	(ب)	(मन)	चालीस सेर ।
مناجات	(ع)	(मुनाजात)	सुति, सराहना ।
مناوی	(ع)	(मनावी)	सूचना, घोषणा ।
منازه	(ب)	(मुनारा)	लाट, तूटा, तिहड़ा ।
مناسب	(ب)	(मुनासिब)	उचित ।
مناصب	(ب)	(मुनासबत)	भेल, रिश्ता ।
منازع	(ع)	(मुनाफ़ा)	लाभ, प्राप्ति ।
منايا	(ح)	(मनाना)	समझाना, विनय करना ।
مناهي	(ع)	(मनाही)	रोकना, मना किया गया ।
منابع	(ع)	(मरूपा)	कुंड, सरोवर, चरगा ।
مات	(ح)	(ममत)	किसी देवता की भेंट देना ।
مقدر	(س)	(मंश)	गाढ़, डीना, सटका ।
مقرو	(ب)	(मंशी)	प्रधान, वशील ।
مقرونا	(س)	(मंशना)	सलाह, विचार, सम्पत्ति ।
مقشور	(ع)	(मुन्तशर)	कैला हुआ, बनराया हुआ ।
مقشور	(ع)	(मुन्तज़िर)	बाट दराने वाला ।
مناظم	(ع)	(मुन्तज़िम)	बन्दोबस्त करने वाला ।
متكلم	(ع)	(मुन्तक़िल)	बदलने वाला ।
متكلم	(ع)	(मुन्तही)	अन्त का दर्जो, विद्यावान् ।
متكلم	(ح)	(मन्जजा)	पलंग, बड़ी चारपाई ।
مناجم	(ب)	(मुनज्जिम)	व्योतिषी ।
منجمد	(ع)	(मुंजमिद)	जमा हुआ ।
منجمد	(ع)	(मिंजुमला)	सब में रो ।
منجن	(ح)	(मंजन)	दांत साफ करने की बुर्का ।
منجها	(ح)	(मंमला)	मध्यम, निचला ।
منجوف	(ع)	(मुनहरिफ़)	निरोधी, फिरजाना ।
منجور	(ع)	(मुनहसर)	भरोसा, आसरा ।
منحلي	(ع)	(मुनहनी)	इनला, पतला, कमजोर ।
منحوس	(ع)	(मनहूस)	भाग्यहीन, दुर्भाग्य ।
مندا	(ح)	(मंदा)	सरता ।
مندو	(س)	(मंदिर)	देवता का स्थान, घर ।
مندل	(س)	(मंडल)	एक नामा जो जंगली से बजाते हैं ।
مندل	(س)	(मंडल)	बन्दरगाह, जहाज़ ठहरने की जगह ।
مندری	(س)	(मुंदरी)	घण्टी, छरुसा ।
موندنا	(ح)	(मुंदना)	मन्द करना ।
مندیل	(ح)	(मंदील)	पगड़ी, दस्तार ।
موند	(ح)	(मुंड)	शिर, गर्दन ।

मंडासा	(४)	(मुंडासा)	साक्षा, एक प्रकार की पगड़ी।
मंडाना	(४)	(मुंडना)	मंडना, मंडना, मंडना, मंडना।
मंडप	(स)	(मंडप)	
मंडल	(स)	(मंडल)	गोल वस्तु, भरी।
मंडलाना	(४)	(मंडलाना)	पत्नी का घूमना।
मंडली	(स)	(मंडली)	पंगत, सौंड।
मोडन	(४)	(मुडन)	बच्चे के बाल उतरवाना।
मंडी	(४)	(मंडी)	अनाज का नांचार।
मंडरी	(४)	(मुडरी)	दाँवार का शिर, भीत की कगार।
मंडल	(६)	(मंजिल)	सराय, ठहरने की जगह।
मंडलत	(६)	(मंजिलत)	आदर, शोभा।
मंडसा	(स)	(मनसा)	मनोरथ, इच्छा।
मंडसुख	(६)	(मंसुख)	छकना, रोकना, खंड करना।
मंडश	(स)	(मनुष)	मनुष्य, पुरुष, आदमी, मानस।
मंडा	(६)	(मनशा)	इच्छा, मनोरथ।
मंडी	(६)	(मुंशी)	लिखने वाला।
मंडव	(६)	(मंसव)	नौकरी, दर्जा।
मंडव	(६)	(मुंसिक)	न्यायी, न्यायकारी।
मंडव	(६)	(मंसुषा)	अनुमति।
मंडक	(६)	(मंसिक)	न्यायशास्त्र।
मंडक	(६)	(मंजूर)	स्वीकार, अंगीकार।
मंडक	(६)	(मंजूम)	श्लोक, कविता, पद।
मंडक	(६)	(मना)	रोकना।
मंडक	(६)	(मुनकृञ्जत)	लाभ, प्राप्ति।
मंडक	(६)	(मिनकार)	चाँप।
मंडक	(६)	(मुनकृञ्ज)	बेल, बूटेदार, चीता हुआ।
मंडक	(६)	(मुनकृञ्जी)	पूर्ण, पूरा होना, तमाम होना, चीतना।
मंडक	(४)	(मनका)	टेंडना, गर्दन।
मंडक	(६)	(मुनकिर)	धुकरने वाला, लौट।
मंडक	(४)	(मनुख)	मनुष्य, मानस।
मंडक	(४)	(मंगतमंगता)	मांगने वाला, फकीर, भिखारी।
मंडक	(स)	(मंगल)	कल्याण, कुशल।
मंडक	(स)	(मंगलाशुखी)	गाने बजाने वाला।
मंडक	(४)	(मंगनी)	सगाई, मांगे देना।
मंडक	(स)	(मनमोहन)	प्यारा, मनोहर, सौहार्द।
मंडक	(६)	(मुनवर)	तेजवान, तेजस्वी, प्यारा।
मंडक	(स)	(मनोहर)	सुन्दर, प्यारा।

महा	(६)	(मिनहा)	पाड़ना, मुनरा करना, बेसा करना ।
महार	(४)	(मनिहार)	भूरी बनाने वाला ।
महोद	(६)	(मुनहदिन)	नाश करना, नष्ट करना, उजाड़ना, मिथना ।
मही	(६)	(मनी)	धातु, लोह का रत्ना, सोर ।
महाब	(६)	(मुनीब)	मुनाइता, फरिन्दा ।
महार	(६)	(मुनीर)	रेशम, तेजस्वी ।
मरा	(५)	(मुआ)	मरा हुआ ।
मराज	(६)	(मवाजह)	सामना ।
मराज	(६)	(मवाजजा)	ताड़ करना, पूड़ना ।
मराज	(६)	(मवाद)	मरा, गलागा ।
मराज	(६)	(मवासित्त)	मिलना, मुजाकन करना ।
मराज	(६)	(मुवाफिक)	धनुषार, धनुष ।
मराज	(६)	(मौत)	मृत्यु, पतनकाल ।
मराज	(५)	(मोथा)	एक सुगन्धित फल है ।
मराज	(५)	(मोती)	एक रत्न, गोत शफेद सीप में के दाने ।
मराज	(५)	(मोतिया)	एक फल है (बेरा) ।
मराज	(५)	(मोतियाफिन्)	नेत्रों की बीमारी ।
मराज	(५)	(मोतीचूर)	एक मिठाई है ।
मराज	(५)	(मोठ)	एक अनाज है ।
मराज	(५)	(मोटा)	भारी ।
मराज	(५)	(मुट्टा)	तलवा अथवा छुनी अदि का शिर, हुता ।
मराज	(६)	(मौज)	पानी की लहर ।
मराज	(६)	(मुजिब)	धनुषार, धनुष, कारण, सब ।
मराज	(६)	(मुजिद)	रचने वाला, बनाने वाला (नई चीज का) ।
मराज	(६)	(मौजूद)	पारा ।
मराज	(५)	(मोच)	पांव में चोट मुड़ने से ।
मराज	(५)	(मोचरस)	एक दवाई है ।
मराज	(५)	(मोचना)	छोटी चिमटी, एक औतार है ।
मराज	(५)	(मोची)	चमार, जूती बनाने वाला ।
मराज	(५)	(मौधू)	मूर, सीधा ।
मराज	(५)	(मोदी)	दक्षनदार, बनियां ।
मराज	(६)	(मुज़ी)	राजस, दूध ।
मराज	(६)	(मोर)	चींटी, कीड़ा ।
मराज	(५)	(मोर)	एक पक्षी का नाम है, मयूर, ताऊस ।
मराज	(५)	(मूरत)	तरवार, शिविमा, पुतली, मूरत ।
मराज	(५)	(मूरचंग)	एक कच्चा है ।
मराज	(६)	(मोरचा)	तोपों की जगह, कमरमा ।

موزچا	(س)	(मूच्छा)	बेहोशी ।
موزچل	(४)	(मोरछल)	चैबर, बागों की चौली ।
موزخ	(ف)	(मवरिख)	इतिहास रचने वाला ।
موزكه	(س)	(मूर्ख)	कुमति, कुबुद्धि, मूढ़मति, धनाही, धनानी ।
موزى	(४)	(मोरी)	पानी की नाली, पानी का निकस ।
موزنا	(४)	(मोड़ना)	बल देना, घुमाना ।
موزها	(४)	(मोढ़ा)	एक प्रकार की पीढ़ी, पीढ़ा ।
موزون	(ع)	(मौजू)	ठीक, इस्तरा ।
موزة	(ف)	(मोज़ा)	पाँव का गालाफ ।
موسا	(٨)	(मूसा)	बूढ़ा, मुस ।
موسيقى	(ع)	(मूसीक्री)	गायन, गाना बगाना, गानपिया ।
موسل	(٤)	(मूसल)	सोंटा, मोटी लकड़ी, कुतक ।
موسم	(ف)	(मौसिम)	समय, काल, शत्रु ।
موسوم	(ع)	(मौसूम)	नाम वाला ।
موسي	(٤)	(मौसी)	माता की बहिन ।
موش	(ف)	(मूश)	मूसा, बूढ़ा ।
موشع	(ع)	(मौज़ा)	गोब, बरती ।
موقع	(ع)	(मौक्का)	ठीक, समय ।
مواقف	(ع)	(मौक्कफ)	छोड़ना, निकालना, भरोसा ।
موگرا	(٤)	(मोगरा)	एक पुष्प है, एक लकड़ीकी वस्तु जिससे घना-कूट
مول	(س)	(मूल)	जड़, कुल, पूंजी, वरास ।
مول	(٤)	(मोल)	दम, कीमत, भाव, दर ।
مولا	(ع)	(मौला)	बुढ़ा, मालिक ।
مولانا	(ع)	(मौलाना)	एक पदवी फारसी शरबी पदे हुये को, (हमारे सरदार
مولامدى	(٤)	(मौलसिरी)	एक पेड़ है ।
مواظ	(ع)	(मुवजिल्ल)	पुस्तकों का छटका करके एक नई पुस्तक रचने वाला
مولوى	(ع)	(मौलवी)	फरसी शरबी बहुत पढ़ा हुआ ।
مولى	(٤)	(मूली)	भाजी, साग, मुरई ।
موم	(ف)	(मोम)	मधुच्छिष्ट ।
موميايى	(ف)	(मोमियाई)	शिलानीत ।
مونت	(ع)	(मुवजिल)	खी ।
مونج	(٤)	(मूंज)	कुरा, एक घास है ।
موندنا	(٤)	(मुंदना)	बंद करना ।
موندل	(٤)	(मूंग)	एक अनाज है ।
موندروى	(٤)	(मुगदरवमगरी)	लकड़ी की बनी हुई चीज जो मरल छटाते है ।
موه	(ف)	(मोह)	प्राप्ति, प्रेम ।
موهن	(٤)	(मोहन)	प्यारा, मनोहर, एन्दर ।

मोहनी	(स)	(मोहनी)	सी प्यारी, सुन्दरी, मनहरने वाली ।
मोहम	(ع)	(मीहम)	संदरी, संदेहक ।
मोय	(ب)	(मूय)	नात, भैया ।
मोयज़	(ج)	(मयीज़)	दास, चंगूर ।
मोयशी	(ف)	(मवेशी)	बोपाया, आंगर, पशु ।
महा	(س)	(महा)	बड़ा ।
महा	(ف)	(महा)	बड़ा ।
महाबत	(ع)	(महाबत)	हथियान ।
महाभारत	(س)	(महाभारत)	कौरव पांडव का युद्ध ।
महात्म	(س)	(महात्म)	बड़ा उत्तम, महा पवित्र ।
महाजन	(ج)	(महाजन)	साधार ।
महादेव	(س)	(महादेव)	शिवजी का नाम है ।
मुहार	(ف)	(मुहार)	ऊँट की रस्सी, नकेल ।
महारत	(ع)	(महारत)	अभ्यास ।
मुहर्त	(س)	(मुहर्त)	दो पक्षी ।
मुहास्ता	(ج)	(मुहास्ता)	थंहर पर फुलियां जवानी में ।
मुहाना	(ج)	(मुहाना)	दराना, नहर अथवा दरवा का मुँह ।
महावट	(ج)	(महावट)	मर्ग माप के महीने में ।
महावर	(ج)	(महावर)	एक प्रकार का ताल रंग ।
महत	(س)	(महत)	बड़ा, महा, उत्तम, श्रेष्ठ ।
महताय	(ف)	(महताय)	चन्द्रमा, एक तरह की आतशबाजी, अग्नि की दा ।
महतारी	(س)	(महतारी)	माता, मा, मात ।
मेदतर	(ف)	(मेदतर)	मत्तप्राणी, चूहा, भेड़ी, महाराय ।
मेहतगानी	(ف)	(मेहतगानी)	चूहों, भेड़ियों, भठियारिन ।
महनू	(س)	(महनू)	तहशीलदार ।
महर	(ع)	(महर)	झी धन या देहन, जहेन ।
मोहर	(ف)	(मोहर)	छाप ।
महरा	(ج)	(महरा)	कहार, पालकी उठाने वाला ।
महराई	(ج)	(महराई)	मनदूरी कहार की ।
मेहरबान	(ف)	(मेहरबान)	मित्र ।
मेहरबानी	(ف)	(मेहरबानी)	मित्रता ।
मेहरिया व मेहरवा	(ج)	{ मेहरिया व मेहरवा }	झी, नारि, तिरिया ।
महक	(ج)	(महक)	सुगंध, सुन्धी वास, सुवास ।
मोहलत	(ع)	(मोहलत)	फुसिन, समय, छुट्टी ।
मोहलिफ	(ع)	(मोहलिफ)	जान जोखम, मारने वाला ।
मुहिम	(ع)	(मुहिम)	तकई, संग्राम, बड़ा काम ।

मेहमान	(ف)	(मेहमान)	अतिथि आशना ।
मेहمل	(ع)	(मोहमिल)	निकम्मा, सुस्त ।
मेहना	(س)	(मोहना)	मनोहर, प्यारा ।
मेहत	(س)	(महत)	बड़ा साधू, गुरु ।
मेहना	(ه)	(मंहना)	बड़े मोल का, बढ़िया, धररा ।
मेहवा	(ه)	(महुवा)	एक पेड़ है ।
मेही	(س)	(मही)	दही, छाछ ।
मेहीब	(ع)	(मुहीब)	भयवाला ।
मेहीला	(ه)	(महेला)	घोड़े का रीतिव ।
मेहीन	(ه)	(महीन)	पतला, बारीक ।
मेहीना	(ه)	(महीना)	मास ।
मेही	(ف)	(मय)	मदिरा, शराब ।
माया	(س)	(माया)	लक्ष्मी, प्रेम, कुदरत ।
मियां	(ف)	(मियां)	एक आदर का शब्द है मुसलमानों में ।
मियान	(ف)	(मियान)	कमर, बिचला शरीर, कीरा अथवा तलवार का धर ।
मियाना	(ف)	(मियाना)	मध्यम, बड़ी डोली ।
मेहत	(ع)	(महयत)	मृत्यु, मौत, लोथ ।
मेहत	(س)	(मीत)	मित्र ।
میدان جنگ	(ف)	(मैदानजंग)	रण भूमि, लड़ाई का स्तन ।
میٹا	(ه)	(मेटना)	रगड़ना, छिंसाणा, नाश करना ।
میٹا	(ه)	(मीठा)	मुरा, गुड़ ।
میچنا	(ه)	(मीचना)	नेत्र बंद करना ।
میخ	(ف)	(मेख)	लकड़ी या लोहे की कील ।
میدان	(ف)	(मैदान)	धरती जिसमें गृध्र नहीं ।
میده	(ه)	(मैदा)	आटा बहुत साफ और महीन ।
میزدک	(ه)	(मैडक)	दाढ़ा, बेंग ।
میوبر	(انگ)	(मेम्बर)	सभिक ।
میژ	(ه)	(मेज़)	लकड़ी का चौरस तख्ता ।
میزان	(ع)	(मीरास)	पुरखों का दिया हुआ धन ।
میزدا	(ه)	(मैदा)	भैंसा ।
میور	(ف)	(मीर)	नवाब, राजा, रईस ।
میزان	(ع)	(मीज़ान)	तण्डी, तराजू, जौड़ ।
میزبان	(ف)	(मेज़वान)	अतिथि पूजक, अतिथि भक्त ।
میسر	(ع)	(मयस्सर)	मिलना, हाथ आना ।
میوا	(ع)	(मीश्वाद्)	समय, काल, वादा ।
میوا	(س)	(मेघ)	बादल, वर्षा, एक राग ।
میكا	(ه)	(मैफा)	रॉके माता का घर, पोहर, लहर ।

मिल	(४)	(मेल)	मिलाप, मिलना, संबंधी ।
मिल	(५)	(मैल)	मैल, मिट्टी, खाक, धूस ।
मिला	(६)	(मेलना)	मिश्र, मेलघ ।
मिला	(७)	(मेला)	भक्ति, संशोध ।
मिन	(८)	(मीन)	ज्योतिष में एक राशि है, मछली ।
मिना	(९)	(मीना)	रंगीन बेल बूटे बनाना ।
मिना	(१०)	(मैना)	एक पक्षी है ।
मिनफल	(११)	(मीनफल)	एक फल है, ज्ञानफल ।
मिण्ड	(१२)	(मँड)	रोत का किनारा ।
मिण्डी	(१३)	(मँगनी)	ऊँट बकरी का मैला, गोबर ।
मिण्डी	(१४)	(मँहरी)	एक पौधा है ।
मिण्डी	(१५)	(मेघमेघाती)	एक छाऊँ की जात है ।
मिण्डी	(१६)	(मेघा)	फल, मूल ।

(न)

नाब	(१)	(नाथ)	साग, साक, तख्त ।
नाबान	(२)	(नाथदान)	नाथी, गोरी, पत्नी ।
नाप	(३)	(नाप)	माप, प्रमाण, प्रमाण्य ।
नापित	(४)	(नापित)	गार, इस्त्राम, नारवर ।
नाना	(५)	(नाता)	साज, संवेधी, मिश्रता ।
नाथ	(६)	(नाथ)	नाथिक, खापी, नकेल ।
नाथना	(७)	(नाथना)	बेल अथवा ऊँट की गार में नकेल बाँधना ।
नाती	(८)	(नाती)	पुत्री का पुत्र ।
नाटा	(९)	(नाटा)	छोटा शरीर, टिंगना ।
नाटक	(१०)	(नाटक)	एक प्रकार का रोल जिसमें नट नटिनी रस्मी पर तमाशा ।
नाज	(११)	(नाज)	अप, गला । (करते हैं, किसी कदानी को दिताना ।)
नाज	(१२)	(नाज)	गाना, बनाना, गाचना ।
नाखुदा	(१३)	(नाखुदा)	बहाना या प्रधान, अफसर ।
नाखुन	(१४)	(नाखुन)	गल, नरार ।
नाद	(१५)	(नाद)	शब्द, आवाज ।
नादान	(१६)	(नादान)	मूर्ख, कुमर, मूढमत ।
नादानी	(१७)	(नादानी)	मूर्खता ।
नादिर	(१८)	(नादिर)	उत्तम, बढ़िया ।
नादिस	(१९)	(नादिस)	लविगन, शर्मिन्दा ।
नार	(२०)	(नार)	धनि, आग ।
नार	(२१)	(नार)	नादाम ।

نارا	(۸)	(नारा)	लाल धागा जो हवन के समय हाथ में बांधते हैं ।
نارائن	(س)	(नारायण)	परमात्मा, ईश्वर ।
ناراک	(ت)	(नाराक)	अपवित्र, अशुद्ध, मैला ।
نارجیل	(ع)	(नारजील)	एक औषध है ।
نارد	(س)	(नार्द)	एक शक्ति का नाम है ।
نارنج	(ف)	(नारंज)	एक मेवा है, नारंगी ।
نارنجی	(ف)	(नारंजी)	एक रंग है ।
نارنگی	(۴)	(नारंगी)	सन्तरा मेवा है ।
ناری	(س)	(नारी)	सौ, बिया ।
ناریل	(۵)	(नारियल)	श्रीफल, नारजील ।
نار	(ف)	(नाज़)	नखरा ।
ناران	(ف)	(नाज़ां)	छाड़करने वाला ।
نارزو	(ف)	(नाज़वो)	एक पुष्प है ।
نارک	(ف)	(नाज़ुक)	महीन, पतला ।
نارل	(ع)	(नाज़िल)	उतरना, धाना ।
نارین	(ف)	(नाज़नीन)	मगोहर, दुबला, निर्बल ।
ناش	(س)	(नाश)	उग्रदना, तबाह होना ।
ناس	(۴)	(नास)	नासदान, हुलास का पात्र ।
ناسیال	(۵)	(नासपाल)	एक रंग है ।
ناستک	(س)	(नास्तिक)	जो परमात्मा को नहीं मानता, काफिर ।
ناستما	(س)	(नासिका)	नाक ।
ناستنا	(۳)	(नसना)	भाग जाना, छिपना ।
ناسور	(۵)	(नासूर)	एक प्रकार का फोड़ा है ।
ناشیانی	(ف)	(नाशपाती)	एक फल है ।
ناشتا	(۵)	(नाशता)	छोटी हाकिरी, थोड़ा खाना ।
ناصح	(ع)	(नासह)	सिक्त ।
ناظرو	(ع)	(नाज़िर)	देखने वाला ।
ناظم	(ع)	(नाज़िम)	हाकिम, सुन ।
نظم	(ع)	(नज़म)	कवित्त, श्लोक ।
ناغہ	(ع)	(नाया)	छाली, छुट्टी ।
ناف	(ف)	(नाफ)	टूंडी, तोंदा ।
ناغ	(ع)	(नाफेअ)	लामदायक, प्राप्ति ।
ناغہ	(ف)	(नाफा)	गुंग की टूंडी, मुगंभि, मुश्क ।
ناغہ	(ع)	(नफ़द)	रोकड़, रुस्या सिक्का ।
ناقص	(ع)	(नाक़िस)	खोटा, घुरा, खराब ।
نفل	(ع)	(नफ़ल)	अनुकरण, अनुसरण ।
ناقص	(ع)	(नाक़ूस)	एक प्रकार का नाना है ।

ناکھ	(ع)	(नाकह)	ऊँटेनी ।
ناک	(ا)	(नाफ)	नासिका, नासा ।
ناک	(س)	(नाग)	सर्प देशनाग ।
ناکھ	(ف)	(नागाह)	अचानक, अचानक, अस्मान् ।
ناک	(س)	(नागर)	एक मादपो की जात ।
ناک و موکھا	(ا)	(नागरमोथा)	एक एगंधित घास है ।
ناک و دین	(ا)	(नागदैन)	एक प्रपार की लकड़ी है ।
ناک و دین	(ا)	(नागदौना)	एक पौधा ।
ناک و دین	(س)	(नागकेसर)	एक द्रव्य ।
ناک و دین	(س)	(नागचेल)	पान की देल है ।
ناک و دین	(س)	{ नागिन, नागिनी }	सर्प की मादा ।
ناک و دین	(س)	(नागफांस)	राज के पकड़ने का बंधा ।
ناک و دین	(ا)	(नागौर)	एक देस भारत के पास है ।
ناک و دین	(ف)	(नागहा)	अचानक, अचानक, अस्मान् ।
ناک	(ا)	(नाल)	सत्संग, साथ ।
ناک	(ا)	(नाल)	नल, यही नली, बल्क की नाल, घोड़े के नाल ।
ناک	(ا)	(नाला)	नहर, पानी की बड़ी नाह ।
ناک	(ف)	(नालिश)	दुहाई, अभियोग, मुकदमा, रोना, प्रसन्न करना ।
ناک	(ف)	(नालिशी)	आभयोगी, दुहाई ।
ناک	(ا)	(नालकी)	एक प्रकार की पालकी ।
ناک	(ا)	(नाली)	मोटी, पानी का निकास ।
ناک	(ف)	(नाम)	नाम, पदवी, यश, संज्ञा ।
ناک	(ف)	(नामचर)	यशस्वी होना, प्रसिद्ध होना, यशी ।
ناک	(ف)	(नामचरी)	यश, कीर्ति, प्रतिष्ठा ।
ناک	(ع)	(नामूस)	आदर, यशस्वी ।
ناک	(ف)	(नामा)	चिह्नी, पाती ।
ناک	(ف)	(नाम)	रोटी, चपाती ।
ناک	(ف)	(नानयाई)	रोटी पकाने वाला, हलवाई ।
ناک	(ا)	(नाना)	माता का बाप ।
ناک	(ف)	(नालायक)	अयोग्य, कुपान ।
ناک	(ا)	(नांद)	मिट्टी का बड़ा कूड़ा ।
ناک	(ا)	(नानक)	सिक्खों के गुरु नानक अवतार पंजाब में हुआ है ।
ناک	(ا)	(ननिहाल)	माता का मेका ।
ناک	(ا)	(नाव)	बड़ी, विशी, तरखी ।
ناک	(ف)	(नाचक)	तोर, बाप ।
ناک	(ا)	(नाई)	नाथित, नारवर, गुण्डक ।

نائب	(ع)	(नायब)	मुर्नाम, गुमास्ता ।
نايك	(ح)	(नायक)	अधुवा, मुखिया, सरदार, सेनापति ।
نايكا	(ح)	(नायिका)	कुटनी, दूती, नायक की स्त्री ।
ناون	(ح)	(नायन)	नाई की स्त्री ।
نباات	(ع)	(नवात)	मिश्री, मोठा ।
نبااتات	(ع)	(नवातात)	जड़ी बूटी, घास ।
نباض	(ع)	(नब्ज़)	नाड़ी, धमनी ।
نباہ	(س)	(निवाह)	निस्तारा, उद्धार, पूरा करना ।
نبرد	(ع)	(नबूवत)	अवतारी ।
نبي	(ع)	(नबी)	अवतार ।
نبردہ	(ف)	(नबीरा)	नाती, पोता ।
نبردہ	(ح)	(निबेड़ना)	न्याय करना, निपटाना ।
نبرد	(س)	(निपट)	अधिक, बहुत, अत्यन्त ।
نبردانا	(ح)	(निपटना)	नबेड़ना, न्याय करना ।
نبرداسک	(س)	(नपुंसक)	हीनडा ।
نبت	(س)	(नित)	अविनाशी, सदा ।
نبتہا	(ح)	(नथना)	नाक का छेद ।
نبتیجہ	(ف)	(नतीजा)	फल ।
نبت	(س)	(नट)	रस्ती पर नाचने वाला ।
نبت کہت	(ح)	(नटखट)	बिरोधी ।
نبتا	(ح)	(नटना)	नहीं करना ।
نبتو	(ع)	(नसर)	गद्य, लेख ।
نبتہ	(ح)	(निरु)	घर, अपनाही, साती ।
نجات	(ع)	(निजात)	मोध, मुक्ति ।
نچار	(ع)	(नजार)	छतार, मिश्री, मदई ।
نچاست	(ع)	(नजास्त)	मैला, बिघा ।
نچس	(ع)	(नेहस्त)	अभाग, भुरा समय, अशुभ ।
نچومی	(ع)	(नज्मी)	ज्योतिषी ।
نچیب	(ع)	(नजीब)	श्रेष्ठ, उत्तम ।
نچوونا	(ح)	(निचोड़ना)	मरोड़ना ।
نچوود	(س)	(निछावर)	बलिदान, उतारा, बलिहारी ।
نچوود	(س)	(निछुत्तर)	नक्षत्र, तारा, २७ नक्षत्र हैं ।
نچس	(ح)	(नजिस)	स्लेच्छ, मैला ।
نحیف	(ع)	(नहीफ)	निर्वल ।
نشرت	(ع)	(नखवत)	अभिमान, गर्व ।
نخود	(ف)	(नखुद)	चना, एक अनाज है ।
ندی و ندي	(س)	(नदी व नद)	दरया ।

निदान	(८)	(नदाक्र)	धुनियां, रई साफ करने या धुनने वाला ।
निदास	(८)	(नदामत)	खज्जा, शर्म, साज ।
निदान	(स)	(निदान)	घंत में, पीछे, कारण, मूलकारण ।
निधक	(४)	(निधदक)	निर्भय, निदर, अभय ।
निधान	(स)	(निधान)	आधार, स्थान, भंडार, निधि ।
निदर	(४)	(निदर)	निर्भय, अभय ।
निद्राना	(न)	(नज्राना)	भेंट, चढ़ावा ।
निर	(न)	(नर)	पुरुष, मनुज, मनुजजाति ।
निर	(स)	(नर)	पुरुष, स्त्री का जोड़ा ।
निरादर	(स)	(निरादर)	अपमान, अमान, बेकरारी ।
निरास	(स)	(निरास)	निराशा, ना उम्मेद ।
निरवसी	(स)	(निरवसी)	एक दवाई है ।
निरपल	(स)	(निरपल)	डुबला, डुबल, भिन्न ।
निरपलता	(स)	(निरपलता)	डुबली, डुबलापन, कमजोरी, डुबलता ।
निरपति	(स)	(निरपति)	राजा, बादशाह ।
निरत	(४)	(निरत)	नाचना ।
निरज	(४)	(निरज)	तलबी, तगाऊ ।
निर्ण	(न)	(निर्ण)	भाप, दर, मुलाई ।
निर्णामा	(न)	(निर्णामा)	आन पथ ।
निर्दोष	(स)	(निर्दोष)	बे पाप, पाप से रहित ।
निरसा	(४)	(निरसा)	तोड़ा, कमदरजा, युग, हेठा ।
निरसिगा	(स)	(निरसिगा)	साँघा, एकप्रकार का साज है ।
निरसिह	(स)	(निरसिह)	साँघा, अथवा ।
निरसौ	(४)	(निरसौ)	चौधा दिन ।
निरसा	(४)	(निरसा)	घेरना ।
निरक	(स)	(निरक)	पापियों का स्थान ।
निरस्रदा	(४)	(निरस्रदा)	बंठ, गला ।
निरगिस्त	(न)	(निरगिस्त)	एक फूज है ।
निर्गुन	(स)	(निर्गुन)	अनाड़ी, मूर्ख ।
निर्लज्ज	(स)	(निर्लज्ज)	बेशर्म, खज्जारहित ।
नर्म	(न)	(नर्म)	मुलायम ।
निर्मल	(स)	(निर्मल)	साफ, सुधरा ।
निर्मली	(स)	(निर्मली)	एक बीज है जिससे पानी साफ होता है ।
निरंकार	(स)	(निरंकार)	ईश्वर, वैद्य, अंगहीन ।
निर्णय	(स)	(निर्णय)	निश्चय, ठीक ।
निरोग	(स)	(निरोग)	बे रोग, अरोग, स्वस्थ ।
नरी	(४)	(नरी)	चमड़ा, साल ।

نورينه	(ف)	(नरीना)	मनुष्य ।
نزاع	(ع)	(निज़ा)	मगड़ा, धन्तकाल ।
نواك	(ف)	(नज़ाकत)	दनलापन, हलकापन ।
نود	(ف)	(निज्द)	पात; धारे, गेरे, कने ।
نوله	(ف)	(नज़ला)	प्रतिश्राय ।
نژاد	(ف)	(निज़ाद)	असल, जड़, वंश, वीर्य ।
نس	(ه)	(नस)	रंग, गाड़ी ।
نسبت	(ف)	(निसयत)	रिश्ता, साख, सम्बंध ।
نساب	(ف)	(नसब)	जात, वंश, वीर्य, कुल ।
نستار	(ه)	(निस्तारा)	उद्धार, निर्वाह ।
نسترن	(ف)	(नस्तरन)	सफ़ेद, गुलाब का फूल ।
نستاره	(ع)	(नस्तालीक़)	उजला, साफ़, सुधरा, साफ़ लिखाई ।
نسخ	(ع)	(नस्ख)	एक प्रकार का फ़ारसी लिखना ।
نسخه	(ف)	(नुसखा)	उपचार, प्रतीकार, औषधि का योग पुस्तक ।
نسل	(ع)	(नसल)	वंश, कुल ।
نسيان	(ع)	(निसयाँ)	भूल, विसरना ।
نسيم	(ع)	(नसीम)	प्रातः वायु ।
نشا	(ع)	(नशा)	मद ।
نشاسته	(ف)	(निशास्ता)	गेहूँ का सत ।
نشاط	(ع)	(निशात)	प्रसन्नता ।
نشان	(ف)	(निशान)	झंडा ।
نشأ	(ف)	(निशाना)	एकही चीज़ को ताकना ।
نشاني	(ف)	(निशानी)	चिह्न ।
نشتر	(ف)	(नश्तर)	एक औज़ार जिससे ज़राब खून निकाल दिया जाता है ।
نشیچه	(س)	(निश्चय)	यक्रीन ।
نشر	(ع)	(नशर)	फैलना ।
نشست	(ف)	(नशिस्त)	बैठक, बैठनेकी जगह ।
نشیب	(ف)	(नशेब)	नीचान, गड़हा, ढाल ।
نشیلا	(ع)	(नशाला)	नश की वस्तु ।
نصایح	(ع)	(नसायह)	शिक्षा ।
نصیب	(ع)	(नसीब)	भाग, हिस्सा ।
نصراني	(ع)	(नसराणी)	ईसाई ।
نصرت	(ع)	(नुसरत)	जीतना ।
نصف	(ع)	(निस्फ़)	आधा, अर्ध ।
نصب	(ع)	(नसब)	विप्रेकाना, जड़ना, गाड़ना ।
نظاره	(ع)	(नुतफ़ा)	वीर्य ।
نظر	(ع)	(नज़र)	नेत्रों की जोति, दृष्टि, दीख, ताक ।

نظام	(६)	(निजाम)	प्रबंध, उपाय ।
ذمت	(६)	(नात)	खुनि, सराह ।
نعمه	(६)	(नारा)	हला, मुग ।
نعمش	(६)	(नाश)	लारा, लोथ ।
نعل	(६)	(नाल)	गोडे का गुता ।
نظر ثانی	(६)	(नज़रस्थानी)	संशोधन, प्यान से देखना (दूसरी बार) ।
نظاره	(६)	(नालेन)	पगरली, गुने का मोटा ।
نعم	(६)	(नेहम)	माया, धन, दीलन, दा ।
نعمه	(६)	(नयमा)	नाना, मामा, रांग ।
نفاق	(६)	(निफाक)	शयना, बेर ।
نفلح	(६)	(नफ़ल)	पेट फूलना, फुंरना ।
نفلرت	(६)	(नफ़रत)	विन ।
نفلرین	(६)	(नफ़रॉन)	फिटकार, पानत, मलामत ।
نفس	(६)	(नफ़स)	श्वास, दम ।
نفع	(६)	(नफ़ा)	साभ, मासि ।
نمائه	(६)	(नफ़ता)	जीविका ।
نفلی	(६)	(नफ़ी)	नई, नटना, इनकार ।
نفلوی	(६)	(नफ़री)	नीकरी, चाकरी, एक दिन का काम, या मजदूरी ।
نفلرس	(६)	(नफ़रीस)	समादित, रसीला ।
نفلرب	(६)	(नफ़ाय)	परी, घुरका ।
نفلراچی	(६)	(नफ़ारची)	ढोल बनानेवाला, घुग्घि बनानेवाला ।
نفلرکانه	(६)	(नफ़ारकाना)	बागा घर ।
نفلرکانه	(६)	{ नफ़ाशा हाज़िरी }	उपादेयति पद ।
نفلرا	(६)	(नफ़ारा)	नगाफा, ढोल ।
نفلراش	(६)	(नफ़ाश)	बेल बूटा बनाने वाला ।
نفلراشی	(६)	(नफ़ाशी)	बेल बूटे का काम ।
نفلرال	(६)	(नफ़ाल)	भांड, भेंबेला, पंचरिया ।
نفلراحت	(६)	(नफ़ाहत)	निर्बलता, दुर्बलता ।
نفلرب	(६)	(नफ़ाव)	कमल (शीशर में खेद करना) ।
نفلره	(६)	(नफ़रा)	चांदी, रुपया ।
نفلره	(६)	(नफ़राशा)	देश चिह्न, चिह्न (देश इत्यादि का) ।
نفلرس	(६)	(नफ़रस)	कमा, घट ।
نفلرسان	(६)	(नफ़रसान)	पाय, दोश, हानि ।
نفلره	(६)	(नफ़ता)	विन्दु, बिन्दी ।
نفلرب	(६)	(नफ़ीब)	चोनदार, जमादार ।
نفلریش	(६)	(नफ़ीज़)	मुद्द ।

نکاح	(ع)	(नकाह)	निर्वल, दुर्बल ।
نکاح	(ع)	(निकाह)	निवाह ।
نکاحی	(ع)	(निकाही)	विवाही स्त्री या पुरुष ।
نکاحی	(ع)	(निकासना)	निकालना, खेचना ।
نکاحی	(ع)	(निकासी)	धरती की पैदावार ।
نکاحی	(ع)	(नकतोड़ा)	अकड़ना, ऐठना ।
نکاحی	(ع)	(नकचढ़ा)	बुरा सुभाव ।
نکاحی	(ع)	(नकछिड़ना)	एक जड़ो है, हुलास ।
نکاحی	(ع)	(नकसीर)	नाक से खोह जाना ।
نکاحی	(ع)	(निकलभागना)	चलाजाना ।
نکاحی	(ع)	(निकम्मा)	बे-वर्ष ।
نکاحی	(ع)	(निकंटक)	बैरी विहीन, शत्रुहित ।
نکاحی	(ع)	(नक्कू)	बुरा, नकारा, निविद ।
نکاحی	(ع)	(नख)	नाखून, नखर ।
نکاحی	(ع)	(निलाद)	जात्रे में एक सुर का नाम है ।
نکاحی	(ع)	(निलख)	बुरा, अधम ।
نکاحی	(ع)	(नग)	नर्मागा, गुंदरी का पत्थर ।
نکاحی	(ع)	(निगाली)	गली ।
نکاحی	(ع)	(निगाह)	डीठ, दृष्टि ।
نکاحی	(ع)	(नगर)	मस्ती, आवादी, नग्न ।
نکاحی	(ع)	(निगार)	ठोस, भारी ।
نکاحی	(ع)	(निगनदा)	सिलसि ।
نکاحی	(ع)	(निगोड़ा)	बे-सन्तान ।
نکاحی	(ع)	(निगहवानी)	रक्षा, चौकसी ।
نکاحی	(ع)	(नगीना)	नग्न, गुंदरी का पत्थर ।
نکاحی	(ع)	(नल)	बड़ी नली ।
نکاحی	(ع)	(नखवा)	फाड़ की नली ।
نکاحی	(ع)	(नली)	नै, निगाली ।
نکاحی	(ع)	(नम)	गीला, तर, भीगा ।
نکاحی	(ع)	(नमाज़)	खुदा की स्तुति करना ।
نکاحی	(ع)	(नुमायश)	प्रदर्शनी ।
نکاحی	(ع)	(निमित्त)	भाग, कारण, फल ।
نکاحی	(ع)	(नमद)	ऊन, पशु ।
نکاحی	(ع)	(नमस्कार)	प्रणाम ।
نکاحی	(ع)	(नमक)	तोन, रांभर, खार ।
نکاحی	(ع)	(नमरगुणार)	संख्या ।
نکاحی	(ع)	(नमकीन)	सलोना ।

نور	(س)	(नमो)	गमरसार, प्रवाण ।
نوردار	(ف)	(नमूदार)	शरद, प्रसद, प्रलभ ।
نورده	(ف)	(नमूना)	धानगी, अष्टकल, वील ।
نورتي	(ف)	(नमी)	गीतानन, तरी, गील ।
نورده	(ر)	(नंद)	पति की बहिन ।
نورده	(س)	(निन्दा)	पुर्गई, पुषली ।
نورده	(س)	(निन्दत)	पुर्गई कहना, पुषली करना ।
نورده	(س)	(निन्दक)	पुर्गई करने वाला, पुषलघोर ।
نورده	(ف)	(नंगा)	घादर, सत्कार ।
نورده	(ر)	(नंगा)	दिगम्बर, उजाना, पद्महीन, निर्लेख ।
نورده	(ر)	(नंगाधर)	नंगा, पद्महीन, निर्लेख ।
نور	(ف)	(नो)	नया ।
نور	(ر)	(नचा)	नया ।
نور	(ع)	(नचाव)	नायक, वसीर, युवा ।
نور	(ع)	(नचाह)	आमपात, पदोत्त ।
نور	(س)	(निघासी)	कती, रहनेवाला ।
نور	(ر)	(निघाह)	श्रीश श्रीश ।
نور	(ر)	(निघाहा)	गाव, किरती ।
نور	(ف)	(निघाजिश)	दया, कृपा ।
نور	(س)	(निघास)	मास, पर, स्थान ।
نور	(ر)	(नघासा)	पुत्री का पुत्र ।
نور	(ر)	(नघासी)	पुत्री की पुत्री ।
نور	(ف)	(निघाला)	मात, लुफमा, कौर ।
نور	(ر)	(निघान)	निघान, गीध ।
نور	(ر)	(न्योता)	निघंषण ।
نور	(ر)	(नोचना)	रातोदग ।
نور	(ر)	(नौची)	भेरया की पुत्री ।
نور	(ع)	(नूर)	एक अवतार का नाम है ।
نور	(ع)	(नौहा)	रेना पीटना ।
نور	(ع)	(नूर)	तेज, दमक ।
نور	(س)	(नौरत्न)	नौ रत्न का बना हुआ गहना ।
نور	(ف)	(नौरोझ)	बर्ष का पहिला दिन ।
نور	(ر)	(नौसादर)	एक दरि है, सार ।
نور	(ف)	(नोश)	पीना ।
نور	(ف)	(नविशतान्द)	लिसनी पदना ।
نور	(ف)	(नविशता)	तिसा हुआ ।
نور	(ف)	(नोशदार)	एक दरि है ।

نوشه	(ف)	(नौशा)	दलह ।
نوع	(ع)	(नौय)	प्रकार, तरह, भाति ।
نوک	(ف)	(नौक)	चोत्र, शिर ।
نوکڑ	(ف)	(नौकर)	चाकर, सेवक, टहलुवा ।
نوکری	(ف)	(नौकरी)	चाकरी, टहल, वशाभूत ।
نوم	(ع)	(नौम)	नौद ।
نوامین	(ف)	(नाउस्मेद)	निराश ।
نوزیا	(ح)	(नोनिया)	नमक बेचने वाला ।
نوبسلا	(ف)	(नबीसिन्दा)	लिखने वाला, लेखक ।
نہ	(ف)	(नेह)	नहीं ।
نہاد	(ف)	(नेहाद)	जात, असल, बुनियाद ।
نہار	(ع)	(नहार)	दिन का समय ।
نہارو	(ح)	(नहारवा)	एक पानी का कीड़ा है ।
نہاری	(ح)	(निहारी)	छोटी हासिली, प्रातःकालके समय चौपायों को रातभर के
نہال	(ح)	(निहाल)	धनवान्, प्रसन्न । (सबरे का सान)
نہال	(ف)	(निहाल)	पोंधा, घूटा ।
نہایت	(ع)	(निहायत)	अत्यन्त, विशेष, बहुत ही बहुत ।
نہتا	(ح)	(निहत्ता)	बेहपियार, बिना रखवाला ।
نہج	(ع)	(निहज)	प्रकार, तरह, दंग ।
نہر	(ع)	(नहर)	नाला, पानी की बड़ी नाली ।
نہرنی	(ح)	(नहरनी)	खोला जिससे नालुन कतरे जाते हैं ।
نہانا	(ح)	(नहलाना)	स्नान कराना ।
نہنگ	(ح)	(निहंग)	बेपरवाह, बच्चा घड़ियाल ।
نہورا	(ح)	(निहोड़ा)	विनती, हाथ जोड़ना ।
نہایت	(ف)	(नियायत)	नायब होना, गुमाश्तेगरी, मुनीमी ।
نہار	(ح)	(नियार)	चारा, पशु का भोजन, राख में से चोरी सोना निकालना ।
نہاریا	(ح)	(नियारिया)	धर्ती में से धातु निकालने वाला ।
نہاز	(ف)	(नियाज़)	मन्नत मानना, दुआ करना, आजिदी करना ।
نہام	(ف)	(नियाम)	तलवार या छुरी का धर, कोरा ।
نہاو	(س)	(नियात्र)	शुक्लता, निवेडना, इन्साफ, नीति ।
نہائی	(س)	(नियायी)	धार्मिक, फ़ैसला करने वाला ।
نہای	(س)	(नियाय)	शुक्लता, नीति, मिचार, इन्साफ ।
نہدن	(س)	(निवेदन)	देवता का भोग, स्वादिर ।
نہپال	(س)	(नैपाल)	एक पहाड़ी देरा है ।
نہینج	(ح)	(नयपंज)	घोड़ा पांच वर्ष की उमर का ।
نہت	(ع)	(नीयत)	इच्छा, मनसा, मनोरथ ।
نہت	(س)	(नीति)	राजनीति, हिकमते, समझ ।

نیر	(س)	(नेत्र)	लोचन, आँख ।
نیچ	(ۛ)	(नीच)	अधर्मी, वमीना, चकलीन, कुजादि ।
نیچا	(ۛ)	(नीचा)	गहिरा, गहरा, नीचा ।
نیچہ	(ف)	(नेचा)	दुश्मन ।
نیل	(ۛ)	(नींद)	सोना, सुप्त में धाना ।
نیلر	(س)	(नीर)	जल, पानी, रस, अभ्रम् ।
نیلرنگ	(ف)	(नीरंग)	धोला, कपट ।
نیلز	(ف)	(नेज़ा)	माला, बरदा ।
نیلست لاهوت	(ف)	(नीस्तगापूद)	गारा, उन्नयना ।
نیستان	(ف)	(नयस्तान)	नरसल का खेत ।
نیستی	(ف)	(नेस्ती)	हस्ती न होना ।
نیش	(ف)	(नेश)	बभक, डंक ।
نیشکر	(ف)	(नैशकर)	गधा, पीसा ।
نوک	(ف)	(नेक)	सुपात्र, श्रेष्ठ ।
نیل	(ف)	(नील)	मिसर में एक नदी का नाम है ।
نیل	(ۛ)	(नीला)	रामचर्दी, आसमानी रंग ।
نیلام	(ف)	(नीलाम)	नाजार में बेचना, बोली बोलना ।
نیلکند	(س)	(नीलकंठ)	एक पक्षी है ।
نیلیم	(س)	(नीलम)	एक रस है ।
نیلوفر	(ف)	(नीलोफ़र)	एक फूल है ।
نیم	(ف)	(नीम)	आधा, अर्ध ।
نیم	(س)	(नियम)	संस्कृत, बचन, रीति ।
نیمچہ	(ف)	(नीमचा)	झोटी तलवार या छुरी ।
نیلن	(س)	(नीन)	नेत्र, लोचन, आँख ।
نیلو	(ۛ)	(नीव)	मुनयाद, जय (भक्तान इत्यादि की) ।
نیلہ	(س)	(नेह)	मोह, प्रीति ।
نیلہی	(س)	(नेही)	मित्र, प्रेमी, स्नेही ।

(७)

وا	(ف)	(वा)	खुला, प्रकाश ।
واپستان	(ف)	(वापस्तान)	घरवाले, बाल बच्चे, कुटुम्बी ।
واپس	(ف)	(वापिस)	उलटा ।
واجب	(ف)	(वाजिब)	ठीक, सुनासिम ।

واحد	(८)	(चाहिद)	एक, चकेला ।
وادی	(८)	(चादी)	मदान, उजाड़, घाती ।
وار	(४)	(चार)	धावा, हमला, हिल्ला ।
وارپار	(४)	(चारपार)	इत्तपार, उत्तपार ।
وارث	(८)	(वारिस)	मालिक, स्वामी ।
وارن	(८)	(वारिद)	थाना, पहुचना ।
وارنا	(४)	(वारना)	बलिहार होना, सड़के होना या करना ।
واسطه	(४)	(वास्ता)	रिश्ता, सबब, वजह, कारण ।
واسوخت	(८)	(वासोक्त)	एक प्रकार की कविता है ।
واضع	(८)	(वाज़ह)	मालूम, जाहिर, शिदित ।
واضع	(८)	(वाज़े)	मुनामेवाला, रचनेवाला ।
واظ	(८)	(वायज़)	शिक्षक, उपदेशक ।
واثر	(८)	(वाफ़िर)	बहुत, बहुधा, अधिक ।
وافي	(८)	(वाफ़ी)	बहुत ।
واقع	(८)	(वाक़ै)	जगह, प्रकाश होना ।
واقف	(८)	(वाक़िफ़)	जानने वाला ।
واقفیت	(८)	(वाक़िफ़ियत)	जान पहिचान ।
والا	(८)	(वाला)	मालिक ।
وال	(८)	(वालिद)	बाप, पिता, दात, जनक ।
والده	(८)	(वालिदा)	माता, महतारी, माँ, जगनी ।
والدين	(८)	(वालिदेन)	माता-पिता ।
والي	(८)	(वाली)	मालिक, स्वामी ।
دام	(١٠)	(वाम)	करसा, दैन, शय ।
وان	(٤)	(वान)	वाला, मालिक ।
واوړ	(١٠)	(वावैला)	रोग पीटना ।
واډ	(١٠)	(वाह)	बहुत अच्छा, शानदार ।
وام	(٨)	(वहम)	बिरता, शंका, संदेह, भ्रम ।
واهي	(٨)	(वाही)	मूख, कुमति, साधा ।
واي	(٨)	(वाय)	अफ़सोस, शोक ।
وبا	(٨)	(ववा)	बीमारी, मरी ।
وبال	(٨)	(ववाल)	विपत, बुरा समय ।
وبيره	(١٠)	(वतीरा)	प्रकार, ढंग, बानि, प्रकृति ।
وبيره	(٨)	(वसीता)	जीविता, तनख़्वाह, वजीरा ।
وبهشت	(٨)	(वजाहत)	सुन्दरता ।
وجن	(٨)	(वज्द)	प्रेम, भक्ति, सौलीन होना ।
وجع مفاصل	(٨)	(वज्रफासिल)	जोड़ों में पीड़ा ।
وجون	(٨)	(वज्ज)	शरीर, देह ।

- (ع) (घजह) काग्य, तरह ।
 (ع) (घहिटत) अकेला होना, निरासा, केवल होना ।
 (ع) (घहशत) सिद्ध, वास्तव्य ।
 (ع) (घहशी) जंगली, सिद्ध ।
 (ع) (घही) धाकड़ावाणी ।
 (ع) (घहीद) निरासा, धकेला ।
 (ع) (घिदा) जाना, चलग होना, रुझना होना ।
 (ع) {घिरास्त} पुराना का मात धन, दाय ।
 (ع) {घिरसा}
 (ع) (घरहना) जर्जरा, बहना ।
 (ع) (घरझिना) कसरत, व्यायाम, पशिम, घुस्नी ।
 (ع) (घरखाना) बहपाना, फुसताना ।
 (ع) (घरक) पया, पय ।
 (ع) (घरला) हरा तरक का ।
 (ع) (घरम) गुजन ।
 (ع) (घरे) इधर ।
 (ع) (घिजारत) बत्तीर का दफतर, गुन्नी का व्याप रवान ।
 (ع) (घझनी) भारी ।
 (ع) (घझन) बोझ ।
 (ع) (घझीर) मंत्री, नायब, प्रधान ।
 (ع) (घसालत) कारण ।
 (ع) (घस्त) शीज, मयूर ।
 (ع) (घसमा) एक पीछा नील का है जिसकी गती से नील रंगते हैं ।
 (ع) (घसबास) घनराहट, शंका, भ्रम ।
 (ع) (घसीश्च) फैला हुआ दूरतक ।
 (ع) (घिसाल) मिलना ।
 (ع) (घसक) शय, सराह ।
 (ع) (घसूल) हाथ आना, मिलना, पहुँचना ।
 (ع) (घसोयत) मृत्यु समय शिक्षा ।
 (ع) (घजू) पंचघसनानी, घुँद, हाथ, पाँव धोना ।
 (ع) (घतन) देश, जगभूमि ।
 (ع) (घतनी) देश का, देशी ।
 (ع) (घज्जीफा) पटिया, रसद, तुलन ।
 (ع) (घादा) नचन, प्रतिज्ञा ।
 (ع) (घाज़) व्याख्यान, उपदेश ।
 (ع) (घरारह) धादि, इत्यादि ।
 (ع) (घफा) पूरा करना ।

وفات	(ع)	(चक्रात)	मृत्यु ।
وفا	(ع)	(चक्रर)	आदर, सत्कार ।
وفايت نامہ	(ع)	(वर्सायतनामा)	शिश्ना पत्र ।
وفائے	(ع)	(चक्राय)	समाचार, खबर ।
وقت	(ع)	(चक्रत)	समय, काल ।
وقت	(ع)	(चक्रक्र)	धर्म अर्थ, पुण्य ।
وقتہ	(ع)	(चक्रक्रा)	देर, डील ।
وقتیہ	(ع)	(चक्रक्रियत)	ज्ञान ।
واقوع	(ع)	(चक्रुष)	वार्ता ।
وقوف	(ع)	(चक्रुफ)	बुद्धि, ज्ञान ।
وکیل	(ع)	(चक्राल)	दूत, एलर्ची, वर्सीठ, राजदूत, प्रीमाट ।
وگور	(ف)	(चगर)	घोर जो ।
ولادت	(ع)	(चिलादत)	उत्पत्ति ।
ولایت	(ع)	(चिलायत)	देश, वतन, जन्मभूमि ।
ولایتی	(ع)	(चिलायती)	दूसरे देश का, यूरोप-के देश का ।
ولد	(ع)	(चलद)	पुत्र, लड़का, बेटा ।
ولواء	(ع)	(चलवला)	चिन्ता, घबराहट, जंगल ।
ولی	(ع)	(चली)	स्वामी, मालिक ।
وہاں	(ح)	(वहां)	उधर, उसतरफ ।
ویدانت	(س)	(वेदान्त)	व्यासजी का बगया हुआ शास्त्र ।
ویران	(ف)	(वीरां)	उजाड़ ।
ویسا	(ح)	(वैसा)	उसी तरह का ।

(४)

ہا ہا پائی	(ح)	(हातापाई)	कुरती, घूसे मुके की लड़ाई ।
ہا تا ہا پھنچی	(ح)	(हातापहुंची)	एक खेल है ।
ہا تا ہا وڑی	(ح)	(हत्ताजोड़ी)	एक पौधे का नाम है ।
ہاتھی	(ح)	(हाथी)	हस्ती, गज ।
ہاٹ	(ح)	(हाट)	दुकान, बाजार ।
ہاٹو	(ح)	(हाट्ट)	दुकानदार ।
ہادی	(ع)	(हादी)	गुरु ।
ہار	(ح)	(हार)	पुष्प की माला, टोटा, पाटा, कमी ।
ہارنا	(ح)	(हारना)	सोना, पाटा, थकना, मात, खाना ।

हार	(५)	(हारू)	हारने वाला, रौने वाला ।
हारون	(६)	(हारूँ)	एक बादशाह का नाम है ।
हारत	(७)	(हारुत)	यह यह दूत है जिससे दंड हुआ था ।
हारि दान्त	(८)	(हारिदांत)	हरि के दन्त, हस्तिदन्त ।
हारी वान	(९)	(हारीवान)	महावत ।
हार	(१०)	(हारू)	असतुर्क, अरिष, हर्ष ।
हारम	(११)	(हारिम)	पाचक ।
हार	(१२)	(हारल)	मंडल, गोसार्, कुंडल ।
हारन	(१३)	(हारुं)	भेदान ।
हार	(१४)	(हारं)	ठीक, सत्य, चाहो, हं ।
हार	(१५)	(हारि)	पाटा, कमी ।
हारना	(१६)	(हारिना)	श्यास तेज चलना, हौकना ।
हारि	(१७)	(हारि)	पकाने का मिट्टी का पान ।
हारि	(१८)	(हारि)	हंसी, हर्ष, उछा ।
हारक	(१९)	(हारक)	मुलाना, देना, आनास देना ।
हारक	(२०)	(हारकना)	पशु को चसाना ।
हार	(२१)	(हारहा)	मिनती, सुरामद ।
हारन	(२२)	(हारन)	तरल, उतली ।
हार	(२३)	(हारहा)	हंसना ।
आहार	(२४)	(आहार)	सुरी का शब्द ।
हार	(२५)	(हार)	शोक अथवा चिंता का शब्द ।
हारनामा	(२६)	(हारिनामा)	दानपत्र ।
हार	(२७)	(हारि)	धर्म अर्थ, पुण्य ।
हार	(२८)	(हार)	निगलना, रा लेना ।
हार	(२९)	(हार)	एक विरोधी शब्द है ।
हार	(३०)	(हार)	अप, मित्रता, प्यार ।
हार	(३१)	(हारक)	निरादर ।
हार	(३२)	(हारिकार)	मित्र, हित ।
हार	(३३)	(हारिकारी)	मित्र, प्रेमी ।
हार	(३४)	(हारि)	मित्र, प्रेमी ।
हार	(३५)	(हार)	पर, हस्त ।
हार	(३६)	(हारिनी)	हस्ती की स्त्री ।
हार	(३७)	(हारि)	गुंठ, तलवार या-धुरी का शिर ।
हार	(३८)	(हारखंडा)	दंग, बानि ।
हार	(३९)	(हारिड़ा)	सोम पीटने का योजार ।
हार	(४०)	(हारिणी)	छोटा हतौड़ा ।
हार	(४१)	(हारि)	गोदों को साफ करने का युरा ।

هتيا	(४)	(हत्या)	हिंसा, मारना, पाप ।
هت ازی	(४)	(हतकड़ी)	हाथ की बन्दी ।
هتیار	(४)	(हतयार)	शस्त्र, अस्त्र, आयुध ।
هتیا نا	(४)	(हतयाना)	खेलेना (हाथोंहाथ) ।
هتیلی	(४)	(हतेली)	हाथ में बीच की जगह ।
هتیارا	(४)	(हत्यारा)	पापी, मारनेवाला, राक्षस, हिंसा करने वाला, हिसक ।
هت	(४)	(हट)	अकड़, ऐठ, जिद ।
هتاکا	(४)	(हटाकड़ा)	बलवान, पुष्ट, संबा ।
هتانا	(४)	(हटाना)	सरकाना ।
هتا	(४)	(हटना)	सरकना ।
هتو	(४)	(हरो)	बचो, परहे ।
هتی	(४)	{ एट्टी }	अकड़वाऊ, हुज्जती ।
هتیلا	(४)	{ हटीला }	
هجو	(८)	(हिज्र)	अलग, एकान्त, छुदाई ।
هجو رت	(८)	(हिजरत)	बेराग ।
هجو ری	(८)	(हिजरी)	मुसल्मानों सम्बन्ध ।
هوجرا	(४)	(हींजड़ा)	गुप्तक ।
هجو	(८)	(हजो)	निन्दा, ताना, निरादर ।
هجوم	(८)	(हजूम)	समूह, मेला, भीड़ ।
هجه	(८)	(हिजे)	उच्चारण, शब्द योलना ।
هجو و منجر	(४)	(हिचरमिचर)	रफना, ठहरना ।
هچکنا	(४)	(हिचकना)	रकना, भिचना ।
هچکی	(४)	(हिचकी)	हिका, श्वास का रुकना ।
هچکولا	(४)	(हिचकोला)	धका ।
هدایت	(८)	(हिदायत)	शास्त्र, रस्ता दिखाना ।
هدف	(८)	(हदफ़)	निशाना, ताकना ।
هدهد	(८)	(हुदहुद)	एक पखेरू है ।
هاتمه	(४)	(हाथ)	कर, बांह ।
هاتف	(८)	(हातिफ़)	दूत, देवता, फ़रिश्ता ।
هذاجدی	(४)	(हड़ाहड़ी)	हाड़ ।
هر	(ف)	(हर)	सब कोई ।
هر	(س)	(हर)	परमेश्वर, महादेव का नाम है ।
هل	(४)	(हल)	गांगल, लांगल, एक लकड़ी की चीज जिससे किसान धरत
هلا	(४)	(हरा)	नया, ताजा, सन्जारांग ।
هرا	(س)	(हरी)	एक दवाई है ।
هراس	(ف)	(हिरास)	धरारह, चिन्ता, व्याकुलता ।
هراسان	(ف)	(हिरासां)	धराराने वाला, व्याकुल ।

हराना	(४)	(हराना)	दूरे को घाटा देना ।
हराली	(२)	(हरयाली)	धरती पासकाली ।
हरताल	(४)	(हरताल)	वातावर बंद होना ।
हरज	(८)	(हरज)	धमी, घाटा ।
हरचंद	(८)	(हरचंद)	बार बार, बहुत दफे ।
हरद	(८)	(हरिदय)	मन, जीव, दिल, घट ।
हरसा	(१)	(हरसा)	चन्दन काजी, जकला ।
हरश	(८)	(हरिश)	प्रसन्न होना ।
हरकार	(८)	(हरकार)	सिपाही, पैदल, गियादा ।
हरग	(८)	(हरगिज़)	धमी ।
हरन	(८)	(हरन)	मृग, कुरंग ।
हरना	(८)	(हरना)	बारासिगा, मृग ।
हरहर	(४)	(हरहर)	एक धनाज है (थरहर) ।
हरी	(८)	(हरी)	परमात्मा ।
हरियाल	(४)	(हरियाचल)	पास की जगह, सच्चा ।
हरिल	(४)	(हरियल)	एक पर्व है ।
हर	(४)	(हड़)	एक देवा है ।
हरिडा	(४)	(हड़यडा)	धराना, तथपना ।
हरडा	(४)	(हड़यंगा)	इष्ट, निर्लज्ज, भगवान् ।
हड़क	(४)	(हड़क)	प्रकृती, लत, बानि ।
हरजडा	(४)	(हड़जडा)	एक देवाई का बीधा है ।
हजार	(८)	(हज़ार)	दस सौ, १००० ।
हज़ारा	(८)	(हज़ारा)	एक पूल है, अलतुल ।
हज़ल	(८)	(हज़ल)	वे अर्थ नकना, हंसी, ठट्ठा ।
हस्त	(८)	(हस्त)	हाथ, हाथी की सूँड, तोहवां नथन ।
हस्तानापुर	(८)	(हस्तिनापुर)	द्विती नगरी का नाम है ।
हस्ती	(८)	(हस्ती)	हाथी ।
हस्ती	(८)	(हस्तिनी)	चार प्रकार की स्त्रियों में से एक प्रकार की स्त्री ।
हंसली	(४)	(हंसली)	गले का कुंदल ।
हंसिया	(४)	(हंसिया)	तरपारी व मकली काटने का औजार ।
हिशत	(४)	(हिशत)	ताड़ने का शब्द ।
होशियार	(८)	(होशियार)	चतुर, चालाक ।
हजम	(८)	(हजम)	पचना ।
हफ्त	(८)	(हफ्त)	सात ७, सप्ताह ।
हफता	(८)	(हफता)	सात दिन, सप्ताह ।
हकावका	(४)	(हकावका)	धराना, अचरज ।
हकलाना	(४)	(हकलाना)	अटक कर मोसना ।

هکاس	(۵)	(हगास)	विष्ठा के आने का समय या इच्छा ।
هکنا	(۴)	(हिलना)	झुमना, कांपना ।
هکاس	(۴)	(हुलास)	गारा, सुघनी ।
هکاک	(۴)	(हलाक)	जीवहिंसा, जान मारना ।
هکایک	(۴)	(हलायल)	जीवहिंसा, जान मारना, विप ।
هکانا	(۴)	(हिलाना)	धेड़ना, सरकाना ।
هکال	(۴)	(हिलाल)	पहला दिन अथवा दूज का चांद ।
هکالاعت	(۴)	(हुलबुलाहट)	जल्दी, घबराना ।
هکال	(۴)	(हलचल)	घबराहट, हुलस, गदर, खलबली ।
هکلی	(۴)	(हलदी)	पीली गांठ, मसाला, हरिद्रा ।
هکلی	(۴)	(हुलस)	हलचल, घबराहट, गदर ।
هکلی	(۴)	(हलका)	पतला, सुपुंक ।
هکلیان	(۴)	(हलकान)	डुली, थकना ।
هکلیجانا	(۴)	{ हिलमिल जाना }	मिलजानों, रखना ।
هکلی	(۴)	(हल्ला)	धावा, चढ़ाई ।
هکلیه	(۴)	(हल्लेला)	एक दयाई है, हड़ ।
هکلی	(۴)	(हिम)	पाला, बर्फ, शीत, तुषार, जमा हुआ ।
هکلی	(۴)	(हम)	भी ।
هکلی	(۴)	(हुमा)	एक पक्षी है ।
هکلی	(۴)	(हमारा)	हमका, ग्हाते ।
هکلی	(۴)	(हुमायूं)	एक बादशाह का नाम है ।
هکلی	(۴)	(हिम्मत)	उद्यम, परिश्रम ।
هکلی	(۴)	(हमराह)	साथ, ससंग ।
هکلی	(۴)	(हमगी)	सब, कुल, सब का सब ।
هکلی	(۴)	(हमघारु)	सदा, हमेशा ।
هکلی	(۴)	(हमा)	सकल, सब, कुल ।
هکلی	(۴)	(हमी)	मैंही ।
هکلی	(۴)	(हमियानी)	पतली लंबी थैली रुपया रखने की ।
هکلی	(۴)	(हमेशा)	सदा, सर्वदा, नित्य ।
هکلی	(۴)	(हिंद)	हिंदुस्तान, भारतवर्ष ।
هکلی	(۴)	(हिंदसा)	गणित, हिसाब, संख्या ।
هکلی	(۴)	(हिन्दू)	वेद मत का माननेवाला, हिंदुस्तान का रहनेवाला ।
هکلی	(۴)	(हिन्दुआना)	तरबूज ।
هکلی	(۴)	(हिन्दी)	हिंदुस्तान की बोली ।
هکلی	(۴)	(हिन्दुस्तान)	भारतदेश, आर्यावर्त ।
هکلی	(۴)	(हुंडार)	भेड़िया ।

هذانا	(४)	(हंडाना)	बतोरना, कंकना ।
هذول	(س)	(हिडोल)	एक राग का नाम है ।
هذولا	(४)	(हिडोला)	पिपूड़ा ।
هذولي خاقی	(४)	(इटवी, हंडा)	महाननी चिट्ठी ।
هزار	(ف)	(हुनर)	गुण, कर्तव्य ।
هلس	(س)	(हंस)	एक पक्षी है जो पानी के कुंड में रहता है ।
هلسم	(४)	(हंसमुल)	हंसनेवाला, आनन्द ।
هنگام	(ف)	(हंगाम)	समय, बाल, पक्ष ।
هنگامه	(ف)	(हंगामा)	अंगका ।
هناور	(ف)	(हनोज़)	धनतक ।
هلو مان	(س)	(हनुमान)	नन्दर, महावीर ।
هوا	(ع)	(हवा)	वायु, पवन, बयार या ब्यार ।
هوا	(ف)	(हवा)	इच्छा, मिश्रता ।
هوائی	(ف)	(हवाई)	अग्नि कीड़ा की एक चीज है, आतिराबानी ।
هویو	(४)	(हूयहू)	निलकुल वेसाही ।
هوجکنا	(४)	(होचुकना)	पूरा होना, सम्पूर्ण, समाप्त होना ।
هویدا	(४)	(हौदा)	हाथी का जीन, काठी ।
هوس	(ع)	(हयस)	इच्छा, मिश्रता, चाह, उमंग ।
هوش	(ف)	(होश)	चैतन्य ।
هوشمند	(ف)	(होशमेद)	बुद्धिमान्, चतुर, सयाता ।
هوشنگ	(ف)	(होशंग)	एक ईरान के बादशाह का नाम है ।
هک	(الفک)	(हुक)	कांड ।
هک	(४)	(होला)	हरा चना भुना हुआ, मूंद ।
هولی	(४)	(होली)	हिन्दू त्यौहार काश्मिर मास में ।
هولے	(४)	(होले)	धीरे, धीमे ।
هوم	(س)	(होम)	एक प्रकार की अग्नि की पूजा, हवन ।
هون	(४)	(हुन)	स्वर्ण की वर्षा दक्षिण देश में ।
هون	(س)	(हवन)	होम, यज्ञ, आहुति ।
هونده	(४)	(होंड)	मूछों की जगह, थोछ ।
هونکنا	(४)	(होंफना)	होंपना ।
هونهار	(४)	(होनहार)	सज्जन, उपकारी, हितकारी ।
هیا	(س)	(हीया)	मन, हृदय, छाती ।
هیبت	(ع)	(हैबत)	अप, डर ।
هیبت	(ف)	(हेत)	मिश्रता, श्रुति ।
هیج	(ف)	(हेच)	तुच्छ, नीच, अधम, कमीना ।
هیرا	(س)	(हीरा)	एक रत्न है ।
هیرامن	(४)	(हीरामनि)	एक प्रकार

हीज	(फ)	(हीज़)	नपुंसक, डरपोक ।
हीजम	(फ)	(हेज़म)	ईधन; लकड़ी ।
हीज़ा	(ع)	(हीज़ा)	ववा ।
हीकल	(ع)	(हैकल)	गले का गहना, घोड़े के गले का गहना ।
हीलामारना	(ح)	(हेलामारना)	पुकारना, बुलाना ।
हीमालिया	(ف)	(हिमालिया)	भारतवर्ष के उत्तर का पर्वत ।
हीमाचल	(ف)	(हिमाचल)	एक पर्वत का नाम है ।
हीमा	(ف)	(हीमा)	खकड़ी, ईधन ।
हीन	(س)	(हीन)	कम, अधम, रहित, नीच ।
हीग	(ح)	(हीग)	हिंश ।

(८)

या	(ف)	(या)	हे, ओ ।
यायिन्दा	(ف)	(यायिन्दा)	पानिवाला ।
याव	(ح)	(यावू)	टहू, छोटा घेड़ा, डायर ।
याचक	(س)	(याचक)	मंगता, भित्तारी, फकीर ।
याद	(ف)	(याद)	चेता, रटना, घोरणा ।
याजुजमाजुज	(ع)	(याजुजमाजुज)	दो राक्षस थे जो जीवों को खाते थे ।
यार	(ف)	(यार)	मित्र, हेतु ।
यारा	(ف)	(यारा)	बल, सामर्थ्य ।
याराना	(ف)	(याराना)	मित्रता, हेतु ।
यास	(ع)	(यास)	निराशा ।
यासमीन	(ف)	(यासमीन)	चबेली, एक पुष्प है ।
यास्त	(ف)	(यास्त)	लाग, प्राप्ति ।
याकूत	(ع)	(याकूत)	एक रत्न-खाल रंग का है ।
याल	(ف)	(याल)	बाल घोड़े की गर्दन के ।
यामयूम	(ف)	(याम, यौम)	दिन, तिथि ।
यामिनी	(س)	(यामिनी)	प्राप्ति, रजनी, रैनि ।
यावर	(ف)	(यावर)	सहार्द, रास्ती, रक्षक ।
यावह	(ف)	(यावह)	बे धर्म ।
यतीम	(ع)	(यतीम)	अनाथ, पापदा, बेवश, बे-पिता ।
यख	(ف)	(यख)	पाला, बर्फ ।
यद	(ع)	(यद)	हाथ, कर ।

بدی	(س)	(यदि)	जो, अगर ।
برغا	(ف)	(यरसा)	एक पंथी है ।
برقان	(ع)	(यरसान)	कमलायासु, एक रोग है ।
برقم	(ع)	(यतीमघाना)	धनाभालय ।
برقان	(ف)	(यज्ञदान)	परमात्मा ।
بش	(ف)	{ यशय }	एक प्रकार का पत्थर है ।
بش		{ यशम }	
برلے	(ع)	(याने)	अर्थात् ।
برغا	(ع)	(ययमां)	लूट ।
برقان	(ع)	(यक्तीन)	प्रतीति, निश्चय ।
برک	(ف)	(यक)	एक, अकेला ।
برکائی	(ف)	(यकाई)	पहिला अंक ।
برکت	(س)	(युक्त)	योग्य, उचित, ठीक, मिलाहुथा, लगाहुथा ।
برقان	(ف)	(यगान)	एकही, रिश्तेदारी ।
بر	(ف)	{ यगानगत }	सात, संबंधी ।
بر		{ यगानगी }	
بر	(س)	(यम)	जमराज, यमदूत, दूत जो मरते समय आता है ।
برمن	(ف)	(यमन)	एक देश है ।
برقان	(ع)	(यमीन)	बाँह, सपा ।
برقم	(ف)	(योरिश)	संभाम, युद्ध, लड़ाई ।
بروس	(ع)	(योसुक्त)	एक बड़े सुन्दर स्वरूप के पुरुष अवतार थे ।
بروم	(ع)	(योमियां)	रोजाना, दिनभरका ।
برون	(ه)	(यों)	इस्तरह से ।
برون	(ع)	(योनान)	एक देश का नाम है ।
برون	(ع)	(योनानी)	यूनाग देश के वासी या बोली ।
برون	(ع)	(योनिस)	मछली, एक अवतार ।
برهار	(ه)	(यहाँ)	इधर, इस जगह ।
بره	(ع)	(यहूदी)	मृता अवतार के पंथ के लोग ।
برج	(س)	(यजुर्वेद)	द्वारा वेद ।

ملکون کے نام قدیم و جدید

جدید	قدیم
ایشیا (ف)	شک
ایران (ف)	پرس
بخارا (ف)	توسارا
روم (ع)	روم
کابل (ف)	پشور
قندھار (ف)	گندھار
ہرات (ف)	ککھ
یونان (ف)	یونان
عرب (ع)	شام
ساحل (ف)	سینہ
بلخ (ف)	بلخ
تبت (ف)	تبت
کشمیر (ف)	کاشمیر
پنجاب (ف)	پنجاب
دہلی (ف)	دہلی
کنوج (ف)	کنوج
برہما (ف)	برہما
دارجلنگ (ف)	دارجلنگ
بھوٹان (ف)	بھوٹان
تاتار (ف)	تاتار
چین (ف)	چین
مسقط (ع)	مسقط
بنارس (ف)	بنارس
اوچین (ف)	اوچین
گجرات (ف)	گجرات
میسور (ف)	میسور
اوڑیسہ (ف)	اوڑیسہ
مہاراشٹر (ف)	مہاراشٹر

جدید

قدیم

مکده	(मगध)
ہماکل پور	(भागलपुर)
بنگال	(बंगाल)
کامروپ	(कामरूप)
متمورا	(मथुरा)
کرنالک	(करनाटक)
کاشیپاد	(काठियावाड़)
هندوستان	(हिन्दोستان)
الہ آباد	(इलाहाबाद)
بمبئی	(बम्बई)
کلکتہ	(फलकत्ता)
گجا	(गया)
پटना	(पटना)
راج محل	(राजमहल)
فیض آباد	(फैजाबाद)
کورک چھوڑ	(कुरुक्षेत्र)
چند بری	(चंदेरी)
تلنگانہ	(तिलंगाना)
ہزار	(यरार)
ہار پری	(पारपरी)
سایر یا	(सायिरिया)
سیلون	(सीलोन)
مدینہ	(मदीना)
روس	(रूस)
ہوٹن	(मिटिन)
انگلنڈ	(इंगलंड)
اٹلی	(इटली)
پرتگال	(पुर्तगाल)
جرمنی	(जर्मनी)
عولنڈ	(हौलंड)
آسٹریا	(आस्ट्रिया)
فرانس	(फ्रांस)
اسپین	(स्पेन)
ڈنمارک	(डन्मार्क)
اوپر بکھ	(अफरीका)
ترکستان	(तुर्किस्तान)
امریکہ	(अमरीका)

गया ।
घम्पा ।
बंगगौड़ ।
ग्राम्बोतिथ ।
सारसेन ।
धोला ।
काठियावाड़ ।
भारतवर्ष ।
प्रयाग ।
धुंवर ।
कालीघाट ।
मगध ।
पाटलिपुत्र ।
धंग ।
उत्तर-कीशाल ।
कुरुजांगल ।
चेदि ।
धन्ध ।
बिदभ ।
नवर ।
ईल ।
सिंहलद्वीप ।
कारसकार ।
रसिया ।
आवतेन ।
दरद्वीप ।
पटचर ।
पशुशील ।
क्रोच ।
सेनिक ।
अशवीया ।
अलिया, कुहक ।
तामसदेश ।
माटक ।
वारिधान ।
तुर्क ।
कुमारद्वीप, स्वर्ण द्वीप ।

